

Fællesakten (Dansk - Konsolideret) **- EKSF-traktaten, EØF-traktaten og Euratom-traktaten som ændret ved** **den Europæiske Fælles Akt**

Traktat underskrevet:

17/28 februar 1986

Traktat i kraft:

1. juli 1987

Teksten stammer fra:

Teksten er taget publikationen "Traktater om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber (EKSF,EØF,Euratom), Europæiske Fælles Akt, Tekster vedrørende Fællesskaberne, Forkortet udgave, 1987"

Udgivet af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers officielle Publikationer

Beskrivelse:

Traktaten forenkler lovgivningsprocessen og var et forberedende skridt mod at etablere Det indre marked

Folketingets EU-Oplysning

- Folketingets EU-Oplysning har samlet EU's traktater i en historisk database. Du kan se de resterende traktater her: www.euo.dk/dokumenter/traktat/

Traktater
om oprettelse af
De Europæiske Fællesskaber
(EKSF, EØF, Euratom)

Europæisk Fælles Akt

Tekster vedrørende Fællesskaberne

FORKORTET UDGAVE

1987

Denne publikation udgives også på følgende sprog:

ES ISBN 92-825-7653-1
DE ISBN 92-825-7655-8
GR ISBN 92-825-7656-6
EN ISBN 92-825-7657-4
FR ISBN 92-825-7658-2
IT ISBN 92-825-7659-0
NL ISBN 92-825-7660-4
PT ISBN 92-825-7661-2

Bibliografiske data findes bagest i denne publikation

Luxembourg: Kontoret for De Europæiske Fællesskabers officielle
Publikationer, 1987

ISBN 92-825-7654-X

Katalognummer: CB-48-87-105-DA-C

© EKSF-EØF-Euratom, Bruxelles · Luxembourg, 1987

Printed in the FR of Germany

O v e r s i g t

A. Traktat om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab (undertegnet i Paris den 18. april 1951)	15
Præambel	19
Første afsnit — Det europæiske Kul- og Stålfællesskab	21
Andet afsnit — Fællesskabets Institutioner	27
Kapitel I — Den Høje Myndighed	29
Kapitel II — Europa-Parlamentet	36
Kapitel III — Rådet	40
Kapitel IV — Domstolen	43
Tredje afsnit — Økonomiske og sociale bestemmelser	53
Kapitel I — Almindelige bestemmelser	55
Kapitel II — Finansielle bestemmelser	58
Kapitel III — Investeringer og finansiel støtte	61
Kapitel IV — Produktion	65
Kapitel V — Priser	69
Kapitel VI — Karteller og koncentrationer	73
Kapitel VII — Indgreb i konkurrencevilkårene	81
Kapitel VIII — Arbejdskraftens løn og bevægelighed	82
Kapitel IX — Transport	85
Kapitel X — Handelspolitik	87
Fjerde afsnit — Almindelige bestemmelser	91

B. Traktat om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab (undertegnet i Rom den 25. marts 1957)	115
Præambel	119
Første del — Principperne	123
Anden del — Fællesskabets grundlag	131
Afsnit I — Frie varebevægelser	133
Kapitel 1: Toldunionen	136
Første afdeling: Fjernelse af tolden mellem medlems- staterne	136
Anden afdeling: Oprettelse af den fælles toldtarif	140
Kapitel 2: Ophævelse af de kvantitative restriktioner mellem medlemsstaterne	146
Afsnit II — Landbruget	153
Afsnit III — Den frie bevægelighed for personer, tjenestey- delser og kapital	165
Kapitel 1: Arbejdskraften	167
Kapitel 2: Etableringsretten	169
Kapitel 3: Tjenesteydelser	174
Kapitel 4: Kapital	177
Afsnit IV — Transport	181
Tredje del — Fællesskabets politik	189
Afsnit I — De fælles regler	191
Kapitel 1: Konkurrencereglerne	193
Første afdeling: Regler for virksomhederne	193
Anden afdeling: Dumping	197
Tredje afdeling: Statsstøtte	198

Kapitel 2: Fiskale bestemmelser	200
Kapitel 3: Tilnærmelse af lovgivningerne	202
Afsnit II — Den økonomiske politik	207
Kapitel 1: Samarbejde vedrørende den økonomiske og monetære politik (Den økonomiske og monetære Union)	209
Kapitel 2: Konjunkturpolitikken	209
Kapitel 3: Betalingsbalancen	210
Kapitel 4: Handelspolitikken	215
Afsnit III — Socialpolitikken	221
Kapitel 1: Sociale bestemmelser	223
Kapitel 2: Den europæiske Socialfond	226
Afsnit IV — Den europæiske Investeringsbank	229
Afsnit V — Økonomisk og social samhörighed	233
Afsnit VI — Forskning og teknologisk udvikling	237
Afsnit VII — Miljø	245
Fjerde del — De oversøiske landes og territoriers associering	249
Femte del — Fællesskabets institutioner	255
Afsnit I — Bestemmelser vedrørende institutionerne	257
Kapitel 1: Institutionerne	259
Første afdeling: Europa-Parlamentet	259
Anden afdeling: Rådet	263
Tredje afdeling: Kommissionen	268
Fjerde afdeling: Domstolen	273

Kapitel 2: Fælles bestemmelser for flere institutioner	282
Kapitel 3: Det økonomiske og sociale Udvalg	284
Afsnit II — Finansielle bestemmelser	287
Sjette del — Almindelige og afsluttende bestemmelser	303
Nedsættelse af institutionerne	317
Afsluttende bestemmelser	321
Bilag	325
Bilag III — Liste over de i Traktatens artikel 106 nævnte usynlige transaktioner	327
Bilag IV — Oversøiske lande og territorier, på hvilke bestem- melserne i fjerde del af Traktaten finder anvendelse	333
Protokoller	337
Protokol vedrørende vedtægterne for Den europæiske Invester- ingsbank	339
Protokol vedrørende den tyske indenrigshandel og de dermed forbundne problemer	363
Protokol vedrørende statuten for Det europæiske økonomiske Fællesskabs Domstol	367
Afsnit I — Dommerne og generaladvokaterne	370
Afsnit II — Organisation	373
Afsnit III — Rettergangsmåden	375

C. Traktat om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab (undertegnet i Rom den 25. marts 1957)	385
Præambel	389
Forste afsnit — Fællesskabets opgaver	391
Andet afsnit — Bestemmelser til fremme af kerneenergiens udvikling	395
Kapitel I: Udvikling af forskningen	397
Kapitel II: Udbredelse af viden	401
Afdeling I — Viden som Fællesskabet råder over	401
Afdeling II — Anden viden	402
Afdeling III — Bestemmelser vedrørende hemmeligholdelse	409
Afdeling IV — Særlige bestemmelser	413
Kapitel III: Sundhedsbeskyttelse	414
Kapitel IV: Investeringer	418
Kapitel V: Fællesforetagenderne	419
Kapitel VI: Forsyning	423
Afdeling I — Agenturet	423
Afdeling II — Malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer, der hidrorer fra Fællesskabet	425
Afdeling III — Malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer, der ikke hidrorer fra Fællesskabet	429
Afdeling IV — Priser	430
Afdeling V — Bestemmelser vedrørende forsyningspolitikken	431
Afdeling VI — Særlige bestemmelser	433

Kapitel VII: Sikkerhedskontrol	435
Kapitel VIII: Ejendomsretten	440
Kapitel IX: Det nukleare fællesmarked	442
Kapitel X: Forbindelserne udadtil	446
 Tredje afsnit — Bestemmelser vedrørende institutionerne	 451
Kapitel I: Fællesskabets institutioner	453
Afdeling I — Europa-Parlamentet	453
Afdeling II — Rådet	456
Afdeling III — Kommissionen	460
Afdeling IV — Domstolen	465
 Kapitel II: Fælles bestemmelser for flere institutioner	 474
 Kapitel III: Det økonomiske og sociale Udvalg	 476
 Fjerde afsnit — Finansielle bestemmelser	 479
 Femte afsnit — Almindelige bestemmelser	 499
 Sjette afsnit — Bestemmelser vedrørende begyndelsesperioden	 511
Afdeling I — Nedsættelse af institutionerne	513
Afdeling II — Første bestemmelser vedrørende Traktatens anvendelse	515
Afdeling III — Overgangsbestemmelser	517
 Afsluttende bestemmelser	 519

**A. Traktat
om oprettelse af
Det europæiske Kul- og Stålfællesskab**

I — TRAKTATENS TEKST

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, HANS KONGELIGE HØJHED KRONPRINSEN AF BELGIEN, PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANKE REPUBLIK, PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK, HENDES KONGELIGE HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG, HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE,

DER TAGER I BETRAGTNING, at verdensfreden kun kan sikres gennem skabende kræfter, der er afpasset efter de farer, der truer den;

SOM ER OVERBEVIST OM, at det bidrag, som et organiseret og levende Europa kan yde til civilisationen, er ubetinget nødvendigt til opretholdelsen af fredelige forbindelser;

DER ER SIG BEVIDST, at Europa kun kan opbygges ved gennem konkrete handlinger som en begyndelse at skabe en faktisk samhörighed og gennem oprettelsen af fælles grundlag for økonomisk udvikling;

SOM TILSTRÆBER at bidrage til en højnelse af levestandarden og til fremme af fredens sag gennem en udvidelse af deres grundlæggende produktioner;

SOM HAR SAT SIG FOR at erstatte århundreders rivalisering med en samenslutning af deres væsentlige interesser, ved gennem oprettelse af et økonomisk fællesskab at nedlægge den første grundsten til et videregående og uddybet fællesskab mellem befolkninger, der i lange tider har været splittet af blodige stridigheder, og at skabe det institutionelle grundlag, der kan være retningsgivende for en fremtidig fælles skæbne;

HAR VEDTAGET at oprette et europæisk kul- og stålfællesskab og har med de mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND:

Doktor Konrad ADENAUER, forbundskansler og udenrigsminister;

HANS KONGELIGE HØJHED KRONPRINSEN AF BELGIEN:

Paul VAN ZEELAND, udenrigsminister,

Joseph MEURICE, minister for udenrigshandelen;

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK:

Robert SCHUMAN, udenrigsminister;

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK:

Carlo SFORZA, udenrigsminister;

HENDES KONGELIGE HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG:

Joseph BECH, udenrigsminister;

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE:

Dirk Udo STIKKER, udenrigsminister,

Johannes Roelof Maria VAN DEN BRINK, økonomiminister;

SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form, ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser:

FØRSTE AFSNIT

Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

Artikel 1

Ved denne Traktat opretter DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER indbyrdes et EUROPÆISK KUL- OG STÅLFÆLLESSKAB, baseret på et fælles marked, fælles målsætning og fælles institutioner.

Artikel 2

Det europæiske Kul- og Stålfællesskab har til opgave, i overensstemmelse med Medlemsstaternes økonomi i sin helhed og ved oprettelsen af et fælles marked på de i artikel 4 fastsatte betingelser, at bidrage til udvidelse af den økonomiske aktivitet, til fremme af beskæftigelsen og til højnelse af levestandarden i Medlemsstaterne.

Fællesskabet skal efterhånden skabe de forudsætninger, som i sig selv sikrer den mest rationelle fordeling af produktionen på det højeste produktivitsniveau, samtidig med at det herved sørger for at bevare stabiliteten i beskæftigelsen og at forhindre, at dybtgående og vedvarende forstyrrelser opstår i Medlemsstaternes økonomier.

Artikel 3

Fællesskabets institutioner skal inden for rammerne af de dem tillagte beføjelser og i fælles interesse:

a) overvåge en regelmæssig forsyning af det fælles marked under hensyntagen til tredjelandes behov;

b) sikre alle forbrugere i det fælles marked, som befinder sig under vilkår, der kan sammenlignes, lige adgang til produktionskilderne;

c) overvåge fastsættelsen af lavest mulige priser på en sådan måde, at disse priser hverken medfører en tilsvarende forøgelse af de af de samme virksomheder ved andre forretninger anvendte priser eller af prisniveauet som helhed i et andet tidsrum, medens de samtidig tillader de fornødne afskrivninger og muliggør en normal forrentning af den investerede kapital;

d) overvåge opretholdelsen af sådanne vilkår, at virksomhederne tilskyndes til at udvikle og forbedre deres produktionsapparat og til at fremme en rationel udnyttelse af de naturlige ressourcer på en sådan måde, at hensynsløs udtømning undgås;

e) fremme en forbedring af arbejdernes leve- og arbejdsvilkår, således at der for disse vilkår i takt med fremskridtet finder en udjævning sted inden for alle de industrier, som det har ansvaret for;

f) fremme udviklingen af den internationale vareudveksling og overvåge, at priserne på de udenlandske markeder holdes inden for rimelige grænser;

g) fremme en regelmæssig udvidelse og modernisering af produktionen samt en kvalitetsforbedring på en måde, der udelukker enhver beskyttelsesforanstaltning mod konkurrerende industrier, som ikke er retfærdiggjort ved en uretmæssig handling, foretaget af disse virksomheder eller til deres fordel.

Artikel 4

I overensstemmelse med bestemmelserne i denne Traktat ophæves og forbydes følgende inden for Fællesskabet som uforeneligt med fællesmarkedet for kul og stål:

a) told på ind- og udførsel eller afgifter med tilsvarende virkning og kvantitative restriktioner for vareomsætningen;

b) forholdsregler eller fremgangsmåder, som medfører en forskelsbehandling af producenter, købere eller forbrugere, navnlig med hensyn til pris- eller leveringsbetingelser og transporttariffer, samt forholdsregler og fremgangsmåder, der hindrer køberens frie valg af leverandør;

c) tilskud eller anden støtte ydet af Staterne eller særlige byrder pålagt af dem, i hvilken som helst form dette sker;

d) restriktive fremgangsmåder, der tilsigter opdeling eller udnyttelse af markederne.

Artikel 5

Fællesskabet varetager sin opgave på de i denne Traktat fastsatte betingelser ved begrænsede indgreb.

Med henblik herpå skal Fællesskabet:

— oplyse og bistå vedkommende i deres virke ved at indhente oplysninger, tilrettelægge drøftelser og opstille generelle målsætninger;

— stille finansieringsmidler til rådighed for virksomhederne med henblik på deres investeringer og deltagelse i tilpasningsudgifterne;

— varetage fastsættelse, opretholdelse og overholdelse af normale konkurrencebetingelser og kun gribe direkte ind i produktionen og markedet, når omstændighederne kræver det;

— offentliggøre grundene for sin indgriben og træffe de nødvendige forholdsregler for at sikre overholdelsen af denne Traktats bestemmelser.

Fællesskabets institutioner udøver denne virksomhed med et begrænset administrationsapparat og i nært samarbejde med de pågældende.

Artikel 6

Fællesskabet har status som juridisk person.

Fællesskabet har i internationale forhold den til gennemførelsen af dets opgaver og opnåelse af dets mål fornødne rets- og handleevne.

Fællesskabet har i hver Medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som er tillagt vedkommende Stats juridiske personer; det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.

Fællesskabet repræsenteres af dets institutioner inden for rammerne af deres beføjelser.

ANDET AFSNIT

Fællesskabets institutioner

Artikel 7

Fællesskabets institutioner er:

- en HØJ MYNDIGHED, bistået af et *Rådgivende Udvalg*;
- en FÆLLES FORSAMLING, herefter kaldet »Europa-Parlamentet«;
- et SÆRLIGT MINISTERRÅD, herefter kaldet »Rådet«;
- en DOMSTOL, herefter kaldet »Domstolen«.

Revisionen af regnskaberne varetages af en Revisionsret, der handler inden for de beføjelser, som er tillagt den ved denne Traktat (*).

KAPITEL I

DEN HØJE MYNDIGHED

Artikel 8

Den Høje Myndighed har til opgave at sikre virkeliggørelsen af de i denne Traktat opstillede mål på de deri fastsatte vilkår.

(*) Stk. 2 indsat ved artikel 1 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

Artikel 9

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 10, der er affattet således:

1. Kommissionen består af sytten medlemmer, der vælges under hensyn til deres almindelige duelighed, og hvis uafhængighed er uomtvistelig (*).

Antallet af medlemmer i Kommissionen kan ændres af Rådet med enstemmighed.

Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være medlemmer af Kommissionen.

Kommissionen skal omfatte mindst én statsborger fra hver af Medlemsstaterne, dog kan højst to medlemmer af Kommissionen være af samme nationalitet.

2. Kommissionens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv. Hver Medlemsstat forpligter sig til at respektere denne grundsætning og til ikke at forsøge at påvirke Kommissionens medlemmer under udførelsen af deres hverv.

Kommissionens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne

(*) Stk. 1, første afsnit, som ændret ved artikel 15 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele. Overtrædes disse forpligtelser, kan Domstolen på begæring af Rådet eller af Kommissionen — alt efter omstændighederne — afskedige den pågældende fra hans stilling i henhold til artikel 13 (*) eller fratage ham retten til pension eller andre tilsvarende fordele.]

Artikel 10

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 11, der er affattet således:

Kommissionens medlemmer udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst.

Deres tjenesteperiode varer fire år. Genudnævnelse kan finde sted.]

Artikel 11

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 14, der er affattet således:

Kommissionens formand og seks næstformænd udpeges blandt dens medlemmer for to år efter de samme regler som gælder for udnævnelse af Kommissionens medlemmer. Deres mandat kan fornyes (**).

Rådet kan med enstemmighed ændre bestemmelserne vedrørende næstformændene (***).

(*) Fusionstraktatens artikel 13. Se nedenfor fodnote til artikel 12.

(**) Stk. 1 som ændret ved artikel 16 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

(***) Stk. 2 som indsat ved artikel 16 i samme akt.

Bortset fra det tilfælde, hvor en almindelig nybesættelse finder sted, foretages udnævnelsen efter høring af Kommissionen.

I tilfælde af fratræden, afskedigelse eller dødsfald, nybesættes formandsposten og næstformandsposterne for resten af tjenesteperioden i overensstemmelse med de ovenfor fastsatte bestemmelser.]

Artikel 12

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 12, der er affattet således:

Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Kommissionen ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse.

For resten af det afgående medlems tjenesteperiode udnævnes en efterfølger. Rådet kan dog med enstemmighed beslutte, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger for den resterende periode.

Bortset fra de i artikel 13 (*) nævnte afskedigelsestilfælde fungerer Kommissionens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.]

Artikel 13

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 17, der er affattet således:

Kommissionens afgørelser træffes af et flertal af det i artikel 10 nævnte antal medlemmer (**).

(*) Fusionstraktatens artikel 13 fastsætter:

Ethvert medlem af Kommissionen kan afskediges af Domstolen på begæring af Rådet eller Kommissionen, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.

(**) Fusionstraktatens artikel 10. Se artikel 9 ovenfor.

Kommissionen er kun beslutningsdygtig, såfremt det i dens forretningsorden fastsatte antal medlemmer er til stede.]

Artikel 14

Til udførelse af de opgaver, der er den betroet, skal Den Høje Myndighed under de i denne Traktat fastsatte betingelser vedtage beslutninger, rette henstillinger eller afgive udtalelser.

Beslutninger er bindende i alle enkeltheder.

Henstillinger er bindende med hensyn til de opstillede mål, men overlader til dem, de er rettet til, at vælge de egnede midler for at nå disse mål.

Udtalelser er ikke bindende.

Når Den Høje Myndighed er beføjet til at vedtage en beslutning, kan den indskrænke sig til at rette en henstilling.

Artikel 15

Den Høje Myndigheds beslutninger, henstillinger og udtalelser skal begrundes og henvise til de udtalelser, som skal indhentes.

Såfremt beslutninger og henstillinger er af individuel art, er de bindende for vedkommende, når de er meddelt ham.

I andre tilfælde er offentliggørelse tilstrækkelig til, at beslutninger og henstillinger kan bringes i anvendelse.

Nærmere bestemmelser om gennemførelsen af denne artikel fastsættes af Den Høje Myndighed.

Artikel 16

Den Høje Myndighed træffer alle interne forholdsregler, som er egnede til at sikre dens virksomhed.

Den kan nedsætte studieudvalg, i særdeleshed et økonomisk studieudvalg.

(Stk. 3 ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 16, der er affattet således:

Kommissionen fastsætter sin forretningsorden med henblik på at sikre sin egen og sine tjenestegrenes virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktaterne om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab samt i denne Traktat. Den drager omsorg for, at forretningsordenen offentliggøres.]

Artikel 17

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 18, der er affattet således:

Hvert år og senest en måned for åbningen af Europa-Parlamentets session offentliggør Kommissionen en almindelig beretning om Fællesskabernes virksomhed.]

Artikel 18

Der nedsættes et rådgivende udvalg tilknyttet Den Høje Myndighed. Det består af mindst tooghalvfjerds og højst seksoghalvfems medlemmer og har lige mange repræsentanter for producenter, for arbejdstagere og for forbrugere og forhandlere (*).

Medlemmerne af Det rådgivende Udvalg udnævnes af Rådet.

(*) Stk. 1 som ændret ved artikel 22 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

Rådet udpeger de repræsentative organisationer for producenter og arbejdstagere, på hvilke det fordeler de mandater, som skal besættes. Hver organisation anmodes om at opstille en liste, der indeholder to kandidater for hvert mandat, der er tildelt organisationen. Udnævnelsen sker på grundlag af denne liste.

Medlemmerne af Det rådgivende Udvalg udnævnes personligt og for to år. De skal ikke være bundet af nogen anvisning eller instruktion fra de organisationer, som har udpeget dem.

Det rådgivende Udvalg udpeger af sin midte sin formand og sit præsidium for et år. Udvalget fastsætter sin forretningsorden.

(Stk. 6 ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 6, der er affattet således:

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal lønninger, godtgørelser og pensioner for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær. Det fastsætter ligeledes med kvalificeret flertal alle godtgørelser, der ydes som vederlag.]

Artikel 19

Den Høje Myndighed kan indhente udtalelse fra Det rådgivende Udvalg i alle tilfælde, hvor den anser det for hensigtsmæssigt. Udtalelsen skal altid indhentes, hvor dette er foreskrevet i denne Traktat.

Den Høje Myndighed forelægger Det rådgivende Udvalg de almindelige mål og programmer, som er opstillet i henhold til artikel 46, og holder Udvalget underrettet om retningslinjerne for sin virksomhed i henhold til artiklerne 54, 65 og 66.

Hvis Den Høje Myndighed finder det nødvendigt, giver den Det rådgivende Udvalg en frist for fremsættelsen af dets udtalelse. Denne frist må ikke være mindre end ti dage fra tidspunktet for den meddelelse, der rettes til formanden med henblik herpå.

Efter anmodning fra Den Høje Myndighed eller fra et flertal af Det rådgivende Udvalgs medlemmer indkaldes Udvalget af dets formand for at drøfte et bestemt spørgsmål.

Referatet af drøftelserne sendes til Den Høje Myndighed og til Rådet samtidig med Udvalgets udtalelser.

KAPITEL II

EUROPA-PARLAMENTET

Artikel 20

Europa-Parlamentet, der består af repræsentanter for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede Stater, udøver de kontrolbeføjelser, som er tillagt det ved denne Traktat.

Artikel 21

Stk. 1 og 2 er ophævet med virkning fra den 17. juli 1979 i overensstemmelse med artikel 14 i akten om valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet.

[Se artikel 1 i ovennævnte akt, der er affattet således:

1. Repræsentanterne i Europa-Parlamentet for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede stater vælges ved almindelige direkte valg].

[Se artikel 2 i ovennævnte akt, der er affattet således:

2. Antallet af repræsentanter, der vælges i hver enkelt medlemsstat, fastsættes til:

Belgien	24
Danmark	16
Tyskland	81
Grækenland	24
Spanien	60
Frankrig	81
Irland	15
Italien	81
Luxembourg	6
Nederlandene	25
Portugal	24
Det forenede Kongerige	81 (*)

3. Europa-Parlamentet udarbejder forslag til afholdelse af almindelige direkte valg ifølge en i alle Medlemsstater ensartet fremgangsmåde (**).

Rådet fastsætter herom med enstemmighed forskrifter, som det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser (***).

(*) Repræsentanternes antal som fastsat ved artikel 10 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

(**) Se ligeledes i denne forbindelse artikel 7, stk. 1 og 2, i akten om valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet.

(***) Stk. 3 som ændret ved artikel 2, stk. 2, i konventionen om fælles institutioner.

Artikel 22

Europa-Parlamentet afholder en årlig session. Det træder uden indkaldelse sammen den anden tirsdag i marts (*) (**).

Europa-Parlamentet kan efter anmodning af Rådet indkaldes til en ekstraordinær session for at afgive udtalelse om de spørgsmål, som forelægges det af Rådet.

Det kan ligeledes træde sammen til ekstraordinær session efter anmodning af et flertal af dets medlemmer, eller af Den Hoje Myndighed.

Artikel 23

Europa-Parlamentet udpeger blandt sine medlemmer sin formand og sit præsidium.

Medlemmerne af Den Hoje Myndighed har adgang til alle møder. Formanden for Den Hoje Myndighed eller dets dertil udpegede medlemmer har, når de fremsætter begæring herom, ret til at tage ordet.

Den Hoje Myndighed besvarer mundtligt eller skriftligt de spørgsmål, som Europa-Parlamentet eller dets medlemmer stiller den.

Medlemmerne af Rådet har adgang til alle møder og har, når de fremsætter begæring herom, ret til at tage ordet.

(*) Stk. 1 som ændret ved fusionstraktatens artikel 27, stk. 1.

(**) For så vidt angår andet punktum i dette stykke, se ligeledes artikel 10, stk. 3, i akten om valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet.

Artikel 24

Europa-Parlamentet drøfter i et offentligt møde den almindelige årsberetning, som Den Høje Myndighed forelægger det.

Indbringes forslag om mistillidsvotum vedrørende Den Høje Myndigheds virksomhed, kan Europa-Parlamentet tidligst tage stilling hertil tre dage efter forslaget indbringelse og kun ved en offentlig afstemning (*).

Såfremt forslaget om mistillidsvotum vedtages med to tredjedels flertal af de afgivne stemmer og af et flertal af Europa-Parlamentets medlemmer, skal Den Høje Myndigheds medlemmer samlet nedlægge deres hverv. De viderefører dog de løbende forretninger, indtil deres efterfølgere er blevet udnævnt i henhold til artikel 10.

Artikel 25

Europa-Parlamentet fastsætter sin forretningsorden; hertil kræves et flertal af medlemmernes stemmer.

Europa-Parlamentets aktstykker offentliggøres i henhold til forretningsordenens bestemmelser.

(*) Stk. 2 som ændret ved fusionstraktatens artikel 27, stk. 2.

KAPITEL III

RÅDET

Artikel 26

Rådet udøver sine beføjelser i de i denne Traktat omhandlede tilfælde og på den deri angivne måde, navnlig med henblik på at bringe overensstemmelse mellem Den Høje Myndigheds virksomhed og den virksomhed, der udøves af regeringerne, der er ansvarlige for den almindelige økonomiske politik i deres lande.

Med henblik herpå skal Rådet og Den Høje Myndighed udveksle oplysninger og rådføre sig med hinanden.

Rådet kan anmode Den Høje Myndighed om at undersøge alle forslag og forholdsregler, som det anser for hensigtsmæssige eller nødvendige for at virkeliggøre fælles mål.

Artikel 27

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 7)

[Se fusionstraktatens artikel 2, der er affattet således:

Rådet består af repræsentanter for Medlemsstaterne. Hver regering udpeger et af sine medlemmer som delegeret.

Formandshvervet udøves på skift af hver medlemsstat i Rådet for seks måneder ad gangen efter nedenstående rækkefølge af medlemsstaterne:

- i en første periode på seks år: Belgien, Danmark, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Det forenede Kongerige;
- i den følgende periode på seks år: Danmark, Belgien, Grækenland, Tyskland, Frankrig, Spanien, Italien, Irland, Nederlandene, Luxembourg, Det forenede Kongerige og Portugal] (*).

(*) Stk. 2 som ændret ved artikel 11 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

Artikel 28(*)

Når Den Høje Myndighed indhenter udtalelse fra Rådet, rådslår dette uden nødvendigvis at skride til afstemning. Referat af drøftelserne sendes til Den Høje Myndighed.

I tilfælde, hvor denne Traktat kræver en samstemmende udtalelse fra Rådet, anses denne for vedtaget, såfremt det af Den Høje Myndighed forelagte forslag får tilslutning:

- fra et absolut flertal af medlemsstaternes repræsentanter, heri indbefattet stemmerne fra repræsentanterne for to medlemsstater, som hver står for mindst en niendedel af den samlede værdi af Fællesskabets kul- og stålproduktion;
- eller, i tilfælde af stemmelighed, og såfremt Den Høje Myndighed fastholder sit forslag efter en fornyet drøftelse, fra repræsentanter for tre medlemsstater, som hver står for mindst en niendedel af den samlede værdi af Fællesskabets kul- og stålproduktion.

I tilfælde, hvor denne Traktat kræver en enstemmig beslutning eller enstemmig og samstemmende udtalelse, er beslutningen eller udtalelsen vedtaget, såfremt alle Rådets medlemmer stemmer herfor. Ved anvendelse af artiklerne 21, 32, 32a, 78e og 78h, i denne Traktat og artikel 16, artikel 20, stk. 3, artikel 28, stk. 5, og artikel 44 i protokollen vedrørende Domstolens statut, hindrer det forhold, at medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, undlader at stemme, dog ikke vedtagelsen af de af Rådets afgørelser, der kræver enstemmighed.

(*) Tekst erstattet med artikel 12 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

Rådets beslutninger, bortset fra dem, der kræver kvalificeret flertal eller enstemmighed, træffes af et flertal af Rådets medlemmer; dette flertal betragtes som opnået, dersom det omfatter det absolutte flertal af medlemsstaternes repræsentanter, heri indbefattet stemmerne fra repræsentanterne for to medlemsstater, som hver står for mindst en niendedel af den samlede værdi af Fællesskabets kul- og stålproduktion. Ved anvendelse af de bestemmelser i artiklerne 78, 78b og 78e i denne Traktat, hvorefter der kræves kvalificeret flertal, tildeles der dog rådsmedlemmernes stemmer følgende vægt:

Belgien	5
Danmark	3
Tyskland	10
Grækenland	5
Spanien	8
Frankrig	10
Irland	3
Italien	10
Luxembourg	2
Nederlandene	5
Portugal	5
Det forenede Kongerige	10

Afgørelser træffes med mindst 54 stemmer, der udtrykker tilslutning fra mindst otte medlemmer.

Hvert medlem af Rådet kan kun fra ét af de øvrige medlemmer modtage fuldmagt til at stemme.

Rådet står i forbindelse med medlemsstaterne gennem sin formand.

Rådets afgørelser offentliggøres på den måde, som det selv bestemmer.

Artikel 29

(Artikel ophævet ved fusionstraktatens artikel 7)

[Se fusionstraktatens artikel 6, der er affattet således:

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal lønninger, godtgørelser og pensioner for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær. Det fastsætter ligeledes med kvalificeret flertal alle godtgørelser, der ydes som vederlag.]

Artikel 30

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 7)

[Se fusionstraktatens artikel 5, der er affattet således:

Rådet fastsætter sin forretningsorden.]

KAPITEL IV

DOMSTOLEN

Artikel 31

Domstolen skal værne om lov og ret ved fortolkningen og anvendelsen af denne Traktat og af gennemførelsesbestemmelserne.

Artikel 32

Domstolen består af tretten dommere (*).

(*) Stk. 1 som ændret ved artikel 17 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer. Dog kan Domstolen af sin midte oprette afdelinger, der beklædes af tre eller fem dommere, som har til opgave at forestå visse undersøgelser eller at afgøre visse arter af sager på betingelser, der fastsættes i et herom udfærdiget reglement (*).

Retten sættes altid af samtlige Domstolens medlemmer ved afgørelsen af de sager, der er indbragt af en medlemsstat eller en af Fællesskabets institutioner samt af præjudicielle spørgsmål, der forelægges Domstolen i henhold til artikel 41, for så vidt der ikke i procesreglementet er tillagt Domstolens afdelinger kompetence (**).

På Domstolens begæring kan Rådet med enstemmighed forøge antallet af dommere og foretage de fornødne ændringer af stk. 2 og 3 samt af artikel 32b, stk. 2 (*).

Artikel 32a (***)

Domstolen består af seks generaladvokater (****).

Generaladvokaten skal med fuldstændig upartiskhed og uafhængighed offentligt fremsætte begrundede forslag til afgørelse af de sager, der forelægges Domstolen, og derved bistå denne ved udførelsen af dens opgave, således som den er fastsat i artikel 31.

(*) Stk. 2 og 4 som ændret ved artikel 4, stk. 2, litra a), i konventionen om fælles institutioner.

(**) Stk. 3 som ændret ved artikel 1 i Rådets afgørelse af 26. november 1974 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 318 af 28. november 1974).

(***) Artiklen indsat ved artikel 4, stk. 2, litra a), i konventionen om fælles institutioner.

(****) Stk. 1 som ændret ved artikel 18 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

På Domstolens begæring kan Rådet ved enstemmig vedtagelse forøge antallet af generaladvokater og foretage de heraf følgende nødvendige ændringer af artikel 32 b, stk. 3.

Artikel 32 b ()*

Til dommere og generaladvokater vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som i deres hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dommerembeder, eller som er jurister, hvis faglige kvalifikationer er almindeligt anerkendt. De udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af dommerembederne sted. Der afgår skiftevis syv og seks dommere (**).

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af generaladvokaternes embeder sted. Der afgår hver gang tre generaladvokater (**).

De afgående dommere og generaladvokater kan genudnævnes.

Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år Domstolens præsident. Denne kan genvælges.

Artikel 32 c ()*

Domstolen udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling.

(*) Artiklen indsat ved artikel 4, stk. 2, litra a), i konventionen om fælles institutioner.

(**) Stk. 2 og 3 som ændret ved artikel 19 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

Artikel 32d(*)

1. På anmodning fra Domstolen og efter høring af Kommissionen og Europa-Parlamentet kan Rådet med enstemmighed i tilknytning til Domstolen oprette en ret, der som første instans skal træffe afgørelse i bestemte arter af sager, der indbringes af fysiske eller juridiske personer, idet der dog skal være mulighed for appel til Domstolen, begrænset til retsspørgsmål og på betingelser, der fastsættes i Statutten. Denne ret har hverken kompetence til at træffe afgørelse i sager, der indbringes af medlemsstaterne eller af Fællesskabets institutioner, eller vedrørende præjudicielle spørgsmål, der forelægges i henhold til artikel 41.

2. Rådet fastsætter efter den i stk. 1 anførte fremgangsmåde rettens sammensætning og vedtager de yderligere tilpasninger og ændringer i Domstolens Statut, der er nødvendige. Medmindre andet vedtages af Rådet, finder Traktatens bestemmelser vedrørende Domstolen og navnlig bestemmelserne i protokollen vedrørende Domstolens Statut anvendelse på denne ret.

3. Til medlemmer af retten vælges personer, hvis uafhængighed og evne til at varetage retslige funktioner er uomtvistelig; de udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år. En delvis fornyelse finder sted hvert tredje år. Afgående medlemmer kan genudnævnes.

4. Retten fastsætter med Domstolens tiltrædelse sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.

(*) Artiklen indsat ved artikel 4 i EFA.

Artikel 33

Domstolen har kompetence til at udtale sig i sager om annullation af Den Høje Myndigheds beslutninger eller henstillinger, der indbringes af en af Medlemsstaterne eller af Rådet under påberåbelse af inkompetence, af væsentlige formelle mangler, af overtrædelse af Traktaten eller af enhver retsregel vedrørende dennes gennemførelse eller af magtfordrejning. Domstolens prøvelsesret omfatter dog ikke skønnet vedrørende den situation, der er en følge af de økonomiske kendsgerninger eller omstændigheder, på basis af hvilke de nævnte beslutninger eller henstillinger er blevet til, medmindre det påstås, at Den Høje Myndighed har gjort sig skyldig i magtfordrejning eller åbenbart har tilsidesat Traktatens bestemmelser eller enhver retsregel vedrørende dens gennemførelse.

De virksomheder eller organisationer, der er nævnt i artikel 48, kan på samme vilkår anlægge sag om individuelle beslutninger og henstillinger, der angår dem, eller om generelle beslutninger og henstillinger, som de finder indebærer magtfordrejning i forhold til dem.

De sager, der omhandles i de to første stykker i denne artikel, skal være indgivet inden en måned, efter at beslutningen eller henstillingen, alt efter sin art, er meddelt eller offentliggjort.

Artikel 34

I tilfælde af annullation sender Domstolen sagen tilbage til Den Høje Myndighed. Denne har pligt til at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at fuldbyrde annullationsafgørelsen. Har en virksomhed eller en gruppe af virksomheder lidt en direkte og særlig skade som følge af en beslutning eller henstilling, der af Domstolen er fundet behæftet med en mangel, der begrundes ansvar for Fællesskabet, har Den Høje Myndighed pligt til, under anvendelse af de befojelser, der er tillagt den i henhold til

bestemmelser i denne Traktat, at træffe forholdsregler, der er egnet til at sikre en rimelig genoprettelse af den skade, der er en direkte følge af den annullerede beslutning eller henstilling, og til, om forment, at tilstå en passende erstatning.

Hvis Den Høje Myndighed undlader inden en rimelig frist at træffe de forholdsregler, som fuldbyrdelsen af en annullationsafgørelse indebærer, kan der anlægges erstatningssag for Domstolen.

Artikel 35

I tilfælde, hvor Den Høje Myndighed i henhold til en bestemmelse i denne Traktat eller i gennemførelsesforordningerne har pligt til at vedtage en beslutning eller rette en henstilling, men ikke opfylder denne forpligtelse, tilkommer det, alt efter omstændighederne, Staterne, Rådet eller virksomhederne og organisationerne at indbringe sagen for Den Høje Myndighed.

Det samme gælder, når Den Høje Myndighed i henhold til en bestemmelse i denne Traktat eller i gennemførelsesforordningerne er beføjet til at vedtage en beslutning eller rette en henstilling, men undlader at gøre dette, og denne undladelse udgør magtfordrejning.

Hvis Den Høje Myndighed ikke inden for en frist af to måneder har vedtaget nogen beslutning eller rettet nogen henstilling, kan der inden for en frist af en måned for Domstolen indbringes en sag vedrørende den stilte beslutning om afslag, som anses at være en følge af denne passivitet.

Artikel 36

Inden Den Høje Myndighed træffer bestemmelse om en af de økonomiske sanktioner eller fastsætter en af de tvangsbøder, der omhandles i denne Traktat, skal den give vedkommende lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger.

Domstolen har fuld prøvelsesret i sager vedrørende økonomiske sanktioner og tvangsbøder, der er fastsat i henhold til bestemmelserne i denne Traktat.

Klagerne kan på de i denne Traktats artikel 33, stk. 1, fastsatte vilkår til støtte for deres sag påberåbe sig, at beslutninger og henstillinger, som de påstås at have tilsidesat, lider af retlige mangler.

Artikel 37

Finder en Medlemsstat, at en handling eller en undladelse fra Den Høje Myndigheds side i en bestemt sag er egnet til at fremkalde alvorlige og varige forstyrrelser i dens økonomi, kan den indbringe sagen for Den Høje Myndighed.

Denne anerkender i påkommende tilfælde efter at have indhentet udtalelse fra Rådet, at en sådan situation består, og træffer under hensyntagen til Fællesskabets væsentlige interesser beslutning om de forholdsregler, der på de i denne Traktat forudsete vilkår bør træffes for at bringe denne situation til ophor.

Når der i medfør af bestemmelserne i denne artikel for Domstolen indbringes en sag angående denne beslutning eller angående en udtrykkelig eller stiltiende beslutning, der afslår at anerkende, at den ovennævnte situation består, tilkommer der Domstolen fuld prøvelsesret vedrørende beslutningen.

I annulationstilfælde påhviler det Den Høje Myndighed, inden for rammerne af Domstolens afgørelse, at træffe beslutning om de forholdsregler, der skal træffes i det i denne artikels andet stykke nævnte ojemed.

Artikel 38

Efter begæring af en af Medlemsstaterne eller af Den Høje Myndighed kan Domstolen ophæve Rådets eller Europa-Parlamentets afgørelser.

Begæringen skal fremsættes inden for en frist af en måned efter offentliggørelsen af Europa-Parlamentets afgørelse eller meddelelsen af Rådets afgørelse til Medlemsstaterne eller til Den Høje Myndighed.

Til støtte for en sådan begæring kan alene påberåbes inkompetence eller krænkelse af væsentlige formforskrifter.

Artikel 39

Indbringelse af sager for Domstolen har ingen opsættende virkning.

Domstolen kan dog, såfremt den skønner at forholdene kræver det, udsætte fuldbyrdelsen af den anfægtede beslutning eller henstilling.

Den kan foreskrive alle andre nødvendige foreløbige foranstaltninger.

Artikel 40

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 34, stk. 1, har Domstolen kompetence til på begæring af den skadelidte part at tilkende denne en erstatning i penge, der skal betales af Fællesskabet, i tilfælde hvor skaden er forårsaget ved en tjenstlig fejl fra Fællesskabets side under gennemførelsen af denne Traktat.

Domstolen har endvidere kompetence til at tilkende en erstatning, der påhviler Fællesskabet, i tilfælde, hvor skaden er forårsaget ved en personlig fejl begået af en i Fællesskabet ansat under udøvelsen af hans tjenstlige pligter. De ansattes personlige ansvar over for Fællesskabet fastsættes i den vedtægt eller i de ansættelsesvilkår, der gælder for dem (*).

Alle øvrige mellem Fællesskabet og tredjemand opståede tvistigheder, på hvilke denné Traktats bestemmelser og gennemførelsesforskrifter ikke finder anvendelse, skal indbringes for de nationale domstole.

(*) Stk. 2 som ændret ved fusionstraktatens artikel 26.

Artikel 41

Alene Domstolen har kompetence til præjudicielt at træffe bestemmelse om gyldigheden af Den Høje Myndigheds og Rådets afgørelser, såfremt der ved en tvist for national domstol opstår spørgsmål herom.

Artikel 42

Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse, som indeholdes i en af Fællesskabet eller i den på dets vegne indgået offentligretlig eller privatretlig aftale.

Artikel 43

Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i alle øvrige tilfælde, der omhandles i en tillægsbestemmelse til denne Traktat.

Den har ligeledes kompetence til at afgøre enhver tvistighed, der har forbindelse med denne Traktats sagsområde, i tilfælde hvor en Medlemsstats lovgivning tillægger den en sådan kompetence.

Artikel 44

Domstolens afgørelser kan fuldbyrdes inden for Medlemsstaternes områder på de i artikel 92 nedenfor fastsatte betingelser.

Artikel 45

Domstolens Statut fastsættes i en Protokol, der er knyttet som bilag til denne Traktat.

Rådet kan med enstemmighed på anmodning fra Domstolen og efter horing af Kommissionen og Europa-Parlamentet ændre bestemmelserne i afsnit III i Statutten (*).

(*) Stk. 2 indsat ved artikel 5 i EFA.

TREDJE DEL

Økonomiske og sociale bestemmelser

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 46

Den Høje Myndighed kan til enhver tid rådføre sig med regeringerne, de forskellige interesserede parter (virksomheder, arbejdstagere, forbrugere og handlende) og deres organisationer såvel som med alle sagkyndige.

Virksomhederne, arbejdstagerne, forbrugerne og de handlende samt deres organisationer er berettiget til at forelægge Den Høje Myndighed forslag og bemærkninger af enhver art vedrørende spørgsmål, som angår dem.

For i overensstemmelse med de Fællesskabet pålagte opgaver at angive retningslinjer til alle interesserede parter for deres virksomhed og for at bestemme dens eget virke på de i denne Traktat fastsatte betingelser skal Den Høje Myndighed i samråd med de ovennævnte organer:

1. løbende undersøge markedsudvikling og pristendenser;
2. med regelmæssige mellemrum opstille vejledende programmer for den påregnede udvikling af produktion, forbrug, udførsel og indførsel;
3. med regelmæssige mellemrum angive generelle mål for modernisering, orientering af fabrikationen på langt sigt og udvidelse af produktionskapaciteten;
4. efter anmodning fra de pågældende regeringer deltage i undersøgelser af mulighederne for i bestående industrier eller ved indførelse af

nye virkeområder at genbeskæftige den arbejdskraft, som er blevet ledig på grund af udviklingen på markedet eller som følge af tekniske omlægninger:

5. indhente de oplysninger, der er nødvendige for at bedømme mulighederne for at forbedre arbejdstagernes livs- og arbejdsvilkår i de industrier, som den har ansvaret for, og de farer, der truer disse livsvilkår.

Den offentliggør de generelle mål og programmerne efter at have forelagt dem for Det rådgivende Udvalg.

Den kan offentliggøre de ovennævnte undersøgelser og oplysninger.

Artikel 47

Den Høje Myndighed kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af dens opgaver. Den kan lade foretage de nødvendige efterprover.

Den Høje Myndighed er forpligtet til ikke at give oplysninger om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder, navnlig oplysninger om virksomheder og om deres forretningsforbindelser eller omkostningsforhold. Med dette forbehold skal den offentliggøre alle oplysninger, som kan være til nytte for regeringerne eller alle andre interesserede parter.

Virksomheder, som unddrager sig forpligtelser, der er pålagt dem ved beslutninger vedtaget i medfør af denne artikel, eller som bevidst meddeler urigtige oplysninger, kan af Den Høje Myndighed pålægges boder, som ikke kan overstige 1 procent af den årlige omsætning, samt tvangsboder, som ikke kan overstige 5 procent af den gennemsnitlige daglige omsætning for hver dags forsinkelse.

Ethvert brud på tjenestehemmeligheden som begås af Den Høje Myndighed, og som påfører et foretagende tab, kan give anledning til erstatningssøgsmål, som anlægges for Domstolen i henhold til bestemmelserne i artikel 40.

Artikel 48

Virksomhedernes ret til at oprette organisationer berøres ikke ved denne Traktat. Medlemskab i disse organisationer skal være frivilligt. De kan udøve enhver virksomhed, der ikke strider mod denne Traktats bestemmelser eller mod Den Høje Myndigheds beslutninger eller henstillinger.

I de tilfælde, hvor denne Traktat foreskriver, at der skal indhentes udtalelse hos Det rådgivende Udvalg, er enhver organisation berettiget til at tilstille Den Høje Myndighed sine medlemmers bemærkninger til den påtænkte foranstaltning inden for de af Den Høje Myndighed fastsatte frister.

For at få de nødvendige oplysninger og for at lette gennemførelsen af de opgaver, der er betroet Den Høje Myndighed, henvender den sig normalt til producentorganisationerne, forudsat at disse enten lader kvalificerede repræsentanter for arbejdstagere og forbrugere have sæde i deres styrelsesorganer eller i de ved dem oprettede rådgivende udvalg, eller at de på enhver anden måde giver tilstrækkelig plads i deres organisation, for at arbejdstagernes og forbrugernes interesser kan komme til udtryk.

De i foregående stykke nævnte organisationer er forpligtede til at meddele Den Høje Myndighed alle de oplysninger om deres virksomhed, som denne anser for nødvendige. De i denne artikels andet stykke nævnte bemærkninger og de i medfør af fjerde stykke givne oplysninger meddeles ligeledes den pågældende regering af organisationerne.

KAPITEL II

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 49

Den Høje Myndighed er berettiget til at fremskaffe de til gennemførelsen af dens opgaver nødvendige midler:

- ved at lægge afgifter på produktionen af kul og stål;
- ved at optage lån.

Den kan modtage gaver.

Artikel 50

1. Afgifterne tjener til dækning af:

- de administrationsudgifter, der omtales i artikel 78;
- den ikke tilbagebetalingspligtige hjælp, der omtales i artikel 56 vedrørende omstilling;
- den del af ydelser vedrørende de af Den Høje Myndighed optagne lån, der ikke dækkes af ydelser vedrørende dens udlån, samt eventuelle udbetalinger i anledning af dens garantistillelse for lån, som er optaget direkte af virksomhederne, når det drejer sig om de finansieringsmuligheder, der omtales i artikel 54 og 56, og efter at der er trukket på reservefonden;
- udgifter til fremme af den tekniske og økonomiske forskning i overensstemmelse med betingelserne i artikel 55, stk. 2.

2. Afgifterne pålignes én gang om året de forskellige produkter efter deres gennemsnitsværdi; dog kan afgifterne ikke overstige én procent, medmindre Rådet på forhånd har givet tilladelse dertil ved afgørelse

truffet med to tredjedels flertal. Betingelserne for påligning og opkrævning fastsættes ved en af Den Høje Myndighed vedtaget generel beslutning efter horing af Rådet; kumulativ beskatning undgås så vidt muligt.

3. Den Høje Myndighed kan pålægge virksomheder, som ikke efterkommer dens i medfør af denne artikel vedtagne beslutninger, forhøjelser på højst 5 procent for hvert kvartals forsinkelse.

Artikel 51

1. De ved lån tilvejebragte midler må af Den Høje Myndighed kun anvendes til at bevilge lån.

Den Høje Myndigheds optagelse af lån på Medlemsstaternes markeder er underkastet de på disse markeder gældende forskrifter.

Hvis Den Høje Myndighed anser Medlemsstaters garanti for nødvendig for optagelsen af visse lån, henvender den sig til den eller de pågældende regeringer efter at have rådført sig med Rådet; ingen Stat er forpligtet til at yde garanti.

2. På de i artikel 54 anførte betingelser kan Den Høje Myndighed yde garanti for lån, som bevilges virksomhederne direkte af tredjemand.

3. Den Høje Myndighed kan udforme sine udlåns- eller garantibetingelser med henblik på at anlægge en reservefond udelukkende bestemt til at formindske de i artikel 50, stk. 1, tredje del, omtalte eventuelle afgifter; de således opsamlede beløb må ikke anvendes til ydelse af nogen form for lån til virksomheder.

4. Den Høje Myndighed udover ikke selv den bankvirksomhed, der hænger sammen med dens finansieringsopgaver.

Artikel 52

Medlemsstaterne træffer alle hensigtsmæssige forholdsregler med henblik på, inden for de i artikel 79, stk. 1, nævnte områder og inden for rammerne af de for handelsmæssige betalinger vedtagne regler, at sikre overførslen af penge hidrørende fra afgifter, finansielle sanktioner og tvangsboeder samt fra reservefonden, i det omfang dette er nødvendigt for deres anvendelse til de i denne Traktat bestemte formål.

De nærmere regler for overførsler, såvel mellem Medlemsstaterne indbyrdes som til tredjeland, der følger af andre finansielle operationer udført af Den Høje Myndighed eller under dens garanti, fastsættes ved aftale mellem Den Høje Myndighed og de pågældende Medlemsstater eller de kompetente organer, uden at en Medlemsstat, hvor særlige valutabestemmelser er gældende, dog er forpligtet til at sikre overførsler, for hvilke den ikke udtrykkeligt har påtaget sig forpligtelser.

Artikel 53

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 58 og kapitel V, afsnit III kan Den Høje Myndighed:

a) efter horing af Det rådgivende Udvalg og af Rådet, på betingelser, som den selv fastsætter, og under dens kontrol godkende indførelse af finansielle ordninger af enhver art, som er fælles for flere virksomheder, og som den anser for nødvendige for udførelsen af de i artikel 3 fastsatte opgaver og forenelige med denne Traktats bestemmelser, navnlig artikel 65;

b) efter samstemmende og enstemmigt vedtaget udtalelse fra Rådet, selv indføre finansielle ordninger af enhver art, som tjener samme formål.

Om ordninger af samme art, som indføres eller opretholdes af Medlemsstaterne, skal meddelelse gives til Den Høje Myndighed, som efter at have rådført sig med Det rådgivende Udvalg og Rådet retter de nødvendige henstillinger til de pågældende Stater, i tilfælde af at sådanne ordninger helt eller delvis strider mod denne Traktats anvendelse.

KAPITEL III

INVESTERINGER OG FINANSIEL STØTTE

Artikel 54

Den Høje Myndighed kan lette gennemførelsen af investeringsprogrammer ved at yde lån til virksomhederne eller give garanti for andre lån, som optages af disse.

Efter samstemmende og enstemmigt vedtaget udtalelse fra Rådet kan Den Høje Myndighed på de samme måder støtte finansieringen af arbejder og anlæg, som direkte og i første række bidrager til at forøge produktionen, sænke kostprisen eller lette afsætningen af varer inden for dens kompetenceområde.

Med henblik på at fremme en koordineret udvikling af investeringerne kan Den Høje Myndighed i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 47 kræve på forhånd at blive underrettet om individuelle programmer, enten ved en særlig til vedkommende virksomhed rettet opfordring, eller ved en beslutning, som angiver arten og omfanget af de programmer, der skal gives underretning om.

Efter at Den Høje Myndighed har givet de pågældende enhver adgang til at fremsætte bemærkninger, kan den inden for rammene af de i artikel 46 angivne generelle mål afgive en begrundet udtalelse om disse programmer. På begæring af den pågældende virksomhed er den forpligtet til at afgive en sådan udtalelse. Den Høje Myndighed giver den pågældende virksomhed meddelelse om udtalelsen og bringer den til dennes regerings kundskab. Listen over udtalelser offentliggøres.

Hvis Den Høje Myndighed finder, at finansieringen af et program eller driften af de anlæg, som indgår i dette, ville medføre subsidier, støtteordninger, beskyttelsesforanstaltninger eller forskelsbehandling, som strider mod denne Traktat, gælder den af denne grund afgivne ugunstige udtalelse som beslutning i den i artikel 14 anførte betydning og medfører forbud for den pågældende virksomhed mod at anvende andre end sine egne midler ved gennemførelsen af dette program.

Den Høje Myndighed kan over for virksomheder, som ikke overholder det i foranstående stykke omtalte forbud, pålægge bøder, som højst kan andrage det ved gennemførelsen af programmet uretmæssigt anvendte beløb.

Artikel 55

1. Den Høje Myndighed skal fremme den tekniske og økonomiske forskning, som har betydning for produktionen og udvikling af forbruget af kul og stål samt arbejdssikkerheden i disse industrier. Den etablerer med henblik herpå et formålstjenligt samarbejde mellem de eksisterende forskningssteder.

2. Efter at have indhentet udtalelse fra Det rådgivende Udvalg kan Den Høje Myndighed tilskynde til og lette sådan forskning, idet den

a) enten udvirker, at de pågældende virksomheder foretager en fælles finansiering;

b) eller dertil benytter de vederlagsfrit modtagne midler;

c) eller, efter samstemmende udtalelse fra Rådet bevilger midler hidrørende fra de i artikel 50 omhandlede afgifter, uden at det i nævnte artikels stk. 2 nævnte maksimumsbeløb dog må overskrides.

Resultaterne af den i henhold til litra *b)* og *c)* finansierede forskning skal stilles til rådighed for alle interesserede parter inden for Fællesskabet.

3. Den Høje Myndighed afgiver udtalelser af enhver art, der tjener til at udbrede tekniske forbedringer, navnlig for så vidt angår udveksling af patenter og udstedelse af licenser på udnyttelse.

Artikel 56

1. Hvis indførelsen af nye tekniske metoder eller hjælpemidler inden for rammerne af Den Høje Myndigheds generelle målsætning har til følge, at behovet for arbejdskraft i kul- og stålindustrien formindskes i usædvanligt omfang, der i et eller flere områder medfører særlige vanskeligheder for genbeskæftigelsen af den ledigblevne arbejdskraft, og når begæring derom fremsættes af de pågældende regeringer:

a) indhenter Den Høje Myndighed udtalelse fra Det rådgivende Udvalg;

b) kan den i henhold til bestemmelserne i artikel 54, enten i de industrier, som hører under dens kompetence, eller, efter samstemmende udtalelse fra Rådet, i enhver anden industri lette finansieringen af de af den godkendte programmer med henblik på at skabe nye virkeområder, som er økonomisk sunde og egnede til at sikre en produktiv genbeskæftigelse af den ledigblevne arbejdskraft;

c) yder den hjælp uden tilbagebetalingspligt med henblik på at bidrage:

- til betaling af ydelser, som gør det muligt for arbejdskraften at afvente genansættelse;
- til at yde tilskud til arbejdstagere for omkostninger i forbindelse med ny ansættelse;
- til finansiering af omskolskifte beskæftigelse.

Den Høje Myndighed gør ydelse af hjælp uden tilbagebetalingspligt afhængig af, at vedkommende Stat betaler et mindst lige så stort særligt bidrag, medmindre Rådet med to tredjedeles flertal tillader en fravigelse.

2. (*) Hvis dybtgående ændringer i afsætningsvilkårene inden for kul- og stålindustrien, som ikke umiddelbart står i forbindelse med oprettelsen af det fælles marked, tvinger enkelte virksomheder til definitivt at indstille, indskrænke eller ændre driften, og når begæring derom fremsættes af de pågældende regeringer, kan Den Høje Myndighed:

a) i henhold til bestemmelserne i artikel 54, enten i de industrier som hører under dens kompetence, eller, efter samstemmende udtalelse fra Rådet, i enhver anden industri lette finansieringen af de af den godkendte programmer med henblik på at skabe nye virkeområder, som er økonomisk sunde, eller af omlægning af virksomheder, der er egnede til at sikre en produktiv genbeskæftigelse af den ledigblevne arbejdskraft;

b) yde hjælp uden tilbagebetalingspligt med henblik på at bidrage:

- til betaling af ydelser, som gør det muligt for arbejdstagere at afvente genansættelse;

(*) Stk. 2 indsat i overensstemmelse med fremgangsmåden fastsat i denne Traktats artikel 95, stk. 3 og 4 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. 33 af 16. maj 1960).

- til gennem ydelser til virksomhederne at sikre deres personales aflønning under midlertidig orlov, der nødvendiggøres af en ændring af deres aktivitet;
- til at yde tilskud til arbejdstagere for omkostninger i forbindelse med ny ansættelse;
- til finansiering af omskoling af arbejdstagere, som må skifte beskæftigelse.

Den Høje Myndighed gør ydelse af hjælp uden tilbagebetalingspligt afhængig af, at vedkommende Stater betaler et mindst lige så stort særligt bidrag, medmindre Rådet med to tredjedels flertal tillader en fravigelse.

KAPITEL IV

PRODUKTION

Artikel 57

På det produktionsmæssige område benytter Den Høje Myndighed fortrinsvis de indirekte virkemidler, der står til dens rådighed, såsom:

- samarbejde med regeringerne for at regulere eller ove indflydelse på forbruget i almindelighed, og navnlig det offentlige forbrug;
- indgreb med hensyn til priser og handelspolitik, således som fastsat i denne Traktat.

Artikel 58

1. Er Den Høje Myndighed i tilfælde af nedgang i efterspørgslen af den opfattelse, at Fællesskabet står over for en åbenbar kriseperiode, og at

de i artikel 57 angivne virkemidler ikke gør det muligt at imødegå denne situation, skal den efter at have indhentet udtalelse fra Det rådgivende Udvalg og med Rådets samtykke indføre et kvotasystem for produktionen, om forment med samtidig anvendelse af de i artikel 74 angivne foranstaltninger.

Tager Den Høje Myndighed ikke skridt hertil, kan en Medlemsstat henvende sig til Rådet, som efter enstemmig afgørelse kan pålægge Den Høje Myndighed at indføre kvotasystem.

2. På grundlag af undersøgelser, foretaget i samarbejde med virksomhederne og deres organisationer, fastsætter Den Høje Myndighed kvoterne på et rimeligt grundlag under hensyntagen til de i artikel 2, 3 og 4 nævnte principper. Den kan navnlig regulere virksomhedernes kapacitetsudnyttelse ved passende afgifter på de mængder, som overskrider et referenceniveau fastsat ved generel beslutning.

De således tilvejebragte beløb anvendes til at understøtte virksomheder, hvis produktionstempo bliver langsommere end det fastsatte mål, navnlig med henblik på så vidt muligt at sikre opretholdelse af beskæftigelsen i disse virksomheder.

3. Kvotasystemet bringes til ophør efter forslag til Rådet fra Den Høje Myndighed, efter at denne har indhentet udtalelse fra Det rådgivende Udvalg, eller fra en af Medlemsstaternes regeringer, medmindre Rådet træffer anden beslutning, med enstemmighed, når forslaget fremsættes af Den Høje Myndighed, og med simpelt flertal, når det fremsættes af en regering. Kvotasystemets ophør skal bekendtgøres af Den Høje Myndighed.

4. Den Høje Myndighed kan pålægge virksomheder, som overtræder de i medfør af denne artikel truffene beslutninger, bøder op til et beløb svarende til værdien af den uretmæssige produktion.

1. Fastslår Den Høje Myndighed efter at have rådført sig med Det rådgivende Udvalg, at Fællesskabet står over for en alvorlig mangelsituation, for så vidt angår enkelte eller alle de under dens kompetence hørende produkter, og at de i artikel 57 angivne virkemidler ikke er tilstrækkelige til at imødegå denne situation, skal den forelægge spørgsmålet for Rådet, og såfremt dette ikke enstemmigt beslutter andet, foreslå det de nødvendige foranstaltninger.

Tager Den Høje Myndighed ikke skridt hertil, kan en af Medlemsstaterne henvende sig til Rådet, som ved en enstemmig beslutning kan fastslå, at den ovennævnte situation foreligger.

2. Rådet træffer med enstemmighed på forslag af Den Høje Myndighed, og i samråd med denne, beslutning, dels om anvendelsesprioriteringen, dels om fordelingen af Fællesskabets ressourcer af kul og stål mellem de under dets kompetence hørende industrier, eksport og øvrige forbrug.

I overensstemmelse med den således fastsatte anvendelsesprioritering opstiller Den Høje Myndighed efter at have rådført sig med vedkomne virksomheder de fabriktionsprogrammer, som virksomhederne skal gennemføre.

3. I mangel af Rådets enstemmige beslutning angående de i stk. (2) omhandlede foranstaltninger, foretager Den Høje Myndighed selv fordelingen af Fællesskabets produktion mellem Medlemsstaterne i overensstemmelse med forbrug og udførsel og uafhængigt af produktionsstederne.

I den enkelte Medlemsstat sker fordelingen af de af Den Høje Myndighed tildelte mængder under regeringens ansvar, dog således at de til andre Medlemsstater bestemte leverancer ikke berøres, og under forbehold af, at der holdes samråd med Den Høje Myndighed for så vidt angår de til udførsel og til drift af kul- og stålindustrien bestemte mængder.

Hvis den af en regering til udførsel afsatte del er mindre end den mængde, der er lagt til grund for beregningen af den samlede tildeling til den pågældende Medlemsstat, skal Den Høje Myndighed ved senere fordeling i det omfang, det er nødvendigt, på ny fordele de således til forbrug frigjorte mængder mellem Medlemsstaterne.

Hvis den af en regering til kul- og stålindustriens drift afsatte del reduceres tilsvarende, og dette medfører en nedgang i en af Fællesskabets produktionsgrene, skal tildelingen til den pågældende Stat af tilsvarende produkter ved næste fordeling nedsættes med en mængde, der svarer til den således forårsagede nedgang i produktionen.

4. I alle tilfælde påhviler det Den Høje Myndighed, på grundlag af undersøgelser, foretaget i samarbejde med virksomhederne og disses organisationer, på retfærdig måde mellem virksomhederne at fordele de mængder, som er tildelt de under dens kompetence hørende industrier.

5. I den situation, som er beskrevet i denne artikels stk. 1, kan indførelse i samtlige Medlemsstater af restriktioner med hensyn til udførsel til tredjeland besluttet af Den Høje Myndighed i henhold til bestemmelserne i artikel 57 efter samråd med Det rådgivende Udvalg og efter samstemmende udtalelse fra Rådet, eller, hvis Den Høje Myndighed ikke tager skridt hertil, af Rådet, der træffer enstemmig beslutning efter forslag fra en regering.

6. Den Høje Myndighed kan ophæve den i medfør af denne artikel indførte ordning efter samråd med Det rådgivende Udvalg og Rådet. Den kan ikke tilsidesætte en negativ udtalelse fra Rådet, når denne udtalelse er vedtaget enstemmigt.

Såfremt Den Høje Myndighed ikke tager skridt hertil, kan Rådet ved enstemmig beslutning ophæve denne ordning.

7. Den Høje Myndighed kan pålægge virksomheder, der overtræder de i medfør af denne artikel truffede beslutninger, bøder, hvis beløb ikke kan overstige det dobbelte af værdien af de produktioner eller de leverancer, som er foreskrevet men ikke udført, eller som er anvendt til andet end deres rette formål.

KAPITEL V

PRISER

Artikel 60

1. Hvad angår priser er alle fremgangsmåder, som strider mod artikel 2, 3 og 4 forbudt, navnlig:

— illoyal konkurrence, i særdeleshed rent midlertidige og rent lokalt begrænsede prisnedsættelser, der sigter på at opnå en monopolstilling inden for det fælles marked;

— forskelsbehandling, som indebærer at en sælger på det fælles marked anvender ulige vilkår for forretninger af samme art, navnlig afhængigt af købernes nationalitet.

Den Høje Myndighed kan ved beslutninger, som træffes efter at der er indhentet udtalelse fra Det rådgivende Udvalg og Rådet, angive de fremgangsmåder, der skal omfattes af dette forbud.

2. Med henblik på ovennævnte mål:

a) skal prislister og salgsbetingelser, som virksomhederne anvender på det fælles marked, offentliggøres i det omfang og i den form, som Den Høje Myndighed foreskriver efter at have indhentet udtalelse fra Det rådgivende Udvalg; finder Den Høje Myndighed, at en virksomheds valg af

udgangssted for opstilling af dens prislister er unormalt, og særlig når dette valg åbner mulighed for omgåelse af bestemmelserne i litra b), retter den passende henstillinger til denne virksomhed;

b) må de anvendte former for prisnotering ikke have den virkning, at der i de priser, en virksomhed praktiserer på det fælles marked, når disse sammenholdes med den tilsvarende værdi ud fra det sted, som er valgt for opstillingen af dens prislister, indføres:

- forhøjelser i forhold til den pris, som er anført i den pågældende prislister for en tilsvarende forretning;
- eller afslag i denne pris, der overstiger:
 - enten den størrelse, der gør det muligt at bringe det fremsatte tilbud på linje med den prislister, som er opstillet ud fra et andet sted, der giver koberen de mest gunstige betingelser på leveringsstedet;
 - eller de grænser, som for hver enkelt produktkategori, under eventuel hensyntagen til produkternes oprindelse og bestemmelse, er fastsat ved beslutninger truffet af Den Høje Myndighed efter udtalelse fra Det rådgivende Udvalg.

Disse beslutninger træffes, når de forekommer nødvendige for at undgå forstyrrelser på det samlede fælles marked eller på en del af dette, eller skævheder, som måtte følge af en uoverensstemmelse mellem de former for prisnotering, der benyttes for et produkt og for de råstoffer, som bruges til dets fremstilling. De er ikke til hinder for, at virksomhederne bringer deres tilbud på linje med de betingelser, der tilbydes af virksomheder uden for Fællesskabet, forudsat at sådanne transaktioner anmeldes til Den Høje Myndighed, som i tilfælde af misbrug kan begrænse eller inddrage de pågældende virksomheders adgang til at benytte sig af denne undtagelsesbestemmelse.

Artikel 61

På grundlag af undersøgelser, som Den Høje Myndighed har foretaget sammen med virksomhederne og deres organisationer i henhold til bestemmelserne i artikel 46, stk. 1, og artikel 48, stk. 3, og efter at have rådført sig med Det rådgivende Udvalg og Rådet angående disse foranstaltningers hensigtsmæssighed og det prisniveau, de medfører, kan den for et eller flere af de produkter, som er undergivet dens kompetence, fastsætte:

a) højestepriser inden for det fælles marked, hvis den finder, at en sådan beslutning er nødvendig for at nå de i artikel 3, navnlig litra c) nævnte mål;

b) mindstepriser inden for det fælles marked, hvis den finder, at en åbenbar krise består eller er overhængende, og at en sådan beslutning er nødvendig for at nå de i artikel 3 nævnte mål;

c) mindste- og højestepriser for udførsel, efter at den har rådført sig med de pågældende virksomheders organisationer eller med virksomhederne selv, og under former, som er tilpasset efter forholdene på de udenlandske markeder, hvis en sådan indgriben kan ske under effektiv kontrol og findes nødvendig såvel på grund af de farer, markedssituationen har skabt for virksomhederne, som for i de internationale økonomiske forbindelser at fremme det i artikel 3, litra f) angivne mål, og, i tilfælde af fastsættelse af mindstepriser, under forbehold af anvendelse af bestemmelserne i artikel 60, stk. 2, sidste afsnit.

Ved fastsættelsen af priser skal Den Høje Myndighed tage hensyn til nødvendigheden af at sikre kul- og stålindustriens samt forbrugerindustriernes konkurrencedygtighed i overensstemmelse med de i artikel 3, litra c) angivne principper.

Såfremt Den Høje Myndighed i de ovennævnte situationer ikke tager initiativet, kan en Medlemsstats regering henvende sig til Rådet, som ved beslutning vedtaget med enstemmighed kan opfordre Den Høje Myndighed til at fastsætte sådanne højeste- eller mindstepriser.

Artikel 62

Når Den Høje Myndighed anser det for at være den bedst egnede måde til at undgå, at kulprisen kommer til at ligge på niveau med produktionsprisen i de miner, som er dyrest at drive, men hvis fortsatte drift midlertidigt anses for nødvendig for udforelsen af de i artikel 3 angivne opgaver, kan den, efter udtalelse fra Det rådgivende Udvalg give tilladelse til udligningsbetalinger:

— mellem virksomheder inden for samme minedistrikt, for hvilke der gælder samme prislistes;

— efter høring af Rådet, mellem virksomheder beliggende i forskellige minedistrikter.

De nævnte udligningsbetalinger kan desuden indføres på de i artikel 53 anførte betingelser.

Artikel 63

1. Hvis Den Høje Myndighed konstaterer, at købere systematisk udøver forskelsbehandling, især i medfør af klausuler, som gælder for handelskontrakter, der indgås af organer under det offentlige, retter den de fornødne henstillinger til de pågældende regeringer.

2. Den Høje Myndighed kan i den udstrækning, den finder det nødvendigt, bestemme:

a) at virksomhederne skal udforme deres salgsbetingelser på en sådan måde, at deres købere og kommissionærer forpligter sig til at overholde de regler, som er fastsat af Den Høje Myndighed i medfør af bestemmelserne i dette kapitel;

b) at virksomhederne skal gores ansvarlige for misligholdelse af de således indgåede forpligtelser, som begås af deres direkte agenter eller af kommissionærer, der handler for disse virksomheders regning.

Den kan, når en kober misligholder de således indgåede forpligtelser, begrænse Fællesskabets virksomheders ret til at handle med den pågældende kober, og dette i et omfang, som i gentagelsestilfælde kan indebære et midlertidigt forbud. I dette tilfælde kan koberen, uden at bestemmelserne i artikel 33 berøres heraf, indbringe sagen for Domstolen.

3. Den Høje Myndighed er endvidere bemyndiget til at rette alle formålstjenlige henstillinger til de pågældende Medlemsstater for at sikre, at enhver virksomhed eller ethvert organ, som beskæftiger sig med distribution af kul og stål, overholder de i medfør af artikel 60, stk. 1, fastsatte regler.

Artikel 64

Den Høje Myndighed kan pålægge virksomheder, der overtræder bestemmelserne i dette kapitel eller de beslutninger, som træffes for at bringe dem til udførelse, bøder op til det dobbelte af værdien af de i strid hermed foretagne salg. I gentagelsestilfælde fordobles det ovenfor nævnte maksimumsbeløb.

KAPITEL VI

KARTELLER OG KONCENTRATIONER

Artikel 65

1. Alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for virksomheders organisationer og alle former for samordnet praksis, som har

til formål direkte eller indirekte at hindre, begrænse eller fordreje den normale konkurrence på det fælles marked, er forbudt, navnlig sådanne, som består i:

- a) fastsættelse eller bestemmelse af priser;
- b) begrænsning af eller kontrol med produktion, teknisk udvikling eller investeringer;
- c) opdeling af markeder, produkter, aftagere eller forsyningskilder.

2. For så vidt angår bestemte produkter, tillader Den Høje Myndighed dog aftaler om specialisering eller om fælles indkøb eller salg, hvis den finder,

a) at denne specialisering eller disse fælles indkøb eller salg vil bidrage til en mærkbar forbedring af produktionen eller fordelingen af de nævnte produkter;

b) at den pågældende aftale er væsentlig for at opnå disse virkninger uden at være af mere restriktiv karakter end dens formål kræver, og

c) at aftalen ikke kan sætte de pågældende virksomheder i stand til at bestemme priserne på det fælles marked for en væsentlig del af de pågældende produkter, til at kontrollere eller indskrænke produktionen eller afsætningsmulighederne heraf, eller til at holde disse produkter uden for en egentlig konkurrence fra andre virksomheder på det fælles marked.

Hvis Den Høje Myndighed finder, at visse aftaler efter deres natur og virkninger er fuldstændigt analoge med de ovennævnte aftaler, navnlig under hensyn til anvendelsen af dette stykke på distributionsvirksomheder, tillader den ligeledes disse aftaler, når den konstaterer, at de opfylder samme betingelser.

Tilladelser kan gives på bestemte betingelser og for et begrænset tidsrum. I dette tilfælde fornyer Den Høje Myndighed tilladelsen en eller flere gange, når den finder, at forudsætningerne i litra a)-c) ovenfor fortsat er til stede på fornyelsestidspunktet.

Den Høje Myndighed tilbagekalder tilladelsen eller ændrer dens indhold, hvis den finder, at aftalen som følge af en ændring af forholdene ikke længere svarer til de ovenfor anførte forudsætninger, eller at de faktiske følger af denne aftale eller dens anvendelse strider mod forudsætningerne for meddelelsen af tilladelsen.

Beslutninger, hvorved en tilladelse gives, fornyes, ændres, afslås eller tilbagekaldes, samt begrundelserne herfor skal offentliggøres, uden at de i artikel 47, stk. 2, foreskrevne begrænsninger finder anvendelse i sådanne tilfælde.

3. I medfør af bestemmelserne i artikel 47 kan Den Høje Myndighed indhente alle oplysninger, der er nødvendige for at anvende denne artikel enten ved en særlig anmodning, der rettes til de pågældende, eller ved en forordning, der angiver arten af de aftaler, vedtagelser eller fremgangsmåder, der skal anmeldes for den.

4. Aftaler eller vedtagelser, der er forbudt i medfør af denne artikels stk. 1, er uden videre ugyldige og kan ikke påberåbes ved nogen domstol i Medlemsstaterne.

Under forbehold af adgang til at indbringe søgsmål for Domstolen har alene Den Høje Myndighed kompetence til at udtale sig om overensstemmelsen mellem de nævnte aftaler eller vedtagelser og bestemmelserne i denne artikel.

5. Virksomheder, som har indgået en aftale, der uden videre er ugyldig eller som ved at benytte voldgift, konventionalbøder, boykot eller

ethvert andet middel har anvendt eller forsøgt at anvende en sådan ugyldig aftale eller vedtagelse eller en aftale, hvortil godkendelse er blevet nægtet eller tilbagekaldt, eller som har opnået en tilladelse ved bevidst at fremsætte falske eller fordrejede oplysninger, eller som anvender fremgangsmåder, der strider mod bestemmelserne i stk. 1, kan af Den Hoje Myndighed iken- des boder eller tvangsboder, der højst må være lig med det dobbelte af omsætningen for de produkter, som vedrøres af den aftale, vedtagelse eller fremgangsmåde, der strider mod bestemmelserne i dette stykke, dog såle- des at det ovenfor fastsatte maksimum, når formålet har været at begrænse produktionen, den tekniske udvikling eller investeringerne, i tilfælde af bo- der kan sættes op til 10 procent af de pågældende virksomheders år- somsætning og i tilfælde af tvangsboder op til 20 procent af den daglige omsætning.

Artikel 66

1. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 3, er enhver transaktion, som inden for de i artikel 79, stk. 1, nævnte områder direkte eller indirekte og foranlediget af en person eller virksomhed eller af en gruppe af personer eller virksomheder fører til en virksomhedskoncentration, hvoraf mindst én falder ind under artikel 80, betinget af Den Hoje Myndigheds forhåndstil- ladelse uanset om transaktionen angår et og samme produkt eller forskelli- ge produkter, eller gennemføres ved fusion, erhvervelse af aktier eller an- parter, aktiver, lån, kontrakt eller anden form for kontrol. Med henblik på anvendelsen af de foranstående bestemmelser, fastsætter Den Hoje Myn- dighed efter horing af Rådet i en forordning hvilke forhold, der udgør kontrol med en virksomhed.

2. Den Hoje Myndighed giver den i foregående stykke omtalte tilladelse, hvis den finder, at den påtænkte transaktion, for så vidt angår det eller

dem af de pågældende produkter, der horer under dens kompetence, ikke sætter vedkommende personer eller virksomheder i stand til:

— at bestemme priserne, at kontrollere eller indskrænke produktionen eller distributionen eller at hindre opretholdelsen af en egentlig konkurrence på en betydelig del af markedet for disse produkter;

— eller at unddrage sig de konkurrenceregler, der følger af anvendelsen af denne Traktat, navnlig ved at skabe en kunstig fortrinsstilling, som medfører en væsentlig fordel i adgangen til forsyningskilderne og afsætningsmarkederne.

Ved bedømmelsen af dette forhold skal Den Høje Myndighed i overensstemmelse med princippet om ikke-forskelsbehandling i artikel 4, litra b) tage hensyn til betydningen af de inden for Fællesskabet bestående virksomheder af samme art i det omfang, den finder dette berettiget for at undgå eller udligne de ulemper, der følger af ulige konkurrencevilkår.

Den Høje Myndighed kan gøre denne tilladelse afhængig af enhver betingelse, som den finder egnet til opnåelse af de i dette stykke nævnte mål.

For Den Høje Myndighed udtaler sig om en transaktion, der vedrører virksomheder, hvoraf mindst én ikke falder ind under bestemmelserne i artikel 80, indhenter den den pågældende regerings kommentarer.

3. Den Høje Myndighed undtager fra kravet om forhåndstilladelse de former for transaktioner, som den, under hensyn til betydningen af de aktiver eller virksomheder, de angår, i forbindelse med arten af den koncentration, de bringer i stand, finder må være i overensstemmelse med de i stk. 2 krævede betingelser. Den forordning, der udstedes med virkning efter Rådets samstemmende udtalelse, fastsætter ligeledes de betingelser, som denne undtagelse er afhængig af.

4. Under forbehold af anvendelsen af artikel 47 over for de virksomheder, der hører under Den Høje Myndigheds kompetence, kan den enten ved en forordning, der udstedes efter høring af Rådet, og som nærmere angiver arten af de transaktioner, der skal anmeldes til Den Høje Myndighed, eller ved en særlig forespørgsel rettet til vedkommende i henhold til denne forordning, afkræve fysiske eller juridiske personer, der har erhvervet eller sammensluttet eller som skal erhverve eller sammenslutte de pågældende rettigheder eller aktiver, alle de oplysninger, som er nødvendige ved anvendelsen af denne artikel på transaktioner, der kunne have den i stk. 1 nævnte virkning.

5. Skulle der blive etableret en koncentration, som efter Den Høje Myndigheds mening er gennemført i strid med bestemmelserne i stk. 1, men ikke desto mindre opfylder de i stk. 2 fastsatte vilkår, betinger den godkendelsen af denne koncentration af, at de personer, som har erhvervet eller sammensluttet de pågældende rettigheder eller aktiver, indbetaler den i stk. 6, andet afsnit, omhandlede bøde, dog således at beløbet ikke må være mindre end halvdelen af det maksimalbeløb, der er fastsat i det omtalte afsnit, i tilfælde hvor det tydeligt fremgår, at der skulle ansøges om tilladelse. I mangel af denne indbetaling anvender Den Høje Myndighed de her efter nævnte forholdsregler på koncentrationer, som findes retsstridige.

Skulle der blive etableret en koncentration, som efter Den Høje Myndigheds mening ikke kan opfylde de generelle eller særlige betingelser, der kræves for en tilladelse i henhold til stk. 2, konstaterer Den Høje Myndighed ved en begrundet beslutning den retsstridige karakter af denne koncentration og beordrer, efter at have givet de pågældende lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger, deling af de uretmæssigt sammensluttede virksomheder eller aktiver, eller ophør af den fælles kontrol, samt enhver anden forholdsregel, som den finder egnet til at genoprette den uafhængige drift af de pågældende virksomheder eller den uafhængige udnyttelse af de pågældende aktiver samt til at genindføre normale konkurrence-

vilkår. Enhver direkte interesseret har adgang til at indbringe en sag vedrørende disse beslutninger på de i artikel 33 fastsatte betingelser. Som afvigelse fra nævnte artikel har Domstolen i fuldt omfang kompetence til at afgøre, om den gennemførte transaktion har karakter af en koncentration i den betydning, som er angivet i denne artikels stk. 1 og i de i medfør af denne bestemmelse udstedte forordninger. Et sådant søgsmål har opsættende virkning. Det kan først anlægges, når de ovennævnte forholdsregler er truffet, medmindre Den Høje Myndighed samtykker i, at der anlægges en særlig sag i anledning af den beslutning, hvorved transaktionen erklæres for retsstridig.

Den Høje Myndighed kan til enhver tid og med forbehold af en eventuel gennemførelse af bestemmelserne i artikel 39, stk. 3, anvende eller foranledige anvendt foreløbige sikringsmidler, som den anser for nødvendige til varetagelse af konkurrerende virksomheders og tredjemands interesser samt til at foregribe enhver handling, som kunne hindre iværksættelsen af dens beslutninger. Medmindre Domstolen træffer anden afgørelse, har søgsmål ingen opsættende virkning med hensyn til anvendelsen af disse foreløbige sikringsmidler.

Den Høje Myndighed tilstår de pågældende en rimelig frist til udførelse af dens beslutninger og kan i tilfælde af overskridelse ikende daglige tvangsboder på indtil én promille af værdien af de pågældende rettigheder eller aktiver.

Opfylder de pågældende ikke deres forpligtelser, træffer Den Høje Myndighed desuden selv forholdsregler til gennemførelse og kan navnlig, for så vidt angår de virksomheder, som hører under dens kompetence, udsætte udøvelsen af de med de uretmæssigt erhvervede aktiver forbundne rettigheder, foranledige, at retsmyndighederne udnævner en bestyrer for disse aktiver, lade dem realisere ved tvangssalg under vilkår, der sikrer ejernes lovmæssige interesser, samt over for de fysiske eller juridiske personer, der ved den retsstridige transaktion har erhvervet de pågældende rettig-

heder eller aktiver, annullere retshandlinger, beslutninger, afgørelser eller vedtagelser fra de ledende organer i de virksomheder, som er undergivet en uretmæssigt oprettet kontrol.

Den Høje Myndighed er endvidere berettiget til at rette de nødvendige henstillinger til de pågældende Medlemsstater med henblik på inden for rammerne af Staternes lovgivning at opnå gennemførelsen af de i de foranstående afsnit fastsatte forholdsregler.

Den Høje Myndighed skal ved udøvelsen af sine beføjelser tage hensyn til rettigheder, der i god tro er erhvervet af tredjemand.

6. Den Høje Myndighed kan ikende boder op til et beløb af:

— 3 procent af værdien af de aktiver, som er blevet erhvervet eller sammensluttet eller skal erhverves eller sammensluttet, over for de fysiske eller juridiske personer, som har unddraget sig de i stk. 4 fastsatte forpligtelser;

— 10 procent af værdien af de erhvervede eller sammensluttede aktiver over for de fysiske eller juridiske personer, som har unddraget sig de i stk. 1 fastsatte forpligtelser, idet dette maksimalbeløb efter den tolvte måned fra transaktionens gennemførelse forhøjes med en fireogtyvendedel for hver måned, som yderligere er forlobet, indtil overtrædelsen konstateres af Den Høje Myndighed;

— 10 procent af værdien af de aktiver, som er blevet erhvervet eller sammensluttet eller skal erhverves eller sammensluttet, over for de fysiske eller juridiske personer, som ved hjælp af urigtige eller fordrejede oplysninger har opnået eller forsøgt at opnå ret til at benytte sig af bestemmelserne i stk. 2.

— 15 procent af værdien af de erhvervede eller sammensluttede aktiver over for de virksomheder, som hører under dens kompetence, og som har deltaget i eller medvirket til gennemførelsen af transaktioner, der strider mod bestemmelserne i denne artikel.

Personer, som er blevet pålagt de i dette stykke fastsatte sanktioner, har på de i artikel 36 fastsatte betingelser adgang til at indbringe sagen for Domstolen.

7. Hvis Den Høje Myndighed finder, at offentlige eller private virksomheder, som på markedet for et af de produkter, der hører under dens kompetence, indtager eller erhverver en retligt eller faktisk dominerende stilling, hvorved de på en væsentlig del af det fælles marked unddrages en egentlig konkurrence, benytter denne stilling til formål i strid med denne Traktat, retter den alle egnede henstillinger til disse virksomheder for at forhindre, at de udnytter deres stilling til disse formål. Efterkommes henstillingerne ikke på tilfredsstillende måde inden for en passende frist, fastsætter Den Høje Myndighed ved beslutninger, som udstedes i samråd med den pågældende regering, og i henhold til de i artiklerne 58, 59 og 64 omhandlede sanktioner, de priser og salgsbetingelser, den pågældende virksomhed skal anvende, eller opstiller fabrikations- eller leveringsprogrammer, som den skal udføre.

KAPITEL VII

INDGREB I KONKURRENCEVILKÅRENE

Artikel 67

1. Enhver handling fra en Medlemsstats side, som kan have en mærkbar indvirkning på konkurrencevilkårene i kul- og stålindustrien, skal af vedkommende regering meddeles Den Høje Myndighed.

2. Hvis denne handling er af en sådan art, at den ved væsentligt at øge forskellene i produktionsomkostningerne på anden måde end gennem ændringer i produktiviteten, fremkalder en alvorlig uligevægt, kan Den Høje Myndighed efter horing af Det rådgivende Udvalg og Rådet træffe følgende forholdsregler:

— medfører denne Stats handling skadelige virkninger for kul- og stålvirksomhederne under den pågældende Stats jurisdiktion, kan Den Høje Myndighed tillade den at yde disse virksomheder støtte, hvis størrelse, vilkår og varighed fastsættes efter overenskomst med Den Høje Myndighed. De samme bestemmelser finder anvendelse i tilfælde af ændringer i løn- og arbejdsvilkår, som ville få samme virkninger, også selv om de ikke skyldes Statens handling;

— medfører denne Stats handling skadelige virkninger for kul- og stålvirksomhederne under andre Medlemsstaters jurisdiktion, retter Den Høje Myndighed en henstilling til denne Stat for at råde bod herpå ved hjælp af de forholdsregler, som efter denne Stats mening er bedst forenelige med dens egen økonomiske ligevægt.

3. Formindsker denne Stats handling forskellene i produktionsomkostninger ved at give kul- eller stålvirksomheder under dens jurisdiktion særlige fordele eller ved at pålægge dem særlige byrder i sammenligning med de andre industrier i samme land, er Den Høje Myndighed bemyndiget til at rette de nødvendige henstillinger til denne Stat efter horing af Det rådgivende Udvalg og Rådet.

KAPITEL VIII

ARBEJDSKRAFTENS LØN OG BEVÆGELIGHED

Artikel 68

1. De i de enkelte Medlemsstater benyttede fremgangsmåder ved fastsættelsen af løn og sociale ydelser berøres for kul- og stålindustriens ved-

kommende ikke af gennemførelsen af denne Traktat, dog under forbehold af nedenstående bestemmelser.

2. Finder Den Høje Myndighed, at en eller flere virksomheder anvender usædvanligt lave priser, som skyldes løn, der af disse virksomheder er fastsat på et usædvanligt lavt niveau i forhold til lønniveauet i samme område, retter den efter udtalelse fra Det rådgivende Udvalg de fornødne henstillinger til virksomhederne. Hvis de usædvanligt lave lønninger er en følge af regeringsvedtagelser, indleder Den Høje Myndighed drøftelser med vedkommende regering, til hvilken den efter udtalelse fra Det rådgivende Udvalg kan rette henstilling, hvis der ikke opnås enighed.

3. Finder Den Høje Myndighed, at en lønedsættelse samtidig medfører nedgang i arbejdstagerenes levestandard og bruges som et vedvarende økonomisk tilpasningsmiddel for virksomhederne, eller som konkurrencemiddel mellem dem, retter den efter udtalelse fra Det rådgivende Udvalg henstilling til den pågældende virksomhed eller regering, med henblik på for virksomhedernes regning at sikre arbejdstagerne fordele til opvejelse af denne nedgang.

Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på:

a) de forholdsregler, som en Medlemsstat har truffet under ét med henblik på at genoprette sin økonomiske ligevægt over for udlandet, dog i det tilfælde under forbehold af eventuel anvendelse af bestemmelserne i artikel 67;

b) lønnedgange, som følger af anvendelsen af en ved lov eller overenskomst fastsat glidende skala;

c) lønnedgange, som fremkaldes af et fald i leveomkostningerne;

d) lønnedgange, som tager sigte på at korrigere usædvanlige forhøjelser, der tidligere er foretaget under ekstraordinære omstændigheder, som ikke længere gør sig gældende.

4. Bortset fra de i litra a) og b) i foranstående stykke nævnte tilfælde skal enhver lønning, som rammer alle arbejdstagere i en virksomhed eller en væsentlig del af dem, meddeles Den Høje Myndighed.

5. Den Høje Myndighed kan kun rette de i de foregående stykker nævnte henstillinger efter at have rådført sig med Rådet, medmindre de rettes til virksomheder, som ikke har en betydning, der nærmere bestemmes af Den Høje Myndighed i overensstemmelse med Rådet.

Hvis en ændring i en af Medlemsstaternes af bestemmelserne om finansiering af socialforsorg eller midler til bekæmpelse af arbejdsløsheden og dens virkninger, eller en ændring af forholdene fremkalder de i artikel 67, stk. 2 og 3, nævnte virkninger, er Den Høje Myndighed bemyndiget til at anvende bestemmelserne i den nævnte artikel.

6. Efterkommer virksomhederne ikke de henstillinger, som rettes til dem i medfør af denne artikel, kan Den Høje Myndighed pålægge dem boder og tvangsboder op til et beløb af det dobbelte af den uretmæssigt opnåede besparelse i omkostningerne vedrørende arbejdskraften.

Artikel 69

1. Medlemsstaten forpligter sig til at fjerne enhver i nationaliteten begrundet restriktion vedrørende beskæftigelse i kul- og stålindustrien af arbejdere, som er statsborgere i en Medlemsstat, og som har en anerkendt faguddannelse inden for kul- og stålfagene, med forbehold af de begrænsninger, der følger af de fundamentale krav om sundhed og offentlig orden.

2. Hvad angår anvendelsen af denne bestemmelse, vil Medlemsstaten opstille fælles definitioner af special- og faguddannelser, ved fælles overenskomst fastlægge de i foregående stykke nævnte begrænsninger, og

efterforske de tekniske muligheder for inden for hele Fællesskabet at bringe udbud og efterspørgsel på arbejdsmarkedet i forbindelse med hinanden.

3. For så vidt angår grupper af arbejdstagere, som ikke nævnes i det foranstående stykke og i det tilfælde, at udviklingen af produktionen i kul- og stålindustrien skulle blive hæmmet af mangel på egnet arbejdskraft, skal medlemsstaterne desuden ændre deres indvandringsbestemmelser i det omfang, det er nødvendigt for at bringe denne tilstand til ophor; i særdeleshed skal de lette genbeskæftigelsen af arbejdstagere fra kul- og stålindustrien i andre Medlemsstater.

4. De skal forbyde enhver forskelsbehandling med hensyn til aflønning og arbejdsvilkår mellem indenlandske og indvandrede arbejdstagere, uden at særlige forholdsregler for arbejdstagere i grænseområderne berøres heraf; i særdeleshed skal de indbyrdes tilstræbe sådanne ordninger, som endnu er nødvendige, for at bestemmelserne om socialforsorg ikke hindrer arbejdskraftens bevægelighed.

5. Den Hoje Myndighed skal vejlede og lette Medlemsstaterne i deres virke ved anvendelsen af de i denne artikel fastsatte forholdsregler.

6. Medlemsstaternes internationale forpligtelser berøres ikke af denne artikel.

KAPITEL IX

TRANSPORT

Artikel 70

Det anerkendes, at oprettelsen af det fælles marked gør det nødvendigt at anvende sådanne transporttariffer for kul og stål, som yder forbrug-

ere, der befinder sig under vilkår, som kan sammenlignes, dertil svarende prisvilkår.

Vedrorende transportforhold mellem Medlemsstaterne forbydes navnlig enhver forskelsbehandling med hensyn til transportpriser og vilkår af enhver art, der er begrundet med produkternes oprindelses- eller bestemmelsestand. Afskaffelsen af denne forskelsbehandling medfører især forpligtelse til i forbindelse med kul- og ståltransport fra eller til et andet af Fællesskabets lande at anvende de tariffer, priser og tarifbestemmelser af enhver art, som gælder for indenlandsk transport af samme vare ad samme strækning.

De tariffer, priser og tarifbestemmelser af enhver art, som finder anvendelse på transport af kul og stål inden for hver Medlemsstat og mellem Medlemsstaterne, offentliggøres eller meddeles til Den Hoje Myndighed.

Anvendelsen af indenlandske særtariffer til fordel for én eller flere kul- eller stålproducerende virksomheder kræver forhåndsgodkendelse fra Den Hoje Myndighed, som sikrer sig, at foranstaltningerne stemmer overens med denne Traktats principper; den kan give en tidsbegrænset eller betinget godkendelse.

Med forbehold af bestemmelserne i denne artikel samt af de øvrige bestemmelser i denne Traktat, er transportpolitikken, navnlig fastsættelsen eller ændringen af transportpriser og -vilkår af enhver art samt pristilpasninger til sikring af transportvirksomhedernes finansielle ligevægt, fortsat undergivet de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser i de enkelte Medlemsstater; det samme gælder forholdsregler med henblik på koordinering af eller konkurrence mellem de forskellige former for transport eller de forskellige transportruter.

KAPITEL X

HANDELSPOLITIK

Artikel 71

Medlemsstaternes regeringers kompetence på det handelspolitiske område berøres ikke af anvendelsen af denne Traktat, medmindre den bestemmer noget andet.

De beføjelser, som ved denne Traktat er overdraget Fællesskabet på det handelspolitiske område i forhold til tredjeland, må, med forbehold af anvendelsen af bestemmelserne i artikel 75, ikke gå videre end de beføjelser, som er tillagt Medlemsstaterne ved internationale overenskomster, som de har tiltrådt.

Medlemsstaternes regeringer yder hinanden den nødvendige hjælp med henblik på anvendelsen af de forholdsregler, som af Den Høje Myndighed findes stemmende med denne Traktat og med gældende internationale aftaler. Den Høje Myndighed er beføjet til at foreslå de pågældende Medlemsstater de måder, hvorpå denne gensidige hjælp kan ydes.

Artikel 72

Minimalsatser, under hvilke Medlemsstaterne forpligter sig til ikke at fastsætte deres toldafgifter på kul og stål over for tredjeland, og maksimalsatser, over hvilke de forpligter sig til ikke at fastsætte toldafgifterne, kan fastlægges af Rådet ved enstemmig beslutning efter Den Høje Myndigheds forslag, der fremsættes enten på dennes eget initiativ eller efter anmodning af en Medlemsstat.

Inden for de ved nævnte beslutning fastsatte grænser bestemmer hver regering sine tariffer efter den i vedkommende land gældende fremgangsmåde. Den Høje Myndighed kan på eget initiativ eller efter anmod-

ning fra en Medlemsstat afgive udtalelse med henblik på ændring af denne Stats tariffer.

Artikel 73

Administrationen af ind- og udførselsbevillinger i forbindelserne med tredjelande henholder under den regering, på hvis område de indførte varers bestemmelsessted eller de udførte varers oprindelsessted ligger.

Den Høje Myndighed er befojet til at føre tilsyn med administrationen og med kontrollen af disse bevillinger med hensyn til kul og stål. Efter horing af Rådet retter den i fornødent omfang henstillinger til Medlemsstaterne såvel for at undgå, at de vedtagne bestemmelser bliver mere restriktive end påkrævet i betragtning af de forhold, der begrunder deres indførelse eller opretholdelse, som for at sikre en samordning af de forholdsregler, der er truffet i medfør af artikel 71, stk. 3, og af artikel 74.

Artikel 74

I de nedenfor anførte tilfælde er Den Høje Myndighed befojet til at træffe alle forholdsregler, som er i overensstemmelse med denne Traktat og især med de i artikel 3 opstillede mål, og til, til regeringerne at rette alle henstillinger, som stemmer overens med bestemmelserne i artikel 71, stk. 2:

1. hvis det konstateres, at der af lande, som ikke er medlemmer af Fællesskabet, eller af virksomheder, der ligger i sådanne lande, anvendes dumping eller andre fremgangsmåder, der er i strid med Havanna Chartret;

2. hvis en forskel mellem tilbud fra virksomheder, der ikke er undergivet Fællesskabets myndighed, og tilbud fra virksomheder, som er undergivet Fællesskabets myndighed, udelukkende må tilskrives den omstændighed, at tilbuddene fra de førstnævnte er baseret på konkurrencevilkår, der strider mod bestemmelserne i denne Traktat;

3. hvis et af de i artikel 81 i denne Traktat nævnte produkter indføres på én eller flere Medlemsstatsers område i forholdsvis ogede mængder og på sådanne betingelser, at disse indførsler alvorligt skader eller truer med at skade produktionen inden for det fælles marked af tilsvarende eller direkte konkurrerende produkter.

Henstillinger med henblik på indførelse af kvantitative restriktioner begrundet i nr. 2 ovenfor kan dog kun udfærdiges med Rådets samstemmende udtalelse, og begrundet i nr. 3 kun på de i artikel 58 fastsatte betingelser.

Artikel 75

Medlemsstaterne forpligter sig til at holde Den Høje Myndighed underrettet om udkast til handelsaftaler eller ordninger med lignende virkning, for så vidt som de vedrører kul og stål eller indførsel af andre råstoffer og specialudstyr, som er nødvendige for kul- og stålproduktionen i Medlemsstaterne.

Hvis et udkast til en aftale eller en ordning indeholder bestemmelser, som hindrer anvendelsen af denne Traktat, retter Den Høje Myndighed de nødvendige henstillinger til vedkommende Stat inden ti dage fra modtagelsen af den meddelelse, der gives den; i ethvert andet tilfælde kan den afgive udtalelser.

FJERDE AFSNIT

Almindelige bestemmelser

Artikel 76

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 28, stk. 2)

[Se fusionstraktatens artikel 28, stk. 1, der er affattet således:

De europæiske Fællesskaber nyder på Medlemsstaternes område de for udførelsen af deres opgave nødvendige privilegier og immuniteter på de betingelser, der er fastsat i den som bilag til denne Traktat knyttede Protokol. Dette gælder også Den europæiske Investeringsbank.]

Artikel 77

Hjemstedet for Fællesskabets institutioner fastlægges ved overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer.

Artikel 78()*

1. Regnskabsåret løber fra den 1. januar til den 31. december.

Fællesskabets udgifter til administration omfatter Den Høje Myndigheds udgifter, herunder dem, der vedrører Det rådgivende Udvalgs virksomhed samt Europa-Parlamentets, Rådets og Domstolens udgifter.

(*) Tekst som ændret ved artikel 2 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

2. Hver af Fællesskabets institutioner opstiller inden den 1. juli et overslag over sine udgifter til administration. Den Høje Myndighed sammenfatter disse overslag i et foreløbigt forslag til administrationsbudget. Den følger hertil en udtalelse, der kan indeholde afgivende overslag.

Dette foreløbige forslag indeholder et overslag over indtægterne og et overslag over udgifterne.

3. Den Høje Myndighed forelægger Rådet det foreløbige forslag til administrationsbudget senest den 1. september i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Når Rådet påtænker at fravige det foreløbige forslag, indhenter det en udtalelse fra Den Høje Myndighed og i givet fald fra de andre interesserede institutioner.

Rådet vedtager forslaget til administrationsbudget med kvalificeret flertal og oversender det til Europa-Parlamentet.

4. Forslaget til administrationsbudget skal forelægges Europa-Parlamentet senest den 5. oktober i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Europa-Parlamentet har ret til med et flertal af sine medlemmers stemmer at ændre forslaget til administrationsbudget, og til med absolut flertal af de afgivne stemmer at foreslå Rådet ændringer i forslaget vedrørende de udgifter, der nødvendigt følger af Traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne.

Hvis Europa-Parlamentet inden femogfyrre dage efter forelæggelsen af forslaget til administrationsbudget har godkendt dette, er administrationsbudgettet endeligt vedtaget. Hvis Europa-Parlamentet inden for denne frist hverken har ændret forslaget til administrationsbudget eller foreslået nogen ændring af dette, betragtes administrationsbudgettet som endeligt vedtaget.

Såfremt Europa-Parlamentet inden udløbet af denne frist har vedtaget ændringer eller stillet ændringsforslag, oversendes forslaget til administrationsbudget til Rådet i den ændrede form eller ledsaget af ændringsforslag.

5. Efter at Rådet har drøftet forslaget til administrationsbudget med Den Høje Myndighed og i givet fald med de andre interesserede institutioner, træffer det afgørelse på følgende måde:

a) Rådet kan med kvalificeret flertal modificere enhver af de af Europa-Parlamentet vedtagne ændringer;

b) for så vidt angår ændringsforslagene:

— hvis en af Europa-Parlamentet foreslået ændring ikke medfører forøgelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, navnlig fordi den udgiftsforøgelse, der ville følge af ændringsforslaget udtrykkeligt udlignes af en eller flere foreslåede ændringer, der medfører en tilsvarende nedsættelse af udgifterne, kan Rådet med kvalificeret flertal forkaste dette ændringsforslag. Træffes der ingen beslutning om at forkaste ændringsforslaget, er det godkendt;

— hvis en af Europa-Parlamentet foreslået ændring medfører forøgelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, kan Rådet med kvalificeret flertal godkende ændringsforslaget. Træffes der ingen beslutning om at godkende ændringsforslaget, er det forkastet;

— hvis Rådet i henhold til bestemmelserne i et af de to foregående afsnit har forkastet et ændringsforslag, kan det med kvalificeret flertal enten opretholde det i forslaget til administrationsbudget opførte beløb eller fastsætte et andet beløb.

Forslaget til administrationsbudget ændres i overensstemmelse med de ændringsforslag, Rådet har godkendt.

Har Rådet ikke inden femten dage efter forelæggelsen af forslaget til administrationsbudget modificeret nogen af de ændringer, Europa-Parlamentet har vedtaget, og er Europa-Parlamentets ændringsforslag blevet godkendt, betragtes administrationsbudgettet som endeligt vedtaget. Rådet meddeler Europa-Parlamentet, at det ikke har modificeret nogen af ændringerne, og at ændringsforslagene er blevet godkendt.

Har Rådet inden udløbet af denne frist modificeret en eller flere af de ændringer, Europa-Parlamentet har vedtaget, eller er Europa-Parlamentets ændringsforslag blevet forkastet eller modificeret, oversendes det modificerede forslag til administrationsbudget på ny til Europa-Parlamentet. Rådet gør dette bekendt med udfaldet af sine rådslagninger.

6. Når Europa-Parlamentet er blevet underrettet om udfaldet af behandlingen af sine ændringsforslag, kan det inden femten dage efter forelæggelsen af forslaget til administrationsbudget med et flertal af sine medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer ændre eller forkaste Rådets modifikationer af de af Europa-Parlamentet foretagne ændringer og vedtager derved administrationsbudgettet. Har Europa-Parlamentet ikke truffet nogen afgørelse inden udløbet af denne frist, betragtes administrationsbudgettet som endeligt vedtaget.

7. Når den i denne artikel foreskrevne behandling er afsluttet, fastslår Europa-Parlamentets formand, at administrationsbudgettet er endeligt vedtaget.

8. Dog kan Europa-Parlamentet, når vægtige grunde taler herfor, med et flertal af sine medlemmers stemmer og med to tredjedele af de afgivne stemmer, forkaste forslaget til administrationsbudget og begære, at et nyt forslag forelægges det.

9. For samtlige udgifter, der ikke er en nødvendig følge af Traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, fastsættes hvert år en maksimalsats for forhøjelser i forhold til udgifter af samme art i det løbende regnskabsår.

Efter høring af Udvalget for økonomisk Politik fastslår Den Høje Myndighed denne maksimalsats således, som den fremgår af:

— udviklingen inden for Fællesskabet af bruttonationalindkomsten i faste priser,

— den gennemsnitlige ændring i medlemsstaternes budgetter og

— udviklingen af leveomkostningerne i løbet af det seneste regnskabsår.

Om maksimalsatsen skal der inden den 1. maj gives meddelelse til alle Fællesskabets institutioner. Disse er pligtige at rette sig efter den under budgetbehandlingen, dog med forbehold af bestemmelserne i dette stykkes fjerde og femte afsnit.

Er den forhøjelsessats, der følger af det forslag til administrationsbudget, som Rådet har udarbejdet, med hensyn til sådanne udgifter, som ikke nødvendigt følger af Traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, større end halvdelen af maksimalsatsen, kan Europa-Parlamentet, ved udøvelsen af sin ret til at foretage ændringer, yderligere forhøje det samlede beløb for sådanne udgifter med op til halvdelen af maksimalsatsen.

Når Europa-Parlamentet, Rådet eller Den Høje Myndighed finder, at Fællesskabernes virksomhed nødvendiggør en forhøjelse ud over den sats, der er fastlagt ved den i dette stykke foreskrevne fremgangsmåde, kan der fastsættes en anden sats ved aftale mellem Rådet, hvis afgørelse træffes med kvalificeret flertal, og Europa-Parlamentet, hvis afgørelse træffes med et flertal af dets medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer.

10. Hver institution udøver de beføjelser, der tilkommer den i henhold til denne artikel, under iagttagelse af bestemmelserne i Traktaten og af de i medfør af denne udstedte retsakter, navnlig af dem, der vedrører Fællesskabernes egne indtægter og ligevægten mellem indtægter og udgifter.

11. Endelig vedtagelse af administrationsbudgettet medfører bemyndigelse og forpligtelse for Den Høje Myndighed til at opkræve de modsvarende indtægter i henhold til bestemmelserne i artikel 49.

Artikel 78 a ()*

Administrationsbudgettet opstilles i den regningsenhed, der fastsættes i det i medfør af artikel 78 h udstedte regnskabsregulativ.

De i administrationsbudgettet anførte udgifter bevilges for et regnskabsår ad gangen, medmindre andet er fastsat i det i medfør af artikel 78 h udfærdigede regnskabsregulativ.

På de betingelser, der fastsættes i medfør af artikel 78 h, kan bevillinger, som ikke er beregnet til dækning af personaleudgifter, og som ikke er udnyttede ved regnskabsårets udlob, overføres, men kun til det følgende regnskabsår.

Bevillingerne opdeles i hovedkonti efter udgifternes art eller formål og opdeles yderligere i det omfang, det er nødvendigt, i overensstemmelse med det i medfør af artikel 78 h udstedte regnskabsregulativ.

Europa-Parlamentets, Rådets, Den Høje Myndigheds og Domstolens udgifter opføres i særskilte afsnit i administrationsbudgettet, dog således at en særlig ordning kan gennemføres for visse fællesudgifter.

(*) Tekst som ændret ved artikel 3 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

Artikel 78 b()*

1. Såfremt administrationsbudgettet ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, kan der i henhold til bestemmelserne i det i medfør af artikel 78 h udstedte regnskabsregulativ på grundlag af hver hovedkonto eller anden inddeling, afholdes månedlige udgifter på indtil en tolvtedel af det forrige regnskabsårs bevillinger, dog at Den Høje Myndighed højest kan råde over beløb svarende til en tolvtedel af de beløb, der er opført i det forslag til administrationsbudget, som er under udarbejdelse.

Den Høje Myndighed er bemyndiget og forpligtet til at opkræve afgifterne op til et beløb svarende til bevillingerne i det foregående regnskabsår uden dog at kunne overskride det beløb, der ville være fremkommet ved vedtagelsen af forslaget til administrationsbudget.

2. Under forudsætning af, at de øvrige betingelser i stk. 1 iagttages, kan Rådet med kvalificeret flertal tillade udgifter, der overstiger denne tolvtedel. Bemyndigelsen og forpligtelsen til at opkræve afgifter kan tilpasses i overensstemmelse hermed.

Hvis denne afgørelse vedrører andre udgifter end dem, der nødvendigt følger af Traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, oversender Rådet den straks til Europa-Parlamentet; inden for en frist af tredive dage kan Europa-Parlamentet med et flertal af sine medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer træffe en afvigende afgørelse om disse udgifter, for så vidt angår den del, der overstiger den i stk. 1 omhandlede tolvtedel. Denne del af Rådets afgørelse stilles i bero, indtil Europa-

(*) Tekst som ændret ved artikel 4 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

Parlamentet har truffet afgørelse. Dersom Europa-Parlamentet ikke inden udløbet af nævnte frist har truffet en afvigende afgørelse, betragtes Rådets afgørelse som endeligt vedtaget.

Artikel 78 c()*

Inden for rammerne af de givne bevillinger og i overensstemmelse med bestemmelserne i det i medfør af artikel 78 h udstedte regnskabsregulativ gennemfører Den Høje Myndighed administrationsbudgettet på eget ansvar.

Regulativet fastsætter særlige retningslinjer for institutionernes medvirken ved afholdelsen af egne udgifter.

Med de begrænsninger og på de betingelser, der fastsættes i det i medfør af artikel 78 h udstedte regnskabsregulativ, kan Den Høje Myndighed inden for administrationsbudgettets rammer overføre bevillinger dels fra en hovedkonto til en anden hovedkonto, dels fra en underkonto til en anden underkonto.

Artikel 78 d(**)

Den Høje Myndighed forelægger hvert år Rådet og Europa-Parlamentet regnskabet vedrørende anvendelsen af administrationsbudgettets poster i det forløbne regnskabsår. Den forelægger endvidere en oversigt over Fællesskabets aktiver og passiver inden for det område, administrationsbudgettet omfatter.

(*) Tekst som ændret ved artikel 5 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

(**) Tekst som ændret ved artikel 6 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

Artikel 78 e()*

1. Der oprettes en Revisionsret.
2. Revisionsretten består af tolv medlemmer (**).
3. Revisionsrettens medlemmer udvælges blandt personer, som i deres respektive lande tilhører eller har tilhørt eksterne kontrolinstitutioner eller som er særligt kvalificerede til dette hverv. Deres uafhængighed skal være uomtvistelig.
4. Revisionsrettens medlemmer udnævnes for seks år af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Ved de første udnævnelser begrænses tjenesteperioden for fire af Revisionsrettens medlemmer, som udpeges ved lodtrækning, dog til fire år.

Revisionsrettens medlemmer kan genudnævnes.

De udpeger af deres midte Revisionsrettens formand for et tidsrum af tre år. Hans mandat kan fornyes.

5. Revisionsrettens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de ikke søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv.

6. Revisionsrettens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksom-

(*) Tekst, bortset fra stk. 2, som ændret ved artikel 7 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

(**) Stk. 2 som ændret ved artikel 20 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

hed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring, om at de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger af deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

7. Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Revisionsretten ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse, der fastslås af Domstolen i overensstemmelse med stk. 8.

For resten af den pågældendes tjenesteperiode udnævnes en efterfølger.

Bortset fra afskedigelse fungerer Revisionsrettens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.

8. Revisionsrettens medlemmer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre Domstolen på Revisionsrettens begæring fastslår, at de ikke længere opfylder de nødvendige betingelser eller ikke længere iagttager de forpligtelser, der følger med hvervet.

9. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal arbejdsvilkår, herunder navnlig vederlag, godtgørelser og pensioner, for Revisionsrettens formand og dens medlemmer. Det fastsætter ligeledes med samme flertal alle godtgørelser, der træder i stedet for vederlag.

10. Bestemmelserne i protokollen vedrørende De europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der gælder for dommerne ved Domstolen, gælder ligeledes for Revisionsrettens medlemmer.

Artikel 78f()*

1. Revisionsretten reviderer regnskaberne over samtlige Fællesskabets administrationsudgifter og indtægter på administrationskonti, herunder de skatteindtægter, der til fordel for Fællesskabet opkræves af dets tjenestemænds og øvrige ansattes løn, vederlag og honorarer. Den reviderer endvidere regnskaberne vedrørende samtlige indtægter og udgifter for ethvert af Fællesskabets oprettede organ, for så vidt oprettelsesakten ikke udelukker det.

2. Revisionsretten efterprover lovligheden og den formelle rigtighed af de i stk. 1 nævnte indtægter og udgifter og sikrer sig at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.

Revision af indtægterne sker på grundlag af fastlæggelser og indbetalinger af indtægter til Fællesskabet.

Revision af udgifterne sker på grundlag af indgåede forpligtelser og afholdte udgifter.

Sådan revision kan foretages inden afslutningen af regnskaberne for det pågældende regnskabsår.

3. Revisionen foretages på grundlag af regnskabsbilag og i fornødent omfang ved undersøgelser på stedet i Fællesskabets institutioner og i medlemsstaterne. Revision i medlemsstaterne foretages i forbindelse med de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, i forbindelse med de kompetente nationale myndigheder. Disse institutioner eller myndigheder meddeler Revisionsretten, om de er indforstået med at deltage i revisionen.

Alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af Revisionsrettens opgave, afgives til Revisionsretten på dennes begæring af Fællesskabets institutioner og af de nationale revisionsinstitutioner eller,

(*) Tekst som ændret ved artikel 8 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, af de kompetente nationale myndigheder.

4. Efter hvert regnskabsårs udløb udarbejder Revisionsretten en årsberetning. Denne beretning oversendes til Fællesskabets institutioner og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* sammen med de nævnte institutioners besvarelser af Revisionsrettens bemærkninger.

Revisionsretten kan endvidere når som helst fremkomme med bemærkninger til særlige spørgsmål og på begæring fra en af Fællesskabets institutioner afgive udtalelser.

Den vedtager sine årsberetninger eller sine udtalelser med et flertal af sine medlemmers stemmer.

Den bistår Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med revisionen af og gennemførelsen af budgettet.

5. Revisionsretten udarbejder desuden hvert år en særskilt beretning angående den formelle rigtighed af anden regnskabsføring end den, der vedrører de i stk. 1 nævnte udgifter og indtægter, samt om Den Høje Myndigheds økonomiske forvaltning deraf. Den skal udarbejde denne beretning senest seks måneder efter udlobet af det regnskabsår, som det pågældende regnskab angår, og oversende den til Den Høje Myndighed og Rådet. Den Høje Myndighed forelægger den for Europa-Parlamentet.

Artikel 78 g ()*

Europa-Parlamentet godkender efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, Den Høje Myndigheds forvaltning af administrationsbudgettet. Med henblik herpå gennemgår det næst efter Rådet de i artikel 78 d nævnte regnskaber og regnskabsoversigter samt Revisions-

(*) Artiklen indsat ved artikel 9 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

rettens årsberetning med tilhørende svar fra de kontrollerede institutioner til Revisionsrettens bemærkninger.

Artikel 78 h ()*

På forslag af Den Høje Myndighed og efter horing af Europa-Parlamentet og udtalelse fra Revisionsretten skal Rådet med enstemmighed:

a) udstede regnskabsregulativer, som navnlig fastlægger de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af administrationsbudget og for regnskabsaflæggelsen og revisionen;

b) fastlægge reglerne for de anvisningsberettigedes og regnskabsførernes ansvar og organisere kontrollen med disse.

Artikel 79

Denne Traktat finder anvendelse på de Høje Kontraherende Parters europæiske områder. Den finder ligeledes anvendelse på de europæiske områder, hvis udenrigsanliggender varetages af en signatarstat; for så vidt angår Saar er en brevveksling mellem regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland og regeringen for Den franske Republik knyttet til denne Traktat som bilag.

(**) Uanset foregående stykke gælder følgende:

a) Denne Traktat finder ikke anvendelse for Færøerne. Regeringen for kongeriget Danmark kan dog ved en erklæring, der senest 31. december 1975 skal deponeres hos Den franske Republiks regering, som fremsender

(*) Artiklen indsat ved artikel 10 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

(**) Stk. 2 bortset fra andet afsnit under litra a), indsat ved artikel 25 i tiltrædelsesakten DK/IRL/UK i den udformning, der fremgår af artikel 14 i AT TA DK/IRL/UK.

en bekræftet afskrift til hver af de øvrige medlemsstaters regeringer, meddele, at denne Traktat finder anvendelse for disse øer. I så fald finder Traktaten anvendelse for disse øer fra den første dag i den anden måned efter overgivelsen af denne erklæring.

Denne Traktat finder ikke anvendelse på Grønland (*).

b) Denne Traktat finder ikke anvendelse på de områder på Cypern, hvorover Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed.

c) Bestemmelserne i denne Traktat finder kun anvendelse på Kanaloerne og øen Man i det omfang, det er nødvendigt for at sikre anvendelsen på disse øer af den ordning, der er fastsat i Rådets afgørelse af 22. januar 1972 vedrørende de nye medlemsstaters tiltrædelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab.

Hver af de Høje Kontraherende Parter forpligter sig til at udstrække til de andre Medlemsstater de præferencer, som vedkommende part selv nyder med hensyn til kul og stål på de ikke europæiske territorier, der hører under dens jurisdiktion.

Artikel 80

Ved virksomhed forstås i denne Traktat virksomheder, der på de i artikel 79, stk. 1, nævnte områder udøver en produktionsvirksomhed inden for kul- og stålsektoren og desuden, for så vidt angår artiklerne 65 og 66 samt de til disses anvendelse nødvendige oplysninger og de i medfør af disse anlagte retssager, endvidere virksomheder eller organisationer, som sædvanligt udøver anden distributionsvirksomhed end salg til husstande eller håndværkere.

Artikel 81

Udtrykkene »kul« og »stål« defineres i Bilag I til denne Traktat.

(*) Afsnit indsat ved artikel I i traktaten om Grønland.

De i dette Bilag indeholdte fortegnelser kan suppleres ved enstemmig vedtagelse i Rådet.

Artikel 82

Den omsætning, der tjener som grundlag ved beregningen af bøder og tvangsbøder, der med hjemmel i denne Traktat pålægges virksomheder, er omsætningen af de produkter, som er undergivet Den Høje Myndigheds kompetence.

Artikel 83

Den ejendomsretlige ordning vedrørende de virksomheder, for hvilke denne Traktats bestemmelser gælder, berøres ikke af oprettelsen af Fællesskabet.

Artikel 84

I denne Traktats bestemmelser skal udtrykket »denne Traktat« forstås som sigtende til bestemmelserne i Traktaten og dens Bilag, i tillægsprotokollerne og i Konventionen om overgangsbestemmelserne.

Artikel 85

De af de Høje Kontraherende Parter aftalte begyndelses- og overgangsforanstaltninger, som skal muliggøre anvendelsen af denne Traktats bestemmelser, fastsættes i en Konvention, der knyttes til denne Traktat som bilag.

Artikel 86

Medlemsstaterne forpligter sig til at træffe alle egnede almindelige og særlige forholdsregler for at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af beslutninger og henstillinger fra Fællesskabets institutioner, og for at lette Fællesskabet varetagelsen af dets opgaver.

Medlemsstaterne forpligter sig til at afholde sig fra enhver forholdsregel, der er uforenelig med, at det i artiklerne 1 og 4 omtalte fælles marked består.

I det omfang de har kompetence dertil, træffer de alle egnede forholdsregler for at sikre de internationale afregninger i forbindelse med omsætningen af kul og stål inden for det fælles marked og yder hinanden gensidig bistand for at lette disse afregninger.

Ansatte under Den Høje Myndighed, der af denne har fået betroet kontrolopgaver, nyder på Medlemsstaternes område og i hele det omfang, det er nødvendigt for gennemførelsen af deres opgave, samme rettigheder og beføjelser, som efter lovgivningen i disse Stater tilkommer skattemyndighedernes repræsentanter. Vedkommende Stat skal på behørig måde underrettes om kontrolopgaverne og om tjenestestillingen for de personer, som har fået dem betroet. Denne Stats ansatte kan på dennes eller Den Høje Myndigheds begæring bistå Den Høje Myndigheds ansatte i varetagelsen af deres opgaver.

Artikel 87

De Høje Kontraherende Parter forpligter sig til ikke at påberåbe sig traktater, konventioner eller erklæringer, der består mellem dem, med det formål at søge tvister vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne Traktat afgjort på anden måde end fastsat i Traktaten.

Artikel 88

Er Den Høje Myndighed af den opfattelse, at en Stat ikke har opfyldt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til denne Traktat, konstaterer den denne misligholdelse ved en begrundet beslutning efter forinden at have givet Staten lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger. Den giver den pågældende Stat en frist til opfyldelse af dens forpligtelser.

Staten kan inden for en frist af to måneder efter meddelse om beslutningen indbringe sagen for Domstolen, der har fuld prøvelsesret.

Har Staten ikke inden for den af Den Høje Myndighed fastsatte frist sørget for at opfylde sin forpligtelse, eller er sagen — i tilfælde af søgsmål — blevet afvist, kan Den Høje Myndighed efter samstemmende udtalelse fra Rådet, der træffer afgørelse med to tredjedels flertal:

a) udsætte betalinger, som den i henhold til denne Traktat skal erlægge på den pågældende Stats vegne;

b) træffe foranstaltninger eller bemyndige andre Medlemsstater til at træffe foranstaltninger, der afviger fra reglerne i artikel 4 med henblik på at råde bod på virkningerne af den konstaterede misligholdelse.

Mod beslutninger, der er truffet ved anvendelse af bestemmelserne i litra a) og b), kan der inden for en frist af to måneder rejses sag, under hvilken Domstolen har fuld prøvelsesret.

Viser de ovenfor omtalte forholdsregler sig at være virkningsløse, underretter Den Høje Myndighed Rådet herom.

Artikel 89

Enhver tvistighed mellem Medlemsstater om anvendelsen af denne Traktat, som ikke kan afgøres ved en anden i denne Traktat omhandlet fremgangsmåde, kan indbringes for Domstolen på begæring af en af de Stater, der er part i tvistigheden.

Domstolen har ligeledes kompetence til at afgøre enhver tvistighed mellem Medlemsstater, der har forbindelser med denne Traktats sagsområde, såfremt tvistigheden forelægges den i henhold til en voldgiftsaftale.

Artikel 90

Har en virksomhed misligholdt en forpligtelse, som er pålagt den ifølge denne Traktat, og derved ligeledes har misligholdt en forpligtelse, som

påhviler den i henhold til lovgivningen i den Stat, hvis jurisdiktion den er undergivet, og er der i medfør af denne lovgivning retligt eller administrativt indledt forfølgning mod denne virksomhed, skal den pågældende Stat give meddelelse herom til Den Høje Myndighed, som kan udsætte at træffe afgørelse.

Udsætter Den Høje Myndighed at træffe afgørelse, skal den holdes underrettet om sagens forløb, og der skal gives den mulighed for at fremlægge alle relevante dokumenter, sagkyndige udtalelser og vidneudsagn. Den skal endvidere gøres bekendt med den endelige afgørelse og skal tage hensyn til denne afgørelse ved fastsættelsen af den sanktion, som den eventuelt finder det nødvendigt at træffe afgørelse om.

Artikel 91

Foretager en virksomhed ikke inden for de foreskrevne frister en indbetaling, som den er forpligtet til over for Den Høje Myndighed være sig i kraft af en bestemmelse i denne Traktat eller af en gennemførelsesbestemmelse eller som følge af en af Den Høje Myndighed ikendt bode eller tvangsbod, står det Den Høje Myndighed frit for at udsætte betalingen af beløb, som den selv måtte skylde denne virksomhed, dog ikke ud over størrelsen af den nævnte indbetaling.

Artikel 92

De af Den Høje Myndigheds beslutninger, der indebærer en forpligtelse til at betale en pengeydelse, kan tvangsfuldbyrdes.

Tvangsfuldbyrdelse på Medlemsstaternes område sker i overensstemmelse med de i hver af disse Stater gældende retlige fremgangsmåder og efter påførelse af den fuldbyrdelsespåtegning, der sædvanligvis bruges i den Stat, på hvis område beslutningen skal fuldbyrdes, og efter en prøvel-

se, der kun omfatter ægtheden af disse beslutninger. Denne fuldbyrdelsespåtegning påføres af en minister, der af hver af regeringerne udpeges i dette øjemed.

Tvangsfuldbyrdelsen kan kun udsættes ved en af Domstolen truffet afgørelse.

Artikel 93

Den Høje Myndighed opretholder alle formålstjenlige forbindelser med De Forenede Nationer og med Organisationen for Europæisk Økonomisk Samarbejde og underretter dem regelmæssigt om Fællesskabets virksomhed.

Artikel 94

Forbindelsen mellem Fællesskabets institutioner og Europarådet oprettholdes på de i en tillægsprotokol fastlagte vilkår.

Artikel 95

I alle de tilfælde, som ikke omhandles i denne Traktat, og hvor en beslutning eller en henstilling fra Den Høje Myndighed forekommer nødvendig for inden for rammerne af det fælles marked for kul og stål og i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5 at virkeliggøre et af Fællesskabets mål, således som de nærmere er angivet i artiklerne 2, 3, og 4, kan sådan beslutning træffes eller sådan henstilling vedtages efter samstemmende og enstemmig udtalelse fra Rådet og efter høring af Det rådgivende Udvalg.

Den samme beslutning eller henstilling, vedtaget på samme måde, fastsætter eventuelt de sanktioner, der skal iværksættes.

Viser erfaringen efter udløbet af den i Konventionen om overgangsbestemmelserne fastsatte overgangsperiode, at der opstår uforudsete vanskeligheder med hensyn til anvendelsen af denne Traktat, eller at der sker en dybtgående forandring i de økonomiske og tekniske forhold, som direkte påvirker det fælles marked for kul og stål, og nødvendiggør disse vanskeligheder eller denne forandring en tilpasning af reglerne om Den Høje Myndigheds udøvelse af de beføjelser, som er givet den, kan der foretages egnede ændringer heri, uden at disse kan gøre indgreb i bestemmelserne i artiklerne 2, 3 og 4 eller i forholdet mellem de beføjelser, der er tillagt henholdsvis Den Høje Myndighed og Fællesskabets øvrige institutioner.

Disse ændringer udarbejdes i enighed som forslag fra Den Høje Myndighed og Rådet, der træffer afgørelse med et flertal på ti tolvtedele af dets medlemmer, og forelægges Domstolen til udtalelse. Ved sin undersøgelse har Domstolen fuld kompetence til at prøve alle faktiske og retlige forhold. Dersom Domstolen efter denne undersøgelse finder, at forslagene stemmer overens med bestemmelserne i foranstående stykke, oversendes forslagene til Europa-Parlamentet og træder i kraft, såfremt de vedtages med et flertal på tre fjerdedele af de afgivne stemmer og to tredjedele af Europa-Parlamentets medlemmer (*).

Artikel 96

Efter overgangsperiodens udløb kan hver Medlemsstats regering og Den Høje Myndighed foreslå ændringer i denne Traktat. Sådant forslag forelægges Rådet. Udtaler dette sig med to tredjedels flertal for afholdelsen af en konference mellem repræsentanter for Medlemsstaternes regeringer, indkaldes denne straks af Rådets formand med henblik på ved fæl-

(*) Stk. 4 som ændret ved artikel 13 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

les overenskomst at fastsætte de ændringer, der skal foretages i Traktatens bestemmelser.

Disse ændringer træder i kraft, efter at de er blevet ratificeret af alle Medlemsstater i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel 97

Denne Traktat er indgået for en periode af halvtreds år fra tidspunktet for dens ikrafttræden.

Artikel 98

Enhver europæisk stat kan anmode om tiltrædelse af denne Traktat. Den retter sin anmodning til Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed efter at have indhentet udtalelse fra Den Hoje Myndighed og som ligeledes med enstemmighed fastsætter vilkårene for tiltrædelsen. Tiltrædelsen får retsvirkning fra den dag, hvor tiltrædelsesdokumentet modtages af den regering, hos hvilken Traktaten er deponeret.

Artikel 99

Denne Traktat skal ratificeres af alle Medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser; ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den Franske Republiks regering.

Traktaten træder i kraft den dag, da den sidste Signatarstat deponerer ratifikationsdokumentet.

Er ikke alle ratifikationsdokumenter blevet deponeret inden for en frist af seks måneder efter denne Traktats undertegnelse, træffer regering-

erne i de Stater, der har foretaget deponeringen, aftale om de foranstaltninger, der skal træffes.

Artikel 100

Denne Traktat, udfærdiget i ét eksemplar, deponeres i Den Franske Republiks regerings arkiver; denne fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige Signatarstateres regeringer.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Traktat og forsynet den med deres segl.

Udfærdiget i Paris, den attende april nitten hundrede og enoghalvtreds.

ADENAUER

Paul VAN ZEELAND

J. MEURICE

SCHUMAN

SFORZA

Jos. BECH

STIKKER

VAN DEN BRINK

B. Traktat
om oprettelse af
Det europæiske økonomiske Fællesskab

E
Ø
F

I — TRAKTATENS TEKST

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE, PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDS-
REPUBLIKKEN TYSKLAND, PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK,
PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK, HENDES KONGELIGE
HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG, HENDES MAJESTÆT DRON-
NINGEN AF NEDERLANDENE,

SOM ER BESLUTTET PÅ at skabe grundlag for en stadig snævrere sam-
menslutning mellem de europæiske folk,

SOM HAR DET FORSÆT gennem fælles handling at sikre økonomiske og
sociale fremskridt for deres lande ved at fjerne de skranker, der deler Eu-
ropa,

SOM SÆTTER DET som et væsentligt mål for deres bestræbelser stadig at
forbedre deres folks levevilkår og beskæftigelsesforhold,

SOM ERKENDER, at fjernelsen af bestående hindringer kræver fælles ind-
sats med henblik på at sikre en vedvarende ekspansion, ligevægt i samhan-
delen og redelig konkurrence,

SOM TILSTRÆBER at styrke enheden i deres økonomier og at fremme
disser harmoniske udvikling ved at formindske ulighederne mellem de for-
skellige områder og forbedre de mindre begunstigede områders stilling,

SOM ØNSKER gennem en fælles handelspolitik at bidrage til gradvis op-
hævelse af restriktionerne i den internationale samhandel,

SOM ER SINDET at bekræfte den solidaritet, der knytter Europa og de
oversøiske lande sammen, og som ønsker at sikre disse lande øget velstand
i overensstemmelse med grundsætningerne i De Forenede Nationers Pagt,

SOM HAR SAT SIG FOR ved denne forening af de økonomiske kræfter at bevare og styrke freden og friheden, og som opfordrer de øvrige europæiske folk, der deler dette ideal, til at tilslutte sig disse bestræbelser,

HAR VEDTAGET at oprette et europæisk økonomisk fællesskab, og har med dette mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE:

Paul Henri SPAAK, udenrigsminister;
Baron J. Ch. SNOY et D'OPPUERS, generalsekretær i økonomiministeriet,
formand for den belgiske delegation ved regeringskonferencen;

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND:

Doktor Konrad ADENAUER, forbundskansler;
Professor dr. Walter HALLSTEIN, statssekretær i udenrigsministeriet;

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK:

Christian PINEAU, udenrigsminister;
Maurice FAURE, statssekretær i udenrigsministeriet;

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK:

Antonio SEGNI, ministerpræsident;
Professor Gaetano MARTINO, udenrigsminister;

HENDES KONGELIGE HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG:

Joseph BECH, stats- og udenrigsminister;
Lambert SCHAUS, ambassadør, formand for den luxembourgske delegation ved regeringskonferencen;

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE:

Joseph LUNS, udenrigsminister;

J. LINTHORST HOMAN, formand for den nederlandske delegation ved regeringskonferencen;

SOM, efter at de har udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form, er blevet enige om følgende bestemmelser.

FØRSTE DEL
PRINCIPPERNE

Artikel 1

Ved denne Traktat opretter DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER indbyrdes et EUROPÆISK ØKONOMISK FÆLLESSKAB.

Artikel 2

Fællesskabet har til opgave gennem oprettelsen af et fællesmarked og gennem gradvis tilnærmelse af Medlemsstaternes økonomiske politik at fremme en harmonisk udvikling af den økonomiske virksomhed i Fællesskabet som helhed, en varig og afbalanceret ekspansion, en øget stabilitet, en hurtigere højnelse af levestandarden og snævrere forbindelser mellem de Stater, som det forener.

Artikel 3

Med de i foranstående artikel nævnte mål for øje skal Fællesskabets virke under de betingelser og i det tempo, som er foreskrevet i denne Traktat, indebære:

a) ophævelse, Medlemsstaterne imellem, af told og kvantitative restriktioner ved varers ind- og udførsel, såvel som af alle andre foranstaltninger med tilsvarende virkning,

b) indførelse af en fælles toldtarif og af en fælles handelspolitik over for tredjeland,

c) fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for personer, tjenesteydelser og kapital mellem Medlemsstaterne,

d) indførelse af en fælles politik på landbrugsområdet,

e) indførelse af en fælles politik på transportområdet,

f) gennemførelse af en ordning, der sikrer, at konkurrencen inden for fællesmarkedet ikke fordrejes,

g) anvendelse af fremgangsmåder, der muliggør en samordning af Medlemsstaternes økonomiske politik, og som gør det muligt at modvirke uligevægt på deres betalingsbalancer,

h) indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger i det omfang, dette er nødvendigt for fællesmarkedets funktion,

i) oprettelse af en europæisk socialfond med henblik på at forbedre arbejdstagernes beskæftigelsesmuligheder og bidrage til en højnelse af deres levestandard,

j) oprettelse af en europæisk investeringsbank, der har til formål at lette Fællesskabets økonomiske ekspansion gennem skabelsen af nye ressourcer,

k) associering af de oversøiske lande og territorier med henblik på at forøge samhandelen og på i fællesskab at fremme den økonomiske og sociale udvikling.

Artikel 4

1. De opgaver, der påhviler Fællesskabet, varetages af

- et EUROPA-PARLAMENT
- et RÅD
- en KOMMISSION
- en DOMSTOL

Hver institution handler inden for rammerne af de beføjelser, som er tillagt den ved denne Traktat.

2. Rådet og Kommissionen består af et *økonomisk og socialt udvalg* med rådgivende funktioner.

3. Revisionen af regnskaberne varetages af en revisionsret, der handler inden for de beføjelser, som er tillagt den ved denne traktat (*).

(*) Stk. 3 indsat ved artikel 11 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

Artikel 5

Medlemsstaterne træffer alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af denne Traktat, eller af retsakter foretaget af Fællesskabets institutioner. De letter Fællesskabet gennemførelsen af dets opgaver.

De afholder sig fra at træffe foranstaltninger, der er egnede til at bringe virkeliggørelsen af denne Traktats målsætning i fare.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne samordner i snævert samarbejde med Fællesskabets institutioner deres økonomiske politik i det omfang, dette er nødvendigt for at nå de mål, som er fastlagt i denne Traktat.

2. Fællesskabets institutioner påser, at Medlemsstaternes indre og ydre finansielle stabilitet ikke bringes i fare.

Artikel 7

Inden for denne Traktats anvendelsesområde og med forbehold af dennes særlige bestemmelser er al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, forbudt.

På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal og i samarbejde med Europa-Parlamentet give forskrifter med henblik på at forbyde sådan forskelsbehandling (*).

Artikel 8

1. Fællesmarkedet gennemføres gradvis i løbet af en overgangsperiode på tolv år.

(*) Stk. 2 som ændret ved artikel 6, stk. 2, i EFA.

Overgangsperioden er inddelt i tre etaper, hver på fire år, hvis varighed kan ændres under nedennævnte betingelser.

2. Til hver etape er knyttet et kompleks af foranstaltninger, som skal påbegyndes og videreføres sideløbende.

3. Overgangen fra første til anden etape er betinget af en konstatering af, at de i Traktaten særligt fastsatte mål for den første etape i det væsentlige faktisk er nået, og at forpligtelserne, med forbehold af de i denne Traktat fastsatte undtagelser og fremgangsmåder, er blevet overholdt.

Denne konstatering sker ved udløbet af det fjerde år ved en enstemmig afgørelse af Rådet på grundlag af Kommissionens beretning. Dog kan en Medlemsstat ikke hindre en enstemmig afgørelse under påberåbelse af, at den ikke har opfyldt sine egne forpligtelser. Såfremt der ikke opnås enstemmighed, forlænges første etape automatisk med et år.

Ved udgangen af det femte år sker Rådets konstatering under de samme betingelser. Hvis der ikke opnås enstemmighed, forlænges første etape automatisk med endnu et år.

Ved udgangen af det sjette år sker Rådets konstatering med kvalificeret flertal på grundlag af Kommissionens beretning.

4. Inden en måned efter sidstnævnte afstemning kan en Medlemsstat, der er kommet i mindretal, eller, når fornøden stemmeflerhed ikke er nået, enhver af Medlemsstaterne, af Rådet begære udmeldt en voldgiftsinstans, hvis afgørelse er bindende for alle Medlemsstaterne og for Fællesskabets institutioner. Denne voldgiftsinstans består af tre medlemmer, som på forslag af Kommissionen udpeges af Rådet med enstemmighed.

Såfremt Rådet ikke inden en måned efter anmodningen har udpeget

voldgiftsinstansens medlemmer, udpeges de af Domstolen, inden endnu en måned er forløbet.

Voldgiftsinstansen udpeger selv sin formand.

Den træffer sin afgørelse senest seks måneder efter den i stk. 3, sidste afsnit, nævnte afstemning i Rådet.

5. Anden og tredje etape kan kun forlænges eller forkortes ved en af Rådet på forslag af Kommissionen med enstemmighed truffet beslutning.

6. Bestemmelserne i de foregående stykker kan ikke have til følge, at overgangsperioden forlænges ud over i alt femten år efter denne Traktats ikrafttræden.

7. Med forbehold af de i denne Traktat nævnte undtagelser eller afvigelser skal overgangsperiodens udlob være sidste frist for såvel ikrafttræden af alle fastsatte bestemmelser som for gennemførelsen af alle foranstaltninger, som oprettelsen af fællesmarkedet indebærer.

Artikel 8 A ()*

Fællesskabet vedtager foranstaltninger med henblik på gradvis oprettelse af det indre marked i løbet af perioden indtil den 31. december 1992 i henhold til bestemmelserne i denne artikel og i artiklerne 8 B, 8 C og 28, artikel 57, stk. 2, artikel 59, artikel 70, stk. 1, samt artiklerne 84, 99, 100 A og 100 B, og med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne Traktat.

Det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med bestemmelserne i denne Traktat.

(*) Artiklen indsat ved artikel 13 i EFA.

Artikel 8 B()*

Kommissionen aflægger beretning til Rådet inden den 31. december 1988 og inden den 31. december 1990 om, hvorledes arbejdet med virkeliggørelsen af det indre marked skrider frem under hensyn til den i artikel 8 a fastsatte frist.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, fastlægger de retningslinjer og betingelser, der er nødvendige for at sikre afbalancerede fremskridt i alle berorte sektorer.

Artikel 8 C()*

Ved udarbejdelsen af forslagene med henblik på virkeliggørelsen af målene i artikel 8 A tager Kommissionen hensyn til omfanget af den indsats, der inden for økonomier på forskellige udviklingstrin må gores i den periode, i hvilken det indre marked oprettes, og den kan fremsætte forslag om hensigtsmæssige bestemmelser.

Hvis disse bestemmelser tager form af undtagelser, skal de være af midlertidig karakter og medføre de mindste forstyrrelser i fællesmarkedets funktion.

(*) Artiklen indsat ved artikel 14 i EFA.

(**) Artiklen indsat ved artikel 15 i EFA.

A N D E N D E L

FÆLLESSKABETS GRUNDLAG

AFSNIT I

Frie varebevægelser

Artikel 9

1. Fællesskabets grundlag er en toldunion, som omfatter al vareudveksling, og som indebærer forbud mod told ved indførsel fra og ved udførsel til andre Medlemsstater, såvel som mod alle afgifter med tilsvarende virkning, samt indførelse af en fælles toldtarif over for tredjeland.

2. Bestemmelserne i kapitel 1, første afdeling, og i kapitel 2 i dette afsnit finder anvendelse på varer med oprindelse i Medlemsstaterne, og på de varer hidrorende fra tredjeland, som frit kan omsættes i Medlemsstaterne.

Artikel 10

1. Ved varer, som frit kan omsættes i en Medlemsstat, forstås sådanne fra tredjeland hidrorende varer, for hvilke de af vedkommende Medlemsstat foreskrevne formaliteter i forbindelse med indførslen er blevet opfyldt, og for hvilke denne Medlemsstat har opkrævet gældende told og afgifter med tilsvarende virkning, og for hvilke disse told- og afgiftsbeløb ikke er blevet helt eller delvis godtgjort.

2. Kommissionen fastlægger inden udgangen af det første år efter denne Traktats ikrafttræden formerne for det administrative samarbejde, der skal gennemføres med henblik på anvendelsen af artikel 9, stk. 2, idet den tager hensyn til nødvendigheden af i videst muligt omfang at begrænse de formalitetskrav, der stilles til handelen.

Inden udgangen af det første år efter denne Traktats ikrafttræden fastsætter Kommissionen de bestemmelser, der i samhandelen mellem Medlemsstaterne skal gælde for varer med oprindelse i en Medlemsstat, og til hvis fremstilling er medgået materialer, der ikke har været pålagt told eller afgifter med tilsvarende virkning, som var gældende for dem i den

eksporterende Medlemsstat, eller for hvilke disse told- eller afgiftsbeløb er blevet helt eller delvis godtgjort.

Ved fastsættelsen af disse bestemmelser tager Kommissionen hensyn til reglerne for fjernelsen af tolden inden for Fællesskabet og for den gradvise gennemførelse af den fælles toldtarif.

Artikel 11

Medlemsstaterne træffer enhver passende foranstaltning med henblik på at gøre det muligt for regeringerne inden for de fastsatte frister at opfylde de forpligtelser vedrørende told, som påhviler dem i henhold til denne Traktat.

KAPITEL I

TOLDUNIONEN

Første afdeling

Fjernelse af tolden mellem Medlemsstaterne

Artikel 12

Medlemsstaterne afstår fra at indføre ny indbyrdes told ved ind- og udførsel eller afgifter med tilsvarende virkning og fra at forhøje de toldsatser og afgifter, som de anvender i deres indbyrdes samhandel.

Artikel 13

1. Den indførselstold, som er i kraft mellem Medlemsstaterne, afskaffes gradvis af disse i løbet af overgangsperioden i overensstemmelse med de i artiklerne 14 og 15 fastsatte bestemmelser.

2. Afgifter, der har tilsvarende virkning som indførselstold, og som er i kraft mellem Medlemsstaterne, afskaffes gradvis af disse i løbet af overgangsperioden. Kommissionen fastsætter gennem direktiver det tempo, i hvilket afviklingen skal foregå. Den lader sig herved lede af de i artikel 14, stk. 2 og 3, fastsatte bestemmelser og af de direktiver, som Rådet udsteder i medfør af den nævnte artikels stk. 2.

Artikel 14

1. For hver vare udgør den pr. 1. januar 1957 anvendte toldsats den basis-toldsats, ud fra hvilken de successive nedsættelser skal foretages.

2. Afviklingstempoet bestemmes på følgende måde:

a) i løbet af første etape gennemføres den første nedsættelse et år efter denne Traktats ikrafttræden; den anden atten måneder derefter; den tredje ved udgangen af det fjerde år efter denne Traktats ikrafttræden;

b) i løbet af anden etape gennemføres en nedsættelse atten måneder efter etapens begyndelse; anden nedsættelse atten måneder efter den forudgående; tredje nedsættelse gennemføres et år senere;

c) de nedsættelser, der herefter skal gennemføres, foretages i løbet af tredje etape; på forslag af Kommissionen fastsætter Rådet med kvalificeret flertal tempoet herfor ved udstedelse af direktiver.

3. Ved den første nedsættelse sætter Medlemsstaterne indbyrdes toldsatter i kraft, der for hver vare svarer til basistoldsatsen nedsat med 10 %.

Ved hver senere nedsættelse skal hver Medlemsstat reducere samtlige sine toldsats, sådan at det samlede toldprovenu, som dette er defineret i stk. 4, mindskes med 10 %, dog således, at nedsættelsen for hver enkelt vare mindst skal udgøre 5 % af basistoldsatsen.

Så længe toldsatsen for en vare overstiger 30 %, skal hver nedsættelse dog mindst udgøre 10 % af basistoldsatsen.

4. For hver Medlemsstat beregnes det i stk. 3 omhandlede samlede toldprovenu ved at multiplicere værdien af den i året 1956 fra de øvrige Medlemsstater hidrørende indførsel med basistoldsatserne.

5. De særlige spørgsmål, der opstår ved anvendelsen af de foregående stykker, løses af Rådet, på forslag af Kommissionen, ved direktiver vedtaget med kvalificeret flertal.

6. Medlemsstaterne gør over for Kommissionen rede for, hvordan de foran anførte regler for nedsættelse af toldsatserne anvendes. For hver enkelt vares vedkommende søger de at gennemføre en nedsættelse, der svarer til:

— mindst 25 % af basistoldsatsen ved udlobet af første etape;

— mindst 50 % af basistoldsatsen ved udlobet af anden etape.

Kommissionen retter passende henstillinger til Medlemsstaterne, såfremt den finder, at der er fare for, at de i artikel 13 opstillede mål og de i dette stykke fastsatte procenter ikke kan nås.

7. På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet kan Rådet ved en med enstemmighed truffet afgørelse ændre bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 15

1. Uanset bestemmelserne i artikel 14 kan enhver Medlemsstat i lobet af overgangsperioden helt eller delvis suspendere opkrævningen af told på varer indført fra de øvrige Medlemsstater. Den giver de øvrige Medlemsstater og Kommissionen meddelelse herom.

2. Medlemsstaterne erklærer sig rede til at nedsætte deres toldsatser over for de øvrige Medlemsstater i et hurtigere tempo end det, der er fastsat i artikel 14, såfremt deres almindelige økonomiske situation og den pågældende erhvervsgrens forhold gør det muligt.

Kommissionen retter med henblik herpå henstillinger til de pågældende Medlemsstater.

Artikel 16

Medlemsstaterne afskaffer, senest ved udgangen af første etape, indbyrdes udforselstold og afgifter med tilsvarende virkning.

Artikel 17

1. Bestemmelserne i artiklerne 9-15, stk. 1, anvendes på finanstoldsatser. Disse satser tages dog ikke i betragtning ved beregningen af det samlede toldprovenu eller ved beregningen af den i artikel 14, stk. 3 og 4, omhandlede sænkning af toldniveauet.

Disse satser nedsættes på hvert trin med mindst 10 % af basistoldsatsen. Medlemsstaterne kan nedsætte dem i et hurtigere tempo end fastsat i artikel 14.

2. Inden udgangen af det første år efter denne Traktats ikrafttræden underretter Medlemsstaterne Kommissionen om deres finanstoldsatser.

3. Medlemsstaterne bevarer retten til at erstatte denne told med en intern afgift, der er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 95.

4. Såfremt Kommissionen finder, at det volder en Medlemsstat alvorlige vanskeligheder at aflese en finanstoldsats, bemyndiger den denne Stat til at opretholde satsen på betingelse af, at den afskaffes senest seks år efter denne Traktats ikrafttræden. Anmodning om sådan bemyndigelse skal foreligge inden udgangen af det første år efter denne Traktats ikrafttræden.

A n d e n a f d e l i n g

Oprettelse af den fælles toldtarif

Artikel 18

Medlemsstaterne erklærer sig rede til at bidrage til udviklingen af den internationale handel og til formindskelse af hindringerne for samhandelen ved at indgå aftaler, der på grundlag af gensidighed og til fælles fordel tager sigte på en sænkning af toldsatserne under det almindelige niveau, som de ville kunne påberåbe sig som følge af oprettelsen af en indbyrdes toldunion.

Artikel 19

1. På de betingelser og med de begrænsninger, som er bestemt i det følgende, fastsættes satserne i den fælles toldtarif som det aritmetiske gennemsnit af de toldsatser, der anvendes i de fire toldområder, som Fællesskabet omfatter.

2. Ved udregningen af dette gennemsnit benyttes de af Medlemsstaterne pr. 1. januar 1957 anvendte toldsatser.

For så vidt angår den italienske tarif, forstås dog ved den anvendte toldsats den sats, der var gældende for den midlertidige nedsættelse på 10 %. For de positioner, for hvilke tariffen indeholder en konventionalsats, træder denne sats endvidere i stedet for den anvendte sats som ovenfor defineret, såfremt den ikke overstiger sidstnævnte sats med mere end 10 %. Overstiger konventionalsatsen den således definerede anvendte toldsats med mere end 10 %, benyttes ved beregningen af det aritmetiske gennemsnit den anvendte toldsats, forhøjet med 10 %.

For så vidt angår de i liste A opregnede positioner, erstattes ved beregningen af det aritmetiske gennemsnit de anvendte toldsatser af de i denne liste nævnte satser.

3. Satserne i den fælles toldtarif må ikke overstige:

a) 3 % for de varer, hvis toldpositioner er opregnet i liste B;

b) 10 % for de varer, hvis toldpositioner er opregnet i liste C;

c) 15 % for de varer, hvis toldpositioner er opregnet i liste D;

d) 25 % for de varer, hvis toldpositioner er opregnet i liste E; såfremt Beneluxlandenes tarif for disse varer indeholder en toldsats, der ikke overstiger 3 %, forhøjes denne sats til 12 % ved beregningen af det aritmetiske gennemsnit.

4. Liste F fastsætter de toldsatser, der finder anvendelse på de deri opregnede varer.

5. De toldpositionslistes, der er nævnt i denne artikel og i artikel 20, findes i Bilag I til denne Traktat.

Artikel 20

De tolsatser, der skal finde anvendelse på varerne i liste G, fastsættes ved forhandling mellem Medlemsstaterne. Hver Medlemsstat kan til denne liste føje andre varer, hvis samlede værdi dog ikke må overstige 2 % af værdien af dens samlede indførsel fra tredjeland i året 1956.

Kommissionen træffer alle nødvendige foranstaltninger for at få disse forhandlinger påbegyndt inden udgangen af det andet år efter denne Traktats ikrafttræden og afsluttet inden udløbet af første etape.

I tilfælde af, at der for visse varer ikke kan opnås enighed inden for disse tidsfrister, fastsætter Rådet, på forslag af Kommissionen, satserne i den fælles toldtarif indtil udgangen af anden etape med enstemmighed og derefter med kvalificeret flertal.

Artikel 21

1. De tekniske vanskeligheder, der kan opstå i forbindelse med anvendelsen af artiklerne 19 og 20, skal i de to første år efter denne Traktats ikrafttræden på forslag af Kommissionen løses af Rådet ved direktiver vedtaget med kvalificeret flertal.

2. Inden udløbet af første etape eller senest samtidig med fastsættelsen af tolsatserne træffer Rådet, på forslag af Kommissionen, med kvalificeret flertal beslutning om sådanne tilpasninger, som anvendelsen af bestemmelserne i artiklerne 19 og 20 nødvendiggør af hensyn til den fælles toldtarifs indre harmoni, idet hensyn i særlig grad skal tages til forarbejdningsgraden af de forskellige varer, hvorpå tariffen finder anvendelse.

Artikel 22

Kommissionen afgør inden to år efter denne Traktats ikrafttræden, i hvilket omfang de i artikel 17, stk. 2, omhandlede finanstolsatser skal

benyttes ved beregningen af det i artikel 19, stk. 1, nævnte aritmetiske gennemsnit. Den tager hensyn til det beskyttelseselement, som de kan indebære.

Inden seks måneder efter denne afgørelse kan hver medlemsstat kræve, at den i artikel 20 foreskrevne fremgangsmåde anvendes på vedkommende vare, uden at den i denne artikel nævnte begrænsning skal udgøre en hindring herfor.

Artikel 23

1. Men henblik på den gradvise indforelse af den fælles toldtarif ændrer Medlemsstaterne de over for tredjeland anvendte toldsatser på følgende måde:

a) for de toldpositioner, for hvilke de pr. 1. januar 1957 faktisk anvendte satser ikke afviger mere end 15 % fra satserne i den fælles toldtarif, bringes sidstnævnte satser i anvendelse ved udløbet af det fjerde år efter denne Traktats ikrafttræden;

b) i de øvrige tilfælde anvender hver Medlemsstat fra samme dato en told, der formindsker forskellen mellem de pr. 1. januar 1957 faktisk anvendte satser og satserne i den fælles toldtarif med 30 %;

c) denne forskel formindskes yderligere med 30 % ved udløbet af anden etape;

d) for så vidt angår de toldpositioner, for hvilke satserne i den fælles toldtarif ikke kendes ved udløbet af første etape, bringer hver Medlemsstat inden 6 måneder efter, at Rådet har truffet afgørelse i henhold til artikel 20, de toldsatser i anvendelse, som følger af reglerne i dette stykke.

2. En Medlemsstat, som har opnået den i artikel 17, stk. 4, nævnte befyndelse, fritages i dennes gyldighedsperiode for at bringe de foranstående bestemmelser i anvendelse for så vidt angår de toldpositioner, som

tilladelsen omfatter. Ved dennes ophør anvender den pågældende Medlemsstat den sats, der følger af anvendelsen af reglerne i foregående stykke.

3. Den fælles toldtarif gennemføres i sin helhed senest ved overgangspriodens udløb.

Artikel 24

Med henblik på tilpasningen til den fælles toldtarif har Medlemsstaterne ret til at ændre toldsatterne i et hurtigere tempo end i artikel 23 angivet.

Artikel 25

1. Finder Kommissionen, at produktionen i Medlemsstaterne af visse af de i listerne B, C og D nævnte varer ikke er tilstrækkelig til at dække en Medlemsstats forsyninger, samt at disse forsyninger for en væsentlig dels vedkommende traditionelt beror på indførsel fra tredjeland, indrømmer Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal den pågældende Medlemsstat toldkontingenter, for hvilke der ydes toldnedsættelse eller toldfrihed.

Disse kontingenter må ikke være så store, at forskydninger i den økonomiske virksomhed til skade for andre Medlemsstater kan befrygtes.

2. For så vidt angår varerne i liste E og de varer i liste G, for hvilke toldsatterne er blevet fastsat i medfør af artikel 20, stk. 3, indrømmer Kommissionen, på begæring, en Medlemsstat toldkontingenter, for hvilke der ydes toldnedsættelse eller toldfrihed, såfremt en ændring af forsyningskilderne eller utilstrækkelige forsyninger inden for Fællesskabet vil kunne få skadelige virkninger for den pågældende Medlemsstats forarbejdende industrier.

Disse kontingenter må ikke være så store, at forskydninger i den økonomiske virksomhed til skade for andre Medlemsstater kan befrygtes.

3. For så vidt angår de varer, der er opregnet i Bilag II til denne Traktat, kan Kommissionen bemyndige en Medlemsstat til helt eller delvis at suspendere opkrævningen af told efter de gældende satser eller indromme den toldkontingenter, for hvilke der ydes toldnedsættelse eller toldfrihed, på betingelse af at der ikke herved fremkommer alvorlige forstyrrelser på markedet for de nævnte varer.

4. Kommissionen foretager periodiske undersøgelser af de i henhold til denne artikel bevilgede toldkontingenter.

Artikel 26

Kommissionen kan bemyndige en Medlemsstat, som befinder sig i særlige vanskeligheder, til for visse positioner i dens toldtarif at udsætte den nedsættelse eller forhojelse af toldsatserne, der skal gennemføres i henhold til artikel 23.

Bemyndigelsen kan kun gives for et begrænset tidsrum og kun for et antal toldpositioner, som i alt udgør højst 5 % af værdien af den pågældende Stats indførsel fra tredjeland i det sidste år, for hvilket statistiske oplysninger foreligger.

Artikel 27

Inden udlobet af første etape træffer Medlemsstaterne i forment omfang foranstaltninger til en indbyrdes tilnærmelse af deres ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser vedrørende told. Kommissionen retter de i denne henseende nødvendige henstillinger til Medlemsstaterne.

Artikel 28

Rådet træffer med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen beslutning om alle autonome ændringer eller suspensioner af toldsatser i den fælles toldtarif (*).

(*) Artiklen som ændret ved artikel 16, stk. 1, i EFA.

Artikel 29

Kommissionen tager under udøvelsen af de hverv, der er betroet den i medfør af denne afdeling, hensyn til:

a) nødvendigheden af at fremme samhandelen mellem Medlemsstaterne og tredjeland,

b) udviklingen af konkurrencevilkårene inden for Fællesskabet i det omfang, denne udvikling medfører en styrkelse af virksomhedernes konkurrenceevne,

c) Fællesskabets behov for forsyninger med råvarer og halvfabrikata, idet den samtidig bør påse, at konkurrencevilkårene mellem Medlemsstaterne med hensyn til færdigvarer ikke fordrejes,

d) nødvendigheden af at undgå alvorlige forstyrrelser i Medlemsstaternes økonomiske liv og af at sikre en rationel udvikling af produktionen og en forøgelse af forbruget inden for Fællesskabet.

KAPITEL 2

OPHÆVELSE AF DE KVANTITATIVE RESTRIKTIONER MELLEM MEDLEMSSTATERNE

Artikel 30

Kvantitative indførselsrestriktioner såvel som alle foranstaltninger med tilsvarende virkning er med forbehold af nedennævnte bestemmelser forbudt mellem Medlemsstaterne.

Artikel 31

Medlemsstaterne afholder sig fra indbyrdes at indføre nye kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Denne forpligtelse gælder dog kun for det liberaliseringsniveau, som er nået på grundlag af de af Rådet for Den Europæiske Organisation for Økonomisk Samarbejde den 14. januar 1955 truffede afgørelser. Senest seks måneder efter denne Traktats ikrafttræden underretter Medlemsstaterne Kommissionen om de i henhold til disse afgørelser opstillede lister over liberaliserede varer. De således bekendtgjorte lister konsolideres mellem Medlemsstaterne.

Artikel 32

Medlemsstaterne afstår fra i deres indbyrdes samhandel at gøre de på tidspunktet for denne Traktats ikrafttræden gældende kontingenter og foranstaltninger med tilsvarende virkning mere restriktive.

Disse kontingenter skal være afskaffet senest ved udlobet af overgangsperioden. De afvikles i løbet af denne periode i overensstemmelse med de nedenfor fastsatte betingelser.

Artikel 33

1. Et år efter denne Traktats ikrafttræden omdanner hver Medlemsstat de bilaterale kontingenter, der er oprettet over for de øvrige Medlemsstater, til globalkontingenter, som uden forskelsbehandling vil kunne udnyttes af samtlige øvrige Medlemsstater.

Samtidig forhojer Medlemsstaterne disse globalkontingenter således, at der gennemføres en forhøjelse i forhold til det foregående år på mindst 20 % af deres samlede værdi. For hver enkelt vare forhojes globalkontingentet dog med mindst 10 %.

Hvert år forhøjes kontingenterne i forhold til det foregående år efter de samme regler og med de samme procenter.

Den fjerde forhøjelse finder sted ved slutningen af det fjerde år efter denne Traktats ikrafttræden; den femte et år efter påbegyndelsen af anden etape.

2. Såfremt globalkontingentet for en ikke-liberaliseret vare ligger under 3 % af produktionen i den pågældende Stat, fastsættes senest et år efter denne Traktats ikrafttræden et kontingent på mindst 3 % af denne produktion. Dette kontingent forhøjes til 4 % efter det andet år og til 5 % efter det tredje år. Derefter forhøjer den pågældende Medlemsstat hvert år kontingentet med mindst 15 %.

Såfremt varen ikke produceres i den pågældende Medlemsstat, fastsætter Kommissionen ved beslutning et passende kontingent.

3. Ved udløbet af det tiende år skal ethvert kontingent svare til mindst 20 % af den indenlandske produktion.

4. Såfremt Kommissionen ved en beslutning fastslår, at indførslen af en vare i to på hinanden følgende år har været mindre end det gældende kontingent, kan dette globalkontingent ikke tages i betragtning ved beregning af globalkontingenternes samlede værdi. I et sådant tilfælde ophæver Medlemsstaten kontingenteringen af den pågældende vare.

5. For de kontingenter, som svarer til mere end 20 % af den indenlandske produktion af vedkommende vare, kan Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal nedsætte den i stk. 1 foreskrevne minimumssats på 10 %. En sådan ændring berører dog ikke forpligtelsen til årligt at forøge globalkontingenternes samlede værdi med 20 %.

6. De Medlemsstater, som har foretaget en mere vidtgående liberalisering end den, de var forpligtet til i henhold til de af Rådet for Den Europæiske Organisation for Økonomisk Samarbejde den 14. januar 1955 truffne

beslutninger, er berettiget til at tage størrelsen af den autonomt liberaliserede import i betragtning ved beregningen af den i stk. 1 omhandlede samlede årlige forhøjelse på 20 %. Denne beregning kræver Kommissionens forudgående godkendelse.

7. Kommissionen udsteder direktiver for fremgangsmåden og tempoet for afviklingen mellem Medlemsstaterne af de foranstaltninger med tilsvarende virkning som kontingenter, der består på tidspunktet for denne Traktats ikrafttræden.

8. Såfremt Kommissionen finder, at anvendelsen af de i denne artikel fastsatte bestemmelser, navnlig anvendelsen af de heri fastsatte procentsatser, ikke gør det muligt at sikre den i artikel 32, stk. 2, foreskrevne afvikling af kontingenterne, kan Rådet på forslag af Kommissionen, i løbet af første etape med enstemmighed og derefter med kvalificeret flertal, ændre den i denne artikel fastsatte fremgangsmåde og især gennemføre en forhøjelse af de fastsatte procentsatser.

Artikel 34

1. Kvantitative udforselsrestriktioner såvel som alle foranstaltninger med tilsvarende virkning er forbudt mellem Medlemsstaterne.

2. Senest ved udlobet af første etape ophæver Medlemsstaterne de kvantitative udforselsrestriktioner og alle de foranstaltninger med tilsvarende virkning, der består ved denne Traktats ikrafttræden.

Artikel 35

Medlemsstaterne erklærer sig rede til over for de andre Medlemsstater at fjerne deres kvantitative ind- og udforselsrestriktioner i et hurtigere tempo end det, der er fastsat i de foregående artikler, såfremt deres almin-

delige økonomiske situation og den pågældende erhvervsgrens forhold tillader det.

Kommissionen retter med henblik herpå henstillinger til de pågældende Medlemsstater.

Artikel 36

Bestemmelserne i artiklerne 30-34 er ikke til hinder for sådanne forbud eller restriktioner vedrørende indførsel, udførsel eller transit, som er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret. Disse forbud eller restriktioner må dog hverken udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem Medlemsstaterne.

Artikel 37

1. Medlemsstaterne tilpasser gradvis de statslige handelsmonopoler, således at enhver forskelsbehandling af Medlemsstaternes statsborgere med hensyn til forsynings- og afsætningsvilkår er udelukket fra overgangsperiodens udlob.

Denne artikels bestemmelser finder anvendelse på ethvert organ, gennem hvilket en Medlemsstat, de jure eller de facto, direkte eller indirekte, kontrollerer, leder eller over mærkbar indflydelse på indførsel eller udførsel mellem Medlemsstaterne. Disse bestemmelser finder også anvendelse på statskoncessionerede monopoler.

2. Medlemsstaterne afholder sig fra at indføre nye foranstaltninger, som strider mod de i stk. 1 anførte principper, eller som begrænser ræk-

kevidden af de artikler, der angår afskaffelse af told og kvantitative restriktioner mellem Medlemsstaterne.

3. Tempoet for gennemførelsen af de foranstaltninger, der er foreskrevet i stk. 1, skal tilpasses den i artiklerne 30-34 foreskrevne fjernelse af kvantitative restriktioner for de samme varer.

Såfremt en vare kun er underkastet et statsligt handelsmonopol i en eller flere af Medlemsstaterne, kan Kommissionen bemyndige de andre Medlemsstater til, så længe den i stk. 1 nævnte tilpasning ikke har fundet sted, at anvende beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter.

4. I tilfælde af, at et statsligt handelsmonopol indebærer en regulering, der tilsigter at lette afsætningen eller sikre en bedre udnyttelse af landbrugsprodukter, skal der ved anvendelse af bestemmelserne i denne artikel sikres tilsvarende garantier for de pågældende producenters beskæftigelse og levestandard, idet hensyn tages til det tempo, hvori den mulige tilpasning og nødvendige specialisering kan gennemføres.

5. Medlemsstaternes forpligtelser gælder kun i det omfang, de er forenelige med bestående internationale aftaler.

6. Fra begyndelsen af første etape udfærdiger Kommissionen henstillinger vedrørende den nærmere udformning af og tempoet for gennemførelsen af den i denne artikel omhandlede tilpasning.

AFSNIT II

Landbruget

Artikel 38

1. Fællesmarkedet omfatter tillige landbruget og handelen med landbrugsvarer. Ved landbrugsvarer forstås jordbrugsprodukter, husdyrbrugsprodukter og fiskeriprodukter samt varer, der direkte er forbundet med disse produkter, og som har undergået en første bearbejdning.

2. Bestemmelserne vedrørende fællesmarkedets oprettelse finder anvendelse på landbrugsvarer, medmindre andet er bestemt i artiklerne 39-46.

3. De varer, på hvilke bestemmelserne i artiklerne 39-46 finder anvendelse, er opregnet i listen i Bilag II til denne Traktat. Dog træffer Rådet senest to år efter Traktatens ikrafttræden med kvalificeret flertal og på forslag af Kommissionen beslutning om, hvilke yderligere varer der skal optages på denne liste.

4. Fællesmarkedets funktion og udvikling skal for så vidt angår landbrugsvarerne ledsages af udformningen af en for Medlemsstaterne fælles landbrugspolitik.

Artikel 39

1. Den fælles landbrugspolitik har til formål:

a) at forøge landbrugets produktivitet ved fremme af den tekniske udvikling, ved rationalisering af landbrugsproduktionen og ved den bedst mulige anvendelse af produktionsfaktorerne, især arbejdskraften,

b) herigennem at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard, især ved en forøgelse af de individuelle indkomster for de i landbruget beskæftigede personer,

c) at stabilisere markederne,

d) at sikre forsyningerne,

e) at sikre forbrugerne rimelige priser på landbrugsvarer.

2. Ved udarbejdelsen af den fælles landbrugspolitik og de særlige foranstaltninger, som den kan medføre, tages der hensyn til:

a) landbrugserhvervets særlige karakter, der følger af landbrugets sociale struktur og af de strukturelle og naturbetingede forskelle mellem de forskellige landbrugsområder,

b) nødvendigheden af, at ønskelige tilpasninger gennemføres gradvis,

c) den kendsgerning, at landbruget i Medlemsstaterne udgør en sektor, som er snævert forbundet med økonomien som helhed.

Artikel 40

1. Medlemsstaterne udvikler den fælles landbrugspolitik gradvis i løbet af overgangsperioden og fastlægger den senest ved udløbet af denne periode.

2. Med henblik på at nå de i artikel 39 nævnte mål oprettes en fælles ordning af markederne for landbrugsvarer.

Alt efter varenes art skal denne markedsordning antage en af nedennævnte former:

a) fælles konkurrenceregler,

b) en tvungen samordning af de forskellige nationale markedsordninger,

c) en europæisk markedsordning.

3. Den fælles ordning under en af de i stk. 2 nævnte former kan omfatte alle foranstaltninger, der er nødvendige for at nå de i artikel 39 fastsatte mål, især prisregulering, støtte til såvel produktion som afsætning af de forskellige varer, oplagrings- og udligningsordninger samt fælles ordninger til stabilisering af ind- eller udførsel.

Den fælles ordning skal begrænses til at forfølge de i artikel 39 anførte mål og bør udelukke enhver form for forskelsbehandling af Fællesskabets producenter eller forbrugere.

En eventuel fælles prispolitik skal baseres på fælles kriterier og ensartede beregningsmetoder.

4. Med henblik på at muliggøre, at formålet med den i stk. 2 omhandlede fælles ordning nås, kan der oprettes et eller flere struktur- og garantifonde for landbruget.

Artikel 41

Med henblik på at nå de i artikel 39 anførte mål kan der inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik navnlig fastsættes bestemmelser om:

a) en effektiv samordning af de bestræbelser, der udfoldes inden for den faglige uddannelses, forskningens og den landbrugsfaglige oplysnings område; denne samordning kan indebære, at projekter eller institutioner finansieres i fællesskab,

b) fælles foranstaltninger med henblik på udvidelse af forbruget af visse varer.

Artikel 42

Bestemmelserne i kapitlet om konkurrenceregler finder kun anvendelse på produktionen af og handelen med landbrugsvarer i det omfang, Rådet beslutter dette inden for rammerne af de bestemmelser og i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastsat i artikel 43, stk. 2 og 3, samt under hensyntagen til den i artikel 39 angivne målsætning.

Rådet kan især tillade ydelse af støtte:

- a) med henblik på at beskytte bedrifter, der er ugunstigt stillet som følge af strukturelle eller naturbetingede forhold,
- b) inden for rammerne af økonomiske udviklingsprogrammer.

Artikel 43

1. Med henblik på at fastlægge retningslinjerne for en fælles landbrugspolitik sammenkalder Kommissionen, så snart denne Traktat er trådt i kraft, Medlemsstaterne til en konference for at foretage en sammenligning af deres landbrugspolitik, især ved at opstille en opgørelse over deres produktionsmuligheder og behov.

2. Inden to år efter denne Traktats ikrafttræden fremlægger Kommissionen, under hensyntagen til arbejdet på den i stk. 1 nævnte konference og efter horing af Det økonomiske og sociale Udvalg, forslag vedrørende udarbejdelse og iværksættelse af den fælles landbrugspolitik, herunder også om aflosning af nationale markedsordninger med en af de i artikel 40, stk. 2, nævnte former for fælles ordning, såvel som om iværksættelsen af de i dette afsnit særligt nævnte foranstaltninger.

Disse forslag skal tage hensyn til sammenhængen mellem de landbrugsspørgsmål, som er omhandlet i dette afsnit.

På forslag af Kommissionen og efter horing af Europa-Parlamentet udsteder Rådet, med enstemmighed i de to første etaper og derefter med

kvalificeret flertal, forordninger eller direktiver eller vedtager beslutninger uden herved at begrænse rækkevidden af sine eventuelle henstillinger.

3. Rådet kan under de i foregående stykke anførte betingelser med kvalificeret flertal vedtage at lade den i artikel 40, stk. 2, omhandlede fælles ordning afløse nationale markedsordninger, såfremt:

a) den fælles ordning yder Medlemsstater, der modsætter sig en sådan aflosning, og som har en national ordning for vedkommende produktion, tilsvarende garantier for de pågældende producenters beskæftigelse og levestandard, når der tages hensyn til det tempo, hvori den mulige tilpasning og nødvendige specialisering kan gennemføres, og

b) denne ordning sikrer samhandelen inden for Fællesskabet betingelser svarende til dem, der gælder på et nationalt marked.

4. Såfremt der er tilvejebragt en fælles ordning for visse råvarer, medens der endnu ikke findes en fælles ordning for de hertil svarende forarbejdede produkter, kan de pågældende råvarer indføres fra lande uden for Fællesskabet, hvis de anvendes til fremstilling af forarbejdede produkter, som er bestemt til udførsel til tredjeland.

Artikel 44

1. For så vidt den gradvise afskaffelse af told og kvantitative restriktioner mellem Medlemsstaterne kan føre til sådanne priser, at virkeliggørelse af de i artikel 39 fastsatte mål bringes i fare, er det i overgangsperioden enhver Medlemsstat tilladt for visse varers vedkommende at anvende en mindsteprisordning i stedet for kontingenter, uden forskelsbehandling og kun i det omfang, det ikke hæmmer den i artikel 45, stk. 2, nævnte udvidelse af samhandelen, således at indførslen, hvis priserne er lavere end mindstepriserne:

- enten midlertidigt kan suspenderes eller nedskæres,
- eller betinges af, at den finder sted til priser, som er højere end den for den pågældende vare fastsatte mindstepris.

I sidstnævnte tilfælde fastsættes mindstepriserne eksklusive told.

2. Mindstepriserne må hverken medføre en formindskelse af den mellem Medlemsstaterne ved denne Traktats ikrafttræden bestående samhandel eller hindre en gradvis udvidelse af denne. Mindstepriserne må ikke anvendes på en sådan måde, at de hindrer udviklingen af en naturlig præference mellem Medlemsstaterne.

3. Så snart denne Traktat er trådt i kraft, fastlægger Rådet på forslag af Kommissionen objektive kriterier for opbygning af mindsteprissystemer og for fastsættelse af mindstepriser.

Disse kriterier skal især tage hensyn til de gennemsnitlige indenlandske produktionsomkostninger i den Medlemsstat, som anvender mindsteprisen, til de enkelte virksomheders stilling i forhold til disse gennemsnitlige produktionsomkostninger og til nødvendigheden af inden for fællesmarkedet gradvis at forbedre landbrugets driftsvilkår og fremme den nødvendige tilpasning og specialisering.

Af hensyn til de tekniske fremskridt og for at fremskynde disse samt for gradvis at nærme priserne inden for fællesmarkedet til hinanden foreslår Kommissionen tillige en fremgangsmåde til revision af disse kriterier.

Disse kriterier såvel som fremgangsmåden ved deres revision skal fastsættes af Rådet med enstemmighed i løbet af de tre første år efter denne Traktats ikrafttræden.

4. Indtil Rådets beslutning træder i kraft, kan Medlemsstaterne fastsætte mindstepriserne på betingelse af, at de på forhånd underretter Kom-

missionen og de øvrige Medlemsstater herom med henblik på at give disse adgang til at fremsætte deres bemærkninger.

Så snart Rådets beslutning er truffet, fastsætter Medlemsstaterne mindstepriserne på grundlag af de kriterier, der er fastsat på den ovenfor beskrevne måde.

På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal korrigere de af Medlemsstaterne truffne afgørelser, såfremt de ikke er i overensstemmelse med de således fastsatte kriterier.

5. Såfremt det ved begyndelsen af tredje etape endnu ikke har været muligt at fastsætte de ovennævnte objektive kriterier for visse varers vedkommende, kan Rådet på forslag af Kommissionen og med kvalificeret flertal ændre de mindstepriser, der anvendes på disse varer.

6. Ved overgangsperiodens udløb opstilles en fortegnelse over endnu gældende mindstepriser. På forslag af Kommissionen fastlægger Rådet med et flertal på 9 stemmer efter den i artikel 148, stk. 2, første afsnit, fastsatte vægtfordeling, den ordning, der skal anvendes inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik.

Artikel 45

1. Indtil de nationale ordninger afløses af en af de i artikel 40, stk. 2, omhandlede former for en fælles ordning, fremmes udviklingen af samhandelen for så vidt angår de varer, for hvilke der i visse Medlemsstater findes:

— bestemmelser, hvis formål er at sikre indenlandske producenter afsætning af deres produktion, og

— et importbehov,

ved afslutning af langtidsaftaler eller -kontrakter mellem eksporterende og importerende Medlemsstater.

Disse aftaler eller kontrakter skal sigte mod gradvis at fjerne al forskelsbehandling ved anvendelsen af disse bestemmelser over for de forskellige producenter i Fællesskabet.

Disse aftaler eller kontrakter afsluttes i lobet af første etape under hensyntagen til princippet om gensidighed.

2. For så vidt angår mængderne baseres disse aftaler eller kontrakter på det gennemsnitlige omfang af samhandelen mellem Medlemsstaterne for de pågældende varers vedkommende i de sidste tre år inden denne Traktats ikrafttræden, og de forudser en forøgelse af dette omfang inden for rammerne af de foreliggende behov under hensyntagen til de traditionelle handelsveje.

For så vidt angår priserne, skal disse aftaler eller kontrakter gøre det muligt for producenterne at afsætte de aftalte mængder til priser, der gradvis nærmer sig dem, som købslandets producenter opnår ved salg på hjemmemarkedet.

Den gradvise tilnærmelse til disse priser skal gennemføres så regelmæssigt som muligt og være tilendebragt senest ved udlobet af overgangsperioden.

Priserne fastsættes ved forhandling mellem de pågældende parter inden for rammerne af de direktiver, som Kommissionen udfærdiger vedrørende anvendelsen af de to foregående afsnit.

Forlænges første etape, sker opfyldelsen af aftaler eller kontrakter på de vilkår, der gælder ved slutningen af det fjerde år efter denne Traktats ikrafttræden, ligesom forpligtelserne til at forøge mængderne og til at tilpasse priserne udskydes indtil overgangen til anden etape.

Medlemsstaterne udnytter alle de muligheder, som deres lovbestem-

melser, navnlig på importpolitikens område, åbner med henblik på at sikre afslutningen og opfyldelsen af disse aftaler eller kontrakter.

3. I det omfang, Medlemsstaterne har behov for råvarer til fremstilling af varer, der er bestemt til udførsel til lande uden for Fællesskabet i konkurrence med tredjelandes varer, skal disse aftaler eller kontrakter ikke være til hinder for indførsel fra tredjeland af de til dette formål bestemte råvarer. Denne bestemmelse finder imidlertid ikke anvendelse, hvis Rådet med enstemmighed beslutter at give bevilling til betalinger, der er nødvendige for at udligne merprisen for indførsel på grundlag af sådanne aftaler eller kontrakter sammenlignet med de for tilsvarende leverancer på verdensmarkedet gældende priser.

Artikel 46

Såfremt en vare i en Medlemsstat er underkastet en national markedsordning eller en anden indenlandsk regulering med tilsvarende virkning, som i konkurrencemæssig henseende påvirker en lignende produktion i en anden Medlemsstat, pålægger Medlemsstaterne vedkommende vare en udligningsafgift ved indførslen fra den Medlemsstat, i hvilken markedsordningen eller reguleringen findes, medmindre denne Medlemsstat pålægger en udligningsafgift ved udførslen.

Kommissionen fastsætter disse afgifter på det niveau, som er nødvendigt for at genoprette ligevægten; den kan ligeledes tillade anvendelsen af andre foranstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter.

Artikel 47

Det økonomiske og sociale Udvalgs landbrugssektion står til disposition for Kommissionen med henblik på i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 197 og 198 at forberede Udvalgets drøftelser vedrørende de opgaver, som er pålagt det i dette afsnit af Traktaten.

AFSNIT III

Den frie bevægelighed for personer, tjenesteydelser og kapital

KAPITEL I

ARBEJDSKRAFTEN

Artikel 48

1. Arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet gennemføres senest ved overgangsperiodens udlob.

2. Den forudsætter afskaffelse af enhver i nationaliteten begrundet forskelsbehandling af Medlemsstaternes arbejdstagere for så vidt angår beskæftigelse, aflønning og øvrige arbejdsvilkår.

3. Med forbehold af de begrænsninger, der retfærdiggøres af hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og den offentlige sundhed, indebærer den retten til:

a) at søge faktisk tilbudte stillinger;

b) frit at bevæge sig inden for Medlemsstaternes område i dette øjemed;

c) at tage ophold i en af Medlemsstaterne for dér at have beskæftigelse i henhold til de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder for indenlandske arbejdstageres beskæftigelse;

d) at blive boende på en Medlemsstats område på de af Kommissionen ved gennemførelsesforordninger fastsatte vilkår efter at have haft ansættelse dér.

4. Bestemmelserne i denne artikel gælder ikke for ansættelser i den offentlige administration.

Artikel 49

Så snart denne Traktat er trådt i kraft, vedtager Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, i samarbejde med Europa-Parlamentet og efter horing af Det økonomiske og sociale Udvalg, ved udstedelse af direktiver eller forordninger de foranstaltninger, der er nødvendige for gradvis at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed, således som denne er bestemt i foregående artikel, især ved at: (*)

a) sikre et snævert samarbejde mellem de nationale arbejdskraftmyndigheder;

b) afskaffe efter en gradvis gennemført plan sådanne administrative fremgangsmåder og sådan administrativ praksis samt de for adgangen til ledige stillinger fastsatte frister, som hidrører enten fra indenlandsk lovgivning eller fra tidligere indgåede aftaler mellem Medlemsstaterne, og hvis bibeholdelse ville hindre arbejdskraftens frie bevægelighed;

c) afskaffe efter en gradvis gennemført plan alle frister og andre begrænsninger, som er fastsat enten i indenlandsk lovgivning eller i aftaler, der tidligere er indgået mellem Medlemsstaterne, og som byder arbejdstagere fra de øvrige Medlemsstater andre vilkår for det frie beskæftigelsesvalg end dem, der gælder for indenlandske arbejdstagere;

d) iværksætte ordninger, der kan formidle og skabe ligevægt mellem udbud og efterspørgsel på arbejdsmarkedet på en måde, som udelukker alvorlig fare for levestandarden og beskæftigelsen i de forskellige egne og industrier.

(*) Indledningen som ændret ved artikel 6, stk. 3, i EFA.

Artikel 50

Inden for rammerne af et fælles program fremmer Medlemsstaterne udvekslingen af unge arbejdstagere.

Artikel 51

På forslag af Kommissionen vedtager Rådet med enstemmighed de foranstaltninger vedrørende social tryghed, der er nødvendige for at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed, især ved at indføre en ordning, som gør det muligt at sikre vandrende arbejdstagere og deres ydelsesberettigede pårørende:

a) sammenlægning af alle tidsrum, der i de forskellige nationale lovgivninger tages i betragtning med henblik på at indromme og opretholde retten til ydelser og på beregning af disse;

b) betaling af ydelser til personer, der bor inden for Medlemsstaternes områder.

KAPITEL 2

ETABLERINGSRETEN

Artikel 52

Inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser skal de restriktioner, som hindrer statsborgere i en Medlemsstat i frit at etablere sig på en anden Medlemsstats område, gradvis ophæves i lobet af overgangsperioden. Denne gradvise ophævelse skal også omfatte hindringer for, at statsborgere i en Medlemsstat, bosat på en Medlemsstats område, opretter agenturer, filialer eller datterselskaber.

Med forbehold af bestemmelserne i kapitlet vedrørende kapitalen indebærer etableringsfriheden adgang til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed samt til at oprette og lede virksomheder, herunder navnlig selskaber i den i artikel 58, stk. 2, anførte betydning, på de vilkår, som i etableringslandets lovgivning er fastsat for landets egne statsborgere.

Artikel 53

Med forbehold af de bestemmelser, der er fastsat i denne Traktat, indfører Medlemsstaterne ikke nye begrænsninger i adgangen for andre Medlemsstaters statsborgere til at etablere sig på vedkommende Stats område.

Artikel 54

1. På forslag af Kommissionen og efter horing af Det økonomiske og sociale Udvalg og Europa-Parlamentet vedtager Rådet inden udløbet af første etape med enstemmighed en almindelig plan for ophævelse af begrænsningerne i etableringsfriheden inden for Fællesskabet. Kommissionen fremsætter sit forslag for Rådet i løbet af de to første år af første etape.

For hvert erhvervsområde fastsætter planen de almindelige betingelser for virkeliggørelsen af etableringsfriheden og i særdeleshed etaperne herfor.

2. På forslag af Kommissionen, i samarbejde med Europa-Parlamentet og efter horing af Det økonomiske og sociale Udvalg udsteder Rådet, indtil udgangen af første etape med enstemmighed og derefter med kvalificeret flertal, direktiver om iværksættelsen af den almindelige plan eller, hvis en sådan ikke er vedtaget, om gennemførelse af en etape af etableringsfriheden inden for en bestemt erhvervsgren (*).

(*) Stk. 2 som ændret ved artikel 6, stk. 4, i EFA.

3. Rådet og Kommissionen udfører de opgaver, som er overdraget dem i henhold til ovennævnte bestemmelser, navnlig ved:

a) i almindelighed i første række at behandle de erhverv, for hvis vedkommende etableringsfrihed i særlig grad vil fremme udviklingen af produktion og handel;

b) at sikre et snævert samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder med henblik på at lære de særlige forhold at kende, der gør sig gældende inden for Fællesskabet på de forskellige erhvervsområder;

c) at ophæve de administrative fremgangsmåder og sådan administrativ praksis, som hidrører fra indenlandsk lovgivning eller fra tidligere indgæede aftaler mellem Medlemsstaterne, og hvis bibeholdelse ville være en hindring for etableringsfriheden;

d) at påse, at arbejdstagere fra en Medlemsstat, som er beskæftiget på en anden Medlemsstats område, kan forblive på dette område for dér at udøve selvstændig erhvervsvirksomhed, såfremt de opfylder de betingelser, som de skulle opfylde, hvis de kom ind i denne Stat på det tidspunkt, hvor de ville påbegynde denne virksomhed;

e) at gøre det muligt for statsborgere i en Medlemsstat at erhverve og udnytte fast ejendom, der ligger i en anden Medlemsstat, for så vidt dette ikke strider mod principperne i artikel 39, stk. 2;

f) at lade den gradvise fjernelse af hindringerne for etableringsfriheden inden for hver af de pågældende erhvervsgrene gælde både betingelserne for at oprette agenturer, filialer eller datterselskaber på en Medlemsstats område, og betingelserne for, at personale fra hovedvirksomheden kan indtræde i disses ledende eller kontrollerende organer;

g) i det nødvendige omfang og med det formål at gøre dem lige byrdefulde at samordne de garantier, som kræves i Medlemsstaterne af de i artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser;

h) at sikre, at etableringsvilkårene ikke fordrejes som følge af støtteforanstaltninger fra Medlemsstaternes side.

Artikel 55

Virksomhed, som varigt eller lejlighedsvis er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed i en Medlemsstat, er i den pågældende Stat ikke omfattet af bestemmelserne i dette kapitel.

På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal undtage visse erhverv fra bestemmelserne i dette kapitel.

Artikel 56

1. Bestemmelserne i dette kapitel og de forholdsregler, der træffes i medfør heraf, udelukker ikke anvendelse af love eller administrativt fastsatte bestemmelser, der indeholder særlige regler for fremmede statsborgere, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed.

2. På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet udsteder Rådet inden overgangsperiodens udløb med enstemmighed direktiver om samordning af ovennævnte love og administrativt fastsatte bestemmelser. Efter udløbet af anden etape udsteder Rådet dog med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og i samarbejde med Europa-Parlamentet direktiver om samordning af bestemmelser, som i hver enkelt Medlemsstat er fastsat administrativt (*).

(*) Stk. 2, andet punktum, som ændret ved artikel 6, stk. 5, i EFA.

Artikel 57

1. For at lette adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed udsteder Rådet på forslag af Kommissionen og i samarbejde med Europa-Parlamentet med enstemmighed i lobet af første etape og derefter med kvalificeret flertal direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser (*).

2. Med samme mål for øje udsteder Rådet på forslag af Kommissionen og efter horing af Europa-Parlamentet inden overgangsperiodens udlob direktiver om samordning af Medlemsstaternes love og administrativt fastsatte bestemmelser om adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed. Enstemmighed kræves i forbindelse med direktiver, hvis gennemførelse i mindst én af Medlemsstaterne medfører en ændring af bestående lovgivningsprincipper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer (**). I andre tilfælde træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal i samarbejde med Europa-Parlamentet (**).

3. For så vidt angår udøvelse af lægegerning eller lignende virksomhed eller af farmaceutisk virksomhed, forudsætter den gradvise ophævelse af restriktionerne en samordning af de betingelser, der er opstillet af de forskellige Medlemsstater for udøvelse af sådanne erhverv.

Artikel 58

Selskaber, som er oprettet i overensstemmelse med en Medlemsstats lovgivning, og hvis vedtægtsmæssige hjemsted, hovedkontor eller hovedvirksomhed er beliggende inden for Fællesskabet, ligestilles for så vidt angår anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel med personer, der er statsborgere i Medlemsstaterne.

(*) Stk. 1 som ændret ved artikel 6, stk. 6, i EFA.

(**) Stk. 2, andet punktum, som ændret ved artikel 16, stk. 2, i EFA.

(***) Stk. 2, tredje punktum, som ændret ved artikel 6, stk. 7, i EFA.

Ved selskaber forstås privatretnlige selskaber, heri indbefattet kooperative selskaber, samt alle andre juridiske personer, der henhører under den offentlige ret eller privatreten, med undtagelse af selskaber, som ikke arbejder med gevinst for øje.

KAPITEL 3

TJENESTEYDELSER

Artikel 59

Inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser skal restriktioner, der hindrer fri udveksling af tjenesteydelser inden for Fællesskabet, gradvis afskaffes i løbet af overgangsperioden, for så vidt angår statsborgere i Medlemsstaterne, der er bosat i et andet af Fællesskabets lande end modtageren af den pågældende ydelse.

På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal vedtage at udstrække anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel til tjenesteydere, der er statsborgere i tredjeland og bosat inden for Fællesskabet (*).

Artikel 60

Som tjenesteydelser i denne Traktats forstand betragtes de ydelser, der normalt udføres mod betaling, i det omfang de ikke omfattes af bestemmelserne vedrørende den frie bevægelighed for varer, kapital og personer.

Tjenesteydelserne omfatter især:

- a) virksomhed af industriel karakter,
- b) virksomhed af handelsmæssig karakter,
- c) virksomhed af håndværksmæssig karakter,
- d) de liberale erhvervs virksomhed.

(*) Stk. 2 som ændret ved artikel 16, stk. 3, i EFA.

Med forbehold af bestemmelserne i kapitlet om etableringsretten kan tjenesteyderen midlertidigt udøve sin virksomhed i det land, hvor ydelsen præsteres, på samme vilkår, som det pågældende land fastsætter for sine egne statsborgere.

Artikel 61

1. Den frie udveksling af tjenesteydelser på transportområdet omfattes af bestemmelserne i afsnittet vedrørende transport.

2. Liberaliseringen af de af bankernes og forsikringsselskabernes tjenesteydelser, som er forbundet med kapitalbevægelser, skal gennemføres sideløbende med den gradvise liberalisering af kapitalbevægelserne.

Artikel 62

Medmindre andet er bestemt i denne Traktat, må Medlemsstaterne ikke indføre nye begrænsninger i den frihed til udveksling af tjenesteydelser, der faktisk er opnået ved Traktatens ikrafttræden.

Artikel 63

1. Inden udlobet af første etape vedtager Rådet på forslag af Kommissionen og efter horing af Det økonomiske og sociale Udvalg og Europa-Parlamentet med enstemmighed en almindelig plan for afskaffelse af bestående begrænsninger i den fri udveksling af tjenesteydelser inden for Fællesskabet. Kommissionen fremsætter forslag for Rådet herom i lobet af de to første år af første etape.

Planen fastsætter for hver kategori af tjenesteydelser de almindelige vilkår og etaperne for liberaliseringen.

2. På forslag af Kommissionen og efter horing af Det økonomiske og sociale Udvalg og Europa-Parlamentet udsteder Rådet, indtil udgangen af

første etape med enstemmighed og derefter med kvalificeret flertal, direktiver om iværksættelsen af den almindelige plan eller, hvis en sådan ikke er vedtaget, om gennemførelse af en etape i liberaliseringen af en bestemt tjenesteydelse.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede forslag og beslutninger skal i almindelighed i første række tage sigte på tjenesteydelser, som direkte påvirker produktionsomkostningerne, eller hvis liberalisering bidrager til at lette vareudvekslingen.

Artikel 64

Medlemsstaterne erklærer sig rede til at gennemføre liberaliseringen af tjenesteydelser i videre udstrækning, end de er forpligtet til i henhold til de direktiver, der er udstedt i medfør af artikel 63, stk. 2, hvis deres almindelige økonomiske situation og forholdene i vedkommende erhvervsgren gør det muligt.

Kommissionen retter henstillinger til de pågældende Medlemsstater herom.

Artikel 65

Så længe begrænsningerne i den fri udveksling af tjenesteydelser ikke er afskaffet, anvender hver Medlemsstat dem over for alle de i artikel 59, stk. 1, omhandlede tjenesteydere, uanset disses nationalitet eller opholdssted.

Artikel 66

Bestemmelserne i artiklerne 55 – 58 finder anvendelse på det i dette kapitel omhandlede sagsområde.

KAPITEL 4

KAPITAL

Artikel 67

1. I det omfang, det er nødvendigt for fællesmarkedets tilfredsstillende funktion, afskaffer Medlemsstaterne gradvis i løbet af overgangsperioden indbyrdes restriktioner for kapitalbevægelser, såfremt kapitalen tilhører personer, der er bosat eller har hjemsted i Medlemsstaterne, ligesom de ophæver enhver forskelsbehandling, der støttes på parternes nationalitet eller bopæl eller på stedet for kapitalens anbringelse.

2. Løbende betalinger i forbindelse med kapitalbevægelser mellem Medlemsstaterne frigøres for alle restriktioner senest ved udløbet af første etape.

Artikel 68

1. Medlemsstaterne udsteder på områder, der omhandles i dette kapitel, så liberalt som muligt valutabevillinger i det omfang, disse endnu er nødvendige efter denne Traktats ikrafttræden.

2. Såfremt en Medlemsstat anvender sine indenlandske bestemmelser vedrørende kapitalmarkedet og långivningen på kapitalbevægelser, der er liberaliseret i overensstemmelse med dette kapitels bestemmelser, skal det ske uden forskelsbehandling.

3. Lån, der er bestemt til direkte eller indirekte at finansiere en Medlemsstat eller dens lokale offentlige organer, kan kun emitteres eller anbringes i andre Medlemsstater, såfremt de pågældende Stater er blevet enige herom. Denne bestemmelse hindrer ikke anvendelsen af artikel 22 i Protokollen vedrørende vedtægterne for Den europæiske Investeringsbank.

Artikel 69

På forslag af Kommissionen, som med henblik herpå rådfører sig med det i artikel 105 omhandlede monetære Udvalg, udsteder Rådet med enstemmighed i løbet af de to første etaper og derefter med kvalificeret flertal de nødvendige direktiver om den gradvise gennemførelse af bestemmelserne i artikel 67.

Artikel 70

1. For så vidt angår kapitalbevægelser mellem Medlemsstaterne og tredjeland, foreslår Kommissionen Rådet foranstaltninger til gradvis samordning af Medlemsstaternes valutapolitik. Rådet udsteder med kvalificeret flertal direktiver herom. Det bestræber sig på at nå den størst mulige liberalisering. For foranstaltninger, der udgør et tilbageskridt med hensyn til liberalisering af kapitalbevægelser, kræves der enstemmighed (*).

2. Kan foranstaltninger, der er truffet i medfør af foregående stykke, ikke fjerne forskellene mellem Medlemsstaternes valutabestemmelser, og skulle disse forskelle tilskynde personer, der er bosiddende eller har hjemsted i en af Medlemsstaterne, til at benytte de i artikel 67 nævnte lettelser for overførsel inden for Fællesskabet til at omgå de i en Medlemsstat over for tredjeland gældende bestemmelser, kan denne Stat efter at have rådført sig med de øvrige Medlemsstater og Kommissionen træffe egnede forholdsregler med henblik på at fjerne disse vanskeligheder.

Finder Rådet, at disse forholdsregler begrænser de frie kapitalbevægelser inden for Fællesskabet ud over, hvad der er nødvendigt for at fjerne de i foregående afsnit nævnte vanskeligheder, kan det på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal beslutte, at den pågældende Stat skal ændre eller ophæve disse forholdsregler.

(*) Stk. 1, bortset fra første punktum, som ændret ved artikel 16, stk. 4, i EFA.

Artikel 71

Medlemsstaterne bestræber sig på hverken at indføre nye valutarestriktioner inden for Fællesskabet, der påvirker kapitalbevægelserne og de løbende betalinger i forbindelse hermed, eller at skærpe gældende regler.

De erklærer sig rede til, i det omfang deres økonomiske situation, herunder især deres betalingsbalances stilling, tillader det, at gå videre i liberaliseringen på kapitalområdet end forudset i de foregående artikler.

Kommissionen kan efter indhentet udtalelse fra Det monetære Udvalg rette henstillinger til Medlemsstaterne herom.

Artikel 72

Medlemsstaterne holder Kommissionen underrettet om de kapitalbevægelser til eller fra tredjeland, som de har kendskab til. Kommissionen kan i denne forbindelse fremsætte sådanne udtalelser til Medlemsstaterne, som den finder formålstjenlige.

Artikel 73

1. Såfremt kapitalbevægelserne medfører forstyrrelser i kapitalmarkedets funktion i en Medlemsstat, bemyndiger Kommissionen efter horing af Det monetære Udvalg den pågældende Stat til på kapitalbevægelsernes område at træffe beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som Kommissionen fastsætter.

Rådet kan med kvalificeret flertal tilbagekalde bemyndigelsen og ændre nævnte vilkår og udformning.

2. En Medlemsstat, der er i vanskeligheder, kan dog selv træffe de ovennævnte foranstaltninger, såfremt det på grund af disses hemmelige el-

ler hastende karakter måtte være nødvendigt. Kommissionen og Medlemsstaterne skal underrettes om disse foranstaltninger senest på tidspunktet for deres ikrafttræden. I dette tilfælde kan Kommissionen efter høring af Det monetære Udvalg beslutte, at den pågældende Stat skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.

AFSNIT IV

Transport

Artikel 74

På det i dette afsnit omhandlede sagsområde søger Medlemsstaterne at nå Traktatens mål inden for rammerne af en fælles transportpolitik.

Artikel 75

1. Med henblik på at gennemføre bestemmelsen i artikel 74 og under hensyntagen til transportspørgsmålenes særlige karakter fastsætter Rådet på forslag af Kommissionen og efter horing af Det økonomiske og sociale Udvalg og Europa-Parlamentet, indtil udgangen af anden etape med enstemmighed og derefter med kvalificeret flertal:

a) fælles regler for international transport til eller fra en Medlemsstats område eller gennem en eller flere Medlemsstaters områder;

b) de betingelser, under hvilke transportvirksomheder har adgang til at udføre interne transporter i en Medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende;

c) alle andre formålstjenlige bestemmelser.

2. De i litra a) og b) i foregående stykke omhandlede bestemmelser fastsættes i løbet af overgangsperioden.

3. Under hensyntagen til det nødvendige i en tilpasning til den økonomiske udvikling, der følger af fællesmarkedets oprettelse, fastsætter Rådet som afvigelse fra den i stk. 1 omhandlede fremgangsmåde med enstemmighed de bestemmelser, der vedrører principperne for ordningen af transportvæsenet, og hvis anvendelse alvorligt kunne påvirke levestandarden og beskæftigelsesniveauet i visse egne samt udnyttelsen af transportmateriellet.

Artikel 76

Indtil de i artikel 75, stk. 1, omhandlede bestemmelser er fastsat, kan ingen medlemsstat uden Rådets enstemmige samtykke ændre de bestemmelser, der gælder på transportområdet ved denne Traktats ikrafttræden, på en sådan måde, at de direkte eller indirekte bliver mindre gunstige for transportvirksomheder fra andre Medlemsstater end for indenlandske transportvirksomheder.

Artikel 77

Støtteforanstaltninger, som modsvarer behovet for en samordning af transportvæsenet, eller som udgør godtgørelse for visse forpligtelser, der har sammenhæng med begrebet offentlig tjenesteydelse, er forenelige med denne Traktat.

Artikel 78

Enhver foranstaltning, der træffes inden for rammerne af denne Traktat vedrørende transportpriser og -vilkår, skal tage hensyn til transportvirksomhedernes økonomiske situation.

Artikel 79

1. I samfærdslen inden for Fællesskabet afskaffes senest ved udløbet af anden etape enhver forskelsbehandling, som består i, at en transportvirksomhed for samme transportforbindelse anvender forskellige transportpriser og -vilkår på samme slags gods, alt efter godsets oprindelses- eller bestemmelsesland.

2. Bestemmelsen i stk. 1 udelukker ikke, at andre foranstaltninger kan vedtages af Rådet i medfør af artikel 75, stk. 1.

3. På forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg fastsætter Rådet med kvalificeret flertal inden to år efter

denne Traktats ikrafttræden regler, der sikrer gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1.

Det kan især fastsætte de bestemmelser, der er nødvendige for at gøre det muligt for Fællesskabets institutioner at påse overholdelsen af den i stk. 1 nævnte regel og for at sikre brugerne den fulde fordel af denne.

4. På eget initiativ eller efter anmodning af en Medlemsstat undersøger Kommissionen de i stk. 1 omhandlede tilfælde af forskelsbehandling, og efter at have indhentet udtalelse fra de pågældende Medlemsstater, træffer den de nødvendige beslutninger inden for rammerne af de i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 3 fastlagte regler.

Artikel 80

1. Ved transport inden for Fællesskabet er det fra begyndelsen af anden etape forbudt Medlemsstaterne at anvende priser og vilkår, der indebærer nogen form for understøttelse eller beskyttelse til fordel for en eller flere bestemte virksomheder eller industrier, medmindre Kommissionen giver bemyndigelse dertil.

2. Kommissionen undersøger på eget initiativ eller på begæring af en Medlemsstat de i stk. 1 omhandlede priser og vilkår, idet den på den ene side især tager hensyn til de krav, som en hensigtsmæssig regional økonomisk politik stiller, til de underudviklede områders behov og til problemerne i områder, der er alvorligt berørt af politiske forhold, og på den anden side til virkningerne af disse priser og vilkår på konkurrencen mellem de forskellige transportgrene.

Efter at have indhentet udtalelse fra de pågældende Medlemsstater træffer Kommissionen de fornødne beslutninger.

3. Det i stk. 1 omhandlede forbud gælder ikke konkurrencetariffer.

Artikel 81

Afgifter eller gebyrer, som en transportvirksomhed ved grænsepassage opkræver ud over transportpriserne, må ikke overstige et rimeligt niveau i betragtning af de med passagen faktisk forbundne omkostninger.

Medlemsstaterne bestræber sig på gradvis at nedbringe disse omkostninger.

Kommissionen kan rette henstillinger til Medlemsstaterne med henblik på anvendelsen af denne artikel.

Artikel 82

Bestemmelserne i dette afsnit af Traktaten udgør ingen hindring for de foranstaltninger, der er truffet i Forbundsrepublikken Tyskland, for så vidt disse er nødvendige for at opveje de af Tysklands deling forårsagede ulemper for økonomien i visse af Forbundsrepublikkens områder, der berøres af denne deling.

Artikel 83

Der oprettes et rådgivende udvalg for Kommissionen sammensat af sagkyndige udpeget af Medlemsstaternes regeringer. Kommissionen hører dette udvalg i transportspørgsmål, når den skønner det hensigtsmæssigt, uden at de beføjelser, der tilkommer Det økonomiske og sociale Udvalgs transportsektion, herved indskrænkes.

Artikel 84

1. Bestemmelserne i dette afsnit finder anvendelse på transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje.

2. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe beslutning om, hvorvidt, i hvilket omfang og på hvilken måde passende bestemmelser vil kunne fastsættes for sø- og luftfart (*).

Procedurebestemmelserne i artikel 75, stk. 1 og 3, finder anvendelse (**).

(*) Stk. 2, første afsnit, som ændret ved artikel 16, stk. 5, i EFA.

(**) Stk. 2, andet afsnit, indsat ved artikel 16, stk. 6, i EFA.

TREDJE DEL

FÆLLESSKABETS POLITIK

AFSNIT I

De fælles regler

KAPITEL I

KONKURRENCEREGLERNE

Forste afdeling

Regler for virksomhederne

Artikel 85

1. Alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenlutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem Medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet, er uforenelige med fællesmarkedet og er forbudt, navnlig sådanne, som består i:

a) direkte eller indirekte fastsættelse af kobs- eller salgspriser eller af andre forretningsbetingelser,

b) begrænsning af eller kontrol med produktion, afsætning, teknisk udvikling eller investeringer,

c) opdeling af markeder eller forsyningskilder,

d) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen,

e) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontraahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

2. De aftaler eller vedtagelser, som er forbudt i medfør af denne artikel, har ingen retsvirkning.

3. Bestemmelserne i stk. 1 kan dog erklæres uanvendelige på:

- enhver aftale eller kategori af aftaler mellem virksomheder,
- enhver vedtagelse eller kategori af vedtagelser inden for sammenlutninger af virksomheder, og
- enhver samordnet praksis eller kategori deraf,

som bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen af varerne eller til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling, samtidig med at de sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelene herved, og uden at der:

a) pålægges de pågældende virksomheder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål;

b) gives disse virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer.

Artikel 86

En eller flere virksomheders misbrug af en dominerende stilling på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf er uforenelig med fællesmarkedet og forbudt i den udstrækning, samhandelen mellem Medlemsstater herved kan påvirkes.

Misbrug kan især bestå i:

a) direkte eller indirekte påtvingelse af urimelige kobs- eller salgspriser eller af andre urimelige forretningsbetingelser,

b) begrænsning af produktion, afsætning eller teknisk udvikling til skade for forbrugerne,

c) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen,

d) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

Artikel 87

1. Inden tre år efter denne Traktats ikrafttræden udsteder Rådet, på forslag af Kommissionen og efter horing af Europa-Parlamentet, med enstemmighed formodne forordninger eller direktiver om anvendelsen af principperne i artiklerne 85 og 86.

Hvis sådanne bestemmelser ikke er blevet vedtaget inden ovennævnte frists udlob, træffes de af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter horing af Europa-Parlamentet.

2. Bestemmelserne i stk. 1 har især til formål:

a) ved indforelse af boder og tvangsboder at sikre overholdelsen af de i artikel 85, stk. 1, og artikel 86 nævnte forbud;

b) at fastlægge de nærmere retningslinjer for anvendelsen af bestemmelsen i artikel 85, stk. 3, under hensyntagen til nødvendigheden af dels at sikre et effektivt tilsyn, dels at forenkle den administrative kontrol mest muligt;

c) i påkommende tilfælde at træffe nærmere bestemmelse om anvendelsesområdet for bestemmelserne i artiklerne 85 og 86 inden for de forskellige erhvervsgrene;

d) at fastlægge opgavefordelingen mellem Kommissionen og Domstolen i forbindelse med anvendelsen af de i dette stykke nævnte bestemmelser;

e) at bestemme forholdet mellem den nationale lovgivning på den ene side, og på den anden side bestemmelserne i denne afdeling samt de bestemmelser, der er fastsat i medfør af denne artikel.

Artikel 88

Indtil de i medfør af artikel 87 truffne bestemmelser træder i kraft, træffer Medlemsstaternes myndigheder i overensstemmelse med deres lovgivning og bestemmelserne i artiklerne 85, navnlig stk. 3, og 86 afgørelse om aftalers tilladelighed samt om misbrug af en dominerende stilling på fællesmarkedet.

Artikel 89

1. Under forbehold af bestemmelserne i artikel 88 påser Kommissionen, så snart den er trådt i funktion, at de i artiklerne 85 og 86 fastlagte principper anvendes. På begæring af en Medlemsstat eller på eget initiativ undersøger den sammen med Medlemsstatens kompetente myndigheder, der skal bistå den, tilfælde af formodet overtrædelse af forannævnte principper. Finder Kommissionen, at der har fundet en overtrædelse sted, foreslår den passende midler til at bringe denne til ophor.

2. Bringes en overtrædelse ikke til ophor, fastslår Kommissionen ved en beslutning, der skal ledsages af grunde, at der foreligger en overtrædelse. Den kan offentliggøre beslutningen og bemyndige Medlemsstaterne til at træffe de nødvendige modforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter.

Artikel 90

1. Medlemsstaterne afstår, for så vidt angår offentlige virksomheder og virksomheder, som de indrommer særlige eller eksklusive rettigheder, fra at træffe eller opretholde foranstaltninger, som er i strid med denne Traktats bestemmelser, navnlig de i artiklerne 7 og 85-94 nævnte.

2. Virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, eller som har karakter af fiskale mono-

poler, er underkastet denne Traktats bestemmelser, navnlig konkurrence-reglerne, i det omfang anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem. Udviklingen af samhandelen må ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod Fællesskabets interesse.

3. Kommissionen påser, at bestemmelserne i denne artikel bringes i anvendelse, og meddeler, såfremt det er påkrævet, Medlemsstaterne passende direktiver eller beslutninger.

A n d e n a f d e l i n g

Dumping

Artikel 91

1. Såfremt Kommissionen i løbet af overgangsperioden efter anmodning af en Medlemsstat eller en anden interesseret part fastslår, at der finder dumping sted inden for fællesmarkedet, retter den henstillinger til den eller dem, der foretager dumping, med henblik på at bringe den til ophor.

Fortsætter denne dumping, bemyndiger Kommissionen den krænkede Medlemsstat til at træffe beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som Kommissionen fastsætter.

2. Så snart denne Traktat er trådt i kraft, skal varer med oprindelse i en Medlemsstat, eller som frit kan omsættes der, og som er blevet eksporteret til en anden Medlemsstat, tillades genindført i forstnævnte Stat, uden at de kan pålægges told eller undergives kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning. Kommissionen udfærdiger egnede regler for anvendelsen af bestemmelserne i dette stykke.

Tredje afdeling

Statsstøtte

Artikel 92

1. Bortset fra de i denne Traktat hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem Medlemsstaterne.

2. Forenelige med fællesmarkedet er:

a) støtte af social karakter til enkelte forbrugere, forudsat at den ydes uden forskelsbehandling med hensyn til varenes oprindelse,

b) støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder,

c) støtteforanstaltninger for økonomien i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder, som er påvirket af Tysklands deling, i det omfang de er nødvendige for at opveje de økonomiske ulemper, som denne deling har forårsaget.

3. Som forenelige med fællesmarkedet kan betragtes:

a) støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse,

b) støtte, der kan fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælles-europæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en Medlemsstats økonomi,

c) støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. De pr. 1. januar 1957 bestående støtteforanstaltninger til fordel for skibsbygningsindustrien i det omfang, de alene modsvarer en manglende toldbeskyttelse, formindskes dog gradvis på de samme betingelser som dem, der gælder for fjernelsen af toldsatserne, og med forbehold af de bestemmelser i denne Traktat, der tager sigte på en fælles handelspolitik over for tredjeland,

d) andre former for støtte, hvorom Rådet på forslag af Kommissionen træffer beslutning med kvalificeret flertal.

Artikel 93

1. Kommissionen foretager sammen med Medlemsstaterne en løbende undersøgelse af de støtteordninger, som findes i disse Stater. Den foreslår dem sådanne foranstaltninger, som fællesmarkedets funktion eller gradvise udvikling kræver.

2. Finder Kommissionen — efter at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger — at en støtte, som ydes af en Stat eller med statsmidler, ifølge artikel 92 ikke er forenelig med fællesmarkedet, eller at denne støtte misbruges, træffer den beslutning om, at den pågældende Stat skal ophæve eller ændre støtteforanstaltningen inden for den tidsfrist, som Kommissionen fastsætter.

Såfremt den pågældende Stat ikke retter sig efter denne beslutning inden udlobet af den fastsatte frist, kan Kommissionen eller en anden interesseret Stat, uanset bestemmelserne i artiklerne 169 og 170, indbringe sagen direkte for Domstolen.

På begæring af en Medlemsstat kan Rådet med enstemmighed beslutte, at en af denne Stat ydet eller planlagt støtte, uanset bestemmelserne

i artikel 92 eller de i artikel 94 nævnte forordninger, skal betragtes som forenelig med fællesmarkedet, hvis ganske særlige omstændigheder berettiger en sådan beslutning. Har Kommissionen indledt den i dette stykkes første afsnit fastsatte fremgangsmåde med hensyn til denne støtteforanstaltning, bevirker den pågældende Stats begæring til Rådet, at sagens behandling udsættes, indtil Rådet har taget stilling til spørgsmålet.

Dog træffer Kommissionen beslutning, såfremt Rådet ikke har taget stilling inden tre måneder efter, at begæringen er fremsat.

3. Kommissionen skal underrettes så betids om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil. Er Kommissionen af den opfattelse, at det påtænkte er uforeneligt med fællesmarkedet i henhold til artikel 92, iværksætter den uopholdeligt den i stk. 2 fastsatte fremgangsmåde. Den pågældende Medlemsstat må ikke gennemføre de påtænkte foranstaltninger, for den nævnte fremgangsmåde har ført til endelig beslutning.

Artikel 94

På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal udstede fornødne forordninger med henblik på anvendelsen af artiklerne 92 og 93, og især fastlægge betingelserne for anvendelsen af artikel 93, stk. 3, og de former for støtte, som skal være undtaget fra denne fremgangsmåde.

KAPITEL 2

FISKALE BESTEMMELSER

Artikel 95

Ingen Medlemsstat må direkte eller indirekte pålægge varer fra andre

Medlemsstater interne afgifter af nogen art, som er højere end de afgifter, der direkte eller indirekte pålægges lignende indenlandske varer.

Endvidere må ingen Medlemsstat pålægge varer fra andre Medlemsstater interne afgifter, som indirekte vil kunne beskytte andre produkter.

Medlemsstaterne ophæver eller ændrer senest ved begyndelsen af anden etape de ved denne Traktats ikrafttræden gældende bestemmelser, som strider mod ovenstående regler.

Artikel 96

Ved udførsel af varer til en Medlemsstats område kan der ikke ydes godtgørelse for interne afgifter ud over det beløb, der har været pålagt dem direkte eller indirekte.

Artikel 97

Medlemsstater, der opkræver omsætningsafgift som en kumulativ flerledsaft, kan med hensyn til interne afgifter, som de pålægger indførte varer, eller godtgørelser for udførte varer fastsætte gennemsnitssatser for varer eller grupper af varer, dog under iagttagelse af de i artiklerne 95 og 96 anførte principper.

Er de af en Medlemsstat fastsatte gennemsnitssatser ikke i overensstemmelse med de forannævnte principper, meddeler Kommissionen den pågældende Stat passende direktiver eller beslutninger.

Artikel 98

For så vidt angår andre skatter end omsætningsafgifter, forbrugsafgifter og andre indirekte skatter kan fritagelse for afgiftsbetaling eller godtgørelse

af afgifter ved udførsel til andre Medlemsstater ikke ydes, og udligningsafgifter ved indførsel fra Medlemsstater ikke pålægges, medmindre Rådet på forhånd med kvalificeret flertal og på Kommissionens forslag har godkendt de påtænkte foranstaltninger for en begrænset periode.

Artikel 99()*

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter horing af Europa-Parlamentet, vedtager bestemmelser om harmonisering af lovgivningerne vedrørende omsætningsafgifter, forbrugsafgifter og andre indirekte skatter, i det omfang en sådan harmonisering er nødvendig for at sikre det indre markeds oprettelse og funktion inden for den i artikel 8 A fastsatte frist.

KAPITEL 3

TILNÆRMELSE AF LOVGIVNINGERNE

Artikel 100

På forslag af Kommissionen udsteder Rådet med enstemmighed direktiver om indbyrdes tilnærmelse af Medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der direkte indvirker på fællesmarkedets oprettelse eller funktion.

(*) Artiklen som ændret ved artikel 17 i EFA.

Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg skal høres om direktiver, hvis gennemførelse kunne indebære en ændring af lovbestemmelser i en eller flere Medlemsstater.

Artikel 100 A ()*

1. Uanset artikel 100 og medmindre andet er bestemt i denne Traktat, finder følgende bestemmelser anvendelse med henblik på virkeliggørelsen af de i artikel 8 A fastsatte mål. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, i samarbejde med Europa-Parlamentet og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg, vedtager de foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af Medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på fiskale bestemmelser, bestemmelser vedrørende den frie bevægelighed for personer og bestemmelser vedrørende ansattes rettigheder og interesser.

3. Kommissionens forslag i henhold til stk. 1 inden for sundhed, sikkerhed, miljøbeskyttelse og forbrugerbeskyttelse skal bygge på et højt beskyttelsesniveau.

4. Når en Medlemsstat, efter at Rådet med kvalificeret flertal har vedtaget en harmoniseringsforanstaltning, finder det nødvendigt at anvende nationale bestemmelser, som er begrundet i vigtige behov, hvortil der henvises i artikel 36, eller som vedrører beskyttelse af arbejdsmiljøet eller miljøbeskyttelse, giver den Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser.

(*) Artiklen indsat ved artikel 18 i EFA.

Kommissionen bekræfter de pågældende bestemmelser efter at have konstateret, at de ikke er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem Medlemsstaterne.

Uanset den i artiklerne 169 og 170 fastsatte fremgangsmåde kan Kommissionen eller en Medlemsstat henvende sig direkte til Domstolen, hvis de finder, at en anden Medlemsstat misbruger de i nærværende artikel fastsatte befojelser.

5. De ovennævnte harmoniseringsforanstaltninger indeholder i de relevante tilfælde en beskyttelsesklausul, der bemyndiger Medlemsstaterne til med en eller flere af de ikke-økonomiske begrundelser, der er nævnt i artikel 36, at træffe foreløbige foranstaltninger, der er undergivet en fællesskabskontrolprocedure.

Artikel 100 B()*

1. I lobet af 1992 gennemgår Kommissionen med hver enkelt Medlemsstat de nationale love og administrative bestemmelser, der er omfattet af artikel 100 A, og som ikke er blevet harmoniseret i henhold til nævnte artikel.

Rådet, der træffer afgørelse i henhold til bestemmelserne i artikel 100 A, kan vedtage, at bestemmelser, der er gældende i en Medlemsstat, skal anerkendes som værende ligeværdige med bestemmelser, der anvendes af en anden Medlemsstat.

2. Artikel 100 A, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

(*) Artiklen indsat ved artikel 19 i EFA.

3. Kommissionen foretager den i stk. 1, første afsnit, omhandlede gennemgang og fremsætter passende forslag i så god tid, at Rådet kan træffe afgørelse inden udgangen af 1992.

Artikel 101

Finder Kommissionen, at bestående forskelle i Medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser forvansker konkurrencevilkårene på fællesmarkedet og derved fremkalder en fordrejning, som bør fjernes, holder den samråd med de pågældende Medlemsstater herom.

Forer dette samråd ikke til en aftale, som fjerner den pågældende fordrejning, udsteder Rådet på forslag af Kommissionen med enstemmighed i første etape og derefter med kvalificeret flertal de dertil nødvendige direktiver. Kommissionen og Rådet kan træffe alle andre formålstjenlige foranstaltninger, der har hjemmel i denne Traktat.

Artikel 102

1. Når der er grund til at frygte, at indførelse eller ændring af en ved lov eller administrativt fastsat bestemmelse fremkalder en fordrejning som nævnt i foregående artikel, skal den Medlemsstat, som vil gennemføre foranstaltningen, rådføre sig med Kommissionen. Efter samråd med Medlemsstaterne henstiller Kommissionen til de pågældende Stater at træffe formålstjenlige foranstaltninger med henblik på at undgå den omhandlede fordrejning.

2. Såfremt den Medlemsstat, som vil indføre eller ændre nationale bestemmelser, ikke følger en henstilling, som Kommissionen har rettet til den, kan det ikke i medfør af artikel 101 kræves, at de øvrige Medlemssta-

ter ændrer deres nationale bestemmelser med henblik på at fjerne denne forbrejning. Fremkalder en Medlemsstat, som ikke har taget hensyn til Kommissionens henstilling, en forbrejning udelukkende til egen skade, finder bestemmelserne i artikel 101 ikke anvendelse.

AFSNIT II

Den økonomiske politik

KAPITEL 1(*)

SAMARBEJDE VEDRØRENDE DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE POLITIK (DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE UNION)

Artikel 102 A

1. Med henblik på at sikre den konvergens i den økonomiske og monetære politik, der er nødvendig for den videre udvikling af Fællesskabet, samarbejder Medlemsstaterne i overensstemmelse med målsætningen i artikel 104. De tager herunder hensyn til erfaringerne fra samarbejdet inden for rammerne af Det europæiske monetære System og udviklingen af ECUen under iagttagelse af de gældende beføjelser.

2. I det omfang den videre udvikling inden for den økonomiske og monetære politik kræver, at der gennemføres institutionelle ændringer, skal dette ske i overensstemmelse med artikel 236. Ved institutionelle ændringer på det monetære område skal Det monetære Udvalg og Udvalget af direktionsformænd for Centralbankerne ligeledes høres.

KAPITEL 2(**)

KONJUNKTURPOLITIKKEN

Artikel 103

1. Medlemsstaterne betragter deres konjunkturpolitik som et spørgsmål

(*) Kapitlet indsat i Traktatens tredje del, afsnit II, ved artikel 20 i EFA.

(**) Ny nummerering af kapitlet som fastsat ved artikel 20, stk. 2, i EFA.

af fælles interesse. De rådforer sig med hinanden og med Kommissionen om de foranstaltninger, der bor træffes alt efter de foreliggende omstændigheder.

2. Med forbehold af de øvrige i denne Traktat omhandlede fremgangsmåder kan Rådet på forslag af Kommissionen med enstemmighed vedtage de efter forholdene egnede foranstaltninger.

3. På forslag af Kommissionen udsteder Rådet i påkommende tilfælde med kvalificeret flertal de nødvendige direktiver med nærmere regler for anvendelsen af de i henhold til stk. 2 besluttede foranstaltninger.

4. De i denne artikel nævnte fremgangsmåder finder også anvendelse i tilfælde af, at der opstår vanskeligheder med forsyningen af nærmere bestemte varer.

KAPITEL 3()*

BETALINGSBALANCEN

Artikel 104

Hver Medlemsstat fører en sådan økonomisk politik, som er nødvendig for at sikre ligevægten på dens globale betalingsbalance og for at opretholde tilliden til dens valuta, idet den samtidig påser, at der sikres en høj beskæftigelsesgrad og et stabilt prisniveau.

(*) Ny nummerering af kapitlet som fastsat ved artikel 20, stk. 2, i EFA.

Artikel 105

1. For at lette virkeliggørelsen af de i artikel 104 angivne mål samordner Medlemsstaterne deres økonomiske politik. De indleder med henblik herpå et samarbejde mellem deres kompetente myndigheder og mellem deres centralbanker.

Kommissionen retter henstillinger til Rådet med henblik på iværksættelsen af dette samarbejde.

2. Med henblik på at fremme en samordning af Medlemsstaternes penge- og valutapolitik i det omfang, det er nødvendigt for fællesmarkedets funktion, oprettes der et rådgivende monetært udvalg, som har til opgave:

— at følge Medlemsstaternes og Fællesskabets penge- og valutamæssige samt finansielle stilling og Medlemsstaternes almindelige valutabestemmelser og at aflægge regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen,

— at afgive udtalelser, enten på opfordring af Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ, til brug for disse institutioner.

Medlemsstaterne og Kommissionen udnævner hver to medlemmer af Det monetære Udvalg.

Artikel 106

1. I det omfang fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser, kapital og personer er gennemført mellem Medlemsstaterne i medfør af denne Traktat, forpligter hver Medlemsstat sig til at tillade betalinger, som vedrører udveksling af varer, tjenesteydelser og kapital, samt overførsler af kapital og lønninger, i den Medlemsstats valuta, i hvilken fordringshaveren eller adressaten opholder sig.

Medlemsstaterne erklærer sig rede til at liberalisere deres betalinger ud over det i ovenstående afsnit foreskrevne, i det omfang deres økonomiske

situation i almindelighed og deres betalingsbalances stilling i særdeleshed tillader det.

2. I det omfang udvekslingen af varer og tjenesteydelser samt kapitalbevægelserne kun er begrænset af restriktioner vedrørende de hertil knyttede betalinger, anvendes bestemmelserne i kapitlerne om ophævelse af kvantitative restriktioner, liberalisering af tjenesteydelser og kapitalens frie bevægelighed analogt med henblik på gradvis at afskaffe disse restriktioner.

3. Medlemsstaterne forpligter sig til ikke at indføre nye indbyrdes restriktioner for overforsler i forbindelse med de usynlige transaktioner, som er opregnet i listen i Bilag III til denne Traktat.

Den gradvise afskaffelse af bestående restriktioner gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 63-65, i det omfang den ikke omfattes af reglerne i stk. 1 og 2 eller af kapitlet vedrørende kapitalens frie bevægelighed.

4. Såfremt det viser sig nødvendigt, træffer Medlemsstaterne aftale om foranstaltninger for at muliggøre de i denne artikel omhandlede betalinger og overforsler; disse foranstaltninger må ikke stride mod de i dette kapitel anførte mål.

Artikel 107

1. Hver Medlemsstat behandler sin valutakurspolitik som et spørgsmål af fælles interesse.

2. Såfremt en Medlemsstat ændrer sin valutakurs på en måde, der ikke er forenelig med de i artikel 104 angivne mål, og som alvorligt fordrejer konkurrencevilkårene, kan Kommissionen efter horing af Det monetære Udvalg bemyndige andre Medlemsstater til for en strengt begrænset periode at træffe de nødvendige foranstaltninger for at afbøde følgerne af en sådan ændring; Kommissionen fastlægger vilkårene for og den nærmere udformning af disse foranstaltninger.

1. I tilfælde af, at en Medlemsstat har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance, enten som følge af uligevægt på dens globale betalingsbalance eller som følge af arten af den valuta, den råder over, og navnlig når disse vanskeligheder vil kunne bringe fællesmarkedets funktion eller den gradvise virkeliggørelse af den fælles handelspolitik i fare, indleder Kommissionen uopholdeligt en undersøgelse af situationen i den pågældende Stat og af de foranstaltninger, som denne har truffet eller kan træffe i henhold til bestemmelserne i artikel 104 under anvendelse af alle til rådighed stående midler. Kommissionen angiver de foranstaltninger, som den henstiller til den pågældende Stat at træffe.

Såfremt de af en Medlemsstat trufne forholdsregler og de af Kommissionen foreslåede foranstaltninger viser sig utilstrækkelige til at afhjælpe de opståede eller truende vanskeligheder, skal Kommissionen efter at have indhentet udtalelse fra Det monetære Udvalg rette henstilling til Rådet om gensidig bistandsydelse og passende former herfor.

Kommissionen holder regelmæssigt Rådet underrettet om situationen og dens udvikling.

2. Rådet træffer med kvalificeret flertal afgørelse om ydelse af gensidig bistand; det udsteder direktiver eller vedtager beslutninger, som fastlægger vilkårene for og den nærmere udformning af denne bistand. Den gensidige bistand kan især gå ud på:

a) fælles optræden over for andre internationale organisationer, til hvilke Medlemsstaterne kan henvende sig;

b) foranstaltninger, som er nødvendige for at undgå omlægninger i samhandelen, når det land, der er i vanskeligheder, opretholder eller genindfører kvantitative restriktioner over for tredjeland;

c) ydelse af kreditter i begrænset omfang fra de øvrige Medlemsstater under forbehold af deres samtykke.

I øvrigt kan den gensidige bistand i overgangsperioden ydes i form af særlige toldnedsættelser eller forhøjelser af kontingenter med henblik på at forøge indførslen fra det land, der er i vanskeligheder; hertil kræves samtykke af de Stater, som skal træffe disse foranstaltninger.

3. Godkender Rådet ikke den gensidige bistand, hvorom Kommissionen har rettet henstilling, eller er den ydede bistand og de truffene foranstaltninger utilstrækkelige, bemyndiger Kommissionen den Stat, der er i vanskeligheder, til at træffe beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som Kommissionen fastsætter.

Rådet kan med kvalificeret flertal tilbagekalde denne bemyndigelse og ændre vilkårene for og udformningen af beskyttelsesforanstaltningerne.

Artikel 109

1. Opstår en pludselig krise vedrørende betalingsbalancen, og træffes der ikke omgående beslutning i medfør af artikel 108, stk. 2, kan den pågældende Medlemsstat i forebyggende øjemed træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger skal medføre mindst mulig forstyrrelse i fællesmarkedets funktion og må ikke gå ud over, hvad der er absolut nødvendigt for at afhjælpe de pludseligt opståede vanskeligheder.

2. Kommissionen og de øvrige Medlemsstater skal underrettes om disse beskyttelsesforanstaltninger senest ved deres ikrafttræden. Kommissionen kan anbefale Rådet, at der ydes gensidig bistand i henhold til artikel 108.

3. Efter udtalelse fra Kommissionen og høring af Det monetære Udvalg kan Rådet med kvalificeret flertal beslutte, at den pågældende Stat skal ændre, udsætte eller ophæve ovennævnte beskyttelsesforanstaltninger.

KAPITEL 4(*)

HANDELSPOLITIKKEN

Artikel 110

Ved at oprette en toldunion har Medlemsstaterne til hensigt i fælles interesse at bidrage til en harmonisk udvikling af verdenshandelen, en gradvis afskaffelse af restriktionerne i den internationale handel og en sænkning af toldskrancerne.

Den fælles handelspolitik skal tage hensyn til den gunstige indflydelse, som afskaffelse af tolden mellem Medlemsstaterne kan udøve med hensyn til at styrke konkurrenceevnen hos Medlemsstaternes virksomheder.

Artikel 111

Med forbehold af bestemmelserne i artiklerne 115 og 116 finder følgende bestemmelser anvendelse i overgangsperioden:

1. Medlemsstaterne skal samordne deres handelsforbindelser med tredjeland på en sådan måde, at de nødvendige forudsætninger for iværksættelsen af en fælles politik på udenrigshandelens område er til stede ved overgangsperiodens udlob.

Kommissionen forelægger Rådet forslag vedrørende den fremgangsmåde, som skal anvendes i overgangsperioden for at bringe en fælles optræden i stand, samt vedrørende gennemførelse af en ensartet handelspolitik.

(*) Ny nummerering af kapitlet som fastsat ved artikel 20, stk. 2, i EFA.

2. Kommissionen retter henstillinger til Rådet med henblik på toldforhandlinger med tredjeland vedrørende den fælles toldtarif.

Rådet bemyndiger Kommissionen til at indlede sådanne forhandlinger.

Kommissionen fører forhandlingerne inden for rammerne af direktiver, som Rådet kan meddele den, og i samråd med et særligt udvalg udpeget af Rådet til at bistå den i dette arbejde.

3. Ved udøvelsen af de beføjelser, som i denne artikel er tillagt Rådet, træffer det afgørelse med enstemmighed i de to første etaper og derefter med kvalificeret flertal.

4. Medlemsstaterne træffer i samråd med Kommissionen de fornødne foranstaltninger, navnlig med henblik på at tilpasse bestående toldaftaler med tredjeland, for at hindre, at ikrafttrædelsen af den fælles toldtarif forsinkes.

5. Medlemsstaterne sætter sig som mål over for tredjeland eller grupper af tredjelande at tilvejebringe indbyrdes ensartethed mellem deres frilister på et så højt niveau som muligt. Kommissionen retter de hertil egnede henstillinger herom til Medlemsstaterne.

Såfremt Medlemsstaterne afskaffer eller lemper deres kvantitative restriktioner over for tredjeland, skal de forinden underrette Kommissionen derom og indromme de øvrige Medlemsstater samme behandling.

Artikel 112

1. Med forbehold af de forpligtelser, som Medlemsstaterne har påtaget sig inden for andre internationale organisationer, skal Medlemsstaternes støtteordninger vedrørende eksport til tredjeland gradvis harmoniseres inden overgangsperiodens udløb, i det omfang det er nødvendigt for at undgå, at konkurrencen mellem virksomhederne inden for Fællesskabet fordrejes.

På forslag af Kommissionen udsteder Rådet med enstemmighed indtil udlobet af anden etape og derefter med kvalificeret flertal de direktiver, der er nødvendige herfor.

2. Foranstående bestemmelser finder ikke anvendelse på godtgørelse, som ydes ved eksport af varer fra en Medlemsstat til tredjeland, det være sig godtgørelse af told eller afgifter med tilsvarende virkning eller af indirekte skatter, herunder omsætningsafgifter, forbrugsafgifter og andre indirekte skatter, i det omfang denne godtgørelse ikke overstiger de afgiftsbeløb, som har været pålagt de eksporterede varer direkte eller indirekte.

Artikel 113

1. Efter udlobet af overgangsperioden lægges ensartede principper til grund for den fælles handelspolitik, navnlig vedrørende toldændringer, afslutning af told- og handelsaftaler, gennemførelse af ensartethed i liberaliseringsforanstaltninger, eksportpolitik og handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger, herunder foranstaltninger mod dumping og subsidieordninger.

2. Kommissionen fremsætter forslag for Rådet vedrørende iværksættelsen af den fælles handelspolitik.

3. Skal der fores forhandlinger om aftaler med tredjeland, retter Kommissionen henstillinger til Rådet, som bemyndiger den til at indlede de nødvendige forhandlinger.

Disse forhandlinger fores af Kommissionen inden for rammerne af direktiver, som Rådet kan meddele den, og i samråd med et særligt udvalg udpeget af Rådet til at bistå den i dette arbejde.

4. Ved udøvelsen af de beføjelser, som i denne artikel er tillagt Rådet, træffer det afgørelse med kvalificeret flertal.

Artikel 114

De i artikel 111, nr. 2, og i artikel 113 omhandlede aftaler afsluttes i Fællesskabets navn af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed i de to første etaper og derefter med kvalificeret flertal.

Artikel 115

For at sikre, at gennemførelse af de handelspolitiske foranstaltninger, som Medlemsstaterne har truffet i overensstemmelse med denne Traktat, ikke hindres af omlægninger i samhandelen, eller i tilfælde af, at forskelle mellem disse foranstaltninger medfører økonomiske vanskeligheder i en eller flere Stater, retter Kommissionen henstilling om metoderne for det nødvendige samarbejde fra de andre medlemsstats side. I mangel heraf bemyndiger den Medlemsstaterne til at træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter.

I tilfælde af uopsættelighed kan Medlemsstaterne i overgangsperioden selv træffe de nødvendige foranstaltninger, om hvilke de underretter de øvrige Medlemsstater og Kommissionen, der kan beslutte, at de skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.

Fortrinsvis skal sådanne foranstaltninger vælges, som medfører de mindste forstyrrelser i fællesmarkedets funktion, og som tager hensyn til nødvendigheden af at fremskynde indførelsen af den fælles toldtarif mest muligt.

Artikel 116

I alle spørgsmål, som er af særlig interesse for fællesmarkedet, optræder Medlemsstaterne, efter overgangsperiodens udlob, udelukkende i fællesskab i internationale organisationer af økonomisk karakter. Med henblik

herpå fremsætter Kommissionen forslag for Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal, vedrørende rækkevidden og gennemførelsen af den fælles optræden.

I overgangsperioden rådfører Medlemsstaterne sig med hinanden med henblik på at samordne deres optræden og på så vidt muligt at indtage en ensartet holdning.

AFSNIT III

Socialpolitikken

KAPITEL I

SOCIALE BESTEMMELSER

Artikel 117

Medlemsstaterne er enige om, at det er nødvendigt at fremme en forbedring af arbejdernes leve- og arbejdsvilkår for herigennem at muliggøre en udjævning af disse vilkår på et stadigt stigende niveau.

De er af den opfattelse, at en sådan udvikling vil blive en følge såvel af fællesmarkedets virksomhed, der vil fremme en harmonisering af de sociale ordninger, som af de i denne Traktat foreskrevne fremgangsmåder og af den indbyrdes tilnærmelse af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser.

Artikel 118

Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne Traktat har Kommissionen i overensstemmelse med Traktatens almindelige målsætning til opgave at fremme et snævert samarbejde mellem Medlemsstaterne på det sociale område, især for så vidt angår:

- beskæftigelsen,
- arbejdsretten og arbejdsvilkårene,
- den almindelige og videregående faglige uddannelse,
- den sociale tryghed,
- beskyttelsen mod arbejdsulykker og erhvervssygdomme,
- sundhedsforskrifter for arbejde,
- organisationsretten og retten til kollektive forhandlinger mellem arbejdsgivere og arbejdstagere.

Med henblik herpå skal Kommissionen i nær kontakt med Medlemsstaterne foretage undersøgelser, afgive udtalelser og tilrettelægge samråd både med hensyn til spørgsmål af national karakter og til spørgsmål af interesse for de internationale organisationer.

Kommissionen rådfører sig med Det økonomiske og sociale Udvalg, inden den afgiver de i denne artikel omhandlede udtalelser.

Artikel 118 A ()*

1. Medlemsstaterne bestræber sig på at forbedre navnlig arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed og sætter sig som mål at harmonisere vilkårene på dette område på et stadig stigende niveau.

2. Med henblik på at bidrage til at virkeliggøre det i stk. 1 fastlagte mål vedtager Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, i samarbejde med Europa-Parlamentet og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg, ved udstedelse af direktiver de minimumsforskrifter, der skal gennemføres gradvis under hensyn til de vilkår og tekniske bestemmelser, der gælder i hver af Medlemsstaterne.

I disse direktiver undgås det, at der pålægges administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder.

3. Bestemmelser, som vedtages i henhold til denne artikel, er ikke til hinder for, at de enkelte Medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger, som er forenelige med denne Traktat.

(*) Artiklen indsat ved artikel 21 i EFA.

Artikel 118 B()*

Kommissionen bestræber sig på at udvikle dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på europæisk plan, idet denne dialog, hvis parterne finder det ønskeligt, kan føre til, at der knyttes aftalemæssige forbindelser.

Artikel 119

Hver Medlemsstat gennemfører i løbet af første etape og opretholder derefter princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde.

Ved løn forstås i denne artikel den almindelige grund- eller minimumsløn og alle andre ydelser, som arbejdstageren som følge af arbejdsforholdet modtager fra arbejdsgiveren direkte eller indirekte i penge eller naturalier.

Lige løn uden forskelsbehandling med hensyn til køn indebærer:

a) at den løn, der ydes for samme arbejde, der aflønnes i akkord, fastsættes på samme beregningsgrundlag;

b) at den løn, der ydes for arbejde, betalt efter tid, er den samme for samme slags arbejde.

Artikel 120

Medlemsstaterne bestræber sig på at opretholde det bestående ligestillede forhold mellem deres ordninger vedrørende betalt frihed.

Artikel 121

Efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg kan Rådet med enstemmighed overdrage Kommissionen opgaver vedrørende iværksættelse

(*) Artiklen indsat ved artikel 22 i EFA.

af fælles foranstaltninger, især for så vidt angår social tryghed for de i artiklerne 48-51 omhandlede vandrede arbejdstagere.

Artikel 122

Kommissionens årsberetning til Europa-Parlamentet skal indeholde et særligt kapitel om udviklingen af de sociale forhold i Fællesskabet.

Europa-Parlamentet kan opfordre Kommissionen til at afgive redegørelser om særlige spørgsmål vedrørende de sociale forhold.

KAPITEL 2

DEN EUROPÆISKE SOCIALFOND

Artikel 123

For at forbedre arbejdskraftens beskæftigelsesmuligheder inden for fællesmarkedet og således bidrage til en højnelse af levestandarden oprettes der inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser en europæisk Socialfond, som har til opgave at lette arbejdskraftens adgang til beskæftigelse og fremme dens geografiske og faglige bevægelighed inden for Fællesskabet.

Artikel 124

Fondens administration påhviler Kommissionen.

Kommissionen bistås i dette arbejde af et udvalg, som ledes af et medlem af Kommissionen, og som er sammensat af repræsentanter for regeringerne samt for arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationerne.

Artikel 125

1. På begæring af en Medlemsstat dækker Fonden inden for rammerne af de i artikel 127 fastsatte regler 50 % af de udgifter, som denne Stat eller et offentligretligt organ efter denne Traktats ikrafttræden har anvendt til:

a) at sikre arbejdstagerne en ny produktiv beskæftigelse ved:

— faglig omskoling;

— flyttetilskud;

b) at yde hjælp til arbejdstagere, som midlertidigt arbejder på nedsat tid, eller hvis beskæftigelse midlertidigt er helt eller delvis ophørt som følge af virksomhedens omstilling til anden produktion, for at sikre dem samme lønniveau, indtil de igen kan beskæftiges i fuldt omfang.

2. Tilskud fra Fonden til afholdelse af udgifter i forbindelse med faglig omskoling er betinget af, at de arbejdsledige kun har kunnet beskæftiges inden for et nyt fag, og at de i mindst seks måneder har haft produktiv beskæftigelse i det fag, til hvilket de er blevet omskølet.

Flyttetilskud er betinget af, at de arbejdsledige har måttet skifte bopæl inden for Fællesskabet og i mindst seks måneder har haft produktiv beskæftigelse på deres nye opholdssted.

Tilskud til arbejdstagere i tilfælde af omstilling af en virksomhed er betinget af:

a) at de pågældende arbejdstagere påny har været fuldt beskæftiget i denne virksomhed i mindst seks måneder;

b) at vedkommende regering forud har forelagt en af den pågældende virksomhed udarbejdet plan for omstillingen og dens finansiering, og

c) at Kommissionen forud har godkendt denne omstillingsplan.

Artikel 126

Ved overgangsperiodens udlob kan Rådet efter udtalelse fra Kommissionen og efter horing af Det økonomiske og sociale Udvalg og Europa-Parlamentet:

a) med kvalificeret flertal bestemme, at de i artikel 125 omhandlede tilskud skal bortfalde helt eller delvis;

b) med enstemmighed fastlægge de nye hverv, som kan tildeles Fonden inden for rammerne af dens opgave, således som denne er fastlagt i artikel 123.

Artikel 127

På forslag af Kommissionen og efter horing af Det økonomiske og sociale Udvalg og Europa-Parlamentet fastsætter Rådet med kvalificeret flertal de til gennemførelse af artiklerne 124-126 nødvendige forskrifter; navnlig fastsætter Rådet nærmere betingelser for tilskud fra Fonden i henhold til artikel 125 og de arter af virksomheder, hvis arbejdstagere kan nyde godt af de i artikel 125, stk. 1, litra *b)*, omhandlede tilskud.

Artikel 128

På forslag af Kommissionen og efter horing af Det økonomiske og sociale Udvalg fastsætter Rådet de almindelige principper for gennemførelsen af en fælles politik for faglig uddannelse, som kan bidrage til en harmonisk udvikling af såvel hvert enkelt lands økonomi som af fællesmarkedet.

AFSNIT IV

Den europæiske Investeringsbank

Artikel 129

Der oprettes en europæisk Investeringsbank med status som juridisk person.

Den europæiske Investeringsbanks medlemmer er Medlemsstaterne.

Den europæiske Investeringsbanks vedtægter indeholdes i en Protokol, der knyttes til denne Traktat.

Artikel 130

Den europæiske Investeringsbank har til opgave ved anvendelse dels af midler lånt på kapitalmarkedet, dels af egne midler, i Fællesskabets interesse at bidrage til en afbalanceret og gnidningsløs udvikling af fællesmarkedet. I dette øjemed letter den, ved ydelse af lån og garantier og uden sigte på fortjeneste, finansieringen af nedennævnte projekter inden for alle erhvervssektorer:

a) projekter, som har ophjælpning af mindre udviklede områder for øje;

b) projekter, som tager sigte på modernisering eller omstilling af virksomheder eller skabelse af nye beskæftigelsesmuligheder, og som er foranlediget af fællesmarkedets gradvise gennemførelse, men som på grund af deres omfang eller karakter ikke fuldt ud kan finansieres ved udnyttelse af de i de enkelte Medlemsstater tilstedeværende midler;

c) projekter af fælles interesse for flere Medlemsstater, som på grund af deres omfang eller karakter ikke fuldt ud kan finansieres ved udnyttelse af de i de enkelte Medlemsstater tilstedeværende midler.

Artikel 130 A ()*

For at fremme en harmonisk udvikling af Fællesskabet som helhed udvikler og fortsætter dette sin indsats for at styrke sin økonomiske og sociale samhørighed.

Fællesskabet stræber navnlig efter at formindske ulighederne mellem de forskellige områder og forbedre de mindst begunstigede områders stilling.

Artikel 130 B ()*

Medlemsstaterne forer deres økonomiske politik og samordner denne med henblik på tillige at nå de mål, der er fastlagt i artikel 130 A. Gennemførelsen af Fællesskabets øvrige politik og det indre marked skal ske under hensyntagen til målene i artiklerne 130 A og 130 C og skal bidrage til deres virkeliggørelse. Fællesskabet støtter virkeliggørelsen med den virksomhed, som det udover gennem strukturfondene (Den europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, udviklingssektionen, Den europæiske Socialfond og Den europæiske Fond for Regionaludvikling), Den europæiske Investeringsbank og andre eksisterende finansielle instrumenter.

Artikel 130 C ()*

Den europæiske Fond for Regionaludvikling skal bidrage til at udligne de største regionale skævheder i Fællesskabet ved at deltage i udviklingen og den strukturelle tilpasning af de områder, der er bagefter i udvikling, og i omstillingen af de industriområder, der er i tilbagegang.

(*) Jf. fodnote s. 233.

Artikel 130 D()*

Straks efter ikrafttrædelsen af Den europæiske fælles Akt forelægger Kommissionen Rådet et samlet forslag med henblik på i opbygningen af de eksisterende strukturfonde (Den europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, udviklingssektionen, Den europæiske Socialfond og Den europæiske Fond for Regionaludvikling) og i reglerne for deres funktion at foretage de ændringer, som måtte være nødvendige for at præcisere og rationalisere deres opgaver med det formål at bidrage til virkeliggørelsen af målsætningerne i artiklerne 130 A og 130 C, samt med henblik på at øge fondenes effektivitet og samordne deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra de eksisterende finansielle instrumenter. Rådet træffer med enstemmighed afgørelse om dette forslag inden for en frist på et år, efter horing af Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg.

Artikel 130 E()*

Efter vedtagelsen af den i artikel 130 D nævnte afgørelse træffes gennemførelsesbestemmelserne vedrørende Den europæiske Fond for Regionaludvikling af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og i samarbejde med Europa-Parlamentet.

For så vidt angår Den europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, udviklingssektionen, og Den europæiske Socialfond finder henholdsvis artikel 43, 126 og 127 fortsat anvendelse.

(*) Jf. fodnote s. 233.

AFSNIT VI (*)

Forskning og teknologisk udvikling

(*) Afsnit VI omfatter artikel 130 F, 130 G, 130 H, 130 I, 130 K, 130 L, 130 M, 130 N, 130 O, 130 P og 130 Q, således som det er indsat i Traktatens tredje del ved artikel 24 i EFA.

Artikel 130 F()*

1. Fællesskabet sætter sig som mål at styrke det videnskabelige og teknologiske grundlag for den europæiske industri og at fremme udviklingen af dens internationale konkurrenceevne.

2. I dette øjemed opmuntrer Fællesskabet virksomhederne, herunder de mindre og mellemstore virksomheder, forskningscentrene og universiteterne i deres indsats for forskning og teknologisk udvikling; det støtter deres samarbejdsbestræbelser, idet det i særdeleshed søger at gøre det muligt for virksomhederne fuldt ud at udnytte mulighederne i Fællesskabets indre marked, især ved at skabe fri adgang til de enkelte landes offentlige indkøbsaftaler, ved at fastlægge fælles standarder og ved at fjerne juridiske og fiskale hindringer for dette samarbejde.

3. Ved gennemførelsen af disse målsætninger tages der særligt hensyn til forbindelsen mellem de fælles bestræbelser inden for forskning og teknologisk udvikling, virkeliggørelsen af det indre marked og iværksættelsen af Fællesskabets politik i øvrigt, navnlig for så vidt angår konkurrence og samhandel.

Artikel 130 G()*

Med henblik på at nå disse mål gennemfører Fællesskabet følgende foranstaltninger, som skal supplere de i Medlemsstaterne iværksatte foranstaltninger:

- a) iværksættelse af programmer for forskning, teknologisk udvikling og demonstration gennem fremme af samarbejdet med virksomheder, forskningscentre og universiteter;

(*) Jf. fodnote s. 237.

- b) fremme af samarbejdet vedrørende forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet med tredjelande og internationale organisationer;
- c) udbredelse og udnyttelse af resultaterne af aktiviteter vedrørende forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet;
- d) fremme af uddannelse og mobilitet for så vidt angår forskere i Fællesskabet.

Artikel 130 H()*

Medlemsstaterne samordner indbyrdes i forbindelse med Kommissionen den politik og de programmer, der gennemføres på nationalt plan. Kommissionen kan i nær kontakt med Medlemsstaterne tage ethvert initiativ, der kan bidrage til at fremme denne samordning.

Artikel 130 I()*

1. Fællesskabet vedtager et flerårigt rammeprogram, hvori indgår samtlige dets foranstaltninger. Rammeprogrammet fastsætter de videnskabelige og tekniske mål, fastlægger deres indbyrdes prioritet, angiver de store linjer for de påtænkte foranstaltninger og fastsætter det beløb, der skønnes nødvendigt, samt de nærmere vilkår for Fællesskabets deltagelse i finansieringen af det samlede program og fordelingen af dette beløb på de forskellige påtænkte foranstaltninger.

2. Rammeprogrammet kan tilpasses eller udbygges på baggrund af udviklingen.

(*) Jf. fodnote s. 237.

Artikel 130 K ()*

Rammeprogrammet iværksættes ved hjælp af særprogrammer, der udarbejdes i forbindelse med hver enkelt foranstaltning. Hvert særprogram præciserer de nærmere bestemmelser for dets gennemførelse, fastsætter dets varighed og stiller de midler til rådighed, der skønnes nødvendige.

Rådet fastsætter de nærmere bestemmelser for udbredelse af den viden, der opnås som resultat af særprogrammerne.

Artikel 130 L ()*

Under iværksættelsen af det flerårige rammeprogram kan der vedtages supplerende programmer, hvori der kun deltager nogle medlemsstater, som sikrer finansieringen med forbehold af eventuel deltagelse fra Fællesskabets side.

Rådet vedtager de regler, der skal finde anvendelse på supplerende programmer, navnlig vedrørende udbredelse af viden og adgang for andre Medlemsstater.

Artikel 130 M ()*

Under iværksættelsen af det flerårige rammeprogram kan Fællesskabet i forståelse med de pågældende Medlemsstater åbne mulighed for deltagelse i forsknings- og udviklingsprogrammer, der iværksættes af flere Medlemsstater, herunder deltagelse i de strukturer, der oprettes for gennemførelsen af disse programmer.

(*) Jf. fodnote s. 237.

Artikel 130 N()*

Under iværksættelsen af det flerårige rammeprogram kan Fællesskabet åbne mulighed for et samarbejde vedrørende forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet med tredjelande eller internationale organisationer.

De nærmere bestemmelser for dette samarbejde kan fastlægges ved internationale aftaler mellem Fællesskabet og de pågældende tredjeparter, idet disse aftaler forhandles og indgås i overensstemmelse med artikel 228.

Artikel 130 O()*

Fællesskabet kan oprette fællesforetagender eller enhver anden struktur, der er nødvendig for korrekt gennemførelse af programmerne for forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet.

Artikel 130 P()*

1. Finansieringsvilkårene for det enkelte program, herunder en eventuel deltagelse fra Fællesskabets side, fastlægges i forbindelse med programmets vedtagelse.

2. Storrelsen af Fællesskabets årlige bidrag vedtages som led i budgetproceduren, dog med forbehold af andre former for en eventuel medvirken fra Fællesskabets side. Det samlede beløb af de anslåede udgifter til særprogrammerne må ikke overstige den finansielle ramme, der er fastsat i rammeprogrammet.

(*) Jf. fodnote s. 237.

Artikel 130 Q()*

1. Rådet vedtager med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter horing af Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg de i artiklerne 130 I og 130 O omhandlede bestemmelser.

2. Rådet vedtager med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, efter horing af Det økonomiske og sociale Udvalg og i samarbejde med Europa-Parlamentet, de i artiklerne 130 K, 130 L, 130 M og 130 N samt artikel 130 P, stk. 1, omhandlede bestemmelser. Vedtagelsen af de supplerende programmer kræver endvidere de pågældende medlemsstaters samtykke.

(*) Jf. fodnote s. 237.

AFSNIT VII

Miljø

(*) Afsnit VII omfatter artikel 130 R, 130 S og 130 T, således som det er indsat i Traktatens tredje del ved artikel 25 i EFA.

Artikel 130 R()*

1. Fællesskabets virke på miljøområdet har til formål:

- at bevare, beskytte og forbedre kvaliteten af miljøet,
- at bidrage til beskyttelse af menneskers sundhed,
- at sikre, at naturens ressourcer udnyttes forsigtigt og fornuftigt.

2. Fællesskabets foranstaltninger på miljøområdet bygger på principperne om forebyggende indgreb, om udbedring af miljøskader fortrinsvis ved kilden og om, at forureneren betaler. Kravene med hensyn til miljøbeskyttelse er en vigtig bestanddel af Fællesskabets politik på andre områder.

3. Ved udarbejdelsen af Fællesskabets foranstaltninger på miljøområdet skal der tages hensyn til:

- eksisterende videnskabelige og tekniske data,
- de miljømæssige forhold i de forskellige områder i Fællesskabet,
- fordele og ulemper ved foranstaltningens gennemførelse eller undladelse,
- den økonomiske og sociale udvikling i Fællesskabet som helhed og den afbalancerede udvikling i dets områder.

4. Fællesskabet handler på miljøområdet i det omfang, de i stk. 1 anførte mål kan gennemføres bedre på fællesskabsplan end på rent nationalt plan.

(*) Jf. fodnote s. 245.

Med forbehold af visse foranstaltninger af fællesskabskarakter drager Medlemsstaterne omsorg for finansiering og gennemførelse af de øvrige foranstaltninger.

5. Inden for rammerne af deres respektive beføjelser samarbejder Fællesskabet og Medlemsstaterne med tredjelande og med kompetente internationale organisationer. De nærmere bestemmelser vedrørende samarbejdet for så vidt angår Fællesskabet nedfældes i aftaler mellem dette og de pågældende tredjeparter, idet disse aftaler forhandles og indgås i overensstemmelse med artikel 228.

Det foregående afsnit berører ikke medlemsstaternes kompetence til at forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.

Artikel 130 S()*

Rådet træffer med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg afgørelse om de foranstaltninger, der skal iværksættes af Fællesskabet.

Rådet fastsætter på de i foregående stykke anførte betingelser, hvad der henhører under afgørelser, som skal træffes med kvalificeret flertal.

Artikel 130 T()*

Beskyttelsesforanstaltninger, som vedtages i fællesskab i henhold til artikel 130 S, er ikke til hinder for, at de enkelte Medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger, som er forenelige med denne Traktat.

(*) Jf. fodnote s. 245.

FJERDE DEL

**DE OVERSØISKE LANDES OG TERRITORIERS
ASSOCIERING**

Artikel 131

Medlemsstaterne er enige om at associere de ikke-europæiske lande og territorier, der opretholder særlige forbindelser med Belgien, Danmark (*), Frankrig, Italien, Nederlandene og Det forenede Kongerige, med Fællesskabet. (**) Disse lande og territorier, i det følgende benævnt »lande og territorier«, er opregnet i den liste, som er knyttet til denne Traktat som Bilag IV.

Formålet med associeringen er at fremme den økonomiske og sociale udvikling i disse lande og territorier og at oprette nære økonomiske forbindelser mellem disse og Fællesskabet som helhed.

I overensstemmelse med principperne i denne Traktats præambel skal associeringen først og fremmest åbne mulighed for at tjene befolkningernes interesser i disse lande og territorier og oge deres velstand for herved at lede dem frem til den økonomiske, sociale og kulturelle udvikling, som de tilstræber.

Artikel 132

Associeringen tilstræber nedennævnte mål:

1. Medlemsstaterne anvender i deres samhandel med disse lande og territorier samme regler, som de i henhold til denne Traktat anvender indbyrdes.
2. Hvert land eller territorium anvender i sin samhandel med Medlemsstaterne og de øvrige lande og territorier samme regler, som det anvender

(*) Benævnelsen »Danmark« indsat ved artikel 2 i traktaten om Grønland.

(**) Første punktum, bortset fra benævnelsen »Danmark«, som ændret ved artikel 24, stk. 1, i tiltrædelsesakten DK/IRL/UK i den udformning, der fremgår af artikel 13 i TA AT DK/IRL/UK.

over for den europæiske Stat, med hvilken det opretholder særlige forbindelser.

3. Medlemsstaterne bidrager til de investeringer, som den fremskridende udvikling af disse lande og territorier kræver.

4. For så vidt angår de investeringer, der finansieres af Fællesskabet, er deltagelse i licitationer og leverancer åben på lige betingelser for alle fysiske og juridiske personer, som henholdsvis er statsborgere eller hjemmehørende i Medlemsstaterne eller i disse lande og territorier.

5. Medmindre der træffes særlige bestemmelser i henhold til artikel 136, gælder i forholdet mellem Medlemsstaterne og disse lande og territorier uden nogen form for forskelsbehandling de i kapitlet om etableringsretten nævnte bestemmelser for deres statsborgeres og selskabers ret til at etablere sig, ligesom de dér nævnte fremgangsmåder finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 133

1. Varer med oprindelse i disse lande og territorier nyder ved indførsel til Medlemsstaterne godt af den fuldstændige afskaffelse af tolden mellem Medlemsstaterne, som gradvis finder sted i overensstemmelse med denne Traktats bestemmelser.

2. Ved indførsel i hvert af disse lande eller territorier ophæves den told, der pålægges varer fra Medlemsstaterne og de øvrige lande og territorier, gradvis i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 12, 13, 14, 15 og 17.

3. Disse lande og territorier kan dog opkræve sådan told, som er nødvendig for deres udvikling og industrialisering, eller som er finanstold og har til formål af skaffe midler til deres offentlige budgetter.

De i foregående afsnit nævnte todsatser nedsættes dog gradvis, til de har samme niveau som dem, der pålægges varer, der hidrører fra den Medlemsstat, med hvilken det pågældende land eller territorium opretholder særlige forbindelser. De procentsatser og det tempo for nedsættelserne,

som er fastsat i denne Traktat, finder tilsvarende anvendelse på forskellen mellem den told, der ved indførsel i landet eller territoriet pålægges en vare hidrørende fra en Medlemsstat, som opretholder særlige forbindelser med dette land eller territorium, og den told, som pålægges samme vare, når den hidrører fra en anden Stat i Fællesskabet.

4. Stk. 2 finder ikke anvendelse på de lande og territorier, der som følge af særlige internationale forpligtelser allerede ved denne Traktats ikrafttræden anvender en toldtarif, der ikke hjemler forskelsbehandling.

5. Indførelse eller ændring af toldsatser for varer, der indføres i disse lande og territorier, må hverken retligt eller faktisk føre til direkte eller indirekte forskelsbehandling af varer, der hidrører fra forskellige Medlemsstater.

Artikel 134

Såfremt toldsatsernes niveau for varer hidrørende fra tredjeland ved indførsel til et land eller territorium, når bestemmelserne i artikel 133, stk. 1, finder anvendelse, vil kunne fremkalde omlægninger af samhandelen til skade for en Medlemsstat, kan denne begære, at Kommissionen foreslår de øvrige Medlemsstater nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe denne situation.

Artikel 135

Med forbehold af bestemmelserne vedrørende den offentlige sundhed, den offentlige sikkerhed og den offentlige orden fastsættes bestemmelser om fri bevægelighed for arbejdskraften fra disse lande og territorier inden for Medlemsstaterne og for arbejdskraften fra Medlemsstaterne inden for disse lande og territorier ved senere overenskomster, som kræver Medlemsstaternes enstemmige godkendelse.

Artikel 136

For en første periode på fem år efter denne Traktats ikrafttræden fastlægges de nærmere retningslinjer for og fremgangsmåden ved disse landes og territoriers associering med Fællesskabet i en til denne Traktat knyttet gennemførelseskonvention.

Inden udlobet af den i foregående stykke nævnte gennemførelseskonvention vedtager Rådet, med udgangspunkt i de opnåede resultater og på grundlag af de principper, der er nedfældet i denne Traktat, enstemmigt de bestemmelser, der skal gælde for en ny periode.

Artikel 136 a()*

Bestemmelserne i artikel 131-136 finder anvendelse på Grønland, medmindre andet følger af de særlige bestemmelser for Grønland, der er fastsat i den protokol om den særlige ordning for Grønland, der er knyttet som bilag til denne Traktat.

(*) Artiklen indsat ved artikel 3 i traktaten om Grønland.

F E M T E D E L

FÆLLESSKABETS INSTITUTIONER

AFSNIT I

Bestemmelser vedrørende institutionerne

§ 1. Indledning

§ 1.1

De i dette afsnit nævnte institutioner er alle de institutioner, som har til opgave at udføre de i dette afsnit nævnte opgaver, og som er oprettet af Staten eller af en kommune.

§ 1.2

De i dette afsnit nævnte institutioner er alle de institutioner, som har til opgave at udføre de i dette afsnit nævnte opgaver, og som er oprettet af Staten eller af en kommune.

§ 1.3

De i dette afsnit nævnte institutioner er alle de institutioner, som har til opgave at udføre de i dette afsnit nævnte opgaver, og som er oprettet af Staten eller af en kommune.

KAPITEL I

INSTITUTIONERNE

Forste afdeling

Europa-Parlamentet

Artikel 137

Europa-Parlamentet, der består af repræsentanter for folkene i de i Fællesskabets sammensluttede Stater, udover de befojelser til at rådslå og beslutte samt kontrollere, som er tillagt det i denne Traktat.

Artikel 138

(Stk. 1 og 2 er ophævet med virkning fra den 17. juli 1979 i overensstemmelse med artikel 14 i akten om valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet)

[Se artikel 1 i ovennævnte akt, der er affattet således:

1. Repræsentanterne i Europa-Parlamentet for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede stater vælges ved almindelige direkte valg.]

[Se artikel 2 i ovennævnte akt, der er affattet således:

2. Antallet af repræsentanter, der vælges i hver enkelt medlemsstat, fastsættes til:

Belgien	24
Danmark	16
Tyskland	81
Grækenland	24
Spanien	60
Frankrig	81
Irland	15
Italien	81
Luxembourg	6
Nederlandene	25
Portugal	24
Det forenede Kongerige	81](*)).

3. Europa-Parlamentet udarbejder forslag til afholdelse af almindelige direkte valg ifølge en i alle Medlemsstater ensartet fremgangsmåde (**).

Rådet fastsætter herom med enstemmighed forskrifter, som det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

(*) Repræsentanternes antal som fastsat ved artikel 10 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

(**) Se ligeledes i denne forbindelse artikel 7, stk. 1 og 2, i akten om valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet.

Artikel 139

Europa-Parlamentet afholder en årlig session. Det træder uden indkaldelse sammen den anden tirsdag i marts (*) (**).

Europa-Parlamentet kan træde sammen til ekstraordinær session efter anmodning af et flertal af dets medlemmer, af Rådet eller af Kommissionen.

Artikel 140

Europa-Parlamentet udpeger blandt sine medlemmer sin formand og sit præsidium.

Kommissionens medlemmer har adgang til alle moder og til på begæring at tage ordet på Kommissionens vegne.

Kommissionen besvarer mundtligt eller skriftligt de spørgsmål, som Europa-Parlamentet eller dets medlemmer stiller den.

Rådet udtaler sig for Europa-Parlamentet på de betingelser, som det fastsætter i sin forretningsorden.

Artikel 141

Medmindre andet er fastsat i denne Traktat, træffer Europa-Parlamentet sine afgørelser med absolut flertal af de afgivne stemmer.

Forretningsordenen fastsætter det beslutningsdygtige antal medlemmer.

(*) Stk. 1 som ændret ved fusionstraktatens artikel 27, stk. 1.

(**) For så vidt angår andet punktum i dette stykke, se ligeledes artikel 10, stk. 3, i akten om valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet.

Artikel 142

Europa-Parlamentet fastsætter sin forretningsorden; hertil kræves et flertal af medlemmernes stemmer.

Europa-Parlamentets aktstykker offentliggøres i henhold til forretningsordenens bestemmelser.

Artikel 143

Europa-Parlamentet drofter i et offentligt mode den almindelige årsberetning, som Kommissionen forelægger det.

Artikel 144

Indbringes forslag om mistillidsvotum vedrørende Kommissionens virksomhed, kan Europa-Parlamentet tidligst tage stilling hertil tre dage efter forslaget indbringelse og kun ved en offentlig afstemning.

Såfremt forslaget om mistillidsvotum vedtages med to tredjedels flertal af de afgivne stemmer og af et flertal af Europa-Parlamentets medlemmer, skal Kommissionens medlemmer samlet nedlægge deres hverv. De viderefører dog de løbende forretninger, indtil deres efterfølgere er blevet udnævnt i henhold til artikel 158.

Anden afdeling

Rådet

Artikel 145

For at sikre virkeliggørelsen af de i denne Traktat opstillede mål og på de deri fastsatte vilkår skal Rådet:

— drage omsorg for samordningen af Medlemsstaternes almindelige økonomiske politik,

— have beføjelse til at træffe beslutninger,

— i de retsakter, det vedtager, tildele Kommissionen beføjelser til at gennemføre de af Rådet udfærdigede forskrifter. Rådet kan opstille visse nærmere vilkår for udøvelsen af disse beføjelser. Rådet kan ligeledes i særlige tilfælde forbeholde sig retten til selv direkte at udøve gennemførelsesbeføjelser. Ovennævnte vilkår skal være i overensstemmelse med de principper og regler, som Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet, har fastsat i forvejen (*).

Artikel 146

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 7)

[Se fusionstraktatens artikel 2, der er affattet således:]

Rådet består af repræsentanter for Medlemsstaterne. Hver regering udpeger et af sine medlemmer som delegeret.

Formandshvervet udøves på skift af hver medlemsstat i Rådet for seks måneder ad gangen efter nedenstående rækkefølge af medlemsstaterne:

— i en første periode på seks år: Belgien, Danmark, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Det forenede Kongerige;

(*) Tredje led indsat ved artikel 10 i EFA.

— i den følgende periode på seks år: Danmark, Belgien, Grækenland, Tyskland, Frankrig, Spanien, Italien, Irland, Nederlandene, Luxembourg, Det forenede Kongerige og Portugal] (*).

Artikel 147

(Artikel ophævet ved fusionstraktatens artikel 7)

[Se fusionstraktatens artikel 3, der er affattet således:

Rådet træder sammen efter indkaldelse fra formanden på initiativ af denne, af et medlem af Rådet eller af Kommissionen.]

Artikel 148

1. Medmindre andet er fastsat i denne Traktat, træffes Rådets afgørelser med et flertal af medlemmernes stemmer.
2. Ved de rådsafgørelser, som kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemmernes stemmer følgende vægt:

Belgien	5
Danmark	3
Tyskland	10
Grækenland	5
Spanien	8
Frankrig	10
Irland	3
Italien	10
Luxembourg	2
Nederlandene	5
Portugal	5
Det forenede Kongerige	10

(*) Stk. 2 som ændret ved artikel 11 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

Afgørelser træffes med mindst:

— fireoghalvtreds stemmer i tilfælde, hvor afgørelsen i henhold til denne Traktat skal træffes på forslag af Kommissionen,

— fireoghalvtreds stemmer afgivet af mindst otte medlemmer, der stemmer for, i alle andre tilfælde (*).

3. Det forhold, at medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, undlader at stemme, hindrer ikke vedtagelsen af de af Rådets afgørelser, der kræver enstemmighed.

Artikel 149(**)

1. Når Rådet i medfør af denne Traktat træffer afgørelse på forslag af Kommissionen, kan det kun ændre dette forslag ved enstemmig vedtagelse.

2. Når Rådet i medfør af denne Traktat træffer afgørelse i samarbejde med Europa-Parlamentet, finder den nedenfor anførte procedure anvendelse:

a) Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på de i stk. 1 anførte betingelser, på forslag af Kommissionen og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet, fastlægger en fælles holdning.

b) Rådets fælles holdning meddeles Europa-Parlamentet. Rådet og Kommissionen giver Europa-Parlamentet en udførlig redegørelse for grundene til Rådets fælles holdning samt for Kommissionens holdning.

Hvis Europa-Parlamentet inden for en frist på tre måneder fra denne meddelelse bifalder denne fælles holdning, eller har det ikke afgivet

(*) Stk. 2 som ændret ved artikel 14 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

(**) Artiklen som ændret ved artikel 7 i EFA.

udtalelse inden udløbet af nævnte frist, vedtager Rådet endeligt den pågældende retsakt i overensstemmelse med den fælles holdning.

c) Europa-Parlamentet kan inden for den i litra *b)* nævnte frist på tre måneder med absolut flertal blandt sine medlemmer foreslå ændringer til Rådets fælles holdning. Europa-Parlamentet kan ligeledes med samme flertal forkaste Rådets fælles holdning. Resultatet af forhandlingerne fremsendes til Rådet og Kommissionen.

Hvis Europa-Parlamentet har forkastet Rådets fælles holdning, kan Rådet ved en anden behandling kun træffe afgørelse med enstemmighed.

d) Kommissionen behandler på ny inden for en frist på en måned det forslag, på grundlag af hvilket Rådet har fastlagt sin fælles holdning, under hensyn til de af Europa-Parlamentet foreslåede ændringer.

Kommissionen fremsender til Rådet sammen med sit genbehandlede forslag de ændringsforslag fra Europa-Parlamentet, som den ikke har accepteret, idet den afgiver udtalelse om disse. Rådet kan med enstemmighed vedtage disse ændringer.

e) Rådet vedtager med kvalificeret flertal det af Kommissionen genbehandlede forslag.

Rådet kan kun med enstemmighed ændre det af Kommissionen genbehandlede forslag.

f) I de tilfælde, der er omhandlet i litra *c)*, *d)* og *e)*, træffer Rådet afgørelse inden for en frist på tre måneder. Hvis en afgørelse ikke træffes inden for denne frist anses Kommissionens forslag for ikke vedtaget.

g) De i litra *b)* og *f)* omhandlede frister kan forlænges med højst en måned ved fælles overenskomst mellem Rådet og Europa-Parlamentet.

3. Så længe Rådet ikke har truffet afgørelse, kan Kommissionen ændre sit forslag under hele forløbet af de i stk. 1 og 2 nævnte procedurer.

Artikel 150

Hvert medlem af Rådet kan kun fra ét af de øvrige medlemmer modtage fuldmagt til at stemme.

Artikel 151

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 7)

[Se fusionstraktatens artikel 5 og 4, der er affattet således:

artikel 5:

Rådet fastsætter sin forretningsorden.

artikel 4:

Et Udvalg, der sammensættes af Medlemsstaternes Faste Repræsentanter, har til opgave at forberede Rådets arbejde og udføre de hverv, der tildeles det af Rådet.]

Artikel 152

Rådet kan anmode Kommissionen om at foretage sådanne undersøgelser, som det anser for hensigtsmæssige for at virkeliggøre de fælles mål, og om at forelægge det dertil egnede forslag.

Artikel 153

Efter udtalelse fra Kommissionen udfærdiger Rådet vedtægterne for de i denne Traktat forudsete udvalg.

Artikel 154

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 7)

[Se fusionstraktatens artikel 6, der er affattet således:

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal lønninger, godtgørelser og pensioner for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær. Det fastsætter ligeledes med kvalificeret flertal alle godtgørelser, der ydes som vederlag.]

Tredje afdeling

Kommissionen

Artikel 155

For at sikre Fællesmarkedets funktion og udvikling skal Kommissionen:

— drage omsorg for gennemførelsen af de i denne Traktat indeholdte bestemmelser og af de bestemmelser, som med hjemmel i denne træffes af institutionerne,

— rette henstillinger og afgive udtalelser om de i denne Traktat omhandlede forhold, hvis Traktaten udtrykkeligt fastsætter dette, eller hvis Kommissionen skønner det nødvendigt,

— have beføjelse til selvstændigt at træffe beslutninger og til at medvirke ved tilblivelsen af Rådets og Europa-Parlamentets retsakter på de i denne Traktat fastsatte betingelser,

— udøve de beføjelser, som Rådet tildeler den med henblik på gennemførelse af de af dette udfærdigede forskrifter.

Artikel 156

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 18, der er affattet således:

Hvert år og senest en måned for åbningen af Europa-Parlamentets session offentliggør Kommissionen en almindelig beretning om Fællesskabernes virksomhed.]

Artikel 157

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 10, der er affattet således:

1. Kommissionen består af sytten medlemmer, der vælges under hensyn til deres almindelige duelighed, og hvis uafhængighed er uomtvistelig (*).

Antallet af medlemmer i Kommissionen kan ændres af Rådet med enstemmighed.

Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være medlemmer af Kommissionen.

Kommissionen skal omfatte mindst én statsborger fra hver af Medlemsstaterne, dog kan højst to medlemmer af Kommissionen være af samme nationalitet.

2. Kommissionens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv. Hver Medlemsstat forpligter sig til at respektere denne

(*) Stk. 1, første afsnit, som ændret ved artikel 15 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

grundsætning og til ikke at forsøge at påvirke Kommissionens medlemmer under udførelsen af deres hverv.

Kommissionens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele. Overtrædes disse forpligtelser, kan Domstolen på begæring af Rådet eller af Kommissionen — alt efter omstændighederne — afskedige den pågældende fra hans stilling i henhold til artikel 13 (*) eller fratage ham retten til pension eller andre tilsvarende fordele.]

Artikel 158

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[*Se fusionstraktatens artikel 11, der er affattet således:*

Kommissionens medlemmer udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst.

Deres tjenesteperiode varer fire år. Genudnævnelse kan finde sted.]

Artikel 159

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[*Se fusionstraktatens artikel 12, der er affattet således:*

Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Kommissionen ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse.

For resten af det afgående medlems tjenesteperiode udnævnes en efterfølger. Rådet kan dog med enstemmighed beslutte, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger for den resterende periode.

(*) Fusionstraktatens artikel 13. Se nedenfor artikel 160.

Bortset fra de i artikel 13 (*) nævnte afskedigelsestilfælde fungerer Kommissionens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.]

Artikel 160

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 13, der er affattet således:

Ethvert medlem af Kommissionen kan afskediges af Domstolen på begæring af Rådet eller Kommissionen, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.]

Artikel 161

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 14, der er affattet således:

Kommissionens formand og seks næstformænd udpeges blandt dens medlemmer for to år efter de samme regler som gælder for udnævnelse af Kommissionens medlemmer. Deres mandat kan fornyes (**).

Rådet kan med enstemmighed ændre bestemmelserne vedrørende næstformændene (***).

Bortset fra det tilfælde, hvor en almindelig nybesættelse finder sted, foretages udnævnelsen efter horing af Kommissionen.

I tilfælde af fratræden, afskedigelse eller dødsfald, nybesættes formandsposten og næstformandsposterne for resten af tjenesteperioden i overensstemmelse med de ovenfor fastsatte bestemmelser.]

(*) Fusionstraktatens artikel 13. Se nedenfor artikel 160.

(**) Stk. 1 som ændret ved artikel 16 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

(***) Stk. 2 indsat ved artikel 16 i samme akt.

Artikel 162

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 15 og 16, der er affattet således:

artikel 15:

Rådet og Kommissionen holder indbyrdes samråd og aftaler i fællesskab formerne for deres samarbejde.

artikel 16:

Kommissionen fastsætter sin forretningsorden med henblik på at sikre sin egen og sine tjenestegrenes virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktaterne om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab samt i denne Traktat. Den drager omsorg for, at forretningsordenen offentliggøres.]

Artikel 163

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 17, der er affattet således:

Kommissionens afgørelse træffes af et flertal af det i artikel 10(*) nævnte antal medlemmer.

Kommissionen er kun beslutningsdygtig, såfremt det i dens forretningsorden fastsatte antal medlemmer er til stede.]

(*) Fusionstraktatens artikel 10. Se ovenfor artikel 157.

Fjerde afdeling

Domstolen

Artikel 164

Domstolen skal værne om lov og ret ved fortolkningen og anvendelsen af denne Traktat.

Artikel 165

Domstolen består af tretten dommere (*).

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer. Dog kan Domstolen af sin midte oprette afdelinger, der beklædes af tre eller fem dommere, som har til opgave at forestå visse undersøgelser eller at afgøre visse arter af sager på betingelser, der fastsættes i et herom udfærdiget reglement.

Retten sættes altid af samtlige Domstolens medlemmer ved afgørelsen af de sager, der er indbragt af en medlemsstat eller en af Fællesskabets institutioner samt af præjudicielle spørgsmål, der forelægges Domstolen i henhold til artikel 177, for så vidt der ikke i procesreglementer er tillagt Domstolens afdelinger kompetence (**).

På Domstolens begæring kan Rådet med enstemmighed forøge antallet af dommere og foretage de fornødne ændringer af stk. 2 og 3 samt af artikel 167, stk. 2.

(*) Stk. 1 som ændret ved artikel 17 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

(**) Stk. 3 som ændret ved artikel I i Rådets afgørelse af 26. november 1974 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 318 af 28. november 1974).

Artikel 166

Domstolen bistås af seks generaladvokater (*).

Generaladvokaten skal fuldstændig upartisk og uafhængigt offentligt fremsætte begrundede forslag til afgørelse af de sager, der forelægges Domstolen, og derved bistå denne ved udførelsen af dens opgave, således som den er fastsat i artikel 164.

På Domstolens begæring kan Rådet ved enstemmig vedtagelse forøge antallet af generaladvokater og foretage de heraf følgende nødvendige ændringer af artikel 167, stk. 3.

Artikel 167

Til dommere og generaladvokater vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som i deres hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dommerembeder, eller som er jurister, hvis faglige kvalifikationer er almindeligt anerkendt. De udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af dommerembederne sted. Der afgår skiftevis syv og seks dommere (**).

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af generaladvokaternes embeder sted. Der afgår hver gang tre generaladvokater (**).

(*) Stk. 1 som ændret ved artikel 18 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

(**) Stk. 2 og 3 som ændret ved artikel 19 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

De afgående dommere og generaladvokater kan genudnævnes.

Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år Domstolens præsident. Denne kan genvælges.

Artikel 168

Domstolen udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling.

Artikel 168 A ()*

1. På anmodning fra Domstolen og efter horing af Kommissionen og Europa-Parlamentet kan Rådet med enstemmighed i tilknytning til Domstolen oprette en ret, der som første instans skal træffe afgørelse i bestemte arter af sager, der indbringes af fysiske eller juridiske personer, idet der dog skal være mulighed for appel til Domstolen, begrænset til retsspørgsmål og på betingelser, der fastsættes i Statutten. Denne ret har hverken kompetence til at træffe afgørelse i sager, der indbringes af medlemsstaterne eller af Fællesskabets institutioner, eller vedrørende præjudicielle spørgsmål, der forelægges i henhold til artikel 177.

2. Rådet fastsætter efter den i stk. 1 anførte fremgangsmåde rettens sammensætning og vedtager de yderligere tilpasninger og ændringer i Domstolens Statut, der er nødvendige. Medmindre andet vedtages af Rådet, finder Traktatens bestemmelser vedrørende Domstolen og navnlig bestemmelserne i protokollen vedrørende Domstolens Statut anvendelse på denne ret.

(*) Artiklen indsat ved artikel 11 i EFA.

3. Til medlemmer af retten vælges personer, hvis uafhængighed og evne til at varetage retslige funktioner er uomtvistelig; de udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år. En delvis fornyelse finder sted hvert tredje år. Afgående medlemmer kan genudnævnes.

4. Retten fastsætter med Domstolens tiltrædelse sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.

Artikel 169

Finder Kommissionen, at en Medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til denne Traktat, fremsætter den en begrundet udtalelse herom efter at have givet den pågældende Stat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger.

Retter den pågældende Stat sig ikke efter den fremsatte udtalelse inden for den frist, der er fastsat af Kommissionen, kan denne indbringe sagen for Domstolen.

Artikel 170

En Medlemsstat, der finder, at en anden Medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til denne Traktat, kan indbringe sagen for Domstolen.

For en Medlemsstat indbringer en klage over en anden Medlemsstat på grund af en påstået overtrædelse af de forpligtelser, der påhviler denne i henhold til denne Traktat, skal den forelægge sagen for Kommissionen.

Efter at de pågældende Stater har haft lejlighed til skriftligt og mundtligt at fremsætte deres bemærkninger i sagen og til det af modparten anførte, afgiver Kommissionen en begrundet udtalelse.

Såfremt Kommissionen ikke har afgivet sin udtalelse inden tre måneder efter sagens forelæggelse, skal dette ikke være til hinder for, at klagen indbringes for Domstolen.

Artikel 171

Såfremt Domstolen fastslår, at en Medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, som påhviler den i henhold til denne Traktat, skal denne Stat gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

Artikel 172

Forordninger, som Rådet udsteder i henhold til denne Traktats bestemmelser, kan tillægge Domstolen fuld provelsesret vedrørende de i forordningerne omhandlede sanktioner.

Artikel 173

Domstolen prøver lovligheden af Rådets og Kommissionens retsakter, dog ikke af henstillinger og udtalelser. I denne henseende har den kompetence til at udtale sig om klager, der af en Medlemsstat, af Rådet eller af Kommissionen indbringes under påberåbelse af inkompetence, væsentlige formelle mangler, overtrædelse af denne Traktat eller af retsregler vedrørende dens gennemførelse, samt af magtfordrejning.

Enhver fysisk eller juridisk person kan på samme grundlag indbringe klage over beslutninger, der retter sig til ham, samt over beslutninger, som skont de er udfærdiget i form af en forordning eller en beslutning rettet til en anden person, dog berører ham umiddelbart og individuelt.

De i denne artikel omhandlede klager skal indgives inden to måneder, efter at retsakten, alt efter sin art, er offentliggjort eller meddelt klageren eller, i mangel heraf senest to måneder efter, at klageren har fået kendskab til den.

Artikel 174

Såfremt klagen findes berettiget, erklærer Domstolen den anfægtede retsakt for ugyldig.

Med hensyn til forordninger angiver Domstolen dog, dersom den skønner det nødvendigt, hvilke af den annullerede forordnings virkninger, der skal betragtes som bestående.

Artikel 175

Undlader Rådet eller Kommissionen i strid med denne Traktat at træffe afgørelse, kan Medlemsstaterne eller Fællesskabets andre institutioner indbringe klage for Domstolen for at få fastslået denne overtrædelse af Traktaten.

En sådan klage kan kun antages til behandling, hvis den pågældende institution har været opfordret til at handle. Hvis institutionen ikke har taget stilling inden to måneder efter denne opfordring, kan klagen indbringes inden for en frist på yderligere to måneder.

På de i de foregående stykker fastsatte betingelser kan enhver fysisk eller juridisk person indbringe klage til Domstolen over, at en af Fællesskabets institutioner har undladt at udstede en retsakt til ham, henstillinger og udtalelser dog undtaget.

Artikel 176

Den institution, fra hvilken en annulleret retsakt hidrører, eller hvis undladelse er erklæret stridende mod denne Traktat, har pligt til at gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

Denne pligt berører ikke den forpligtelse, som måtte følge af anvendelsen af artikel 215, stk. 2.

Artikel 177

Domstolen har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål:

a) om fortolkningen af denne Traktat,

b) om gyldigheden og fortolkningen af retsakter fra Fællesskabets institutioner,

c) om fortolkningen af vedtægter for organer, der oprettes af Rådet, når bestemmelse herom findes i de pågældende vedtægter.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses ved en ret i en af Medlemsstaterne, kan denne ret, hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, for den afsiger sin dom, anmode Domstolen om at afgøre spørgsmålet.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses under en retssag ved en national ret, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, er retten pligtig at indbringe sagen for Domstolen.

Artikel 178

Domstolen har kompetence til at afgøre tvister vedrørende de i artikel 215, stk. 2, omhandlede skadeserstatninger.

Artikel 179

Domstolen har kompetence til at afgøre alle tvister mellem Fællesskabet og dets ansatte med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i vedtægten for dets tjenestemænd, eller som fremgår af de ansættelsesvilkår, der gælder for dets øvrige ansatte.

Artikel 180

Med de nedenfor nævnte begrænsninger har Domstolen kompetence til at afgøre tvister, som vedrører:

a) opfyldelse af Medlemsstaternes forpligtelser ifølge vedtægterne for Den europæiske Investeringsbank. Bankens Bestyrelse har i dette tilfælde de beføjelser, der i henhold til artikel 169 er tillagt Kommissionen;

b) afgørelser truffet af Bankens Styrelsesråd. Hver Medlemsstat, Kommissionen og Bankens Bestyrelse kan herom indbringe klage på de i artikel 173 fastsatte betingelser;

c) afgørelser truffet af Bankens Bestyrelse. Klager over disse afgørelser kan kun indbringes af Medlemsstaterne eller af Kommissionen på de i artikel 173 fastsatte betingelser og kun for overtrædelse af de i artikel 21, stk. 2, 5, 6 og 7, i vedtægterne for Investeringsbanken fastsatte formforskrifter.

Artikel 181

Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse, som indeholdes i en af Fællesskabet eller i en på dets vegne indgået offentligretlig eller privatretlig aftale.

Artikel 182

Domstolen har kompetence til at afgøre enhver tvistighed mellem Medlemsstaterne, der har forbindelse med denne Traktats sagsområde, såfremt tvistigheden forelægges den i henhold til en voldgiftsaftale.

Artikel 183

Med forbehold af den kompetence, der er tillagt Domstolen ved denne Traktat, er de tvister, i hvilke Fællesskabet er part, ikke af den grund unddraget de nationale dommende myndigheds kompetence.

Artikel 184

Uanset udlobet af den frist, der er fastsat i artikel 173, stk. 3, kan hver part i en retstvist, der angår en af Rådets eller Kommissionens forordninger, for Domstolen påberåbe sig de i artikel 173, stk. 1, nævnte grunde og gøre gældende, at forordningen ikke kan finde anvendelse.

Artikel 185

Indbringelse af klager for Domstolen har ikke opsættende virkning. Domstolen kan dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt.

Artikel 186

I sager, der er indbragt for Domstolen, kan den foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.

Artikel 187

De af Domstolen afsagte domme fuldbyrdes i overensstemmelse med de i artikel 192 fastsatte regler.

Artikel 188

Domstolens Statut fastsættes i en særlig Protokol.

Rådet kan med enstemmighed på anmodning fra Domstolen og efter høring af Kommissionen og Europa-Parlamentet ændre bestemmelserne i afsnit III i Statutten (*).

Domstolen fastsætter sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.

KAPITEL 2

FÆLLES BESTEMMELSER FOR FLERE INSTITUTIONER

Artikel 189

Til udførelse af deres opgaver skal Rådet og Kommissionen under de i denne Traktat fastsatte betingelser udstede forordninger og direktiver, vedtage beslutninger, rette henstillinger eller afgive udtalelser.

En forordning er almen gyldig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver Medlemsstat.

Et direktiv er med hensyn til det tilsigtede mål bindende for enhver Medlemsstat, som det rettes til, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen.

(*) Stk. 2 indsat ved artikel 12 i EFA.

En beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem, den angiver at være rettet til.

Henstillinger og udtalelser er ikke bindende.

Artikel 190

Rådets og Kommissionens forordninger, direktiver og beslutninger skal begrundes og henvise til de forslag og udtalelser, som skal indhentes i henhold til denne Traktat.

Artikel 191

Forordningerne offentliggøres i Fællesskabets officielle Tidende. De træder i kraft på det i forordningerne fastsatte tidspunkt eller, hvis et sådant ikke er angivet, den tyvende dag efter offentliggørelsen.

Direktiver og beslutninger meddeles dem, de retter sig til, og får virkning ved denne meddelelse.

Artikel 192

De af Rådets og Kommissionens beslutninger, der indebærer en forpligtelse for andre end Stater til at betale en pengeydelse, kan tvangsfuldbyrdes.

Tvangsfuldbyrdelsen sker efter den borgerlige retsplejes regler i den Medlemsstat, på hvis område den finder sted. Fuldbyrdelespåtegning skal efter en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbyrdelesgrundlag, påføres af den nationale myndighed, som hver af Medlemsstaternes regeringer har udpeget og anmeldt for Kommissionen og Domstolen.

Når disse formkrav er opfyldt på rekvirentens begæring, kan denne lade tvangsfuldbyrdelsen udføre ved indbringelse direkte for den myndighed, der ifølge den nationale lovgivning er kompetent hertil.

Tvangsfuldbyrdelsen kan kun udsættes efter beslutning af Domstolen. Provelsen af fuldbyrdelsesforanstaltningernes lovlighed falder dog inden for de nationale dømmende myndigheders kompetence.

KAPITEL 3

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

Artikel 193

Der oprettes et rådgivende økonomisk og socialt Udvalg.

Udvalget sammensættes af repræsentanter for de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv, i særdeleshed for producenter, landbrugere, fragtførere, arbejdstagere, handlende og håndværkere samt for liberale erhverv og almindelige samfundsinteresser.

Artikel 194

Antallet af medlemmer i Udvalget fastsættes således:

Belgien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Grækenland	12
Spanien	21
Frankrig	24
Irland	9
Italien	24

Luxembourg	6
Nederlandene	12
Portugal	12
Det forenede Kongerige	24 (*)

Udvalgets medlemmer beskikkes for fire år af Rådet ved enstemmig vedtagelse. Genbeskikkelse kan finde sted.

Udvalgets medlemmer har et personligt mandat, og de må ikke være bundet af nogen instruktion.

Artikel 195

1. Med henblik på beskikkelse af Udvalgets medlemmer tilstiller hver Medlemsstat Rådet en liste, der indeholder et antal kandidater, der er dobbelt så stort som det antal pladser, der er tildelt dens statsborgere.

Ved Udvalgets sammensætning skal der tages hensyn til nødvendigheden af at sikre de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv en passende repræsentation.

2. Rådet indhenter udtalelse fra Kommissionen. Det kan indhente udtalelser fra de europæiske organisationer, der repræsenterer de forskellige økonomiske og sociale sektorer, som berøres af Fællesskabets virksomhed.

Artikel 196

Udvalget vælger af sin midte sin formand og sit præsidium for et tidsrum af to år.

Det fastsætter sin forretningsorden; denne kræver Rådets enstemmige godkendelse.

Udvalget indkaldes af formanden efter Rådets eller Kommissionens anmodning.

(*) Stk. 1 som ændret ved artikel 21 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

Artikel 197

Udvalget opdeles i faglige sektioner for de vigtigste af de områder, som denne Traktat omfatter.

Det omfatter navnlig en sektion for landbrug og en sektion for transport, for hvilke gælder de særlige bestemmelser, der er fastsat i afsnittene vedrørende landbrug og transport.

De faglige sektioner arbejder inden for rammerne af Udvalgets almindelige kompetence. De kan ikke rådspørges uafhængigt af Udvalget.

Inden for Udvalget kan der i øvrigt nedsættes underudvalg, der om bestemte spørgsmål eller på bestemte områder udarbejder forslag til udtalelser, som forelægges Udvalget til overvejelse.

De nærmere retningslinjer for sammensætningen af de faglige sektioner og underudvalgene og for disses kompetence fastsættes i forretningsordenen.

Artikel 198

Rådet eller Kommissionen skal, i de tilfælde der er nævnt i denne Traktat, indhente udtalelse fra Udvalget. Disse institutioner kan rådspørge Udvalget i alle tilfælde, hvor de finder det hensigtsmæssigt.

Hvis Rådet eller Kommissionen finder det nødvendigt, giver de Udvalget en frist for fremsættelsen af dets udtalelse. Denne frist skal være på mindst ti dage efter det tidspunkt, da formanden har fået meddelelse herom. Efter fristens udlob kan sagen behandles, uanset at udtalelsen ikke foreligger.

Udvalgets og de faglige sektioners udtalelser samt et referat af forhandlingerne tilstilles Rådet og Kommissionen.

AFSNIT II

Finansielle bestemmelser

Artikel 199

Alle Fællesskabets indtægter og udgifter, herunder dem, der vedrører Den europæiske Socialfond, skal anslås for hvert regnskabsår og optages i budgettet.

Indtægter og udgifter på budgettet skal balancere.

Artikel 200

1. De budgetterede indtægter består, foruden af eventuelle andre indtægter, af Medlemsstaternes finansielle bidrag, der beregnes efter følgende fordelingsnøgle:

Belgien	7,9
Tyskland	28
Frankrig	28
Italien	28
Luxembourg	0,2
Nederlandene	7,9

2. Medlemsstaternes finansielle bidrag til dækning af Den europæiske Socialfonds udgifter beregnes dog efter følgende fordelingsnøgle:

Belgien	8,8
Tyskland	32
Frankrig	32
Italien	20
Luxembourg	0,2
Nederlandene	7

3. Fordelingsnøglerne kan ændres af Rådet med enstemmighed.

Artikel 201 ()*

Kommissionen undersøger, under hvilke betingelser de i artikel 200 omhandlede bidrag fra Medlemsstaterne kan erstattes af Fællesskabets egne indtægter, i særdeleshed af indtægter fra den fælles toldtarif, når denne er blevet endelig indført.

Kommissionen forelægger Rådet forslag herom.

Efter at have indhentet Europa-Parlamentets udtalelse om disse forslag kan Rådet med enstemmighed herom fastsætte bestemmelser, som det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel 202

De i budgettet anførte udgifter bevilges for et regnskabsår ad gangen, medmindre andet er fastsat i det i medfør af artikel 209 udfærdigede regnskabsregulativ.

På de betingelser, der fastsættes i medfør af artikel 209, kan bevillinger, som ikke er beregnet til dækning af personaleudgifter, og som ikke er udnyttede ved regnskabsårets udlob, overføres, men kun til det følgende regnskabsår.

Bevillingerne opdeles i hovedkonti efter udgifternes art eller formål og opdeles yderligere i det omfang, det er nødvendigt, i overensstemmelse med det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ.

(*) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:

Rådets afgørelse om Fællesskabernes ordning med egne indtægter er gengivet på side 621 i dette bind.

Europa-Parlamentets, Rådets, Kommissionens og Domstolens udgifter opføres i særskilte afsnit i budgettet, dog således at en særlig ordning kan gennemføres for visse fællesudgifter.

Artikel 203 ()*

1. Regnskabsåret løber fra den 1. januar til den 31. december.
2. Hver af Fællesskabets institutioner opstiller inden den 1. juli et overslag over sine udgifter. Kommissionen sammenfatter disse overslag i et foreløbigt budgetforslag. Den føjer hertil en udtalelse, der kan indeholde afvigende overslag.

Dette foreløbige forslag indeholder et overslag over indtægterne og et overslag over udgifterne.

3. Kommissionen forelægger Rådet det foreløbige budgetforslag senest den 1. september i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Når Rådet påtænker at fravige det foreløbige forslag, indhenter det en udtalelse fra Kommissionen og i givet fald fra de andre interesserede institutioner.

Rådet vedtager budgetforslaget med kvalificeret flertal og oversender det til Europa-Parlamentet.

4. Budgetforslaget skal forelægges Europa-Parlamentet senest den 5. oktober i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

(*) Tekst som ændret ved artikel 12 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

Europa-Parlamentet har ret til med et flertal af sine medlemmers stemmer at ændre budgetforslaget, og til med absolut flertal af de afgivne stemmer at foreslå Rådet ændringer i forslaget vedrørende de udgifter, der nødvendigt følger af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne.

Hvis Europa-Parlamentet inden femogfyrre dage efter forelæggelse af budgetforslaget har godkendt dette, er budgettet endeligt vedtaget. Hvis Europa-Parlamentet inden for denne frist hverken har ændret budgetforslaget eller foreslået nogen ændring af dette, betragtes budgettet som endeligt vedtaget.

Såfremt Europa-Parlamentet inden udløbet af denne frist har vedtaget ændringer eller stillet ændringsforslag, oversendes budgetforslaget til Rådet i den ændrede form eller ledsaget af ændringsforslag.

5. Efter at Rådet har drøftet budgetforslaget med Kommissionen og i fald med de andre interesserede institutioner, træffer det afgørelse på følgende måde:

a) Rådet kan med kvalificeret flertal modificere enhver af de af Europa-Parlamentet vedtagne ændringer;

b) for så vidt angår ændringsforslagene:

— hvis en af Europa-Parlamentet foreslået ændring ikke medfører forhøjelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, navnlig fordi den udgiftsforhøjelse, der ville følge af ændringsforslaget udtrykkeligt udlignes af en eller flere foreslåede ændringer, der medfører en tilsvarende nedsættelse af udgifterne, kan Rådet med kvalificeret flertal forkaste dette ændringsforslag. Træffes der ingen beslutning om at forkaste ændringsforslaget, er det godkendt;

— hvis en af Europa-Parlamentet foreslået ændring medfører forhøjelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, kan Rådet med kvalificeret flertal godkende ændringsforslaget. Træffes der ingen beslutning om at godkende ændringsforslaget, er det forkastet;

— hvis Rådet i henhold til bestemmelserne i et af de to foregående afsnit har forkastet et ændringsforslag, kan det med kvalificeret flertal enten opretholde det i budgetforslaget opførte beløb eller fastsætte et andet beløb.

Budgetforslaget ændres i overensstemmelse med de ændringsforslag, Rådet har godkendt.

Har Rådet ikke inden femten dage efter forelæggelsen af budgetforslaget modificeret nogen af de ændringer, Europa-Parlamentet har vedtaget, og er Europa-Parlamentets ændringsforslag blevet godkendt, betragtes budgettet som endeligt vedtaget. Rådet meddeler Europa-Parlamentet, at det ikke har modificeret nogen af ændringerne, og at ændringsforslagene er blevet godkendt.

Har Rådet inden udlobet af denne frist modificeret en eller flere af de ændringer, Europa-Parlamentet har vedtaget, eller er Europa-Parlamentets ændringsforslag blevet forkastet eller modificeret, oversendes det modificerede budgetforslag på ny til Europa-Parlamentet. Rådet gør dette bekendt med udfaldet af sine rådslagninger.

6. Når Europa-Parlamentet er blevet underrettet om udfaldet af behandlingen af sine ændringsforslag, kan det inden femten dage efter forelæggelsen af budgetforslaget med et flertal af sine medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer ændre eller forkaste Rådets modifikationer af de af Europa-Parlamentet foretagne ændringer og vedtager derved budgettet. Har Europa-Parlamentet ikke truffet nogen afgørelse inden udlobet af denne frist, betragtes budgettet som endeligt vedtaget.

7. Når den i denne artikel foreskrevne behandling er afsluttet, fastslår Europa-Parlamentets formand, at budgettet er endeligt vedtaget.

8. Dog kan Europa-Parlamentet, når vægtige grunde taler herfor, med et flertal af sine medlemmers stemmer og med to tredjedele af de afgivne stemmer, forkaste budgetforslaget og begære, at et nyt forslag forelægges det.

9. For samtlige udgifter, der ikke er en nødvendig følge af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, fastsættes hvert år en maksimalsats for forhøjelser i forhold til udgifter af samme art i det løbende regnskabsår.

Efter horing af Udvalget for økonomisk Politik fastslår Kommissionen denne maksimalsats således, som den fremgår af:

— udviklingen inden for Fællesskabet af bruttonationalindkomsten i faste priser,

— den gennemsnitlige ændring i medlemsstaternes budgetter

og

— udviklingen af leveomkostningerne i løbet af det seneste regnskabsår.

Om maksimalsatsen skal der inden den 1. maj gives meddelelse til alle Fællesskabets institutioner. Disse er pligtige til at rette sig efter den under budgetbehandlingen, dog med forbehold af bestemmelserne i dette stykkes fjerde og femte afsnit.

Er den forhøjelsessats, der følger af det budgetforslag, som Rådet har udarbejdet, med hensyn til sådanne udgifter, som ikke nødvendigt følger af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, større end halvdelen af maksimalsatsen, kan Europa-Parlamentet, ved udøvelsen af sin ret til at foretage ændringer, yderligere forhøje det samlede beløb for sådanne udgifter med op til halvdelen af maksimalsatsen.

Når Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen finder, at Fællesskabernes virksomhed nødvendiggør en forhøjelse ud over den sats, der er fastlagt ved den i dette stykke foreskrevne fremgangsmåde, kan der fastsættes en anden sats ved aftale mellem Rådet, hvis afgørelse træffes med kvalificeret flertal, og Europa-Parlamentet, hvis afgørelse træffes med et flertal af dets medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer.

10. Hver institution udøver de beføjelser, der tilkommer den i henhold til denne artikel, under iagttagelse af bestemmelserne i traktaten og af de i medfør af denne udstedte retsakter, navnlig af dem, der vedrører Fællesskabernes egne indtægter og ligevægten mellem indtægter og udgifter.

Artikel 204 ()*

Såfremt budgettet ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, kan der i henhold til bestemmelserne i det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ på grundlag af hver hovedkonto eller anden inddeling afholdes månedlige udgifter på indtil en tolvtedel af det forrige regnskabsårs bevillinger, dog at Kommissionen højst kan råde over beløb svarende til en tolvtedel af de beløb, der er opført i det budgetforslag, som er under udarbejdelse.

Under forudsætning af, at de øvrige betingelser i stk. 1 iagttages, kan Rådet med kvalificeret flertal tillade udgifter, der overstiger denne tolvtedel.

Hvis denne afgørelse vedrører andre udgifter end dem, der nødvendigt følger af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, oversender Rådet den straks til Europa-Parlamentet; inden for en frist af tredive

(*) Tekst som ændret ved artikel 13 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

dage kan Europa-Parlamentet med et flertal af sine medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer træffe en afvigende afgørelse om disse udgifter, for så vidt angår den del, der overstiger den i stk. 1 omhandlede tolvtedel. Denne del af Rådets afgørelse stilles i bero, indtil Europa-Parlamentet har truffet afgørelse. Dersom Europa-Parlamentet ikke inden udløbet af nævnte frist har truffet en afvigende afgørelse betragtes Rådets afgørelse som endeligt vedtaget.

De i stk. 2 og 3 omhandlede afgørelser fastsætter de nødvendige foranstaltninger vedrørende indtægter med henblik på at sikre gennemførelsen af denne artikel.

Artikel 205

Inden for rammerne af de givne bevillinger og i overensstemmelse med bestemmelserne i det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ gennemfører Kommissionen budgettet på eget ansvar.

Regulativet fastsætter særlige retningslinjer for institutionernes medvirken ved afholdelsen af egne udgifter.

Med de begrænsninger og på de betingelser, der fastsættes i det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ, kan Kommissionen inden for budgettets rammer overføre bevillinger dels fra en hovedkonto til en anden hovedkonto, dels fra en underkonto til en anden underkonto.

Artikel 205 a ()*

Kommissionen forelægger hvert år Rådet og Europa-Parlamentet regnskabet vedrørende anvendelsen af budgettets poster i det forløbne regnskabsår. Den forelægger endvidere en oversigt over Fællesskabets aktiver og passiver.

(*) Artiklen indsat ved artikel 14 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

Artikel 206 ()*

1. Der oprettes en Revisionsret.
2. Revisionsretten består af tolv medlemmer (**).
3. Revisionsrettens medlemmer udvælges blandt personer, som i deres respektive lande tilhører eller har tilhørt eksterne kontrolinstitutioner eller som er særligt kvalificerede til dette hverv. Deres uafhængighed skal være uomtvistelig.
4. Revisionsrettens medlemmer udnævnes for seks år af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter horing af Europa-Parlamentet.

Ved de første udnævnelser begrænses tjenesteperioden for fire af Revisionsrettens medlemmer, som udpeges ved lodtrækning, dog til fire år.

Revisionsrettens medlemmer kan genudnævnes.

De udpeger af deres midte Revisionsrettens formand for et tidsrum af tre år. Hans mandat kan fornyes.

5. Revisionsrettens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de ikke søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv.

(*) Tekst, bortset fra stk. 2, som ændret ved artikel 15 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

(**) Stk. 2 som ændret ved artikel 20 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

6. Revisionsrettens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring om at de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger af deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

7. Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Revisionsretten ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse, der fastslås af Domstolen i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 8.

For resten af den pågældendes tjenesteperiode udnævnes en efterfølger.

Bortset fra afskedigelse fungerer Revisionsrettens medlemmer, indtil deres efterfølger er udpeget.

8. Revisionsrettens medlemmer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre Domstolen på Revisionsrettens begæring fastslår, at de ikke længere opfylder de nødvendige betingelser eller ikke længere iagttager de forpligtelser, der følger med hvervet.

9. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal arbejdsvilkår, navnlig vederlag, godtgørelser og pensioner for Revisionsrettens formand og dens medlemmer. Det fastsætter ligeledes med samme flertal alle godtgørelser, der træder i stedet for vederlag.

10. Bestemmelserne i protokollen vedrørende De europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der gælder for dommerne ved Domstolen, gælder ligeledes for Revisionsrettens medlemmer.

Artikel 206 a ()*

1. Revisionsretten reviderer regnskaberne over samtlige Fællesskabets indtægter og udgifter. Den reviderer endvidere regnskaberne vedrørende samtlige indtægter og udgifter for ethvert af Fællesskabet oprettet organ, for så vidt oprettelsesakten ikke udelukker det.

2. Revisionsretten efterprøver lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne og sikrer sig, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.

Revision af indtægterne sker på grundlag af fastlæggelser og indbetalinger af indtægter til Fællesskabet.

Revision af udgifterne sker på grundlag af indgåede forpligtelser og afholdte udgifter.

Sådan revision kan foretages inden afslutningen af regnskaberne for det pågældende regnskabsår.

3. Revisionen foretages på grundlag af regnskabsbilag og i forment omfang ved undersøgelser på stedet i Fællesskabets institutioner og i medlemsstaterne. Revision i medlemsstaterne foretages i forbindelse med de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, i forbindelse med de kompetente nationale myndigheder. Disse institutioner eller myndigheder meddeler Revisionsretten, om de er indforstået med at deltage i revisionen.

Alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af Revisionsrettens opgave, afgives til Revisionsretten på dennes begæring af Fællesskabets institutioner og af de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, af de kompetente nationale myndigheder.

(*) Artiklen indsat ved artikel 16 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser. *

4. Efter hvert regnskabsårs udlob udarbejder Revisionsretten en årsberetning. Denne beretning oversendes til Fællesskabets institutioner og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* sammen med de nævnte institutioners besvarelser af Revisionsrettens bemærkninger.

Revisionsretten kan endvidere når som helst fremkomme med bemærkninger til særlige spørgsmål og på begæring fra en af Fællesskabets institutioner afgive udtalelser.

Den vedtager sine årsberetninger eller sine udtalelser med et flertal af sine medlemmers stemmer.

Den bistår Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med revisionen af og gennemførelsen af budgettet.

Artikel 206 b()*

Europa-Parlamentet godkender efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, Kommissionens forvaltning af budgettet. Med henblik herpå gennemgår det næst efter Rådet de i artikel 205 a nævnte regnskaber og regnskabsoversigter, samt Revisionsrettens årsberetning med tilhørende svar fra de kontrollerede institutioner til Revisionsrettens bemærkninger.

Artikel 207

Budgettet opstilles i den regningsenhed, der fastsættes i det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ.

De i artikel 200, stk. 1, omhandlede bidrag stiller Medlemsstaterne til rådighed for Fællesskabet i deres egen valuta.

(*) Artiklen indsat ved artikel 17 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

De fra disse bidrag hidrørende disponible midler deponeres i Medlemsstaternes statskasser eller i institutter udpeget af Medlemsstaterne. Under deponeringen bevarer disse midler den værdi, der svarer til den på deponeringstidspunktet gældende parikurs i forhold til den i stk. 1 nævnte regningsenhed.

De nævnte disponible midler kan anbringes på betingelser, som Kommissionen aftaler med den pågældende Medlemsstat.

Det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ fastlægger de tekniske betingelser, under hvilke Den europæiske Socialfonds finansielle transaktioner udøves.

Artikel 208

Under forudsætning af, at Kommissionen underretter de kompetente myndigheder i de pågældende Medlemsstater, kan den overføre sine tilgodehavender i en Medlemsstats valuta til en anden Medlemsstats valuta i det omfang, det er påkrævet for at kunne anvende disse tilgodehavender til de i denne Traktat fastsatte formål. Hvis Kommissionen har disponible tilgodehavender eller tilgodehavender, der kan frigøres, i de valutaer, den har brug for, skal den så vidt muligt undgå at foretage sådanne overforsler.

Kommissionen står i forbindelse med hver Medlemsstat gennem en af Medlemsstaten udpeget myndighed. Ved gennemførelsen af sine finansielle transaktioner anvender den den pågældende Medlemsstats seddelbank eller et andet af Medlemsstaten godkendt pengeinstitut.

Artikel 209()*

På forslag af Kommissionen og efter horing af Europa-Parlamentet og udtalelse fra Revisionsretten skal Rådet med enstemmighed:

(*) Tekst som ændret ved artikel 18 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

a) udstede regnskabsregulativer, som navnlig fastlægger de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af budgettet og for regnskabsaflæggelsen og revisionen;

b) fastsætte de retningslinjer og den fremgangsmåde, hvorefter de i ordningen om Fællesskabernes egne indtægter fastsatte budgetindtægter stilles til rådighed for Kommissionen, samt fastlægge de foranstaltninger, der skal træffes for i givet fald at imodekomme likviditetsbehovet;

c) fastlægge reglerne for de anvisningsberettigedes og regnskabsforenes ansvar og organisere kontrollen med disse.

SJETTE DEL

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE
BESTEMMELSER

Artikel 210

Fællesskabet har status som juridisk person.

Artikel 211

Fællesskabet har i hver Medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som vedkommende Stats lovgivning tillægger juridiske personer; det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og losøre og optræde som part i retssager. I denne henseende repræsenteres det af Kommissionen.

Artikel 212

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 24, stk. 2)

[Se fusionstraktatens artikel 24, stk. 1, der er affattet således:

1. Tjenestemændene og de øvrige ansatte i Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, i Det europæiske økonomiske Fællesskab og i Det europæiske Atomenergifællesskab bliver samtidig med denne Traktats ikrafttræden tjenestemænd og øvrige ansatte i De europæiske Fællesskaber og indgår under den fælles administration for disse Fællesskaber.

På forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra de øvrige interesserede institutioner udfærdiger Rådet med kvalificeret flertal Vedtægten for Tjenestemænd i De europæiske Fæl-

lesskaber og ansættelsesvilkårene for disse Fællesskabers øvrige ansatte.]

Artikel 213

Med henblik på gennemførelsen af de opgaver, der er overdraget den, kan Kommissionen med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat af Rådet i overensstemmelse med denne Traktats bestemmelser, indhente alle nødvendige oplysninger og foretage alle nødvendige undersøgelser.

Artikel 214

Medlemmerne af Fællesskabets institutioner, medlemmerne af udvalgte samt Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte har — selv efter at deres hverv er ophørt — forpligtelse til ikke at give oplysninger om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder, navnlig oplysninger om virksomheder og om deres forretningsforbindelser eller omkostningsforhold.

Artikel 215

Fællesskabets ansvar i kontraktsforhold bestemmes, efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

For så vidt angår ansvar uden for kontraktsforhold skal Fællesskabet i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for Medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af dets institutioner eller af dets ansatte under udøvelsen af deres hverv.

De ansattes personlige ansvar over for Fællesskabet fastsættes i den vedtægt eller i de ansættelsesvilkår, der gælder for dem.

Artikel 216

Hjemstedet for Fællesskabets institutioner fastlægges ved overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer.

Artikel 217

Med forbehold af de i Domstolens procesreglement fastsatte bestemmelser fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning, der skal gælde for Fællesskabets institutioner på det sproglige område.

Artikel 218

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 28, stk. 2)

[Se fusionstraktatens artikel 28, stk. 1, der er affattet således:

De europæiske Fællesskaber nyder på Medlemsstaternes område de for udførelsen af deres opgave nødvendige privilegier og immuniteter på de betingelser, der er fastsat i den som bilag til denne Traktat knyttede protokol. Dette gælder også Den europæiske Investeringsbank.]

Artikel 219

Medlemsstaterne forpligter sig til ikke at søge tvister vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne Traktat afgjort på anden måde end fastsat i Traktaten.

Artikel 220

Medlemsstaterne indleder i det omfang, det er nødvendigt, indbyrdes forhandlinger for til fordel for deres statsborgere at sikre:

— beskyttelse af personer såvel som nydelse af rettigheder og beskyttelse af disse på de betingelser, som de enkelte Stater indrommer egne statsborgere;

— afskaffelse af dobbeltbeskatning inden for Fællesskabet;

— gensidig anerkendelse af de i artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber, opretholdelse af et selskabs status som juridisk person i tilfælde af, at dets hjemsted forlægges fra et land til et andet, og mulighed for sammenslutning af selskaber, som er underkastet forskellige nationale lovgivninger;

— forenkling af formaliteter vedrørende gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og voldgiftskendelser.

Artikel 221

Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne Traktat indrommer Medlemsstaterne senest tre år efter denne Traktats ikrafttræden de øvrige Medlemsstaters statsborgere national behandling for så vidt angår kapitalanbringelser i de i artikel 58 nævnte selskaber.

Artikel 222

De ejendomsretlige ordninger i Medlemsstaterne berøres ikke af denne Traktat.

Artikel 223

1. Denne Traktats bestemmelser er ikke til hinder for følgende regler:

a) ingen Medlemsstat er forpligtet til at meddele oplysninger, hvis udbredelse efter dens opfattelse ville stride mod dens væsentlige sikkerhedsinteresser,

b) hver Medlemsstat kan træffe de foranstaltninger, som den anser for nødvendige til beskyttelse af sine væsentlige sikkerhedsinteresser, og som vedrører fabrikation af eller handel med våben, ammunition og krigsmateriel; disse foranstaltninger må ikke forringe konkurrencevilkårene inden for fællesmarkedet for varer, som ikke er bestemt specielt til militære formål.

2. I lobet af det første år efter denne Traktats ikrafttræden fastlægger Rådet med enstemmighed listen over de varer, hvorpå bestemmelserne i stk. 1, litra b), finder anvendelse.

3. På forslag af Kommissionen kan Rådet med enstemmighed ændre denne liste.

Artikel 224

Medlemsstaterne rådfører sig med hinanden med henblik på i fællesskab at træffe de bestemmelser, der er nødvendige for at undgå, at fællesmarkedets funktion påvirkes af de foranstaltninger, som en Medlemsstat kan føle sig foranlediget til at træffe i tilfælde af alvorlige indre uroligheder, der forstyrrer den offentlige orden, i tilfælde af krig eller alvorlig international spænding, der udgør en krigstrussel, eller for at opfylde de forpligtelser, som den har indgået med henblik på bevarelse af freden og den internationale sikkerhed.

Artikel 225

Såfremt foranstaltninger, der er truffet i de i artiklerne 223 og 224 nævnte tilfælde, medfører, at konkurrencevilkårene inden for fællesmarkedet forrejes, undersøger Kommissionen sammen med den pågældende Stat betingelserne for, at disse foranstaltninger kan tilpasses bestemmelserne i denne Traktat.

Uanset den i artiklerne 169 og 170 fastsatte fremgangsmåde kan Kommissionen eller en Medlemsstat henvende sig direkte til Domstolen, hvis de finder, at en anden Medlemsstat misbruger de i artiklerne 223 og 224 fastsatte beføjelser. Domstolen træffer afgørelse for lukkede døre.

Artikel 226

1. I overgangsperioden kan en Medlemsstat i tilfælde af alvorlige vanskeligheder, der vedvarende vil kunne ramme en økonomisk sektor, eller af vanskeligheder, der alvorligt vil kunne forringe den økonomiske situation i en bestemt egn, ansøge om tilladelse til at anvende beskyttelsesforanstaltninger, der vil gøre det muligt at genskabe ligevægten og at tilpasse den pågældende sektor til fællesmarkedets økonomi.

2. På begæring af den pågældende Stat skal Kommissionen omgående og som hastesag fastsætte de beskyttelsesforanstaltninger, den finder nødvendige, og samtidig fastlægge vilkårene for og den nærmere udformning af disse.

3. De i medfør af stk. 2 tilladte foranstaltninger kan indebære afvigelser fra denne Traktats bestemmelser, for så vidt og så længe det er ubetinget nødvendigt for at nå de i stk. 1 nævnte mål. Der skal fortrinsvis vælges foranstaltninger, som mindst muligt forstyrrer fællesmarkedets funktion.

Artikel 227

1. Denne Traktat gælder for kongeriget Belgien, kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den hellenske Republik, kongeriget Spanien, Den franske Republik, Irland, Den italienske Republik, storhertugdømmet Luxembourg, kongeriget Nederlandene, republikken Portugal og Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (*).

(*) Stk. 1 som ændret ved artikel 24 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

2. For Algeriet og de oversoiske franske departementer gælder fra denne Traktats ikrafttræden dens særlige og almindelige bestemmelser vedrørende:

- frie varebevægelser;
- landbruget, med undtagelse af artikel 40, stk. 4;
- liberalisering af tjenesteydelser;
- konkurrencereglerne;
- de ved artiklerne 108, 109 og 226 hjemlede beskyttelsesforanstaltninger;
- institutionerne.

Senest to år efter denne Traktats ikrafttræden fastlægges betingelserne for anvendelsen af Traktatens øvrige bestemmelser ved beslutninger, som Rådet efter forslag af Kommissionen vedtager med enstemmighed.

Inden for rammerne af de i denne Traktat fastsatte fremgangsmåder, herunder navnlig de i artikel 226 nævnte, drager Fællesskabets institutioner omsorg for, at den økonomiske og sociale udvikling af disse områder muliggøres.

3. På de oversoiske lande og territorier, der er opregnet i listen i Bilag IV til denne Traktat, anvendes den særlige associeringsordning, som er nærmere fastlagt i denne Traktats fjerde del.

Denne Traktat finder ikke anvendelse på de oversoiske lande og territorier, der opretholder særlige forbindelser med Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, og som ikke er nævnt i ovenstående liste (*).

4. Denne Traktats bestemmelser finder anvendelse på de europæiske områder, hvis udenrigsanliggender varetages af en Medlemsstat.

(*) Stk. 3, andet afsnit, indsat ved artikel 26, stk. 2, i tiltrædelsesakten DK/IRL/UK.

5. (*) Uanset de foregående stykker gælder følgende:

a) Denne Traktat finder ikke anvendelse for Færøerne. Regeringen for kongeriget Danmark kan dog ved en erklæring, der senest 31. december 1975 skal deponeres hos Den italienske Republiks regering, som fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige medlemsstats regeringer, meddele, at denne Traktat finder anvendelse for disse øer. I så fald finder Traktaten anvendelse for disse øer fra den første dag i den anden måned efter overgivelsen af denne erklæring.

b) Denne Traktat finder ikke anvendelse på de områder på Cypen, hvorover Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed.

c) Bestemmelserne i denne Traktat finder kun anvendelse på Kanaløerne og øen Man i det omfang, det er nødvendigt for at sikre anvendelsen på disse øer af den ordning, der er fastsat i Traktaten vedrørende de nye medlemsstats tiltrædelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og af Det europæiske Atomenergifællesskab, undertegnet den 22. januar 1972.

Artikel 228

1. I de tilfælde, hvor denne Traktats bestemmelser forudsætter indgåelse af aftaler mellem Fællesskabet og en eller flere Stater eller en international organisation, føres forhandlingerne vedrørende disse aftaler af Kommissionen. Med forbehold af den kompetence, som på dette område er tillagt Kommissionen, afsluttes de af Rådet, efter at dette i de i denne Traktat fastsatte tilfælde har indhentet udtalelse fra Europa-Parlamentet.

Rådet, Kommissionen eller en Medlemsstat kan forud indhente en udtalelse fra Domstolen om den påtænkte aftales forenelighed med bestem-

(*) Stk. 5 indsat ved artikel 26, stk. 3, i tiltrædelsesakten DK/IRL/UK i den udformning, der fremgår af artikel 15, stk. 2, i TA AT DK/IRL/UK.

melserne i denne Traktat. Hvis Domstolens udtalelse er benægtende, kan aftalen kun træde i kraft på de i artikel 236 fastsatte betingelser.

2. De aftaler, der afsluttes på den ovenfor anførte måde, er bindende for Fællesskabets institutioner og for Medlemsstaterne.

Artikel 229

Kommissionen skal opretholde alle formålstjenlige forbindelser med organerne for de Forenede Nationer, for disses særorganisationer og for Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel.

Den opretholder i øvrigt passende forbindelser med alle internationale organisationer.

Artikel 230

Fællesskabet indleder ethvert formålstjenligt samarbejde med Europarådet.

Artikel 231

Fællesskabet indleder et snævert samarbejde med Organisationen for Europæisk Økonomisk Samarbejde; de nærmere retningslinjer herfor fastlægges i gensidig forståelse.

Artikel 232

1. Denne Traktats bestemmelser ændrer ikke bestemmelserne i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, navnlig ikke Medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser, beføjelserne for dette Fællesskabs institutioner og reglerne i den nævnte Traktat om, hvorledes fællesmarkedet for kul og stål skal fungere.

2. Bestemmelserne i denne Traktat berører ikke bestemmelserne i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab.

Artikel 233

Bestemmelserne i denne Traktat er ikke til hinder for, at de regionale unioner mellem Belgien og Luxembourg, og mellem Belgien, Luxembourg og Nederlandene fortsat består og gennemføres, i det omfang disse regionale unioners mål ikke nås ved anvendelsen af denne Traktat.

Artikel 234

De rettigheder og forpligtelser, der følger af konventioner, som for denne Traktats ikrafttræden er indgået mellem på den ene side en eller flere Medlemsstater og på den anden side et eller flere tredjelande, berøres ikke af bestemmelserne i denne Traktat.

I det omfang, disse konventioner er uforenelige med denne Traktat, bringer den eller de pågældende Medlemsstater alle egnede midler i anvendelse med henblik på at fjerne de konstaterede uoverensstemmelser. Om forment bistår Medlemsstaterne hinanden i dette øjemed og indtager i påkommende tilfælde en fælles holdning.

Ved anvendelsen af de konventioner, der omtales i stk. 1, tager Medlemsstaterne i betragtning, at de fordele, hvorom de hver især har givet tilsagn i denne Traktat, indgår som integrerende dele af Fællesskabets tilblyelsesproces, og derfor uløseligt hænger sammen med oprettelsen af fælles institutioner, med overdragelsen af beføjelser til disse og med de andre Medlemsstaters indtrædelse af samme fordele.

Artikel 235

Såfremt en handling fra Fællesskabets side viser sig påkrævet for at virkeliggøre et af Fællesskabets mål inden for fællesmarkedets rammer, og denne Traktat ikke indeholder foruden hjemmel hertil, udfærdiger Rådet på forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra Europa-Parlamentet med enstemmighed passende forskrifter herom.

Artikel 236

Enhver Medlemsstats regering eller Kommissionen kan forelægge Rådet forslag til ændring af denne Traktat.

Hvis Rådet efter horing af Europa-Parlamentet og i påkommende tilfælde af Kommissionen udtaler sig til fordel for afholdelsen af en konference mellem repræsentanter for Medlemsstaternes regeringer, indkaldes denne af Rådets formand for ved gensidig overenskomst at fastlægge de ændringer, der skal foretages i denne Traktat.

Ændringerne træder i kraft efter at være blevet ratificeret af alle Medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel 237

Enhver europæisk Stat kan ansøge om at blive medlem af Fællesskabet. Den retter sin ansøgning til Rådet, som træffer afgørelse med enstemighed efter horing af Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, der udtaler sig med absolut flertal blandt sine medlemmer (*).

Vilkårene for optagelsen og de tilpasninger af denne Traktat, som optagelsen medfører, fastlægges ved en aftale mellem Medlemsstaterne og den ansøgende Stat. Denne aftale forelægges samtlige kontraherende Stater til ratifikation i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel 238

Fællesskabet kan med et tredjeland, en sammenslutning af Stater eller en international organisation indgå aftaler, hvorved der skabes en association med gensidige rettigheder og forpligtelser, fælles optræden og særlige procedureregler.

(*) Stk. 1 som ændret ved artikel 8 i EFA.

Disse aftaler indgås af Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, der udtaler sig med absolut flertal blandt sine medlemmer (*).

Såfremt disse aftaler indebærer ændringer i denne Traktat, skal disse forud vedtages under anvendelse af den i artikel 236 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 239

De Protokoller, der i gensidig forståelse mellem Medlemsstaterne knyttes som bilag til denne Traktat, udgør en integrerende del af Traktaten.

Artikel 240

Denne Traktat er indgået for ubegrænset tid.

(*) Stk. 2 som ændret ved artikel 9 i EFA.

Nedsættelse af institutionerne

Artikel 241

Rådet træder sammen inden en måned efter Traktatens ikrafttræden.

Artikel 242

Rådet træffer alle egnede foranstaltninger for at nedsætte Det økonomiske og sociale Udvalg inden tre måneder efter sit første møde.

Artikel 243

Efter indkaldelse fra Rådets formand træder Forsamlingen (*) sammen inden to måneder efter Rådets første møde for at vælge sit præsidium og udarbejde sin forretningsorden. Indtil præsidiet er valgt, forer det ældste medlem forsædet.

Artikel 244

Domstolen påbegynder sin virksomhed ved udnævnelsen af dens medlemmer. Den første præsident vælges for et tidsrum af tre år på de samme betingelser, som gælder for medlemmerne.

Domstolen fastsætter sit procesreglement inden tre måneder efter, at den har påbegyndt sin virksomhed.

(*) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:

Som en fravigelse af bestemmelserne i artikel 3 i EFA og af historiske grunde er udtrykket »Forsamlingen« ikke ændret til »Europa-Parlamentet«.

En sag kan ikke indbringes for Domstolen, for denne har offentliggjort sit procesreglement. Klagefristerne begynder først at lobe fra dette tidspunkt.

Domstolens præsident udover fra sin udnævnelse de beføjelser, som er tillagt ham i denne Traktat.

Artikel 245

Så snart Kommissionens medlemmer er udnævnt, påbegynder den sin virksomhed og påtager sig de opgaver, som er pålagt den ved denne Traktat.

Så snart Kommissionen har påbegyndt sin virksomhed, indleder den sådanne undersøgelser og opretter sådanne forbindelser, som er nødvendige for at udarbejde en oversigt over Fællesskabets økonomiske situation.

Artikel 246

1. Det første regnskabsår lober fra Traktatens ikrafttræden til den følgende 31. december. Såfremt Traktaten træder i kraft i årets sidste halvdel, udlober regnskabsåret dog den 31. december i det påfølgende år.

2. Indtil budgettet for det første regnskabsår er opstillet, indbetaler Medlemsstaterne til Fællesskabet rentefri forskud, som fradrages deres finansielle bidrag til gennemførelsen af dette budget.

3. Indtil vedtægten for tjenestemændene og ansættelsesvilkårene for Fællesskabets øvrige ansatte er udarbejdet i medfør af artikel 212, ansætter hver institution det nødvendige personale og indgår med henblik herpå tidsbegrænsede kontrakter.

Hver institution undersøger sammen med Rådet spørgsmål vedrørende stillingernes antal, aflønning og fordeling.

Afsluttende bestemmelser

Artikel 247

Denne Traktat skal ratificeres af De Hoje Kontraherende Parter i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den italienske Republiks Regering.

Denne Traktat træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter deponeringen af det sidste ratifikationsdokument. Finder deponeringen sted mindre end femten dage for begyndelsen af den følgende måned, træder Traktaten dog i kraft den første dag i den anden måned efter deponeringen.

Artikel 248

Denne Traktat, udarbejdet i ét eksemplar på fransk, italiensk, nederlandsk og tysk, hvilke fire tekster har samme gyldighed, deponeres i Den italienske Republiks Regerings arkiver. Denne Regering fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige Signatarstaters Regeringer.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Traktat.

Udfærdiget i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK

ADENAUER

PINEAU

Antonio SEGNI

BECH

J. LUNS

J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS

HALLSTEIN

M. FAURE

Gaetano MARTINO

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN

Bilag

BILAG III

LISTE OVER DE I TRAKTATENS

artikel 106 nævnte usynlige transaktioner

- Sofragter, herunder chartringsudgifter, havneafgifter, udgifter for fiskefartøjer o.s.v.
- Fragter på indre vandveje, herunder chartringsudgifter.
- Landevejstransport: passagerer, fragt og befragtning.
- Lufttransport: passagerer, fragt og befragtning.

Passagerers betaling for internationale flyvebilletter og overvægtsbagage: betaling for international luftfragt og charterflyvninger.

Indtægter ved salg af internationale flyvebilletter, ved betaling for overvægtsbagage, international luftfragt og charterflyvninger.

- For alle sotransportmidler: anlobsudgifter (bunkring, benzin, proviant, vedligeholdelse, reparationer, udgifter til besætning o.s.v.).

For alle transportmidler på indre vandveje: anlobsudgifter (bunkring, benzin, proviant, vedligeholdelse, mindre reparationer af transportmateriel, udgifter til besætning o.s.v.).

For alle erhvervsmæssige landevejstransportmidler: brændstof, olie, mindre reparationer, garage, udgifter for chauffører og øvrige mandskab o.s.v.

- For alle lufttransportmidler: driftsudgifter og øvrige omkostninger, herunder reparationer af luftfartøjer og navigationsmateriel til sådanne.
- Omkostninger og afgifter vedrørende toldoplæg, oplæggelse på pakhus og fortoldning.
 - Told og afgifter.
 - Udgifter i forbindelse med transit.
 - Reparations- og monteringsudgifter.
- Udgifter ved forarbejdning, færdigbearbejdning, lønforarbejdning og andre lignende tjenesteydelser.
- Reparation af skibe.
- Reparation af transportmateriel med undtagelse af skibe og luftfartøjer.
- Teknisk bistand (bistand med henblik på fremstilling og fordeling af varer og tjenesteydelser på alle trin, som ydes for en periode, fastsat under hensyntagen til det særlige formål med denne bistand, såsom rådførelse med eller udsendelse af eksperter, udarbejdelse af tekniske planer og tegninger, fabrikkationskontrol, markedsundersøgelser samt uddannelse af personale).
 - Provision og kurtage.
- Fortjeneste på transitforretninger.
- Bankprovision og -omkostninger.
- Repræsentationsomkostninger.
- Reklame under enhver form.
 - Forretningsrejser.
 - Deltagelse af datterselskaber, filialer o.s.v. i deres udenlandske moderselskabs generalomkostninger og omvendt.
 - Entreprisekontrakter (bygning og vedligeholdelse af ejendomme, veje, broer, havne o.s.v. udført af virksomheder, der har specialiseret

sig i sådanne arbejder, og som regel til fast pris efter offentlig licitation).

- Differencer, garantistillelser og deposita i forbindelse med terminsforretninger med varer i overensstemmelse med handelssædvane.
- Turisme.
- Personlige rejse- og opholdsudgifter i studieøjemed.
- Personlige rejse- og opholdsudgifter af helbredsmæssige grunde.
- Personlige rejse- og opholdsudgifter af familiære grunde.
- Abonnement på aviser, tidsskrifter, bøger og musikaler.
Aviser, tidsskrifter, bøger, musikaler og grammofonplader.
- Belyste film, kommercielle film, oplysende film, undervisningsfilm m.v. (filmleje, afgifter, subscriptionsudgifter, kopierings- og synkroniseringsomkostninger m.v.).
- Medlemskontingenter.
- Vedligeholdelses- og lobende reparationsudgifter for privat ejendom i udlandet.
- Statslige udgifter (officiel repræsentation i udlandet, bidrag til internationale organisationer).
- Skatter og afgifter, retsafgifter, udgifter ved registrering af patenter og varemærker.
Skadeserstatninger.
Tilbagebetaling i tilfælde af annullering af kontrakter eller tilbagebetaling af ikke skyldige beløb.
Boder.
- Periodiske afregninger mellem post-, telegraf- og telefonadministrationerne samt offentlige transportforetagender.

- Valutatildelinger til landets egne eller dér bosatte udenlandske statsborgere, som udvandrer.

Valutatildelinger til landets egne eller dér bosatte udenlandske statsborgere, som vender tilbage til deres hjemland.

- Lon fra grænsearbejdere, sæsonarbejdere og andre ikke fastboende (uden at landenes ret til at give regler for anvendelsen af udenlandsk arbejdskraft berøres heraf).
- Pengeforsendelser fra udvandrere (uden at landenes ret til at udfærdige forskrifter for indvandring berøres heraf).
- Honorarer og vederlag.
- Dividender og udbytter.
- Renter (af værdipapirer, pantebreve o.s.v.).
- Leje og forpagtningsafgifter o.s.v.
- Kontraktmæssige afdrag på lån (med undtagelse af overforsler, som udgør forudbetaling af afdrag eller betaling af ophobede restancer).
- Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.
- Indtægter af ophavsrettigheder.

Patenter, mønstre, varemærker og opfindelser (patentoverdragelse og meddelelse af licens vedrørende patenter, mønstre, varemærker og opfindelser, beskyttede eller ikke, samt overforsler, der vedrører sådan overdragelse eller licensmeddelelse).

- Konsulatsindtægter.
- Pensioner og andre lignende indtægter.

Underholdsbidrag, der er hjemlet ved lov, og økonomisk hjælp i tilfælde af særlig trang.

Periodiske overforsler af tilgodehavender, som besiddes i en Med-

lemsstat af personer, der er bosat i en anden Medlemsstat og mangler tilstrækkelige midler til deres personlige underhold i dette land.

- Transaktioner og overforsler i forbindelse med direkte forsikring.
- Transaktioner og overforsler i forbindelse med genforsikring og retrocession.
- Åbning og tilbagebetaling af kreditter af kommerciel eller industriel karakter.
- Overforsler af beløb af ringe størrelse til udlandet.
- Udgifter i forbindelse med dokumentation af enhver art, som autoriserede valutahandlere afholder for egen regning.
- Sportspræmier og væddeløbsgevinster.
- Arv.
- Medgift.

BILAG IV

OVERSØISKE LANDE OG TERRITORIER

på hvilke bestemmelserne i fjerde del af Traktaten finder anvendelse⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾

Fransk Vestafrika, omfattende: Senegal, Sudan, Guinea, Elfenbenskysten, Dahomey, Mauretanien, Niger og Øvre Volta; ⁽⁴⁾

BEMÆRKNINGER FRA UDGIVERNE:

⁽¹⁾ Tekst som ændret ved:

- artikel I i konventionen af 13. november 1962 om ændring af traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. 150 af 1. oktober 1964, s. 2414),
- artikel 24, stk. 2, i tiltrædelsesakten DK/IRL/UK i den udformning, der fremgår af artikel 13 i TA AT DK/IRL/UK,
- traktaten af 13. marts 1984 om ændring af traktaterne om oprettelse af De europæiske Fællesskaber for så vidt angår Grønland (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 29 af 1. februar 1985).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 86/283/EØF af 30. juni 1986 om de oversøiske landes og territoriers associering indestillet Det europæiske økonomiske Fællesskab (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 175 af 1. juli 1986) omfatter i bilag I listen over de oversøiske lande og territorier, på hvilke bestemmelserne i fjerde del i Traktaten finder anvendelse.

⁽³⁾ Bestemmelserne i Traktatens fjerde del har været anvendt på Surinam fra 1. september 1962 til 16. juli 1976 i henhold til en tillægsakt, der af kongeriget Nederlandene blev deponeret som supplement til dets ratifikationsdokument.

⁽⁴⁾ Bestemmelserne i Traktatens fjerde del anvendes ikke længere på disse lande og territorier, der er blevet uafhængige med deraf følgende mulighed for ændring af navnet. Forbindelserne mellem EØF og visse afrikanske stater og Madagaskar var genstand for de associeringskonventioner, der blev undertegnet i Yaoundé den 20. juli 1963 og senere den 29. juli 1969. Forbindelserne med visse stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet er senere blevet omfattet af:

- Lomé-konventionen AVS-EØF, undertegnet den 28. februar 1975 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 25 af 30. januar 1976) og trådte i kraft den 1. april 1976,
- den anden AVS/EØF-konvention, undertegnet i Lomé den 31. oktober 1979 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 347 af 22. december 1980) og trådte i kraft den 1. januar 1981,
- den tredje AVS/EØF-konvention, undertegnet i Lomé den 8. december 1984 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 86 af 31. marts 1986) og trådte i kraft den 1. maj 1986.

Fransk Ækvatorialafrika, omfattende: Det mellemste Congo, Ubangi-Chari, Tchad og Gabon; ⁽¹⁾

St. Pierre og Miquelon ⁽²⁾, øgruppen Comorerne ⁽³⁾, Madagaskar ⁽¹⁾ med tilhørende områder ⁽¹⁾, Fransk Somaliland ⁽¹⁾, Ny Caledonien med tilhørende områder, de franske besiddelser i Oceanien ⁽⁴⁾, de sydlige og antarktiske områder ⁽⁵⁾;

Den selvstyrende republik Togo ⁽¹⁾;

Det under fransk forvaltning værende formynderkabsområde Cameroun ⁽¹⁾;

Belgisk Congo og Ruanda-Urundi ⁽¹⁾;

Det under italiensk forvaltning værende formynderkabsområde Somali-land ⁽¹⁾;

Nederlandsk Ny Guinea ⁽¹⁾;

De nederlandske Antiller ⁽⁶⁾;

Det fransk-britiske kondominium Ny-Hebriderne ⁽¹⁾;

BEMÆRKNINGER FRA UDGIVERNE:

⁽¹⁾ Se fodnote ⁽⁴⁾ på side 1 i dette bilag.

⁽²⁾ I dag territorielt samfund under Den franske Republik.

⁽³⁾ Bestemmelserne i Traktatens fjerde del anvendes ikke længere på denne øgruppe, med undtagelse af det territoriale samfund Mayotte, der fortsat er opført på listen over de oversøiske lande og territorier (se fodnote ⁽²⁾ på side 1 i dette bilag).

⁽⁴⁾ Nyt navn: Oversøisk territorium under Fransk Polynesien,
Oversøisk territorium under Wallis- og Fortuna-øerne.

⁽⁵⁾ Nyt navn: Territorium under de franske sydlige og antarktiske områder.

⁽⁶⁾ Nyt navn: Oversøiske lande under kongeriget Nederlandene:

- Aruba,
- De nederlandske Antiller:
 - Bonaire,
 - Curaçao,
 - Saba,
 - St. Eustatius,
 - Sint-Maarten.

Bahamas ⁽¹⁾;

Bermuda ⁽²⁾;

Brunei ⁽³⁾;

De associerede stater i Det karabiske Hav: Antigua, Dominica, Grenada, St. Lucia, St. Vincent, St. Christophe, Nevis, Anguilla ⁽⁴⁾;

Britisk Honduras ⁽¹⁾;

Cayman-øerne;

Falkland-øerne med tilhørende områder ⁽⁵⁾;

Gilbert- og Ellice-øerne ⁽¹⁾;

The Central and Southern Line Islands ⁽²⁾;

De britiske Salomon-øer ⁽¹⁾;

Turks- og Caicos-øerne;

De britiske Jomfruøer;

Montserrat;

BEMÆRKNINGER FRA UDGIVERNE:

⁽¹⁾ Se fodnote ⁽⁴⁾ på side 1 i dette bilag.

⁽²⁾ Disse territorier forekommer ikke blandt de oversøiske lande og territorier, der er omfattet af Rådets afgørelse 86/283/EØF af 30 juni 1986 (se fodnote ⁽²⁾ på side 1 i dette bilag).

⁽³⁾ Bestemmelserne i traktatens fjerde del anvendes ikke længere på dette territorium, der er blevet uafhængigt den 31. december 1983.

⁽⁴⁾ De associerede stater i Det karabiske Hav eksisterer ikke længere som en konstitutionel enhed. Alle territorierne i denne gruppe er blevet uafhængige med undtagelse af Anguilla, på hvilket bestemmelserne i traktatens fjerde del fortsat finder anvendelse.

⁽⁵⁾ Falkland-øernes tilhørende områder har ændret navn den 3. oktober 1985, idet de ikke længere er områder hørende til Falkland-øerne. I dag er navnet: Syd-Georgien og Syd-Sandwichøerne.

Pitcairn;

St. Helena med tilhørende områder;

Seychellerne ⁽¹⁾;

Det britiske antarktiske territorium;

Det britiske territorium i Det indiske Ocean;

Grønland ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Se fodnote ⁽⁴⁾ på side 1 i dette bilag.

⁽²⁾ Området indsat ved artikel 4 i traktaten om Grønland.

II — PROTOKOLLER

Protokol
vedrørende vedtægterne for
Den europæiske Investeringsbank

DE HOJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte vedtægterne for Den europæiske Investeringsbank, der er omhandlet i Traktatens artikel 129,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne Traktat:

Artikel 1

Den ved Traktatens artikel 129 oprettede europæiske Investeringsbank — herefter benævnt »Banken« — etableres og udøver sine funktioner og sin virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i denne Traktat og i disse vedtægter.

Bankens hjemsted fastsættes efter fælles overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer.

Artikel 2

Bankens opgave er fastsat i Traktatens artikel 130.

Artikel 3()*

I overensstemmelse med Traktatens artikel 129 er Bankens medlemmer:

- Kongeriget Belgien,
- Kongeriget Danmark,
- Forbundsrepublikken Tyskland,
- Den hellenske Republik,
- Kongeriget Spanien,

(*) Tekst som ændret ved artikel 1 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten SP/PORT.

- Den franske Republik,
- Irland,
- Den italienske Republik,
- Storhertugdømmet Luxembourg,
- Kongeriget Nederlandene,
- Republikken Portugal,
- Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Artikel 4

1. Banken tildeles en kapital på 28,8 mia ECU, tegnet af medlemsstaterne med følgende beløb:

Tyskland	5 508 725 000
Frankrig	5 508 725 000
Italien	5 508 725 000
Det forenede Kongerige	5 508 725 000
Spanien	2 024 928 000
Belgien	1 526 980 000
Nederlandene	1 526 980 000
Danmark	773 154 000
Grækenland	414 190 000
Portugal	266 922 000
Irland	193 288 000
Luxembourg	38 658 000 (*)

Bankens regningsenhed er den ECU, der anvendes af De europæiske Fællesskaber (**). Styrelsesrådet kan på forslag fra Bestyrelsen med en-

(*) Stk. 1, første afsnit, som ændret ved artikel 2 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten SP/PORT.

(**) Stk. 1, andet afsnit, som ændret ved Styrelsesrådets beslutning af 13. maj 1981 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 311 af 30. oktober 1981).

stemmighed træffe afgørelse om ændring af definitionen af regningsenheden (*).

Medlemsstaterne er kun ansvarlige for et beløb, der svarer til deres andel af den tegnede, ikke-indbetalte kapital.

2. Et nyt medlems optagelse medfører en forhøjelse af den tegnede kapital svarende til det nye medlems indskud.

3. Styrelsesrådet kan med enstemmighed træffe beslutning om en forhøjelse af den tegnede kapital.

4. Andelen i den tegnede kapital kan hverken overdrages, pantsættes eller gøres til genstand for udlæg.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne indbetaler den tegnede kapital med 9,01367457 % i gennemsnit af de i artikel 4, stk. 1, anførte beløb (**).

2. I tilfælde af en forhøjelse af den tegnede kapital fastsætter Styrelsesrådet med enstemmighed den procentdel, der skal indbetales, samt de nærmere bestemmelser for indbetalingen (***).

3. Bestyrelsen kan kræve resten af den tegnede kapital indbetalt i det

(*) Stk. 1, andet afsnit, som udbygget ved artikel 1 i traktaten om ændring af protokollen vedrørende Bankens vedtægter.

(**) Stk. 1 som ændret ved artikel 3 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten SP/PORT.

(***) Stk. 2 som ændret ved artikel 3 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten DK/IRL/UK.

omfang, denne indbetaling er nødvendig for at opfylde Bankens forpligtelser over for sine långivere.

Hver medlemsstats indbetaling foretages i forhold til dens andel i den tegnede kapital i den valuta, som Banken har brug for til opfyldelse af disse forpligtelser (*).

Artikel 6

1. På forslag af Bestyrelsen kan Styrelsesrådet med kvalificeret flertal beslutte, at Medlemsstaterne skal yde Banken særlige rentebærende lån i de tilfælde og i det omfang, Banken har brug for sådanne lån til finansiering af bestemte projekter, og Bestyrelsen kan påvise, at Banken ikke er i stand til at skaffe sig de nødvendige midler på kapitalmarkederne på rimelige betingelser i betragtning af de pågældende projekters art og formål.

2. De særlige lån kan først kræves fra begyndelsen af det fjerde år efter Traktatens ikrafttræden. De må hverken overskride 400 millioner regningsenheder i alt, eller 100 millioner regningsenheder pr. år.

3. De særlige låns løbetid fastsættes afhængigt af varigheden af de kreditter eller garantier, som Banken agter at yde ved hjælp af disse lån; den må ikke overskride tyve år. På forslag af Bestyrelsen kan Styrelsesrådet med kvalificeret flertal træffe beslutning om tidligere tilbagebetaling af de særlige lån.

4. De særlige lån forrentes med 4 % p.a., medmindre Styrelsesrådet under hensyntagen til rentens udvikling og niveau på kapitalmarkederne fastsætter en anden rentefod.

(*) Stk. 3 som ændret ved artikel 3 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten DK/IRL/UK.

5. De særlige lån skal ydes af Medlemsstaterne i forhold til deres andel i den tegnede kapital; de skal indbetales i de pågældende Medlemsstaters egen valuta senest seks måneder efter deres udskrivning.

6. I tilfælde af Bankens likvidation tilbagebetales Medlemsstaternes særlige lån først efter, at Bankens øvrige gæld er dækket.

Artikel 7()*

1. Såfremt værdien af en medlemsstats valuta falder i forhold til den i artikel 4 fastsatte regningsenhed, reguleres den del af kapitalen, som denne stat har indbetalt i sin valuta, i forhold til ændringen i værdien ved supplerende indbetaling fra denne stat til banken.

2. Såfremt værdien af en medlemsstats valuta stiger i forhold til den i artikel 4 fastsatte regningsenhed, reguleres den del af kapitalen, som denne stat har indbetalt i sin valuta, i forhold til ændringen i værdien ved en tilbagebetaling fra banken til denne stat.

3. I henhold til denne artikel er værdien af en medlemsstats valuta i forhold til den i artikel 4 fastsatte regningsenhed kursen for omregning mellem denne regningsenhed og den pågældende valuta, beregnet på grundlag af markedskurserne.

4. Styrelsesrådet kan med enstemmighed på forslag af bestyrelsen træffe

(*) Artiklen som ændret ved artikel 3 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten GR.

afgørelse om ændring af metoden til omregning til nationale valutaer af de i regningsenheder udtrykte beløb og omvendt.

Det kan endvidere med enstemmighed på forslag af bestyrelsen fastsætte nærmere bestemmelser for den regulering af bankens kapital, som er omhandlet i stk. 1 og 2; betalingerne i forbindelse med denne regulering skal finde sted mindst én gang årligt.

Artikel 8

Banken administreres og ledes af et Styrelsesråd, en Bestyrelse og en Direktion.

Artikel 9

1. Styrelsesrådet består af ministre udpeget af Medlemsstaterne.
2. Styrelsesrådet fastsætter de almindelige retningslinjer for Bankens kreditpolitik, især vedrørende den målsætning, der bør følges efterhånden som fællesmarkedet virkeliggøres.

Det påser, at disse retningslinjer følges.

3. Styrelsesrådet skal desuden:

a) træffe beslutning om forhojelse af den tegnede kapital i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, og artikel 5, stk. 2 (*),

(*) Litra a) og c) som ændret ved artikel 4 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten DK/IRL/UK.

b) udøve de beføjelser, der er omhandlet i artikel 6 med hensyn til de særlige lån,

c) udøve de beføjelser, der er omhandlet i artiklerne 11 og 13 vedrørende udnævnelse og afskedigelse af bestyrelsens og direktionens medlemmer, såvel som de i artikel 13, stk. 1, andet afsnit, omhandlede beføjelser (*),

d) meddele den i artikel 18, stk. 1, omtalte dispensation,

e) godkende Bestyrelsens årsberetning,

f) godkende den årlige statusopgørelse og driftsregnskabet,

g) udøve de beføjelser, som er nævnt i artiklerne 4, 7, 14, 17, 26 og 27 (**),

h) godkende Bankens forretningsorden.

4. Styrelsesrådet er beføjet til inden for rammerne af Traktaten og disse vedtægter med enstemmighed at træffe alle beslutninger med hensyn til indstilling af Bankens virksomhed og dens eventuelle likvidation.

Artikel 10(***)

Medmindre andet er fastsat i disse vedtægter, træffes Styrelsesrådets beslutninger med et flertal af dets medlemmers stemmer. Dette flertal skal re-

(*) Litra a) og c) som ændret ved artikel 4 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten DK/IRL/UK.

(**) Litra g) som ændret ved artikel 3 i traktaten om ændring af protokollen vedrørende Bankens vedtægter.

(***) Artiklen som ændret ved artikel 4 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten SP/PORT.

præsentere mindst 45 % af den tegnede kapital. Afstemninger i Styrelsesrådet sker efter de i Traktatens artikel 148 nævnte regler.

Artikel 11

1. Bestyrelsen har enebeføjelse til at træffe beslutning om ydelse af kreditter og garantier og om optagelse af lån; den fastsætter rentesatserne for udlån og provisionen for ydelse af garantier; den forer tilsyn med, at Banken administreres på forsvarlig måde; den sørger for, at Banken ledes i overensstemmelse såvel med Traktatens og vedtægternes bestemmelser som med de af Styrelsesrådet fastsatte almindelige retningslinjer.

Ved regnskabsårets udgang skal den forelægge Styrelsesrådet en beretning og offentliggøre den, efter at den er godkendt.

2. Bestyrelsen består af 22 medlemmer og 12 suppleanter (*).

Medlemmerne udnævnes af Styrelsesrådet for et tidsrum af fem år således:

- tre medlemmer udpeget af Forbundsrepublikken Tyskland;
- tre medlemmer udpeget af Den franske Republik;
- tre medlemmer udpeget af Den italienske Republik;
- tre medlemmer udpeget af Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland;
- to medlemmer udpeget af kongeriget Spanien;

(*) Stk. 2, første, andet og tredje afsnit, som ændret ved artikel 5 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten SP/PORT.

- et medlem udpeget af kongeriget Belgien;
- et medlem udpeget af kongeriget Danmark;
- et medlem udpeget af Den hellenske Republik;
- et medlem udpeget af Irland;
- et medlem udpeget af storhertugdømmet Luxembourg;
- et medlem udpeget af kongeriget Nederlandene;
- et medlem udpeget af republikken Portugal;
- et medlem udpeget af Kommissionen (*).

Suppleanterne udnævnes af Styrelsesrådet for et tidsrum af fem år således:

- to suppleanter udpeget af Forbundsrepublikken Tyskland;
- to suppleanter udpeget af Den franske Republik;
- to suppleanter udpeget af Den italienske Republik;
- to suppleanter udpeget af Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland;
- en suppleant udpeget efter fælles aftale af kongeriget Danmark, Den hellenske Republik og Irland;
- en suppleant udpeget efter fælles aftale af Benelux-landene;
- en suppleant udpeget efter fælles aftale af kongeriget Spanien og republikken Portugal;
- en suppleant udpeget af Kommissionen (*).

(*) Stk. 2 første, andet og tredje afsnit, som ændret ved artikel 5 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten SP/PORT.

Medlemmernes og suppleanternes mandat kan fornyes (*).

Suppleanterne kan deltage i bestyrelsens møder. Suppleanter, der er udpeget af en stat eller efter fælles aftale af flere stater eller af Kommissionen, kan træde i stedet for medlemmer, der er udpeget henholdsvis af denne stat, af en af disse stater eller af Kommissionen. Suppleanterne har ikke stemmeret, medmindre de træder i stedet for et eller flere medlemmer, eller dersom de har modtaget fuldmagt til at stemme i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12, stk. 1 (*).

Direktionens formand, eller ved hans forfald en af næstformændene, leder Bestyrelsens møder uden at deltage i afstemningen.

Til medlemmer af Bestyrelsen vælges personer, hvis uafhængighed og sagkundskab er uomtvistelig; de er kun ansvarlige over for Banken.

3. Kun når et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, kan styrelsesrådet med kvalificeret flertal afskedige ham.

Såfremt årsberetningen ikke godkendes, træder bestyrelsen tilbage.

4. Bestyrelsesposter, som ved dødsfald, frivillig fratræden, afskedigelse eller samlet tilbagetræden bliver ledige, besættes i overensstemmelse med reglerne i stk. 2. De ledige poster besættes, undtagen ved generelle nybesættelser, for resten af mandatets løbetid.

(*) Stk. 2, fjerde og femte afsnit, som ændret ved artikel 6 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten DK/IRL/UK i den udformning, der fremgår af artikel 37 i TA AT DK/IRL/UK.

5. Styrelsesrådet fastsætter bestyrelsesmedlemmernes honorar. Det fastlår med enstemmighed hvilke former for virksomhed, der eventuelt er uforenelige med hvervet som bestyrelsesmedlem eller suppleant.

Artikel 12

1. I Bestyrelsen har hvert medlem én stemme. Et medlem kan i alle tilfælde delegere sin stemme efter nærmere regler, der fastsættes i Bankens forretningsorden (*).

2. Medmindre andet er bestemt i disse vedtægter, træffes Bestyrelsens beslutninger med simpelt flertal af de stemmeberettigede medlemmer. Kvalificeret flertal kræver et samlet antal af femten stemmer (**). Bankens forretningsorden fastsætter antallet af medlemmer, hvis tilstedeværelse er en forudsætning for Bestyrelsens beslutningsdygtighed.

Artikel 13

1. Direktionen består af en formand og seks næstformænd, der på forslag af Bestyrelsen udnævnes af Styrelsesrådet for et tidsrum af seks år. Deres mandat kan fornyes (***).

Styrelsesrådet kan med enstemmighed ændre antallet af direktionens medlemmer (****).

2. På forslag af Bestyrelsen, der har truffet afgørelse med kvalificeret fler-

(*) Stk. 1 som ændret ved artikel 7 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten DK/IRL/UK.

(**) Stk. 2, andet punktum, som ændret ved artikel 6 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten SP/PORT.

(***) Stk. 1, første afsnit, som ændret ved artikel 7 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten SP/PORT.

(****) Stk. 1, andet afsnit, som ændret ved artikel 9 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten DK/IRL/UK.

tal, kan Styrelsesrådet, ligeledes med kvalificeret flertal, afskedige medlemmer af Direktionen.

3. Under formandens ledelse og Bestyrelsens kontrol varetager Direktionen Bankens løbende forretninger.

Den forbereder Bestyrelsens beslutninger, især med hensyn til optagelse af lån og ydelse af kreditter og garantier; den drager omsorg for udførelsen af disse beslutninger.

4. Efter flertalsbeslutning fremsætter Direktionen sine udtalelser om forslag til ydelse af kreditter og garantier og til optagelse af lån.

5. Styrelsesrådet fastsætter vederlaget til Direktionens medlemmer og bestemmer, hvilke former for virksomhed der er uforenelige med deres stilling.

6. Formanden, eller hvis han er forhindret en af næstformændene, repræsenterer Banken i indenretlige eller udenretlige anliggender.

7. Formanden er foresat for Bankens tjenestemænd og øvrige ansatte. De ansættes og afskediges af ham. Ved valg af personale skal der ikke alene tages hensyn til personlig egnethed og faglige kvalifikationer, men desuden til en rimelig repræsentation af statsborgere fra de enkelte Medlemsstater.

8. Direktionen og Bankens personale er kun ansvarlige over for Banken og udfører deres hverv i fuld uafhængighed.

Artikel 14

1. Et udvalg bestående af tre medlemmer, udpeget af Styrelsesrådet på grundlag af deres kvalifikationer, efterprover hvert år, om Bankens forretninger er udført i overensstemmelse med gældende regler, og om dens bøger har været rigtig ført.

2. Det skal bekræfte, at statusopgørelsen og driftsregnskabet er i overensstemmelse med bogføringen og nøjagtigt viser Bankens stilling såvel på aktiv- som passivside.

Artikel 15

Banken står i forbindelse med hver Medlemsstat gennem den af den pågældende Medlemsstat udpegede myndighed. Ved udførelsen af sine finansielle transaktioner benytter den den pågældende Medlemsstats seddelbank eller andre af Medlemsstaten godkendte pengeinstitutter.

Artikel 16

1. Banken samarbejder med alle internationale organisationer, der udøver virksomhed på tilsvarende områder.

2. Banken søger at oprette formålstjenlige forbindelser med henblik på at samarbejde med bank- eller pengeinstitutter i de lande, til hvilke den udstrækker sin virksomhed.

Artikel 17

På begæring af en Medlemsstat eller af Kommissionen eller på eget initiativ fortolker eller uddyber Styrelsesrådet de retningslinjer, det har fastlagt i medfør af artikel 9 i disse vedtægter, hvilket skal ske i overensstemmelse med de bestemmelser, hvorefter retningslinjerne er udfærdiget.

Artikel 18

1. Inden for rammerne af de opgaver, som er nævnt i Traktatens artikel 130, yder Banken lån til sine medlemmer eller til private eller offentlige virksomheder til investeringsprojekter, der påtænkes udført på Medlemsstaternes europæiske områder, i det omfang midler ikke kan fremskaffes på rimelige vilkår fra andre kilder.

Dog kan Banken ved en af Styrelsesrådet med enstemmighed meddelt dispensation på forslag af Bestyrelsen yde lån til investeringsprojekter, der helt eller delvis påtænkes gennemført uden for Medlemsstaternes europæiske områder.

2. Ydelse af lån betinges så vidt muligt af, at også andre finansieringsmidler sættes ind.

3. Bevilges et lån til en virksomhed eller kollektiv enhed, som ikke er en Medlemsstat, betinger Banken ydelsen af lånet enten af en garanti fra den Medlemsstat, på hvis område projektet skal gennemføres, eller af andre tilstrækkelige garantier.

4. Banken kan garantere for lån, som optages af offentlige eller private virksomheder eller kollektive enheder, til gennemførelse af de i Traktatens artikel 130 nævnte projekter.

5. Den samlede sum af de til enhver tid lobende lån og garantier, som er ydet af Banken, må ikke overstige 250 % af den tegnede kapital.

6. Banken sikrer sig mod kursrisiko ved at forsyne låne- og garantikontrakter med sådanne klausuler, som den finder egnede.

Artikel 19

1. Rentesatserne for Bankens udlån og provisionerne for ydede garantier skal tilpasses de på kapitalmarkedet herskende vilkår og beregnes således, at indtægterne herved gør det muligt for banken at opfylde sine forpligtelser, at dække sine udgifter og at oprette en reservefond i overensstemmelse med artikel 24.

2. Banken bevilger ikke nedslag i rentesatserne. Hvis indrømmelse af en lavere rente — under hensyn til den særlige karakter af det projekt, der skal

finansieres — synes rimelig, kan den pågældende Medlemsstat eller tredje-part yde rentegodtgørelse i det omfang, det er foreneligt med de i Traktatens artikel 92 fastsatte regler.

Artikel 20

Banken skal ved sine udlåns- og garantiforretninger iagttage følgende principper:

1. Den påser, at dens midler anvendes i Fællesskabets interesse på den mest rationelle måde.

Den kan kun yde lån eller stille garantier for optagelse af lån:

a) når betaling af renter og afdrag er sikret i driftsoverskuddet, såfremt projekterne iværksættes af foretagender i produktionssektoren, eller, hvor der er tale om andre projekter, ved en forpligtelse tiltrådt af den Stat, i hvilket projektet iværksættes, eller på anden måde;

b) og når projektets gennemførelse bidrager til at forøge den økonomiske produktivitet i almindelighed og fremmer virkeliggørelsen af fællesmarkedet.

2. Den må hverken erhverve interesser i virksomheder eller påtage sig ansvar for deres ledelse, medmindre beskyttelsen af dens rettigheder kræver det for at sikre, at dens fordringer indgår.

3. Den kan overdrage sine fordringer på kapitalmarkedet og med henblik herpå kræve af låntagerne, at de udsteder obligationer eller andre værdipapirer.

4. Hverken Banken eller Medlemsstaterne må stille betingelser om, at de udlånte beløb skal gives ud i en bestemt Medlemsstat.

5. Den kan gøre ydelsen af lån betinget af, at international licitation finder sted.

6. Den må hverken helt eller delvis finansiere noget projekt, som den Medlemsstat, på hvis område projektet skal gennemføres, modsætter sig.

Artikel 21

1. Ansøgninger om lån eller garantier kan indsendes til Banken enten gennem Kommissionen eller gennem den Medlemsstat, på hvis område projektet skal gennemføres. En virksomhed kan også henvende sig direkte til Banken med ansøgning om lån eller garanti.

2. Såfremt ansøgninger indsendes gennem Kommissionen, skal de forelægges til udtalelse for den Medlemsstat, på hvis område projektet skal gennemføres. Såfremt de indsendes gennem en Stat, forelægges de Kommissionen til udtalelse. Hidrører de direkte fra en virksomhed, forelægges de den pågældende Medlemsstat og Kommissionen.

De pågældende Medlemsstater og Kommissionen skal afgive deres udtalelser inden to måneders forløb. Foreligger der ikke svar inden udløbet af denne frist, kan Banken gå ud fra, at det pågældende projekt ikke giver anledning til indvendinger.

3. Bestyrelsen træffer afgørelse om de ansøgninger om lån eller garantier, som Direktionen forelægger den.

4. Direktionen undersøger, om de ansøgninger om lån og garantier, som forelægges den, er i overensstemmelse med bestemmelserne i disse vedtægter, især de i artikel 20 indeholdte. Hvis Direktionen udtaler sig til fordel for ydelsen af lånet eller garantien, skal den forelægge kontraktudkastet for Bestyrelsen; den kan gøre sin tilslutning afhængig af sådanne forudsætninger, som den anser for væsentlige. Udtaler Direktionen sig imod ydelsen af lånet eller garantien, skal den tilstille Bestyrelsen sagens akter sammen med sin udtalelse.

5. Er Direktionens udtalelse negativ, kan Bestyrelsen kun bevilge lånet eller garantien efter enstemmig vedtagelse.

6. Er Kommissionens udtalelse negativ, kan Bestyrelsen kun bevilge lånet eller garantien efter enstemmig vedtagelse. Det af Kommissionen udpegede bestyrelsesmedlem afholder sig fra at deltage i afstemningen.

7. Er Direktionens og Kommissionens udtalelse negativ, kan Bestyrelsen ikke bevilge pågældende lån eller garanti.

Artikel 22

1. Banken låner på de internationale kapitalmarkeder de midler, der er nødvendige til gennemførelsen af dens opgaver.

2. Banken kan optage lån på en Medlemsstats kapitalmarked inden for rammerne af den lovgivning, der gælder for indenlandske emissioner, eller — såfremt en Medlemsstat ikke har en sådan lovgivning — når denne Medlemsstat og Banken har forhandlet og er blevet enige om det lån, som Banken overvejer at optage.

Medlemsstatens kompetente myndigheder kan kun nægte deres samtykke, hvis alvorlige vanskeligheder på kapitalmarkedet i denne Stat må frygtes.

Artikel 23

1. Banken kan anvende disponible midler, som den ikke umiddelbart har brug for til opfyldelse af sine forpligtelser, på følgende måder:

a) den kan foretage kapitalanbringelser på pengemarkederne;

b) med forbehold af bestemmelserne i artikel 20, nr. 2, kan den købe eller sælge værdipapirer udstedt af den selv eller dens låntagere;

c) den kan udføre enhver anden finansiell transaktion, i forbindelse med opfyldelsen af dens formål.

2. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 25 må Banken ikke ved forvaltningen af sine kapitalanbringelser foretage valutaarbitrage, som ikke direkte er nødvendiggjort af hensyn til gennemførelsen af dens udlån eller opfyldelsen af de forpligtelser, den har indgået i forbindelse med de af den optagne lån eller stillede garantier.

3. I de forhold, der er omtalt i denne artikel, skal Banken handle i forståelse med vedkommende Medlemsstats kompetente myndigheder eller seddelbank.

Artikel 24

1. Der oprettes en reservefond, som gradvis bringes op på et beløb svarende til 10 % af den tegnede kapital. Såfremt Bankens engagementer berettiger det, kan Bestyrelsen træffe bestemmelse om oparbejdelse af yderligere reserver. Så længe reservefonden endnu ikke er bragt op på sit fulde beløb, skal der tilføres den:

a) renteindtægter af lån, som Banken har ydet af de beløb, der i henhold til artikel 5 skal indbetales af Medlemsstaterne,

b) renteindtægter af lån, som Banken har ydet af de beløb, der fremkommer ved tilbagebetaling af de under a) nævnte lån,

i det omfang, disse renteindtægter ikke er nødvendige for at opfylde Bankens forpligtelser og til at dække dens udgifter.

2. Reservefondens midler skal anbringes på en sådan måde, at de til enhver tid er disponible til opfyldelse af fondens formål.

Artikel 25

1. Banken har altid ret til at overføre sine beholdninger og tilgodehavender i en Medlemsstats valuta til en anden Medlemsstats valuta for at gennemføre finansielle transaktioner i overensstemmelse med dens formål,

således som det er fastsat i Traktatens artikel 130 og under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 23 i disse vedtægter. Banken undgår så vidt muligt at foretage sådanne overforsler, såfremt den har beholdninger, som er disponible eller kan frigøres i den valuta, den har brug for.

2. Banken kan ikke konvertere sine beholdninger i en Medlemsstats valuta til tredjelands valuta uden Medlemsstatens samtykke.

3. Banken kan frit råde såvel over den del af kapitalen, der er indbetalt i guld eller i konvertible valutaer, som over valuta, der er lånt på markedet uden for Fællesskabet.

4. Medlemsstaterne forpligter sig til at stille den valuta til rådighed for Bankens debitorer, som er nødvendig til betaling af afdrag og renter af lån, som Banken har ydet eller garanteret vedrørende projekter, der skal gennemføres på deres områder.

Artikel 26

Såfremt en Medlemsstat mistligholder sine medlemsforpligtelser ifølge disse vedtægter, navnlig forpligtelsen til at indbetale sin andel af den tegnede kapital eller sine særlige lån eller til at forrente og amortisere optagne lån, kan Styrelsesrådet med kvalificeret flertal beslutte at indstille långivning eller garantiydelse til denne Medlemsstat eller dens statsborgere.

Denne beslutning fritager hverken Staten eller dens statsborgere for deres forpligtelser over for Banken.

Artikel 27

1. Træffer Styrelsesrådet beslutning om at indstille Bankens virksomhed, skal al virksomhed omgående ophøre, med undtagelse af de dispositioner,

som er påkrævet for at sikre en behorlig anvendelse, beskyttelse og bevarelse af Bankens aktiver og indfrielse af dens engagementer.

2. I tilfælde af likvidation udnævner Styrelsesrådet likvidatorerne og giver dem instrukser med hensyn til likvidationens gennemførelse.

Artikel 28

1. Banken nyder i hver Medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som den pågældende Stats lovgivning tillægger juridiske personer; den kan i særdeleshed erhverve og afhænde losore og fast ejendom og optræde som part i retssager.

(Stk. 2 ophævet ved fusionstraktatens artikel 28, stk. 2)

[Se fusionstraktatens artikel 28, stk. 1, der er affattet således:

De europæiske Fællesskaber nyder på Medlemsstaternes område de for udførelsen af deres opgave nødvendige privilegier og immuniteter på de betingelser, der er fastsat i den som bilag til denne Traktat knyttede Protokol. Dette gælder også Den europæiske Investeringsbank.]

2. Bankens formue skal være undtaget fra enhver form for rekvisition eller ekspropriation.

Artikel 29

Med forbehold af den kompetence, som er tillagt Domstolen, afgøres tvistigheder mellem på den ene side Banken og på den anden side dens långivere, låntagere eller tredjemand, af de kompetente nationale domsmyndigheder.

Banken vælger et hjemting i hver Medlemsstat. Den kan dog i en kontrakt træffe bestemmelse om et særligt værneting eller indsætte en voldgiftsklausul.

Bankens aktiver kan kun i henhold til en retskendelse gores til genstand for beslaglæggelse eller tvangsfuldbyrdelse.

Udfærdiget i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK

ADENAUER

PINEAU

Antonio SEGNI

BECH

J. LUNS

J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS

HALLSTEIN

M. FAURE

Gaetano MARTINO

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN

Protokol
vedrørende
den tyske indenrigshandel og de dermed
forbundne problemer

DE HOJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER de forhold, der for øjeblikket består på grund af Tysklands deling, I BETRAGTNING,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten:

1. Da samhandelen mellem de tyske områder, for hvilke Forbundsrepublikken Tysklands grundlov gælder, og de tyske områder, på hvilke denne grundlov ikke finder anvendelse, er en del af den tyske indenrigshandel, kræver Traktatens anvendelse i Tyskland ingen ændring af den bestående ordning for denne handel.

2. Hver Medlemsstat underretter de øvrige Medlemsstater og Kommissionen om aftaler vedrørende samhandelen med de tyske områder, på hvilke Forbundsrepublikken Tysklands grundlov ikke finder anvendelse, og om de bestemmelser, der gælder for gennemførelsen af disse aftaler. Den påser, at gennemførelsen ikke sker i strid med fællesmarkedets principper, og træffer især egnede foranstaltninger for at undgå, at de andre Medlemsstaters økonomi skades.

3. Hver Medlemsstat kan træffe egnede foranstaltninger med henblik på at forebygge de vanskeligheder, som kan opstå for den pågældende Stat som følge af en anden Medlemsstats samhandel med de tyske områder, på hvilke Forbundsrepublikken Tysklands grundlov ikke finder anvendelse.

Udfærdiget i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK

ADENAUER

PINEAU

Antonio SEGNi

BECH

J. LUNS

J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS

HALLSTEIN

M. FAURE

Gaetano MARTINO

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN

Protokol
vedrørende Statutten for Det
europæiske økonomiske Fællesskabs
Domstol

DE HOJE KONTRAHERENDE PARTER I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB,

SOM ØNSKER at fastsætte den statut for Domstolen, der omhandles i
denne Traktats artikel 188,

HAR med dette mål for øje UDPEGET som befuldmægtigede:

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE:

Baron J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS, generalsekretær i økonomiministeriet,
formand for den belgiske delegation ved regeringskonferencen;

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND:

Professor dr. Carl Friedrich OPHÜLS, Forbundsrepublikken Tysklands
ambassadør, formand for den tyske delegation ved regeringskonferen-
cen;

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSE REPUBLIK:

Robert MARJOLIN, professor i retsvidenskab, næstformand for den fran-
ske delegation ved regeringskonferencen;

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK:

V. BADINI CONFALONIERI, understatssekretær i udenrigsministeriet, for-
mand for den italienske delegation ved regeringskonferencen;

HENDES KONGELIGE HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG:

Lambert SCHAUS, Storhertugdømmet Luxembourgs ambassadør, for-
mand for den luxembourgske delegation ved regeringskonferencen;

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE:

J. LINTHORST HOMAN, formand for den nederlandske delegation ved regeringskonferencen:

SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der skal knyttes som bilag til Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab.

Artikel 1

Den i medfør af Traktatens artikel 4 oprettede Domstol træder sammen og udøver sin virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktaten og i denne Statut.

AFSNIT I

DOMMERNE OG GENERALADVOKATERNE

Artikel 2

Enhver dommer skal, inden han påbegynder sin embedsvirksomhed, i et offentligt retsmøde aflægge ed på at ville udføre sit hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 3

Dommerne er fritaget for retsforfølgning. For så vidt angår deres embedshandlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, nyder de denne immunitet også efter ophøret af deres embedsvirksomhed.

Domstolen kan i et plenarmode ophæve immuniteten.

Indledes der efter immunitetens ophævelse strafferetlig forfølgning mod en dommer, kan denne i enhver af Medlemsstaterne kun stilles for den ret, der er kompetent til at behandle sager mod medlemmerne af landets overste Domstol.

Artikel 4

Dommerne må ikke varetage noget politisk eller administrativt hverv.

De må ikke udøve nogen — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed, medmindre Rådet undtagelsesvis giver tilladelse hertil.

Ved deres tiltræden afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de under deres embedsvirksomhed og efter dennes ophør vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til, efter at deres embedsvirksomhed er ophørt, at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

I tvivlstilfælde træffer Domstolen afgørelse.

Artikel 5

Bortset fra ordinære nybesættelser samt dødsfald ophører en dommers embedsvirksomhed ved fratræden.

Ved en dommers fratræden indgives afskedsansøgningen til Domstolens præsident, der videresender den til Rådets formand. Ved sidstnævnte meddelelse bliver embedet ledigt.

Bortset fra tilfælde, hvor artikel 6 finder anvendelse, fungerer enhver dommer i embedet, indtil hans efterfølger er tiltrådt.

Artikel 6

En dommer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre han efter Domstolens dommers og generaladvokaters enstemmige opfattelse ikke længere opfylder de nødvendige forudsætninger eller efterkommer de forpligtelser, der følger med embedet. Den pågældende dommer medvirker ikke ved sådanne afgørelser.

Justitssekretæren underretter Europa-Parlamentets formand og Kommissionens formand om Domstolens afgørelse og oversender den til Rådets formand.

Såfremt en dommer ved en sådan afgørelse afskediges fra sit embede, bliver embedet ledigt ved meddelelsen til Rådets formand.

Artikel 7

Ophører en dommer med at udøve sit hverv inden embedsperiodens udløb, udnævnes en efterfølger for resten af perioden.

Artikel 8

Bestemmelserne i artikel 2-7 finder anvendelse på generaladvokaterne.

AFSNIT II

ORGANISATION

Artikel 9

Justitssekretæren aflægger for Domstolen ed på at ville udøve sin virksomhed med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 10

Domstolen udfærdiger bestemmelser om afløsning af justitssekretæren for tilfælde, hvor denne får forfald.

Artikel 11

Til Domstolen knyttes tjenestemænd og andre ansatte, for at den skal kunne udøve sin virksomhed. De er undergivet justitssekretæren under præsidentens tilsyn.

Artikel 12

På forslag af Domstolen kan Rådet med enstemmighed tillade udnævnelsen af assisterende referenter og træffe bestemmelse om deres stilling. De assisterende referenter kan på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, kaldes til at deltage i forberedelsen af sager, der er indbragt for Domstolen, og til at samarbejde med den refererende dommer.

Til assisterende referenter vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som kan dokumentere den nødvendige juridiske egnethed; de udnævnes af Rådet. De aflægger for Domstolen ed på at ville udføre

deres hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 13

Dommerne, generaladvokaterne og justitssekretæren er forpligtet til at have bopæl ved Domstolens sæde.

Artikel 14

Domstolen udover sin virksomhed vedvarende. Retsferiernes længde fastsættes af Domstolen under hensyn til tjenestens krav.

Artikel 15()*

Domstolens afgørelser kan kun gyldigt træffes af et ulige antal dommere. De af Domstolen i plenarmøder truffne afgørelser er gyldige, når syv dommere er tilstede. Afdelingernes afgørelser er kun gyldige, hvis de træffes af tre dommere; får en dommer i en afdeling forfald, kan en dommer fra en anden afdeling tilkaldes i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet.

Artikel 16

Dommerne og generaladvokaterne kan ikke deltage i afgørelsen af nogen sag, hvori de tidligere har optrådt som befuldmægtiget, rådgiver eller advokat for en af parterne, eller hvorom de har måttet udtale sig som medlem af en ret eller en undersøgelseskommission eller i anden egenskab.

Mener en dommer eller en generaladvokat, at han af særlige grunde ikke kan deltage i afgørelsen eller i undersøgelsen af en bestemt sag, under-

(*) Tekst som ændret ved artikel 20 i tiltrædelsesakten DK/IRL/UK.

retter han præsidenten herom. Finder præsidenten, at en dommer eller en generaladvokat af særlige grunde i en bestemt sag ikke bør beklæde retten eller fremkomme med forslag til afgørelser, gør han den pågældende bekendt hermed.

Opstår der vanskeligheder angående anvendelsen af denne artikel, træffer Domstolen afgørelse.

En part kan ikke begære sammensætningen af Domstolen eller af en af dens afdelinger ændret under påberåbelse det være sig af en dommers nationalitet eller af, at der ikke til Domstolen eller en af dens afdelinger er knyttet nogen dommer af partens nationalitet.

AFSNIT III

RETTERGANGSMÅDEN

Artikel 17

Stater såvel som Fællesskabets institutioner repræsenteres for Domstolen af en befuldmægtiget, der udpeges for hver enkelt sag; den befuldmægtigede kan bistås af en rådgiver eller af en advokat, der har beskikkelse i en af Medlemsstaterne.

Andre parter skal repræsenteres af en advokat, der har beskikkelse i en af Medlemsstaterne.

De befuldmægtigede, rådgivere og advokater, der møder for Domstolen, nyder på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, de rettigheder og garantier, der er nødvendige for, at de kan udøve deres hverv uafhængigt.

Domstolen skal i henhold til procesreglementets bestemmelser over for de rådgivere og advokater, der møder for den, have de beføjelser, der normalt tilkommer domstole.

Lærere ved højere læreanstalter, der er statsborgere i Medlemsstater, hvis lovgivning tillader dem at være rettergangsfuldmægtige, nyder for Domstolen samme rettigheder, som i denne artikel indrømmes advokater.

Artikel 18

Retsforhandlingerne for Domstolen opdeles i to stadier: et skriftligt og et mundtligt.

Den skriftlige forhandling omfatter overgivelsen til parterne og til de institutioner i Fællesskabet, hvis beslutninger omtvistes, af stævninger, indlæg, svarskrifter og erklæringer tillige med eventuelle replikker og duplikker samt af alle påberåbte bilag og aktstykker eller af bekræftede genparter deraf.

Overgivelsen varetages af justitssekretæren i den rækkefølge og inden for de frister, der er fastsat i procesreglementet.

Den mundtlige forhandling omfatter oplæsningen af den rapport, der forelægges af den refererende dommer, Domstolens påhør af de befuldmægtigede, rådgiverne og advokaterne samt af generaladvokatens forslag til afgørelser og, i påkommende tilfælde, afhøringen af vidner og sagkyndige.

Artikel 19

Sag anlægges ved Domstolen ved indlevering af stævning til justitssekretæren. Stævningen skal angive sagsøgerens navn og bopæl, under-

skriverens stilling, den part, mod hvem stævningen udtages, søgsmålets genstand, påstandene og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene.

Stævningen ledsages i påkommende tilfælde af det aktstykke, der begæres kendt ugyldigt, eller i det i Traktatens artikel 175 nævnte tilfælde af dokumentation vedrørende tidspunktet for den opfordring, der omhandles i nævnte artikel. Er disse dokumenter ikke vedlagt stævningen, opfordrer justitssekretæren vedkommende part til at fremskaffe dem inden en passende frist; søgsmålet kan ikke afvises, fordi forholdet først bringes i orden efter klagefristens udlob.

Artikel 20

I de i Traktatens artikel 177 omhandlede tilfælde påhviler det den nationale ret, der beslutter at udsætte en sag og retter henvendelse til Domstolen, at oversende denne beslutning til Domstolen. Domstolens justitssekretær giver herefter meddelelse om beslutningen til sagens parter, Medlemsstaterne og Kommissionen og tillige til Rådet, hvis den retsakt, hvis gyldighed eller fortolkning omtvistes, hidrører fra Rådet.

Parterne, Medlemsstaterne, Kommissionen og i påkommende tilfælde Rådet kan inden to måneder fra sidstnævnte meddelelse til Domstolen indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser.

Artikel 21

Domstolen kan forlange, at parterne fremlægger ethvert dokument og meddeler enhver oplysning, som den finder ønskelig. I tilfælde af vægring fastslår Domstolen dette udtrykkeligt.

Domstolen kan ligeledes afkræve Medlemsstaterne og de institutioner, der ikke er parter i retssagen, enhver oplysning, som den finder nødvendig for sagens behandling.

Artikel 22

Domstolen kan til enhver tid efter eget valg betro enkeltpersoner, grupper, bureauer, kommissiøner eller organer den opgave at foretage en sagkyndig undersøgelse.

Artikel 23

Der kan afhøres vidner i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser.

Artikel 24

Domstolen kan på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, over for udeblevne vidner udøve de beføjelser, der sædvanligt tilkommer domstole, og kan ikende boder.

Artikel 25

Vidner og sagkyndige kan afhøres under ed ved benyttelse af den edsformular, der er foreskrevet i procesreglementet, eller på den måde, der er fastsat i vidnets eller den sagkyndiges nationale lovgivning.

Artikel 26

Domstolen kan beslutte, at et vidne eller en sagkyndig skal afhøres for den ret, i hvis område vidnet eller den sagkyndige har bopæl.

Denne beslutning tilstilles i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser vedkommende ret til udførelse. De dokumenter, der udfærdiges i forbindelse med udførelsen af denne retsanmodning, skal i henhold til samme bestemmelser sendes tilbage til Domstolen.

Domstolen påtager sig de hermed forbundne udgifter, men kan i påkommende tilfælde pålægge sagens parter disse omkostninger.

Artikel 27

Hver Medlemsstat anser vidners eller sagkyndiges edsbrud som den tilsvarende lovovertrædelse begået for en national ret i et civilt søgsmål. Efter Domstolens anmeldelse indleder vedkommende Medlemsstat retsforfølgning mod gerningsmanden for den kompetente nationale ret.

Artikel 28

Retsmoderne er offentlige, medmindre Domstolen af egen drift eller på begæring af parterne, af vægtige grunde, træffer anden bestemmelse.

Artikel 29

Under retsforhandlingerne kan Domstolen afhøre de sagkyndige, vidnerne samt parterne selv. De sidstnævnte kan dog kun forhandle mundtligt gennem deres rettergangsfuldmægtige.

Artikel 30

Om hvert retsmode føres en retsbog, der underskrives af præsidenten og justitssekretæren.

Artikel 31

Retslisten fastlægges af præsidenten.

Artikel 32

Domstolens rådslagninger og afstemninger er og forbliver hemmelige.

Artikel 33

Dommene skal begrundes. De skal angive navnene på de dommere, der har medvirket ved afgørelsen.

Artikel 34

Dommene underskrives af præsidenten og justitssekretæren. De afsiges i et offentligt retsmøde.

Artikel 35

Domstolen træffer afgørelse om sagsomkostningerne.

Artikel 36

Under anvendelse af en summarisk fremgangsmåde, der fastlægges i procesreglementet, og som i forment omfang kan afvige fra visse af bestemmelserne i denne Statut, kan Domstolens præsident, på begæring træffe afgørelse enten om udsættelse som nævnt i Traktatens artikel 185, eller om anvendelse af foreløbige forholdsregler som nævnt i artikel 186, eller om udsættelse af tvangsfuldbyrdelse i overensstemmelse med artikel 192, sidste stykke.

I tilfælde af præsidentens forfald træder en anden dommer i hans sted i overensstemmelse med bestemmelserne i procesreglementet.

Afgørelser, der træffes af præsidenten eller af dennes stedfortræder, er kun foreløbige og foregriber på ingen måde Domstolens afgørelse i hovedsagen.

Artikel 37

Medlemsstaterne og Fællesskabets institutioner kan indtræde i retstviser, der er indbragt for Domstolen.

Samme ret tilkommer alle andre personer, der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en for Domstolen indbragt retstvist med undtagelse af retstviser mellem Medlemsstater, mellem Fællesskabets institutioner eller mellem Medlemsstater på den ene side og Fællesskabets institutioner på den anden side.

Påstande, der fremsættes i en begæring om intervention, kan kun gå ud på at understøtte en af parternes påstande.

Artikel 38

Undlader, den, der behorigt er indstævnet, at indgive svarskrift, afsiges der en udeblivelsesdom imod ham. Inden en måned efter forkyndelsen af dom i sagen kan der fremsendes indsigelse imod den. Medmindre Domstolen træffer anden bestemmelse, har en sådan fremsendelse af indsigelse ikke opsættende virkning på fuldbyrdelsen af udeblivelsesdommen.

Artikel 39

Medlemsstaterne, Fællesskabets institutioner og alle andre fysiske eller juridiske personer kan i tilfælde og på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, rejse tredjemandsindsigelse mod dommen i en sag, i hvilken de ikke er blevet tilvarslet, hvis dommen gør indgreb i deres rettigheder.

Artikel 40

Opstår der vanskeligheder vedrørende betydningen og rækkevidden af en dom, tilkommer det Domstolen at fortolke denne på begæring af en part eller en af Fællesskabets institutioner, der godtgør at have en berettiget interesse heri.

Artikel 41

En pådømt sag kan kun begæres genoptaget af Domstolen, hvis der fremkommer en faktisk omstændighed af afgørende betydning, der inden dommens afsigelse var ukendt for Domstolen og for den part, der begærer sagen genoptaget.

Genoptagelsessagen indledes med en kendelse, hvorved Domstolen udtrykkeligt fastslår tilstedeværelsen af en ny faktisk omstændighed, anerkender, at denne har de egenskaber, der kan begrunde en genoptagelse af sagen, og erklærer, at begæringen derfor kan imodekommes.

Begæring om genoptagelse kan ikke fremsættes senere end 10 år efter dommens afsigelse.

Artikel 42

Særlige frister, der tager hensyn til afstandene, fastsættes i procesreglementet.

Overskridelse af fristerne bevirker intet retstab, når den pågældende part godtgør, at der foreligger omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure.

Artikel 43

Krav mod Fællesskabet, der stottes på ansvar uden for kontraktsforhold, forældes fem år efter, at den omstændighed, der ligger til grund for kravet, er indtrådt. Forældelsen afbrydes enten ved indgivelse af stævning til Domstolen, eller ved at den skadelidte forud gør sit krav gældende over for vedkommende institution i Fællesskabet. I sidstnævnte tilfælde skal sag anlægges inden den frist af to måneder, der omhandles i artikel 173; i påkommende tilfælde finder bestemmelserne i artikel 175, stk. 2, anvendelse.

Artikel 44

Det i Traktatens artikel 188 nævnte procesreglement for Domstolen skal foruden de i denne Statut indeholdte bestemmelser indeholde alle øvrige forskrifter, der er nødvendige for dens anvendelse og om forment dens udfyldning.

Artikel 45

Rådet kan ved en med enstemmighed truffet afgørelse foretage de udfyldende tilføjelser af bestemmelserne i denne Statut, der viser sig nødvendige som følge af foranstaltninger, som Rådet måtte have truffet i henhold til Traktatens artikel 165, sidste stykke.

Artikel 46

Umiddelbart efter edsaflæggelsen udpeger Rådets formand ved lodtrækning de dommere og generaladvokater, hvis embeder efter forløbet af den første 3 års-periode skal nybesættes i henhold til Traktatens artikel 167, stk. 2 og 3.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Protokol.

Udfærdiget i Bruxelles, den syttende april nitten hundrede og syvoghalvtreds.

J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS

C. F. OPHÜLS

Robert MARJOLIN

Vittorio BADINI

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN

C. Traktat
om oprettelse af
Det europæiske Atomenergifællesskab

1 — TRAKTATENS TEKST

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE, PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDS-
REPUBLIKKEN TYSKLAND, PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSEKE REPUBLIK,
PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK, HENDES KONGELIGE
HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG, HENDES MAJESTÆT DRON-
NINGEN AF NEDERLANDENE,

SOM ER SIG BEVIDST, at kerneenergien udgør en væsentlig kilde til sik-
ring af produktionens udvikling og fornyelse og vil kunne fremme fredens
sag,

SOM ER OVERBEVIST OM, at alene en omgående fælles indsats kan fore
til resultater, som er i overensstemmelse med deres landes skabende kraft,

SOM HAR SAT SIG FOR at skabe betingelserne for udviklingen af en
stærk kerneenergiindustri, der vil kunne stille store mængder energi til rå-
dighed og medvirke til en modernisering af teknikken, samt på talrige an-
dre områder bidrage til deres folks velstand,

SOM TILSTRÆBER, at der gennemføres sådanne beskyttelsesforanstalt-
ninger, der vil fjerne farene for deres befolkningers liv og sundhed,

SOM ØNSKER at optage andre lande i dette arbejde og at samarbejde
med de internationale organisationer, der er beskæftiget med udviklingen
af den fredelige udnyttelse af atomenergi,

HAR VEDTAGET at oprette et Europæisk Atomenergifællesskab (EURA-
TOM) og har med det mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE:

Paul-Henri SPAAK, udenrigsminister;

Baron J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS, generalsekretær i økonomiministeriet,
formand for den belgiske delegation ved regeringskonferencen;

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND:

Doktor Konrad ADENAUER, forbundskansler;

Professor, dr. Walter HALLSTEIN, statssekretær i udenrigsministeriet;

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK:

Christian PINEAU, udenrigsminister;

Maurice FAURE, statssekretær i udenrigsministeriet;

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK:

Antonio SEGNI, ministerpræsident;

Professor Gaetano MARTINO, udenrigsminister;

HENDES KONGELIGE HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG:

Joseph BECH, stats- og udenrigsminister;

Lambert SCHAUS, ambassador, formand for den luxembourgske delegation ved regeringskonferencen;

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE:

Joseph LUNS, udenrigsminister;

J. LINTHORST HOMAN, formand for den nederlandske delegation ved regeringskonferencen;

SOM, efter at de har udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form, er blevet enige om følgende bestemmelser:

FØRSTE AFSNIT

Fællesskabets opgaver

Artikel 1

Ved denne Traktat opretter DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER indbyrdes et EUROPÆISK ATOMENERGIFÆLLESSKAB (EURATOM).

Fællesskabet har til opgave gennem skabelsen af de nødvendige betingelser for den hurtige dannelse og udvikling af en kerneenergiindustri at bidrage til højnelse af levestandarden i Medlemsstaterne og til udvikling af forbindelserne med andre lande.

Artikel 2

Til opfyldelse af sin opgave skal Fællesskabet under de i denne Traktat foreskrevne betingelser:

- a)* udvikle forskningen og sikre udbredelsen af teknisk viden,
- b)* indføre ensartede sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed og overvåge deres anvendelse,
- c)* lette investeringer og, særligt ved at støtte virksomhedernes initiativ, sikre oprettelsen af sådanne væsentlige anlæg, som er nødvendige for kerneenergiens udvikling i Fællesskabet,
- d)* sørge for regelmæssig og ligelig forsyning med malme og nukleart brændsel til alle brugere i Fællesskabet,
- e)* ved passende kontrol garantere, at nukleart materiale ikke anvendes til andre formål end dem, det er bestemt til,

f) udøve den ejendomsret til specielle fissile materialer, som det har fået tillagt,

g) sikre store afsætningsmuligheder og adgang til den bedst mulige teknik gennem dannelsen af et fælles marked for særligt materiel og udstyr, gennem fri bevægelighed for kapital til investeringer på kerneenergiens område og gennem fri ret til beskæftigelse for specialister inden for Fællesskabet,

h) med andre lande og med internationale organisationer oprette enhver forbindelse, der kan fremme udviklingen af kerneenergiens fredelige anvendelse.

Artikel 3

1. De opgaver, der påhviler Fællesskabet, varetages af

— et EUROPA-PARLAMENT

— et RÅD

— en KOMMISSION

— en DOMSTOL

Hver institution handler inden for rammerne af de beføjelser, som er tillagt den ved denne Traktat.

2. Rådet og Kommissionen består af et *økonomisk og socialt Udvalg* med rådgivende funktioner.

3. Revisionen af regnskaberne varetages af en Revisionsret, der handler inden for de beføjelser, som er tillagt den ved denne traktat (*).

(*) Stk. 3 indsat ved artikel 19 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

ANDET AFSNIT

Bestemmelser til fremme af kerneenergiens udvikling

KAPITEL I

UDVIKLING AF FORSKNINGEN

Artikel 4

1. Kommissionen har til opgave at fremme og lette kerneenergiforskningen i Medlemsstaterne og at supplere denne ved gennemførelsen af Fællesskabets forsknings- og undervisningsprogram.

2. Kommissionen handler herved inden for det område, som er bestemt i den liste, der er knyttet til denne Traktat som Bilag I.

Denne liste kan ændres af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen. Denne rådfører sig med det i artikel 134 omhandlede videnskabelige og tekniske Udvalg.

Artikel 5

For at fremme koordinationen af forskningen i Medlemsstaterne og for at kunne supplere den retter Kommissionen, enten ved særlig forespørgsel, rettet til en bestemt modtager, og hvorom underretning gives til hans hjemstat, eller ved almindelig offentlig bekendtgørelse, opfordring til Medlemsstaterne, personer eller virksomheder til at forelægge Kommissionen deres programmer for den forskning, der omhandles i forespørgslen.

Efter at have givet de pågældende fuld adgang til at fremsætte deres bemærkninger kan Kommissionen afgive en motiveret udtalelse om hvert af de programmer, som forelægges for den. Såfremt den pågældende Stat, person eller virksomhed, som har fremlagt programmet, anmoder derom, er Kommissionen pligtig at afgive en sådan udtalelse.

Gennem disse udtalelser fraråder Kommissionen unødvendigt dobbeltarbejde og leder forskningen mod utilstrækkeligt udforskede områder. Kommissionen kan kun offentliggøre programmerne efter samtykke fra de Stater, personer eller virksomheder, der har fremlagt dem.

Kommissionen offentliggør regelmæssigt en liste over de områder inden for kerneforskningen, som den anser for utilstrækkeligt udforskede.

Kommissionen kan til samråd og til udveksling af oplysninger sammenkalde repræsentanter for offentlige og private forskningscentre, samt alle eksperter, der udover forskning på de samme eller beslægtede områder.

Artikel 6

For at fremme iværksættelsen af de forskningsprogrammer, som fremlægges for den, kan Kommissionen:

a) inden for rammerne af forskningskontrakter yde et finansielt bidrag, dog ikke i form af subsidier,

b) mod eller uden vederlag levere udgangsmaterialer eller specielle fysiske materialer, som den disponerer over, til gennemførelsen af disse programmer.

c) mod eller uden vederlag stille anlæg, udstyr eller ekspertbistand til rådighed for Medlemsstater, personer eller virksomheder,

d) foranledige, at de pågældende Medlemsstater, personer eller virksomheder afholder udgifterne i fællesskab.

Artikel 7

På forslag af Kommissionen, der rådfører sig med Det videnskabelige og tekniske Udvalg, fastlægger Rådet med enstemmighed Fællesskabets forsknings- og undervisningsprogrammer.

Disse programmer fastlægges for et tidsrum af ikke over fem år.

De nødvendige midler til udførelse af disse programmer opføres hvert år på Fællesskabets forsknings- og investeringsbudget.

Kommissionen sørger for gennemførelsen af programmerne og aflægger hvert år en rapport herom til Rådet.

Kommissionen holder Det økonomiske og sociale Udvalg underrettet om hovedlinjerne i Fællesskabets forsknings- og undervisningsprogrammer.

Artikel 8

1. Efter høring af Det videnskabelige og tekniske Udvalg opretter Kommissionen et fælles Atomforskningscenter.

Centret sikrer gennemførelsen af forskningsprogrammerne og de andre opgaver, som Kommissionen pålægger det.

Det sikrer endvidere indførelsen af en ensartet terminologi og et fælles målesystem på kerneenergiområdet.

Det opretter et centralbureau for kernefysiske målinger.

2. Centrets virksomhed kan af geografiske eller arbejdstekniske grunde udoves i forskellige institutter.

Artikel 9

1. Efter at have indhentet udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg kan Kommissionen inden for rammerne af Det fælles Atomforskningscenter oprette skoler til uddannelse af specialister, navnlig inden for områderne prospektering, fremstilling af nukleare materialer af stor renhedsgrad, behandling af bestrålet atombrændsel, nuklear teknologi, sundhedsbeskyttelse samt fremstilling og anvendelse af radioaktive isotoper.

Kommissionen fastlægger retningslinjerne for undervisningen.

2. Der oprettes et institut på universitetsniveau, hvis virksomhed fastlægges af Rådet, der træffer bestemmelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Artikel 10

Kommissionen kan ved kontrakt betro gennemførelsen af visse dele af Fællesskabets forskningsprogram til Medlemsstater, personer eller virksomheder, såvel som til tredjelande, internationale organisationer eller statsborgere i tredjelande.

Artikel 11

Kommissionen offentliggør de i artiklerne 7, 8 og 10 omhandlede forskningsprogrammer samt regelmæssige rapporter, om hvordan deres gennemførelse skrider frem.

KAPITEL II

UDBREDELSE AF VIDEN

Afdeling I

Viden som Fællesskabet råder over

Artikel 12

Medlemsstater, personer og virksomheder har ret til, efter ansøgning til Kommissionen, at opnå ikke-eksklusive licenser på patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder, brugsmonstre eller patentansøgninger, som er Fællesskabets ejendom, for så vidt de er i stand til effektivt at udnytte de opfindelser, der er genstand for disse.

På samme vilkår indrømmer Kommissionen underlicenser på patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder, brugsmonstre eller patentansøgninger, når Fællesskabet har rådighed over kontraktlige licenser, der giver mulighed herfor.

På betingelser, der fastsættes efter fælles overenskomst med licenstagere, indrømmer Kommissionen sådanne licenser eller underlicenser og giver alle for udnyttelsen nødvendige oplysninger. Disse betingelser tager især sigte på at fastsætte en passende godtgørelse og eventuelt også på at fastslå licenstagernes ret til at indrømme tredjemand underlicenser, samt på at pålægge en pligt til at behandle de meddelte oplysninger som fabrikanthemmeligheder.

I mangel af enighed om fastsættelsen af de i stk. 3 omhandlede betingelser kan licenstagerne henvende sig til Domstolen for at få passende betingelser fastlagt.

Artikel 13

Kommissionen skal meddele Medlemsstater, personer og virksomheder sådan viden, som ikke er omfattet af bestemmelserne i artikel 12, og som Fællesskabet er kommet i besiddelse af, hvad enten denne viden hidrerer fra udførelsen af dets forskningsprogram, eller er blevet meddelt Fællesskabet med ret til frit at råde over den.

Dog kan Kommissionen gøre meddelelsen af denne viden betinget af, at den holdes fortrolig og ikke videregives til tredjemand.

Kommissionen kan ikke videregive viden, som den har erhvervet under forbehold af begrænsninger vedrørende dens anvendelse og udbredelse — som for eksempel den såkaldte klassificerede viden — medmindre den sikrer, at disse begrænsninger vil blive respekteret.

A f d e l i n g I I

Anden viden

a) Udbredelse på frivilligt grundlag

Artikel 14

Kommissionen bestræber sig på ved mindelig overenskomst at erhverve eller lade erhverve viden, der kan tjene til opfyldelsen af Fællesskabets formål, samt på at opnå indrømmelse af licenser til udnyttelse af patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder, brugsmonstre eller patentansøgninger, der dækker denne viden.

Artikel 15

Kommissionen fastlægger en fremgangsmåde, efter hvilken Medlemsstater, personer og virksomheder med Kommissionen som mellemed kan udveksle forelobige eller endelige resultater af deres forskning, for så vidt det ikke drejer sig om resultater, Fællesskabet har erhvervet i kraft af forskningsopgaver betroet af Kommissionen.

Denne fremgangsmåde skal sikre udvekslingens fortrolige karakter. Dog kan de meddelte resultater af Kommissionen videregives til det fælles Atomforskningscenter i dokumentationsojemed, uden at denne videregivelse medfører en udnyttelsesret, medmindre den, som har givet meddelelsen, har samtykket heri.

b) Underretning til Kommissionen ex officio

Artikel 16

1. Så snart en patentansøgning eller brugsmønsteransøgning, hvis genstand er af egentlig kernefysisk art, indleveres hos en Medlemsstat, anmoder denne ansøgeren om at samtykke i, at Kommissionen øjeblikkelig underrettes om ansøgningens indhold.

Hvis ansøgeren samtykker, sker denne underretning inden tre måneder fra ansøgningens indlevering. Hvis ansøgeren ikke samtykker, underretter Medlemsstaten inden for samme tidsrum Kommissionen om ansøgningens eksistens.

Kommissionen kan rette begæring til Medlemsstaten om meddelelse af indholdet af en ansøgning, om hvis eksistens Kommissionen er blevet underrettet.

Kommissionen fremsætter sin begæring herom inden to måneder, efter at den har modtaget underretningen. Enhver forlængelse af denne frist medfører en tilsvarende forlængelse af den i sjette afsnit angivne frist.

Medlemsstaten skal, efter modtagelse af Kommissionens begæring, påny søge at opnå ansøgerens samtykke til meddelelsen af ansøgningens indhold. I tilfælde af samtykke sker denne meddelelse uopholdeligt.

Hvis ansøgeren ikke samtykker, skal Medlemsstaten alligevel foretage denne meddelelse til Kommissionen inden for en frist af atten måneder fra ansøgningens indlevering.

2. Medlemsstaterne skal inden for en frist af atten måneder fra indleveringen at regne meddele Kommissionen eksistensen af enhver endnu ikke offentliggjort patentansøgning eller brugsmonsteransøgning, hvis genstand efter deres skøn, byggende på en første undersøgelse, uden at være af egentlig kernefysisk art, er direkte knyttet til og af væsentlig betydning for kerneenergiens udvikling inden for Fællesskabet.

På Kommissionens begæring skal den underrettes om indholdet heraf inden for en frist på to måneder.

3. Medlemsstaterne skal i så høj grad som muligt forkorte varigheden af behandlingen af patentansøgninger eller brugsmonsteransøgninger, hvis genstand er af den i stk. 1 og 2 nævnte art, og som har været gjort til genstand for en begæring fra Kommissionen, således at offentliggørelsen kan finde sted inden for den kortest mulige frist.

4. De ovenfor nævnte meddelelser skal af Kommissionen betragtes som fortrolige. De kan kun finde sted til dokumentationsformål. Dog kan Kommissionen, med ansøgerens samtykke eller i overensstemmelse med artiklerne 17-23, udnytte de meddelte opfindelser.

5. Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse, når en aftale, der er indgået med tredjeland eller med en international organisation, er til hinder for underretningen.

*c) Indrømmelse af licenser ved
voldgift eller ex officio*

Artikel 17

1. I mangel af frivillig overenskomst kan ikke-eksklusive licenser indrømmes ved voldgift eller ex officio på de i artiklerne 18-23 angivne betingelser:

a) til Fællesskabet eller til de Fællesforetagender, der har fået denne ret tildelt i henhold til artikel 48, når det drejer sig om patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder eller brugsmonstre dækkende opfindelser, der har direkte forbindelse med kernefysisk forskning, i det omfang indrømmelse af sådanne licenser er nødvendig for at gennemføre deres eget forskningsarbejde eller uundværlig for driften af deres anlæg.

På begæring af Kommissionen skal disse licenser give ret til at bemyndige tredjemand til at udnytte opfindelsen i det omfang, denne udfører arbejder eller ordrer for Fællesskabets eller for Fællesforetagenders regning;

b) til personer eller virksomheder, som har ansøgt Kommissionen herom, når det drejer sig om patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder eller brugsmonstre dækkende en opfindelse, der har direkte forbindelse med og er af væsentlig betydning for kerneenergiens udvikling inden for Fællesskabet, under forudsætning af at samtlige følgende betingelser opfyldes:

- i) at mindst fire år er forløbet siden indleveringen af patentansøgningen, medmindre det drejer sig om en opfindelse, hvis genstand er af egentlig kernefysisk art;

- ii) at de behov, som følger af udviklingen af kerneenergien inden for en Medlemsstats områder, hvor en opfindelse er beskyttet, efter Kommissionens opfattelse af denne udvikling ikke er dækket, for så vidt angår denne opfindelse;
- iii) at patenthaveren, efter at være blevet opfordret til selv eller gennem sine licenstagere at dække disse behov, ikke har efterkommet opfordringen;
- iv) at de licensberettigede personer eller virksomheder er i stand til ved deres udnyttelse effektivt at dække disse behov.

For at dække de nævnte behov kan Medlemsstaterne ikke uden forudgående begæring fra Kommissionen bringe nogen i deres nationale lovgivning indeholdt tvangsforanstaltning til anvendelse, som ville medføre begrænsning i den beskyttelse, der gives opfindelsen.

2. Indrømmelse af en ikke-eksklusiv licens under de i det foregående stykke angivne betingelser kan ikke opnås, hvis patenthaveren påviser, at der foreligger gyldig grund, og specielt at der ikke er blevet givet ham en passende tidsfrist.

3. Indrømmelse af en licens i medfør af stk. 1 giver ret til fuld erstatning, hvis størrelse skal fastsættes efter nærmere aftale mellem indehaveren af patentet, den midlertidigt beskyttede rettighed eller brugsmonstret, og licenstageren.

4. Bestemmelserne i denne artikel gør ikke indgreb i bestemmelserne i Pariserkonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret.

Artikel 18

Til opfyldelse af de i denne afdeling angivne formål oprettes et Voldgiftsudvalg, hvis medlemmer udpeges, og hvis forretningsorden fastlægges af Rådet på forslag af Domstolen.

Voldgiftsudvalgets afgørelser kan inden en måned efter deres bekendtgørelse indbringes af parterne for Domstolen med opsættende virkning. Domstolens provelse kan kun omfatte afgørelsens formelle rigtighed samt Voldgiftsudvalgets fortolkning af denne Traktats bestemmelser.

Voldgiftsudvalgets endelige afgørelser har retskraft mellem sagens parter. De har eksekutionskraft på de i artikel 164 fastsatte betingelser.

Artikel 19

Ønsker Kommissionen i mangel af frivillig overenskomst at udvirke indrømmelse af licensrettigheder i et af de i artikel 17 omhandlede tilfælde, giver den meddelelse herom til indehaveren af patentet, den midlertidigt beskyttede rettighed, brugsmonstret eller patentansøgningen og anfører i sin meddelelse licenstageren og licensens omfang.

Artikel 20

Indehaveren kan inden for en frist af en måned fra modtagelsen af den i artikel 19 nævnte meddelelse foreslå Kommissionen, og i påkommende tilfælde den begunstigede tredjemand, at indgå aftale om sagens indbringelse for Voldgiftsudvalget.

Hvis Kommissionen eller den begunstigede tredjemand afslår at indgå voldgiftsaftale, kan Kommissionen ikke kræve, at Medlemsstaten eller dens kompetente myndigheder skal indrømme licensen eller foranledige den indrømmet.

Hvis Voldgiftsudvalget har fået sagen forelagt ifølge sådan aftale og konstaterer, at Kommissionens begæring er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 17, afsiger den en motiveret kendelse om, at licens skal indrømmes til den licenssøgende, og hvori licensbetingelserne og

licensafgiftens størrelse fastsættes i det omfang, parterne ikke selv har kunnet blive enige herom.

Artikel 21

Når indehaveren ikke foreslår at indbringe sagen for Voldgiftsudvalget, kan Kommissionen anmode den interesserede Medlemsstat eller dennes kompetente myndigheder om at indromme licensen eller lade denne indromme.

Hvis Medlemsstaten eller dennes kompetente myndigheder, efter at have hørt patenthaveren, skønner, at de i artikel 17 omhandlede betingelser ikke er opfyldt, underretter den Kommissionen om sit afslag på at indromme licensen eller foranledige den indrommet.

Hvis Medlemsstaten afslår at indromme licensen eller foranledige den indrommet, eller ikke inden for et tidsrum af fire måneder at regne fra begæringen afgiver nogen forklaring vedrørende licensens indømmelse, kan Kommissionen inden to måneder indbringe sagen for Domstolen.

Patenthaveren skal høres under sagens behandling ved Domstolen.

Hvis Domstolens afgørelse går ud på, at de i artikel 17 omhandlede betingelser er opfyldt, skal den interesserede Medlemsstat eller dens kompetente myndigheder tage de nødvendige skridt til at fuldbyrde dommen.

Artikel 22

1. Såfremt der mellem indehaveren af patentet, den midlertidigt beskyttede rettighed eller brugsmonstret og licenstageren ikke opnås enighed om erstatningens størrelse, kan parterne indgå aftale om at indbringe sagen for Voldgiftsudvalget.

Parterne giver derved afkald på enhver klageadgang bortset fra den, der er nævnt i artikel 18.

2. Hvis licenstageren afslår at indgå voldgiftsaftale, anses licensindrømmelsen for bortfaldet.

Hvis indehaveren afslår at indgå voldgiftsaftale, fastsættes den i denne artikel nævnte erstatning af de kompetente nationale myndigheder.

Artikel 23

Efter et års forløb kan Voldgiftsudvalgets eller de kompetente nationale myndigheders afgørelser omgøres for så vidt angår licensbetingelserne, i det omfang nye forhold berettiger det.

Omgørelsen påhviler den instans, der har truffet afgørelsen.

A f d e l i n g I I I

Bestemmelser vedrørende hemmeligholdelse

Artikel 24

Den viden, som Fællesskabet har erhvervet ved udførelsen af sit forskningsprogram, og hvis udbredelse vil kunne skade en eller flere Medlemsstaters forsvarsinteresser, er undergivet hemmeligholdelse på følgende vilkår.

1. En af Rådet på Kommissionens forslag vedtaget sikkerhedsforordning fastsætter i henhold til bestemmelserne i denne artikel de forskellige hemmeligholdelsesregler, der kan bringes i anvendelse, og de sikkerhedsforanstaltninger, der skal træffes for hver af dem.

2. Kommissionen skal midlertidigt underkaste sådan viden, hvis udbredelse efter dens skøn vil skade en eller flere Medlemsstaters forsvarsinteresser, de hemmeligholdelsesregler, der til dette formål er opstillet i sikkerhedsforordningen.

Den meddeler omgående sådan viden til Medlemsstaterne, der midlertidigt skal sikre hemmeligholdelsen på tilsvarende vilkår.

Inden tre måneders forløb giver Medlemsstaterne meddelelse til Kommissionen, om de ønsker at opretholde den midlertidige ordning, at erstatte den med en anden ordning eller at ophæve hemmeligholdelsen.

Den strengeste af de således krævede ordninger kommer til anvendelse ved udløbet af denne frist. Kommissionen underretter Medlemsstaterne herom.

På begæring af Kommissionen eller en Medlemsstat kan Rådet med enstemmighed til enhver tid bringe en anden ordning til anvendelse eller ophæve hemmeligholdelsen. Rådet indhenter udtalelse fra Kommissionen, før det udtaler sig om en Medlemsstats begæring.

3. Bestemmelserne i artiklerne 12 og 13 kommer ikke til anvendelse på viden, der er undergivet hemmeligholdelse.

Under forbehold af at gældende sikkerhedsforanstaltninger respekteres, kan dog

a) den i artiklerne 12 og 13 omhandlede viden meddeles af Kommissionen:

- i) til et Fællesforetagende
- ii) til en person eller til en virksomhed, der ikke er et Fællesforetagende, ved formidling af den Medlemsstat, på hvis område den pågældende udøver sin virksomhed;

b) den i artikel 13 omhandlede viden af en Medlemsstat meddeles til en person eller til en virksomhed, som ikke er et Fællesforetagende, men

som udøver sin virksomhed på denne Stats område, på betingelse af at Kommissionen underrettes om denne meddelelse;

c) desuden kan hver Medlemsstat, enten til eget brug eller til brug for en person eller virksomhed, der udøver sin virksomhed på dens område, af Kommissionen kræve, at licens indrømmes i overensstemmelse med artikel 12.

Artikel 25

1. Den Medlemsstat, der giver meddelelse om eksistensen eller indholdet af en patentansøgning eller brugsmønsteransøgning, hvis genstand falder ind under artikel 16, stk. 1 eller 2, giver i påkommende tilfælde meddelelse om nødvendigheden af, at denne ansøgning af forsvarshensyn undergives hemmeligholdelsespligt i det omfang, den angiver og fastsætter den sandsynlige varighed heraf.

Kommissionen videregiver til de andre Medlemsstater samtlige de oplysninger, den modtager i medfør af foregående afsnit. Kommissionen og Medlemsstaterne skal respektere de forholdsregler, som den af oprindelsesstaten forlangte hemmeligholdelsesordning medfører ifølge sikkerhedsforordningens bestemmelser.

2. Kommissionen kan ligeledes videregive disse oplysninger, enten til Fællesforetagender, eller, ved en Medlemsstats formidling, til en person eller en virksomhed, som ikke er et Fællesforetagende, men som udøver sin virksomhed på denne Stats område.

De opfindelser, der er genstand for de i stk. 1 omhandlede ansøgninger, kan kun udnyttes med ansøgerens samtykke eller i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 17-23.

De oplysninger og i påkommende tilfælde den udnyttelse, som omhandles i dette stykke, er underkastet de foranstaltninger, som den af

oprindelsesstaten forlangte hemmeligholdelsesordning medfører ifølge sikkerhedsforordningens bestemmelser.

De er i alle tilfælde betinget af oprindelsesstatens samtykke. Nægtelse af oplysninger og udnyttelse kan kun motiveres af forsvarshensyn.

3. På begæring af Kommissionen eller en Medlemsstat kan Rådet med enstemmighed til enhver tid bringe en anden ordning til anvendelse eller ophæve hemmeligholdelsen. Rådet indhenter udtalelse fra Kommissionen, for det udtaler sig om en Medlemsstats begæring.

Artikel 26

1. Når den viden, der er genstand for patenter, patentansøgninger, midlertidigt beskyttede rettigheder, brugsmonstre eller ansøgninger om brugsmonstre undergives hemmeligholdelse i henhold til bestemmelserne i artiklerne 24 og 25, kan de Stater, der har anmodet om hemmeligholdelse, ikke nægte deres samtykke til, at tilsvarende ansøgninger indleveres i de andre Medlemsstater.

Hver Medlemsstat træffer de nødvendige forholdsregler, for at sådanne rettigheder og ansøgninger forbliver hemmelige i overensstemmelse med de nationale love og andre retsforskrifter.

2. Den viden, der er undergivet hemmeligholdelse i medfør af artikel 24, kan kun gores til genstand for ansøgninger uden for Medlemsstaterne med disses enstemmige samtykke. I mangel af stillingtagen fra disse Staters side betragtes dette samtykke som opnået efter seks måneders forløb fra den dag, da den omhandlede viden meddeles Medlemsstaterne af Kommissionen.

Artikel 27

Erstatning for det tab, ansøgeren lider som følge af hemmeligholdelse af forsvarshensyn, afgøres efter Medlemsstaternes nationale lovgiv-

ning og skal udredes af den Stat, der har anmodet om hemmeligholdelsen, eller som har foranlediget enten skærpelse eller forlængelse af denne, eller forbud mod ansøgning uden for Fællesskabet.

I tilfælde, hvor flere Medlemsstater har foranlediget enten skærpelse eller forlængelse af hemmeligholdelsen, eller forbud mod ansøgning uden for Fællesskabet, skal de solidarisk erstatte det ved deres begæring forvoldte tab.

Fællesskabet kan ikke i kraft af denne artikel gøre krav på nogen erstatning.

A f d e l i n g I V

Særlige bestemmelser

Artikel 28

I tilfælde, hvor ansøgninger om patenter eller brugsmønstre, som endnu ikke har været offentliggjort, eller patenter eller brugsmønstre, der af forvarshensyn har været hemmeligholdt, som følge af deres meddelelse til Kommissionen udnyttes uretmæssigt eller bringes til en uberettiget tredjemands kundskab, skal Fællesskabet erstatte det af den pågældende lidte tab.

Fællesskabet indtræder, uden at give afkald på egne rettigheder over for skadevolderen, i de interesserede parter krav mod tredjemand i det omfang, det har erstattet tabet. Fællesskabets ret til i overensstemmelse med gældende almindelige bestemmelser at gøre krav gældende mod skadevolderen berøres ikke heraf.

Artikel 29

Enhver aftale eller kontrakt om udveksling af videnskabelig eller industriel viden på atomforskningens område mellem en Medlemsstat, en person eller en virksomhed og et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland, som fra en af siderne måtte kræve underkastelse af en Stat, der handler under udøvelse af sin suverænitet, skal afsluttes af Kommissionen.

Dog kan Kommissionen tillade en Medlemsstat, en person eller en virksomhed at afslutte sådanne aftaler på de betingelser, Kommissionen anser for passende, under forbehold af anvendelse af bestemmelserne i artiklerne 103 og 104.

KAPITEL III

SUNDHEDSBESKYTTELSE

Artikel 30

I Fællesskabet indføres grundlæggende normer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling.

Ved grundlæggende normer forstås:

- a) de maksimale doser, der kan tillades med fornuftig sikkerhed,
- b) den maksimalt tilladelige bestråling og kontramining,
- c) de fundamentale principper for lægekontrol med arbejdstagerne.

Artikel 31

De grundlæggende normer udarbejdes af Kommissionen, efter indstilling fra en gruppe personer udpeget af Det videnskabelige og tekniske Udvalg blandt Medlemsstaternes videnskabelige eksperter, især blandt eksperter for offentlig sundhed. Om de således udarbejdede grundlæggende normer indhenter Kommissionen udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg.

Efter høring af Europa-Parlamentet vedtages de grundlæggende normer af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, der til dette oversender de udtalelser, den har indhentet fra Udvalgene.

Artikel 32

Efter anmodning fra Kommissionen eller fra en Medlemsstat kan de grundlæggende normer revideres eller kompletteres efter den i artikel 31 angivne fremgangsmåde.

Kommissionen skal behandle enhver anmodning, der fremsættes af en Medlemsstat.

Artikel 33

Hver Medlemsstat vedtager de love og administrative bestemmelser, der er egnede til at sikre overholdelsen af de fastlagte grundlæggende normer, og træffer de nødvendige foranstaltninger med hensyn til undervisning og faglig uddannelse.

Kommissionen afgiver alle henstillinger med henblik på at sikre en harmonisering af de gældende bestemmelser i Medlemsstaterne.

Med henblik herpå skal Medlemsstaterne meddele Kommissionen de ved denne Traktats ikrafttræden gældende bestemmelser tillige med senere forslag til bestemmelser af samme karakter.

Kommissionens eventuelle henstillinger vedrørende forslag til bestemmelser skal fremsættes inden tre måneder fra meddelelsen af disse forslag.

Artikel 34

Enhver Medlemsstat, på hvis område særlig farlige eksperimenter skal finde sted, skal træffe yderligere bestemmelser om beskyttelse af sundheden, hvorom den forinden indhenter Kommissionens udtalelse.

Kommissionens samtykke kræves, såfremt virkningerne af disse eksperimenter kan antages at ville berøre de andre Medlemsstaters områder.

Artikel 35

Hver Medlemsstat opretter de nødvendige anlæg til gennemførelse af en permanent kontrol med radioaktivitetsmængden i atmosfæren, i vand og i jord, samt til gennemførelse af kontrol med overholdelsen af de grundlæggende normer.

Kommissionen har adgang til disse kontrolanlæg; den kan fore tilsyn med deres funktion og effektivitet.

Artikel 36

Oplysninger vedrørende de i artikel 35 omhandlede kontrolforanstaltninger meddeles Kommissionen regelmæssigt af de kompetente myndigheder, for at den kan være lobende underrettet om den mængde af radioaktivitet, som befolkningen kan antages at være udsat for.

Artikel 37

Hver Medlemsstat skal forsyne Kommissionen med alle almindelige oplysninger vedrørende planer om bortskaffelse af radioaktivt spild i enhver form, for at det derved kan afgøres, om iværksættelsen af denne

plan kan antages at medføre en radioaktiv kontaminering af en anden Medlemsstats vande, jord eller luftrum.

Efter horing af den i artikel 31 omhandlede ekspertgruppe afgiver Kommissionen sin udtalelse inden for en frist af seks måneder.

Artikel 38

Kommissionen retter til Medlemsstaterne alle henstillinger vedrørende radioaktivitetsmængden i atmosfæren, i vand og i jord.

I påtrængende tilfælde udsteder Kommissionen et direktiv, i hvilket den pålægger den pågældende Medlemsstat, inden for en af Kommissionen fastsat frist, at træffe alle nødvendige forholdsregler for at undgå en overskridelse af de grundlæggende normer og for at sikre forskrifternes overholdelse.

Hvis denne Stat ikke inden for den fastsatte frist efterkommer Kommissionens direktiv, kan denne eller enhver interesseret Medlemsstat, uanset bestemmelserne i artiklerne 141 og 142, øjeblikkeligt forelægge sagen for Domstolen.

Artikel 39

Straks ved oprettelsen af Det fælles Atomforskningscenter etablerer Kommissionen inden for dets rammer en afdeling for dokumentation og undersøgelse af spørgsmål vedrørende sundhedsbeskyttelse.

Denne afdeling har særligt til opgave at samle det materiale og de oplysninger, der er omhandlet i artiklerne 33, 37 og 38, og at bistå Kommissionen ved udførelsen af de opgaver, der er pålagt den i dette kapitel.

KAPITEL IV

INVESTERINGER

Artikel 40

For at fremme initiativ hos personer og virksomheder og for at lette en koordineret udvikling af deres investeringer på kerneenergiens område, offentliggør Kommissionen regelmæssigt programmer af vejledende karakter, især vedrørende målsætning for fremstilling af kerneenergi, og de investeringer af enhver art, som deres gennemførelse indebærer.

Kommissionen indhenter udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg om disse programmer, inden de offentliggøres.

Artikel 41

Personer og virksomheder inden for de industrisektorer, som er nævnt i denne Traktats Bilag II, skal meddele Kommissionen deres investeringsprojekter vedrørende nye anlæg samt udskiftninger og ændringer, hvis karakter og betydning svarer til de kriterier, som er fastlagt af Rådet på forslag af Kommissionen.

Listen over de ovenfor nævnte industrisektorer kan på forslag af Kommissionen, der forinden indhenter udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, ændres af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Artikel 42

De i artikel 41 omhandlede projekter skal meddeles Kommissionen og gives den pågældende Medlemsstat til orientering, senest tre måneder før afslutningen af de første kontrakter med leverandørerne, eller tre må-

neder for arbejdernes påbegyndelse, hvis disse skal udføres med virksomhedens egne midler.

På forslag af Kommissionen kan Rådet ændre denne frist.

Artikel 43

Kommissionen drøfter med personerne eller virksomhederne alle sider af investeringsprojekterne, der har forbindelse med denne Traktats formål.

De meddeler den pågældende Medlemsstat sit synspunkt.

Artikel 44

Med Medlemsstaternes, personernes eller virksomhedernes tilladelse kan Kommissionen offentliggøre de investeringsprojekter, der er blevet meddelt den.

KAPITEL V

FÆLLESFORETAGENDERNE

Artikel 45

De virksomheder, der er af ganske særlig betydning for kerneindustriens udvikling inden for Fælleskabet, kan konstitueres som Fællesforetagender i denne Traktats betydning i overensstemmelse med bestemmelserne i nedenstående artikler.

Artikel 46

1. Ethvert projekt om et Fællesforetagende undersøges af Kommissionen, hvad enten det hidrører fra Kommissionen, en Medlemsstat eller fra anden side.

Med henblik herpå indhenter Kommissionen udtalelse fra Medlemsstaterne såvel som fra ethvert offentligt eller privat organ, som den anser for at være i stand til at give den oplysninger.

2. Kommissionen overgiver ethvert projekt om et Fællesforetagende til Rådet med en motiveret udtalelse.

Hvis Kommissionen udtaler sig positivt om nødvendigheden af det påtænkte Fællesforetagende, forelægger den Rådet forslag vedrørende:

- a) foretagendets placering,
- b) vedtægterne,
- c) finansieringens omfang og forløb,
- d) Fællesskabets eventuelle deltagelse i Fællesforetagendets finansiering,
- e) eventuel deltagelse af et tredjeland, en international organisation eller en statsborger i et tredjeland, i Fællesforetagendets finansiering eller ledelse,
- f) indrømmelse af alle eller af nogle af de i denne Traktats Bilag III opregnede fordele.

Kommissionen vedlægger en detaljeret rapport om projektet i dets helhed.

Artikel 47

Når Rådet har fået sagen forelagt af Kommissionen, kan det anmode denne om de supplerende oplysninger og undersøgelser, som det anser for nødvendige.

Hvis Rådet, der har truffet afgørelse med kvalificeret flertal, er af den opfattelse, at et forslag, der af Kommissionen er fremsendt med dennes ugunstige udtalelse, alligevel skal realiseres, skal Kommissionen forelægge Rådet de forslag og den detaljerede rapport, der omhandles i artikel 46.

I tilfælde af en gunstig udtalelse fra Kommissionen eller i det i foregående stykke omhandlede tilfælde, træffer Rådet med kvalificeret flertal afgørelse om ethvert af Kommissionens forslag.

Dog kræves der enstemmighed i Rådet angående:

a) Fællesskabets deltagelse i Fællesforetagendets finansiering,

b) deltagelse af et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland i Fællesforetagendets finansiering eller ledelse.

Artikel 48

På forslag af Kommissionen og efter enstemmig vedtagelse i Rådet kan alle eller nogle af de i denne Traktats Bilag III opregnede fordele bringes til anvendelse for ethvert Fællesforetagende, og Medlemsstaterne er hver for sit vedkommende pligtige at sikre deres gennemførelse.

Rådet kan på samme måde fastsætte vilkårene for indrømmelsen af disse fordele.

Artikel 49

Oprettelsen af et Fællesforetagende sker i henhold til Rådets beslutning.

Ethvert Fællesforetagende har status som juridisk person.

I hver Medlemsstat har det den videstgående rets- og handleevne, som vedkommende Stats lovgivning tillægger juridiske personer; det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsore og optræde som part i retssager.

Medmindre intet andet er bestemt i denne Traktat eller i Fællesforetagendets vedtægter, er dette underkastet de regler, der gælder for industri- eller handelsvirksomheder; vedtægterne kan subsidiaært henvise til Medlemsstaternes nationale lovgivning.

Med forbehold af den kompetence, der i kraft af denne Traktat er tillagt Domstolen, afgøres tvister, der berør Fællesforetagenderne, af de kompetente nationale domsmyndigheder.

Artikel 50

Fællesforetagendernes vedtægter kan i givet fald ændres i overensstemmelse med disses særlige bestemmelser derom.

Dog kan disse ændringer først træde i kraft, efter at de på forslag af Kommissionen er vedtaget af Rådet, der træffer sin afgørelse i overensstemmelse med artikel 47.

Artikel 51

Kommissionen sikrer udførelsen af alle Rådets beslutninger vedrørende Fællesforetagenders oprettelse indtil nedsættelsen af de organer, der har til opgave at tage sig af foretagendernes drift.

KAPITEL VI

FORSYNING

Artikel 52

1. Forsyning med malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer sikres, i overensstemmelse med dette kapitels bestemmelser, efter princippet om lige adgang til forsyningskilderne, og gennem en fælles forsyningspolitik.

2. Med henblik herpå og på de i dette kapitel fastsatte betingelser,

a) forbydes alle fremgangsmåder, der har til formål at sikre visse brugere en privilegeret stilling;

b) oprettes et Agentur, der har optionsret til malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer, produceret på Medlemsstaternes områder, og som ligeledes besidder eneret til at afslutte kontrakter om leverancer af malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, der hidrorer fra områder inden for eller uden for Fællesskabet.

Agenturet må ikke gøre nogen forskel mellem brugerne på grund af den anvendelse, disse har til hensigt at gøre af de bestilte leveringer, medmindre denne anvendelse er ulovlig eller viser sig at være i modstrid med de betingelser, leverandorer uden for Fællesskabet har stillet for den pågældende leverance.

A f d e l i n g I

Agenturet

Artikel 53

Agenturet er underlagt Kommissionens kontrol; Kommissionen fastlægger retningslinjer for dets virksomhed, har vetoret med hensyn til

dets beslutninger og udnævner dets generaldirektør såvel som dets vicegeneraldirektør.

Enhver udtrykkelig eller stiltiende disposition fra Agenturets side, under udøvelse af dets optionsret eller dets eneret til at slutte kontrakter om leverancer, kan af de interesserede parter forelægges for Kommissionen, der træffer beslutning inden en måned.

Artikel 54

Agenturet har status som juridisk person og er selvfinansierende.

På forslag af Kommissionen fastsætter Rådet med kvalificeret flertal vedtægterne for Agenturet.

Vedtægterne kan ændres efter samme fremgangsmåde.

Vedtægterne fastsætter Agenturets kapital og de nærmere bestemmelser om dennes tilvejebringelse. Hovedparten af kapitalen skal under alle omstændigheder tilhøre Fællesskabet og Medlemsstaterne. Kapitalens fordeling bestemmes af Medlemsstaterne efter fælles overenskomst.

Vedtægterne fastsætter nærmere bestemmelser for Agenturets handelsmæssige ledelse. De kan fastsætte en afgift på transaktionerne til dækning af Agenturets driftsudgifter.

Artikel 55

Medlemsstaterne meddeler eller lader meddele til Agenturet alle de oplysninger, som er nødvendige for udøvelsen af dets optionsret og dets eneret til at afslutte kontrakter om leverancer.

Artikel 56

Medlemsstaterne garanterer den frie udøvelse af Agenturets virksomhed på deres områder.

De kan oprette et eller flere organer med kompetence til i forbindelse med Agenturet at repræsentere producenter og brugere fra de ikke europæiske områder under deres jurisdiktion.

Afdeling II

Malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer, der hidrører fra Fællesskabet

Artikel 57

1. Agenturets optionsret gælder:

a) erhvervelsen af ret til at benytte og forbruge materialer, som Fællesskabet i medfør af bestemmelserne i kapitel VIII har ejendomsretten til;

b) erhvervelsen af ejendomsret i alle andre tilfælde.

2. Agenturet udøver sin optionsret ved indgåelse af kontrakter med producenter af malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer.

Under forbehold af bestemmelserne i artiklerne 58, 62 og 63 skal enhver producent tilbyde Agenturet de malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, som han producerer på Medlemsstaternes områder, inden disse malme eller materialer benyttes, overføres eller oplagres.

Artikel 58

Når en producent udfører flere produktionstrin fra og med malmens udvinding til og med metallets fremstilling, er han kun forpligtet til at tilbyde Agenturet produktet i det produktionstrin, han selv vælger.

Det samme gælder for flere virksomheder, imellem hvilke der består forbindelser, som i rette tid er meddelt Kommissionen og droftet med denne i overensstemmelse med den i artiklerne 43 og 44 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 59

Hvis Agenturet ikke benytter sig af sin optionsret til hele produktionen eller en del af den, kan producenten:

a) enten for egen regning eller ved lonforarbejdningkontrakter forarbejde malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer under forbehold af, at han tilbyder Agenturet produktet efter denne forarbejdning,

b) efter Kommissionens beslutning afsætte den disponible produktion uden for Fællesskabet på betingelse af, at han ikke yder gunstigere vilkår end dem, der indeholdtes i det tidligere tilbud til Agenturet. Dog kan eksport af specielle fissile materialer kun finde sted gennem Agenturet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 62.

Kommissionen kan ikke give tilladelse, hvis modtagerne af disse leverancer ikke yder alle garantier for, at Fællesskabets almindelige interesser vil blive respekteret, eller hvis bestemmelser og betingelser i disse kontrakter er i modstrid med denne Traktats formål.

Artikel 60

Eventuelle brugere underretter regelmæssigt Agenturet om deres behov for forsyning, med specifikation af mængder, fysisk og kemisk beskaffenhed, oprindelsessted, anvendelse, tidspunkter for levering og prisbetingelser, der skal indgå som bestemmelser og vilkår i en forsyningskontrakt, som de ønsker at afslutte.

Ligeledes underretter producenterne Agenturet om de tilbud, som de er i stand til at afgive, med alle specifikationer, og især om varigheden af de kontrakter, som er nødvendige for opstilling af deres produktionsprogrammer. Varigheden af disse kontrakter må ikke uden Kommissionens tilladelse overskride ti år.

Agenturet giver alle eventuelle brugere meddelelse om de tilbud og omfanget af de forespørgsler, det har modtaget, og opfordrer dem til at afgive ordrer inden en bestemt frist.

Når Agenturet er i besiddelse af samtlige disse ordrer, giver det meddelelse om de betingelser, på hvilke det kan imødekomme dem.

Hvis Agenturet ikke fuldt ud kan efterkomme alle modtagne ordrer, fordeler det leverancerne i forhold til de ordrer, der svarer til hvert enkelt tilbud med forbehold af bestemmelserne i artiklerne 68 og 69.

Et af Agenturet udfærdiget reglement, der kræver Kommissionens godkendelse, fastsætter vilkårene for sammenholdelse af tilbud og ordrer.

Artikel 61

Agenturet er forpligtet til at imødekomme alle ordrer, medmindre juridiske eller materielle forhold er til hinder herfor.

Under overholdelse af forskrifterne i artikel 52 kan det anmode brugerne om at erlægge passende forudbetalinger ved indgåelse af en kontrakt, enten som sikkerhed eller for at lette sådanne af dets egne langtidsaftaler med producenterne, som er nødvendige for at efterkomme ordren.

Artikel 62

1. Agenturet udøver sin optionsret til specielle fissile materialer fremstillet på Medlemsstaternes områder:

a) enten for at efterkomme ordrer fra Fællesskabets brugere i henhold til de i artikel 60 fastsatte betingelser,

b) eller for selv at oplagre disse materialer,

c) eller for at eksportere disse materialer med Kommissionens tilladelse i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 59 b), andet afsnit.

2. Under forbehold af bestemmelserne i kapitel VII overlades disse materialer og de anvendelige restprodukter dog producenten,

a) enten for at oplagres med Agenturets tilladelse,

b) eller for at blive anvendt inden for rammerne af producentens egne behov,

c) eller for at stilles til rådighed for virksomheder i Fællesskabet inden for rammerne af deres behov, når disse virksomheder for at gennemføre et Kommissionen rettidigt meddelt program står i direkte forbindelse med producenten, uden at der herved hverken tilsigtes eller bevirkes en begrænsning af produktionen, den tekniske udvikling eller investeringerne, eller på utilladelig måde skabes uligheder mellem brugerne inden for Fællesskabet.

3. Bestemmelserne i artikel 89, stk. 1 a) finder anvendelse på specielle fissile materialer, som er fremstillet på Medlemsstaternes områder, og hvortil Agenturet ikke har udøvet sin optionsret.

Artikel 63

Malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, som produceres af Fællesforetagenderne, tildeles brugerne i overensstemmelse med vedtægtsmæssige eller overenskomstmæssige regler, som gælder for disse Foretagender.

A f d e l i n g I I I

Malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer, der ikke hidrører fra Fællesskabet

Artikel 64

Agenturet, der i givet fald handler inden for rammerne af aftaler indgået mellem Fællesskabet og et tredjeland eller en international organisation, har, bortset fra de i denne Traktat omhandlede undtagelsestilfælde, eneret til at indgå aftaler og overenskomster, hvis hovedformål vedrører levering af malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, der hidrører fra lande uden for Fællesskabet.

Artikel 65

Artikel 60 finder anvendelse på brugernes ordrer og på kontrakter mellem brugerne og Agenturet vedrørende levering af malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, der hidrører fra lande uden for Fællesskabet.

Agenturet kan dog bestemme leverancernes geografiske oprindelse, for så vidt det sikrer brugeren mindst lige så fordelagtige vilkår som de i ordren angivne.

Artikel 66

Hvis Kommissionen på de pågældende brugeres anmodning fastslår, at Agenturet ikke er i stand til inden for en rimelig frist helt eller delvis at levere de bestilte forsyninger eller kun kan gøre det til urimelige priser, har brugerne ret til direkte at slutte kontrakter om leverancer, der hidrører fra lande uden for Fællesskabet, for så vidt disse kontrakter i det væsentlige svarer til de i deres ordrer angivne behov.

Denne ret gives for en periode af et år og kan fornyes, såfremt det forhold, der gav anledning dertil, fortsat består.

De brugere, der benytter sig af den i denne artikel omhandlede ret, skal give Kommissionen meddelelse om planlagte direkte kontrakter. Denne kan inden en måned modsætte sig indgåelse af kontrakterne, hvis de strider mod denne Traktats formål.

Afdeling IV

Priser

Artikel 67

Med de i denne Traktat fastsatte undtagelser fremkommer priserne ved at sammenholde tilbud og ordrer i overensstemmelse med de i artikel 60 anførte betingelser, som Medlemsstaterne ikke kan tilsidesætte gennem nationale forskrifter.

Artikel 68

En prispolitik, der har til formål at sikre visse brugere en privilegeret stilling i strid med det princip om lige adgang til forsyninger, som følger af dette kapitels bestemmelser, er forbudt.

Hvis Agenturet konstaterer en sådan politik, giver det Kommissionen meddelelse herom.

Finder Kommissionen konstateringen begrundet, kan den for de omtvistede tilbuds vedkommende fastsætte priserne i overensstemmelse med princippet om lige adgang.

Artikel 69

På forslag af Kommissionen kan Rådet med enstemmighed fastsætte priser.

Når Agenturet ved anvendelse af artikel 60 fastsætter betingelserne for ordrenes imødekommelse, kan det foreslå de brugere, der har indgivet ordrer, en prisjustering.

A f d e l i n g V

Bestemmelser vedrørende forsyningspolitikken

Artikel 70

Inden for rammerne af Fællesskabets budget kan Kommissionen på betingelser, som den selv fastsætter, finansielt medvirke i prospekteringsvirksomhed på Medlemsstaternes områder.

Kommissionen kan rette henstillinger til Medlemsstaterne med henblik på at fremme prospekteringen og minedriften.

Medlemsstaterne skal tilstille Kommissionen en årlig rapport om udviklingen af prospekteringen og produktionen, de sandsynlige reserver og de investeringer i miner, der er gennemført eller påtænkt på deres områder. Disse rapporter forelægges Rådet med Kommissionens udtalelse, især vedrørende de foranstaltninger, Medlemsstaterne har truffet efter henstillinger, der er afgivet i medfør af det foregående stykke.

Hvis Rådet på Kommissionens foranledning med kvalificeret flertal konstaterer, at foranstaltninger til prospektering og forøgelse af minedriften, til trods for at udvindingsmulighederne på langt sigt forekommer økonomisk berettigede, vedbliver at være mærkbart utilstrækkelige, anses den pågældende Medlemsstat for hele det tidsrum, i hvilket den ikke har rådet bod på denne situation, såvel for sig selv som for sine statsborgere, at have givet afkald på retten til lige adgang til andre ressourcer inden for Fællesskabet.

Artikel 71

Kommissionen retter alle fornødne henstillinger til Medlemsstaterne vedrørende fiskale bestemmelser og bestemmelser om minedrift.

Artikel 72

Af de disponible mængder inden for eller uden for Fællesskabet kan Agenturet oprette sådanne kommercielle lagre, som er nødvendige for at lette Fællesskabets forsyning eller løbende leverancer.

Kommissionen kan i givet fald beslutte at oprette sikkerhedslagre. De nærmere retningslinjer for disse lagres finansiering godkendes af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Afdeling VI

Særlige bestemmelser

Artikel 73

Hvis en aftale eller en konvention mellem en Medlemsstat, en person eller virksomhed på den ene side og et tredjeland, en international organisation eller en statsborger i et tredjeland på den anden side, også omfatter leverancer af produkter, der henhører under Agenturets kompetence, kræves Kommissionens forudgående godkendelse til indgåelse eller fornyelse af denne aftale eller konvention, for så vidt angår levering af disse produkter.

Artikel 74

Kommissionen kan fritage for anvendelse af bestemmelserne i dette kapitel for så vidt angår overførsel, import eller eksport af sådanne små mængder malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, som sædvanligvis anvendes ved forskning.

Enhver overførsel, import eller eksport foretaget i medfør af denne bestemmelse, skal meddeles Agenturet.

Artikel 75

Dette kapitels bestemmelser finder ikke anvendelse på aftaler vedrørende behandling, forarbejdning eller formning af malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, som er indgået:

a) mellem flere personer eller virksomheder, når de behandlede, forarbejdede eller formede materialer skal tilbageleveres til den person eller virksomhed, hvorfra de hidrører,

b) mellem en person eller virksomhed og en international organisation eller statsborger i et tredjeland, når materialerne behandles, forarbejdes eller formes uden for Fællesskabet og tilbageleveres til den person eller virksomhed, hvorfra de hidrorer,

c) mellem en person eller en virksomhed og en international organisation eller en statsborger i et tredjeland, når materialerne behandles, forarbejdes eller formes i Fællesskabet og tilbageleveres enten til den organisation eller statsborger, hvorfra de hidrorer, eller til en hvilken som helst anden adressat ligeledes uden for Fællesskabet, udpeget af denne organisation eller statsborger.

Dog skal de pågældende personer eller virksomheder give Agenturet meddelelse om sådanne aftaler, og så snart kontrakterne er undertegnet, om de materallemængder, som er genstand for disse bevægelser. Hvad angår de under b) omhandlede aftaler, kan Kommissionen modsætte sig dem, hvis den mener, at forarbejdningen eller formningen ikke kan udføres effektivt og sikkert og uden materialetab til skade for Fællesskabet.

Materialer, som er genstand for disse aftaler, er på Medlemsstaternes område underkastet de i kapitel VII omhandlede kontrollforanstaltninger. Dog finder bestemmelserne i kapitel VIII ikke anvendelse på specielle fysiske materialer, som indgår i de under c) omhandlede aftaler.

Artikel 76

Bestemmelserne i dette kapitel kan, navnlig i tilfælde af at uforudsete omstændigheder skaber en almindelig knaphed, på initiativ af en Medlemsstat eller Kommissionen, ændres af Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet. Kommissio-

nen skal foretage undersøgelser vedrørende enhver anmodning forelagt af en Medlemsstat.

Efter syv års forløb fra Traktatens ikrafttræden at regne kan Rådet stadfæste samtlige disse bestemmelser. Finder denne stadfæstelse ikke sted, fastsættes nye bestemmelser vedrørende dette kapitel i overensstemmelse med den i det foregående stykke fastsatte fremgangsmåde.

KAPITEL VII

SIKKERHEDSKONTROL

Artikel 77

På de i dette kapitel fastsatte vilkår skal Kommissionen på Medlemsstaternes områder forvisse sig om:

a) at malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer ikke anvendes til andre formål end de af brugerne angivne,

b) at bestemmelserne angående forsyning og enhver særlig forpligtelse om kontrol, som Fællesskabet har indgået aftale om med et tredjeland eller en international organisation, overholdes.

Artikel 78

Enhver, der opretter eller driver et anlæg til produktion, adskillelse eller enhver brug af udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, eller til behandling af bestrålet nukleart brændsel, skal underrette Kommissio-

nen om anlæggets grundlæggende tekniske data, i det omfang kendskab hertil er nødvendigt for at opfylde de i artikel 77 fastsatte mål.

Kommissionen skal godkende de fremgangsmåder, der anvendes ved den kemiske behandling af de bestrålede materialer, for så vidt dette er nødvendigt for at opfylde de i artikel 77 fastsatte mål.

Artikel 79

Kommissionen kræver, at der fores og fremlægges driftsoversigter for at muliggøre regnskab med anvendte eller producerede malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer. Det samme gælder transporterede udgangsmaterialer og specielle fissile materialer.

Vedkommende underretter myndighederne i den pågældende Medlemsstat om de meddelelser, som de i medfør af artikel 78 og af denne artikels stk. 1 afgiver til Kommissionen.

Arten og rækkevidden af de i denne artikels stk. 1 omtalte forpligtelser fastlægges i en af Kommissionen udarbejdet og af Rådet godkendt forordning.

Artikel 80

Kommissionen kan kræve, at alle overskydende specielle fissile materialer, som indvindes eller fremkommer som biprodukt, og som ikke faktisk anvendes eller umiddelbart er klar til brug, deponeres hos Agenturet eller i andre depoter, som kontrolleres eller kan kontrolleres af Kommissionen.

De således deponerede specielle fissile materialer skal ufortøvet tilbagesendes til deres rette vedkommende på disses begæring.

Artikel 81

Kommissionen kan udsende inspektorer til Medlemsstaternes områder. Forud for den første opgave, som Kommissionen overdrager en inspektør på en Medlemsstats områder, optager den med den pågældende Stat en droftelse, som angår alle denne inspektors senere opgaver.

Mod forevisning af behørig legitimation har inspektorerne til enhver tid adgang til alle steder, alt oplysningsmateriale samt hos alle personer, som i kraft af deres stilling beskæftiger sig med materialer, udstyr eller anlæg, der er undergivet den i dette kapitel omhandlede kontrol, i den udstrækning dette er nødvendigt for at kontrollere malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer og for at sikre overholdelsen af bestemmelserne i artikel 77. Hvis den pågældende Stat anmoder herom, ledsages de af Kommissionen udpegede inspektorer af repræsentanter for denne Stats myndigheder under forudsætning af, at inspektorerne ikke derved forsinkes eller på anden måde hindres i udøvelsen af deres hverv.

Hvis der lægges hindringer i vejen for kontrollens udøvelse, skal Kommissionen anmode Domstolens præsident om bemyndigelse til tvangsmæssig gennemførelse af denne kontrol. Domstolens præsident træffer sin afgørelse inden tre dage.

Hvis der er fare forbundet med udsættelsen, kan Kommissionen selv udstede en skriftlig ordre i form af en beslutning om at foretage kontrollen. Denne ordre skal uopholdeligt forelægges Domstolens præsident til efterfølgende godkendelse.

Efter udstedelse af bemyndigelsen eller beslutningen sørger den pågældende Stats nationale myndigheder for, at inspektorerne får adgang til de i bemyndigelsen eller beslutningen angivne steder.

Artikel 82

Inspektorerne ansættes af Kommissionen.

De har til opgave at lade sig forelægge og at kontrollere det i artikel 79 nævnte regnskab. De aflægger beretning til Kommissionen om enhver overtrædelse.

Kommissionen kan udstede et direktiv, i hvilket den pålægger den pågældende Medlemsstat, inden for en af Kommissionen fastsat frist at tage alle nødvendige forholdsregler for at bringe den konstaterede overtrædelse til ophør; den underretter Rådet herom.

Hvis Medlemsstaten ikke inden for den fastsatte frist retter sig efter Kommissionens direktiv, kan denne eller enhver interesseret Medlemsstat, uanset bestemmelserne i artiklerne 141 og 142, straks indbringe sagen for Domstolen.

Artikel 83

1. I tilfælde af, at personer eller virksomheder misligholder de forpligtelser, der er pålagt dem i dette kapitel, kan Kommissionen iværksætte foranstaltninger mod dem.

Disse foranstaltninger er, ordnet efter strenghed:

- a) advarsel,
- b) inddragelse af særlige fordele, såsom finansiel støtte eller teknisk bistand,
- c) at virksomheden, i et tidsrum af højst fire måneder, stilles under administration af en person eller persongruppe udpeget efter fælles overenskomst mellem Kommissionen og den Stat, som virksomheden henhører under,
- d) hel eller delvis inddragelse af udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer.

2. De af Kommissionens beslutninger, der er truffet til gennemførelse af det foregående stykke, og som indebærer udleveringspligt, udgør fuld-

byrdsesgrundlag. De kan fuldbyrdes på Medlemsstaternes områder på de i artikel 164 fastsatte betingelser.

Uanset bestemmelserne i artikel 157 har indbringelse af klager for Domstolen mod Kommissionens beslutninger om de i det foregående stykke fastsatte foranstaltninger opsættende virkning. Imidlertid kan Domstolen på begæring af Kommissionen eller af enhver interesseret Medlemsstat bestemme øjeblikkelig fuldbyrdelse af beslutningen.

Beskyttelse af de krænkede interesser skal sikres ved passende retsværn.

3. Kommissionen kan rette alle henstillinger til Medlemsstaterne vedrørende love eller administrativt fastsatte bestemmelser, der skal sikre overholdelsen på deres områder af de forpligtelser, der følger af dette kapitel.

4. Det påhviler Medlemsstaterne at sørge for, at disse foranstaltninger fuldbyrdes og i påkommende tilfælde for, at de ansvarlige råder bod på begåede overtrædelser.

Artikel 84

Ved kontrollens udøvelse må der ikke finde forskelsbehandling sted med hensyn til det formål, som malme, udgangsmaterialer og specielle fisisle materialer er bestemt til.

Område og retningslinjer for kontrollen og kontrolorganernes beføjelser er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at opfylde de i dette kapitel angivne mål.

Kontrollen kan ikke udstrækkes til materialer, der er bestemt til forsvarsformål, og som er under særlig bearbejdelse til dette formål,

eller som efter denne bearbejdelse i overensstemmelse med en operativ plan er anbragt eller oplagret i et militært anlæg.

Artikel 85

Dersom nye omstændigheder nødvendiggør det, kan dette kapitels bestemmelser om kontrollens gennemførelse, på en Medlemsstats eller Kommissionens initiativ, ændres med enstemmighed af Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet. Kommissionen skal foretage undersøgelse vedrørende enhver anmodning, der fremsættes af en Medlemsstat.

KAPITEL VIII

EJENDOMSRETEN

Artikel 86

De specielle fissile materialer er Fællesskabets ejendom.

Fællesskabets ejendomsret omfatter alle specielle fissile materialer, der fremstilles eller importeres af en Medlemsstat, en person eller en virksomhed, og som er undergivet den i kapitel VII omhandlede sikkerhedskontrol.

Artikel 87

Medlemsstater, personer eller virksomheder har ubegrænset brugs- og forbrugsret over specielle fissile materialer, der på retmæssig vis er

kommet i deres besiddelse, under forbehold af deres forpligtelser i henhold til denne Traktats bestemmelser, navnlig med hensyn til sikkerhedskontrol-
len, den Agenturet tilkommende optionsret og sundhedsbeskyttelsen.

Artikel 88

Agenturet forer på Fællesskabets vegne en særlig konto, der benævnes
»Finansiell konto for specielle fissile materialer«.

Artikel 89

1. På den finansielle konto for specielle fissile materialer:

a) krediteres Fællesskabet og debiteres den modtagende Medlemsstat, person eller virksomhed for værdien af de specielle fissile materialer, som overlades til eller stilles til rådighed for den pågældende Stat, person eller virksomhed;

b) debiteres Fællesskabet og krediteres den ydende Medlemsstat, person eller virksomhed for værdien af de specielle fissile materialer, der produceres eller importeres af en sådan Stat, person eller virksomhed, og som bliver Fællesskabets ejendom. Der foretages en tilsvarende postering, når en Medlemsstat, person eller virksomhed til Fællesskabet tilbageleverer specielle fissile materialer, som tidligere var overladt til eller stillet til rådighed for denne Stat, person eller virksomhed.

2. Værdiændringer, der berører mængderne af specielle fissile materialer, bogføres på en sådan måde, at de ikke kan give anledning til tab eller gevinst for Fællesskabet. Tab eller gevinst står for indehavernes regning.

3. De saldi, der opstår ved ovennævnte transaktioner, er øjeblikkelig forfaldne til betaling på kreditors anmodning.

4. Ved anvendelse af dette kapitel betragtes Agenturet som en virksomhed, for så vidt angår transaktioner, det foretager for egen regning.

Artikel 90

Dersom nye omstændigheder gør det nødvendigt, kan dette kapitels bestemmelser om Fællesskabets ejendomsret, på initiativ af en Medlemsstat eller af Kommissionen, ændres med enstemmighed af Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet. Kommissionen skal foretage undersøgelse vedrørende enhver anmodning, der fremsættes af en Medlemsstat.

Artikel 91

Ejendomsretten til alle genstande, materialer eller formuegoder, der ikke i henhold til dette kapitel omfattes af Fællesskabets ejendomsret, bestemmes af den enkelte Medlemsstats love.

KAPITEL IX

DET NUKLEARE FÆLLESMARKED

Artikel 92

Bestemmelserne i dette kapitel gælder for de formuegoder og produkter, som er opført på listerne i denne Traktats Bilag IV.

Disse lister kan på foranledning af Kommissionen eller en Medlemsstat ændres af Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen.

Artikel 93

Medlemsstaterne afskaffer indbyrdes et år efter denne Traktats ikrafttræden al ind- og udførselstold eller afgifter med tilsvarende virkning og alle kvantitative restriktioner for såvel import som eksport af:

a) de på listerne A¹ og A² opførte produkter,

b) de på liste B opførte produkter, for så vidt der gælder en fælles toldtarif for disse varer, og de er ledsaget af en af Kommissionen udfærdiget attest for, at de er bestemt til nukleare formål.

Ikke-europæiske områder, der henhører under en Medlemsstats jurisdiktion, kan dog fortsat opkræve ind- og udførselstold eller afgifter med tilsvarende virkning af ren fiskal karakter. Denne told og disse afgifters størrelse og anvendelsesmåde må ikke indebære nogen forskelsbehandling af denne Stat og de andre Medlemsstater.

Artikel 94

Medlemsstaterne opretter en fælles toldtarif på følgende betingelser:

a) for de på liste A¹ opførte produkter fastsættes den fælles toldtarif på niveau med den laveste tarif, der var gældende den 1. januar 1957 i et af Medlemslandene;

b) for de på liste A² opførte produkter træffer Kommissionen alle nødvendige foranstaltninger, for at forhandlingerne mellem Medlemsstaterne kan optages om disse produkter inden tre måneder at regne fra denne Traktats ikrafttræden. I det tilfælde, hvor en aftale ikke har kunnet opnås

for visse af produkterne inden udgangen af det første år efter denne Traktats ikrafttræden, fastsætter Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen satserne i den fælles toldtarif;

c) den fælles toldtarif for de på listerne A¹ og A² opførte produkter bringes i anvendelse fra udgangen af det første år, der følger efter denne Traktats ikrafttræden.

Artikel 95

På forslag af Kommissionen kan Rådet med enstemmighed beslutte en tidligere ikrafttræden af den fælles toldtarif for de af de i liste B opførte produkter, for hvilke en sådan forholdsregel ville kunne bidrage til kerneenergiens udvikling inden for Fællesskabet.

Artikel 96

Over for en anden Medlemsstats statsborgere ophæver Medlemsstaterne enhver i nationaliteten begrundet restriktion i adgangen til kvalificerede stillinger inden for kerneenergiens område, under forbehold af de begrænsninger, som følger af de grundlæggende krav til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og den offentlige sundhed.

Efter at have rådført sig med Europa-Parlamentet kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, der først indhenter udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, vedtage direktiver vedrørende den nærmere anvendelse af denne artikel.

Artikel 97

Ingen i nationaliteten begrundet restriktion kan gores gældende over for nogen offentligretlig eller privatretlig juridisk eller fysisk person, som horer under en Medlemsstats jurisdiktion, og som ønsker at deltage i opforelsen af atomanlæg af videnskabelig eller industriel karakter inden for Fællesskabet.

Artikel 98

Medlemsstaterne tager alle nødvendige forholdsregler for at lette indgåelsen af forsikringskontrakter til dækning af risikoen ved kerneenergi.

Inden to år fra denne Traktats ikrafttræden vedtager Rådet med kvalificeret flertal efter at have rådført sig med Europa-Parlamentet og på forslag af Kommissionen, der først indhenter udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, direktiver vedrørende den nærmere anvendelse af denne artikel.

Artikel 99

Kommissionen kan rette alle henstillinger med henblik på at lette kapitalbevægelser til finansiering af den i denne Traktats Bilag II nævnte produktion.

Artikel 100

Enhver Medlemsstat forpligter sig til at tillade betalinger vedrørende varer, tjenesteydelser og kapital i valuta fra den Medlemsstat, i hvilken kreditor eller modtager bor, såvel som overførsel af kapital og lon, i det omfang bevægelsen af varer, tjenesteydelser, kapital og personer er frigivet mellem Medlemsstaterne i overensstemmelse med denne Traktat.

KAPITEL X

FORBINDELSERNE UDADTIL

Artikel 101

Inden for rammerne af sin kompetence kan Fællesskabet indgå aftaler eller overenskomster med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland.

Forhandlingerne om disse aftaler eller overenskomster føres af Kommissionen i overensstemmelse med Rådets direktiver; de indgås af Kommissionen med Rådets godkendelse, der gives med kvalificeret flertal.

De aftaler eller overenskomster, hvis gennemførelse ikke kræver Rådets medvirken, og som kan udfores inden for rammerne af det pågældende budget, forhandles og afsluttes imidlertid af Kommissionen, der er forpligtet til at holde Rådet underrettet herom.

Artikel 102

De med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland afsluttede aftaler eller overenskomster, i hvilke foruden Fællesskabet også en eller flere Medlemsstater er parter, kan først træde i kraft, efter at alle de interesserede Medlemsstater har tilkendegivet over for Kommissionen, at de pågældende aftaler eller overenskomster er gjort anvendelige i overensstemmelse med deres respektive nationale lovgivning.

Artikel 103

Medlemsstaterne skal meddele Kommissionen deres planer om aftaler eller overenskomster med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland i den udstrækning, disse aftaler eller overenskomster berører denne Traktats anvendelsesområde.

Hvis et forslag til en aftale eller overenskomst indeholder punkter, som strider imod denne Traktat, afgiver Kommissionen sine bemærkninger herom til vedkommende Stat inden en måned fra modtagelsen af den omtalte meddelelse.

Denne Stat kan ikke afslutte den påtænkte aftale eller overenskomst, for den har fjernet Kommissionens betænkeligheder eller har fulgt den afgørelse, som Domstolen som hastesag efter Statens henvendelse har truffet med hensyn til de påtænkte bestemmelser forenelighed med reglerne i denne Traktat. Henvendelsen til Domstolen kan ske på et hvilket som helst tidspunkt, efter at Staten har modtaget Kommissionens bemærkninger.

Artikel 104

Ingen person eller virksomhed, som efter denne Traktats ikrafttræden afslutter eller fornyer aftaler eller overenskomster med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland, kan påberåbe sig sådanne aftaler eller overenskomster for derved at unddrage sig de forpligtelser, der påhviler de pågældende efter denne Traktat.

Enhver Medlemsstat træffer alle de forholdsregler, som den anser for nødvendige, til på Kommissionens begæring at meddele denne alle oplysninger vedrørende aftaler eller overenskomster, som er afsluttet efter denne Traktats ikrafttræden og inden for dens anvendelsesområde af enhver person eller virksomhed med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland. Kommissionen kan kun forlange disse oplysninger med det formål at forvisse sig om, at disse aftaler eller

overenskomster ikke indeholder punkter, som udgør en hindring for anvendelsen af denne Traktat.

På Kommissionens begæring udtaler Domstolen sig om disse aftalers eller overenskomsters forenelighed med denne Traktats bestemmelser.

Artikel 105

Bestemmelserne i denne Traktat kan ikke påberåbes over for gennemførelsen af aftaler eller overenskomster, som for dens ikrafttræden er afsluttet af en Medlemsstat, en person eller virksomhed med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland, når disse aftaler eller overenskomster er blevet meddelt Kommissionen senest tredive dage efter denne Traktats ikrafttræden.

Dog kan aftaler eller overenskomster mellem denne Traktats undertegnelse og dens ikrafttræden, der af en person eller virksomhed er afsluttet med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland, ikke gores gældende over for denne Traktat, hvis Domstolen, der udtaler sig på Kommissionens begæring, skønner, at hensigten med at unddrage sig Traktatens bestemmelser for den ene eller den anden part har været et af de afgørende motiver for aftalen eller overenskomsten.

Artikel 106

De Medlemsstater, der for denne Traktats ikrafttræden har indgået aftaler med tredjelande om samarbejdet på kerneenergiens område, skal i fællesskab med Kommissionen optage de nødvendige forhandlinger med disse tredjelande for i så høj grad som muligt at lade Fællesskabet indtræde i de forpligtelser og rettigheder, der følger af disse aftaler.

Enhver ny aftale, der følger af disse forhandlinger, kræver samtykke fra den eller de Medlemsstater, der har underskrevet de ovenfor nævnte aftaler, samt Rådets godkendelse med kvalificeret flertal.

TREDJE AFSNIT

Bestemmelser vedrørende institutionerne

KAPITEL I

FÆLLESSKABETS INSTITUTIONER

Afdeling I

Europa-Parlamentet

Artikel 107

Europa-Parlamentet, der består af repræsentanter for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede Stater, udøver de beføjelser til at rådslå og beslutte samt kontrollere, som er tillagt det i denne Traktat.

Artikel 108

(Stk. 1 og 2 er ophævet med virkning fra den 17. juli 1979 i overensstemmelse med artikel 14 i akten om valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet)

[Se artikel 1 i ovennævnte akt, der er affattet således:

1. Repræsentanterne i Europa-Parlamentet for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede stater vælges ved almindelige valg.]

[Se artikel 2 i ovennævnte akt, der er affattet således:

2. Antallet af repræsentanter, der vælges i hver enkelt medlemsstat, fastsættes til:

Belgien	24
Danmark	16
Tyskland	81
Grækenland	24
Spanien	60
Frankrig	81
Irland	15
Italien	81
Luxembourg	6
Nederlandene	25
Portugal	24
Det forenede Kongerige	81](*)).

3. Europa-Parlamentet udarbejder forslag til afholdelse af almindelige direkte valg ifølge en i alle Medlemsstater ensartet fremgangsmåde (**).

Rådet fastsætter herom med enstemmighed forskrifter, som det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

(*) Repræsentanternes antal som fastsat ved artikel 10 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

(**) Se ligeledes i denne forbindelse artikel 7, stk. 1 og 2, i akten om valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet.

Artikel 109

Europa-Parlamentet afholder en årlig session. Det træder uden indkaldelse sammen den anden tirsdag i marts (*) (**).

Europa-Parlamentet kan træde sammen til ekstraordinær session efter anmodning af et flertal af dets medlemmer, af Rådet eller af Kommissionen.

Artikel 110

Europa-Parlamentet udpeger blandt sine medlemmer sin formand og sit præsidium.

Kommissionens medlemmer har adgang til alle møder og til på begæring at tage ordet på Kommissionens vegne.

Kommissionen besvarer mundtligt eller skriftligt de spørgsmål, som Europa-Parlamentet eller dets medlemmer stiller den.

Rådet udtaler sig for Europa-Parlamentet på de betingelser, som det fastsætter i sin forretningsorden.

Artikel 111

Medmindre andet er fastsat i denne Traktat, træffer Europa-Parlamentet sine afgørelser med absolut flertal af de afgive stemmer.

Forretningsordenen fastsætter det beslutningsdygtige antal medlemmer.

Artikel 112

Europa-Parlamentet fastsætter sin forretningsorden; hertil kræves et flertal af medlemmernes stemmer.

(*) Stk. 1 som ændret ved fusionstraktatens artikel 27, stk. 1.

(**) For så vidt angår andet punktum i dette stykke, se ligeledes artikel 10, stk. 3, i akten om valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet.

Europa-Parlamentets aktstykker offentliggøres i henhold til forretningsordenens bestemmelser.

Artikel 113

Europa-Parlamentet drofter i et offentligt møde den almindelige årsberetning, som Kommissionen forelægger den.

Artikel 114

Indbringes forslag om mistillidsvotum vedrørende Kommissionens virksomhed, kan Europa-Parlamentet tidligst tage stilling hertil tre dage efter forslaget indbringelse og kun ved en offentlig afstemning.

Såfremt forslaget om mistillidsvotum vedtages med to tredjedels flertal af de afgivne stemmer og af et flertal af Europa-Parlamentets medlemmer, skal Kommissionens medlemmer samlet nedlægge deres hverv. De viderefører dog de løbende forretninger, indtil deres efterfølgere er blevet udnævnt i henhold til artikel 127.

A f d e l i n g 11

Rådet

Artikel 115

Rådet udøver sine beføjelser og sin besluttende myndighed på de i denne Traktat fastsatte vilkår.

Det træffer alle forholdsregler, hvortil det har kompetence, med henblik på at samordne Medlemsstaternes og Fællesskabets virksomhed.

Artikel 116

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 7)

[Se fusionstraktatens artikel 2, der er affattet således:

Rådet består af repræsentanter for Medlemsstaterne. Hver regering udpeger et af sine medlemmer som delegeret.

Formandshvervet udøves på skift af hver medlemsstat i Rådet for seks måneder ad gangen efter nedenstående rækkefølge af medlemsstaterne:

- i en første periode på seks år: Belgien, Danmark, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Det forenede Kongerige;
- i den følgende periode på seks år: Danmark, Belgien, Grækenland, Tyskland, Frankrig, Spanien, Italien, Irland, Nederlandene, Luxembourg, Det forenede Kongerige og Portugal] (*).

Artikel 117

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 7)

[Se fusionstraktatens artikel 3, der er affattet således:

Rådet træder sammen efter indkaldelse fra formanden på initiativ af denne, af et medlem af Rådet eller af Kommissionen.]

Artikel 118

1. Medmindre andet er fastsat i denne Traktat, træffes Rådets afgørelser med et flertal af medlemmernes stemmer.

(*) Stk. 2 som ændret ved artikel 11 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

2. Ved de rådsafgørelser, som kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemmernes stemmer følgende vægt:

Belgien	5
Danmark	3
Tyskland	10
Grækenland	5
Spanien	8
Frankrig	10
Irland	3
Italien	10
Luxembourg	2
Nederlandene	5
Portugal	5
Det forenede Kongerige	10

Afgørelser træffes med mindst:

— fireoghalvtreds stemmer i tilfælde, hvor afgørelsen i henhold til denne traktat skal træffes på forslag af Kommissionen,

— fireoghalvtreds stemmer afgivet af mindst otte medlemmer, der stemmer for, i alle andre tilfælde (*).

3. Det forhold, at medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, undlader at stemme, hindrer ikke vedtagelsen af de af Rådets afgørelser, der kræver enstemmighed.

Artikel 119

Når Rådet i medfør af denne Traktat træffer afgørelse på forslag af Kommissionen, kan det kun ændre dette forslag ved en enstemmig vedtagelse.

Så længe Rådet ikke har truffet afgørelse, kan Kommissionen ændre sit oprindelige forslag, især når det er blevet forelagt Europa-Parlamentet til udtalelse.

(*) Stk. 2 som ændret ved artikel 14 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

Artikel 120

Hvert medlem af Rådet kan kun fra ét af de øvrige medlemmer modtage fuldmagt til at stemme.

Artikel 121

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 7)

[Se fusionstraktatens artikel 5 og 4, der er affattet således:

Artikel 5:

Rådet fastsætter sin forretningsorden.

Artikel 4:

Et Udvalg, der sammensættes af Medlemsstaternes Faste Repræsentanter, har til opgave at forberede Rådets arbejde og udføre de hverv, der tildeles det af Rådet.]

Artikel 122

Rådet kan anmode Kommissionen om at foretage sådanne undersøgelser, som det anser for hensigtsmæssige for at virkeliggøre de fælles mål, og om at forelægge det dertil egnede forslag.

Artikel 123

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 7)

[Se fusionstraktatens artikel 6, der er affattet således:

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal lønninger, godtgørelser og pensioner for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær. Det fastsætter ligeledes med kvalificeret flertal alle godtgørelser, der ydes som vederlag.]

Afdeling III

Kommissionen

Artikel 124

For at sikre udviklingen af kerneenergien inden for Fællesskabet skal Kommissionen:

— drage omsorg for gennemførelsen af de i denne Traktat indeholdte bestemmelser og af de bestemmelser, som med hjemmel i denne træffes af institutionerne;

— rette henstillinger og afgive udtalelser om de i denne Traktat omhandlede forhold, hvis Traktaten udtrykkeligt fastsætter dette, eller hvis Kommissionen skønner det nødvendigt;

— have beføjelsen til selvstændigt at træffe beslutninger og til at medvirke ved tilblivelsen af Rådets og Europa-Parlamentets retsakter på de i denne Traktat fastsatte betingelser;

— udove de beføjelser, som Rådet tildeler den med henblik på gennemførelse af de af dette udfærdigede forskrifter.

Artikel 125

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 18, der er affattet således:

Hvert år og senest en måned for åbningen af Europa-Parlamentets session offentliggør Kommissionen en almindelig beretning om Fællesskabernes virksomhed.]

Artikel 126

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 10, der er affattet således:

1. Kommissionen består af sytten medlemmer, der vælges under

hensyn til deres almindeligeuelighed, og hvis uafhængighed er uomtvistelig (*).

Antallet af medlemmer i Kommissionen kan ændres af Rådet med enstemmighed.

Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være medlemmer af Kommissionen.

Kommissionen skal omfatte mindst én statsborger fra hver af Medlemsstaterne, dog kan højst to medlemmer af Kommissionen være af samme nationalitet.

2. Kommissionens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv. Hver Medlemsstat forpligter sig til at respektere denne grundsætning og til ikke at forsøge at påvirke Kommissionens medlemmer under udførelsen af deres hverv.

Kommissionens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele. Overtrædes disse forpligtelser, kan Domstolen på begæring af Rådet eller af Kommissionen —

(*) Stk. 1, første afsnit, som ændret ved artikel 15 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

alt efter omstændighederne — afskedige den pågældende fra hans stilling i henhold til artikel 13 (*) eller fratage ham retten til pension eller andre tilsvarende fordele.]

Artikel 127

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 11, der er affattet således:

Kommissionens medlemmer udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst.

Deres tjenesteperiode varer fire år. Genudnævnelse kan finde sted.]

Artikel 128

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 12, der er affattet således:

Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Kommissionen ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse.

For resten af det afgående medlems tjenesteperiode udnævnes en efterfølger. Rådet kan dog med enstemmighed beslutte, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger for den resterende periode.

Bortset fra de i artikel 13 nævnte afskedigelsestilfælde fungerer Kommissionens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.]

Artikel 129

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 13, der er affattet således:

Ethvert medlem af Kommissionen kan afskediges af Domstolen på begæring af Rådet eller Kommissionen, hvis han ikke

(*) Fusionstraktatens artikel 13. Se nedenfor artikel 129.

længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.]

Artikel 130

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 14, der er affattet således:

Kommissionens formand og seks næstformænd udpeges blandt dens medlemmer for to år efter de samme regler, som gælder for udnævnelse af Kommissionens medlemmer. Deres mandat kan fornyes (*).

Rådet kan med enstemmighed ændre bestemmelserne vedrørende næstformændene (**).

Bortset fra det tilfælde, hvor en almindelig nybesættelse finder sted, foretages udnævnelsen efter høring af Kommissionen.

I tilfælde af fratræden, afskedigelse eller dødsfald, nybesættes formandsposten og næstformandsposterne for resten af tjenesteperioden i overensstemmelse med de ovenfor fastsatte bestemmelser.]

Artikel 131

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 15 og 16, der er affattet således:

Artikel 15:

Rådet og Kommissionen holder indbyrdes samråd og aftaler i fællesskab formerne for deres samarbejde.

Artikel 16:

Kommissionen fastsætter sin forretningsorden med henblik på at sikre sin egen og sine tjenestegrenes virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktaterne om oprettelse af Det europæiske

(*) Stk. 1 som ændret ved artikel 16 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

(**) Stk. 2 indsat ved artikel 16 i samme akt.

Kul- og Stålfællesskab, Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab samt i denne Traktat. Den drager omsorg for, at forretningsordenen offentliggøres.]

Artikel 132

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19,

[Se fusionstraktatens artikel 17, der er affattet således:

Kommissionens afgørelser træffes af et flertal af det i artikel 10 (*) nævnte antal medlemmer.

Kommissionen er kun beslutningsdygtig, såfremt det i dens forretningsorden fastsatte antal medlemmer er til stede.]

Artikel 133 (**)

Artikel 134

1. I tilknytning til Kommissionen nedsættes et videnskabeligt og teknisk Udvalg med rådgivende funktioner.

Udvalget skal altid høres i de i denne Traktat nævnte tilfælde. Det kan høres i alle tilfælde, hvor Kommissionen finder det hensigtsmæssigt.

2. Udvalget består af treogtredive medlemmer, der udpeges af Rådet efter horing af Kommissionen (***).

Udnævnelsen af Udvalgets medlemmer vedrører dem personligt og gælder for et tidsrum af fem år. Genudnævnelse kan finde sted. Medlemmerne må ikke være bundet af nogen instruktion.

Det videnskabelige og tekniske Udvalg udpeger hvert år blandt sine medlemmer sin formand og sit præsidium.

(*) Fusionstraktatens artikel 10. Se ovenfor artikel 126.

(**) Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19.

(***) Stk. 2, første afsnit, som ændret ved artikel 23 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

Artikel 135

Kommissionen kan foretage alle de høringer og nedsætte alle de studieudvalg, der er nødvendige til gennemførelsen af dens opgaver.

A f d e l i n g I V

Domstolen

Artikel 136

Domstolen skal være om lov og ret ved fortolkningen og anvendelsen af denne Traktat.

Artikel 137

Domstolen består af tretten dommere (*).

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer. Dog kan Domstolen af sin midte oprette afdelinger, der beklædes af tre eller fem dommere, som har til opgave at forestå visse undersøgelser eller at afgøre visse arter af sager, på betingelser, der fastsættes i et herom udfærdiget reglement.

Retten sættes altid af samtlige Domstolens medlemmer ved afgørelsen af de sager, der er indbragt af en Medlemsstat eller en af Fællesskabets institutioner samt af præjudicielle spørgsmål, der forelægges Domstolen i henhold til artikel 150, for så vidt der ikke i procesreglementet er tillagt Domstolens afdelinger kompetence (**).

(*) Stk. 1 som ændret ved artikel 17 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

(**) Stk. 3 som ændret ved artikel 1 i Rådets afgørelse af 26. november 1974 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 318 af 28. november 1974).

På Domstolens begæring kan Rådet med enstemmighed forøge antallet af dommere og foretage de fornødne ændringer af stk. 2 og 3 samt af artikel 139, stk. 2.

Artikel 138

Domstolen bistås af seks generaladvokater (*).

Generaladvokaten skal med fuldstændig upartiskhed og uafhængighed offentligt fremsætte begrundede forslag til afgørelse af de sager, der forelægges Domstolen, og derved bistå denne ved udførelsen af dens opgave, således som den er fastsat i artikel 136.

På Domstolens begæring kan Rådet ved enstemmig vedtagelse forøge antallet af generaladvokater og foretage de heraf følgende nødvendige ændringer af artikel 139, stk. 3.

Artikel 139

Til dommere og generaladvokater vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som i deres hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dommerembeder, eller som er jurister, hvis faglige kvalifikationer er almindeligt anerkendt. De udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af dommerembederne sted. Der afgår skiftevis syv og seks dommere (**).

(*) Stk. 1 som ændret ved artikel 18 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

(**) Stk. 2 som ændret ved artikel 19 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af generaladvokaternes embeder sted. Der afgår hver gang tre generaladvokater (*).

De afgående dommere og generaladvokater kan genudnævnes.

Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år Domstolens præsident. Denne kan genvælges.

Artikel 140

Domstolen udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling.

Artikel 140 A (**)

1. På anmodning fra Domstolen og efter horing af Kommissionen og Europa-Parlamentet kan Rådet med enstemmighed i tilknytning til Domstolen oprette en ret, der som første instans skal træffe afgørelse i bestemte arter af sager, der indbringes af fysiske eller juridiske personer, idet der dog skal være mulighed for appel til Domstolen, begrænset til retsspørgsmål og på betingelser, der fastsættes i Statutten. Denne ret har hverken kompetence til at træffe afgørelse i sager, der indbringes af medlemsstaterne eller af Fællesskabets institutioner, eller vedrørende præjudicielle spørgsmål, der forelægges i henhold til artikel 150.

2. Rådet fastsætter efter den i stk. 1 anførte fremgangsmåde rettens sammensætning og vedtager de yderligere tilpasninger og ændringer i Domstolens Statut, der er nødvendige. Medmindre andet vedtages af Rådet, finder

(*) Stk. 3 som ændret ved artikel 19 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

(**) Artiklen indsat ved artikel 26 i EFA.

Traktatens bestemmelser vedrørende Domstolen og navnlig bestemmelserne i protokollen vedrørende Domstolens Statut anvendelse på denne ret.

3. Til medlemmer af retten vælges personer, hvis uafhængighed og evne til at varetage retslige funktioner er uomtvistelig; de udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år. En delvis fornyelse finder sted hvert tredje år. Afgående medlemmer kan genudnævnes.

4. Retten fastsætter med Domstolens tiltrædelse sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.

Artikel 141

Finder Kommissionen, at en Medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til denne Traktat, fremsætter den en begrundet udtalelse herom efter at have givet den pågældende Stat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger.

Retter den pågældende Stat sig ikke efter den fremsatte udtalelse inden for den frist, der er fastsat af Kommissionen, kan denne indbringe sagen for Domstolen.

Artikel 142

En Medlemsstat, der finder, at en anden Medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til denne Traktat, kan indbringe sagen for Domstolen.

For en Medlemsstat indbringer en klage over en anden Medlemsstat på grund af en påstået overtrædelse af de forpligtelser, der påhviler denne i henhold til denne Traktat, skal den forelægge sagen for Kommissionen.

Efter at de pågældende Stater har haft lejlighed til skriftligt og mundtligt at fremsætte deres bemærkninger i sagen og til det af modparten anførte, afgiver Kommissionen en begrundet udtalelse.

Såfremt Kommissionen ikke har afgivet sin udtalelse inden tre måneder efter sagens forelæggelse, skal dette ikke være til hinder for, at klagen indbringes for Domstolen.

Artikel 143

Såfremt Domstolen fastslår, at en Medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, som påhviler den i henhold til denne Traktat, skal denne Stat gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

Artikel 144

Domstolen har fuld prøvelsesret vedrørende:

a) klager, der i medfør af artikel 12 indbringes for at få fastsat egnede vilkår for Kommissionens indømmelse af licenser eller underlicenser,

b) klager, der af enkeltpersoner eller virksomheder indbringes vedrørende sanktioner, som i medfør af artikel 83 er pålagt dem af Kommissionen.

Artikel 145

Finder Kommissionen, at en person eller virksomhed har begået en overtrædelse af denne Traktat, på hvilken bestemmelsen i artikel 83 ikke kan anvendes, opfordrer den den Medlemsstat, hvorunder personen eller virksomheden hører, til i henhold til sin egen lovgivning at foranledige, at der iværksættes sanktioner i anledning af overtrædelsen.

Hvis den pågældende Stat ikke inden for den af Kommissionen fastsatte frist tager de skridt, som opfordringen forudsætter, kan Kommissionen indbringe sagen for Domstolen for at få konstateret den overtrædelse, der lægges den pågældende person eller virksomhed til last.

Artikel 146

Domstolen prøver lovligheden af Rådets og Kommissionens retsakter, dog ikke af henstillinger og udtalelser. I denne henseende har den kompetence til at udtale sig om klager, der af en Medlemsstat, af Rådet eller af Kommissionen indbringes under påberåbelse af inkompetence, væsentlige formelle mangler, overtrædelse af denne Traktat eller af retsregler vedrørende dens gennemførelse, samt af magtfordrejning.

Enhver fysisk eller juridisk person kan på samme grundlag indbringe klage over beslutninger, der retter sig til ham, samt over beslutninger, som, skont de er udfærdiget i form af en forordning eller en beslutning rettet til en anden person, dog berører ham umiddelbart og individuelt.

De i denne artikel omhandlede klager skal indgives inden to måneder efter, at retsaken, alt efter sin art, er offentliggjort eller meddelt klageren eller, i mangel heraf senest to måneder efter, at klageren har fået kendskab til den.

Artikel 147

Såfremt klagen findes berettiget, erklærer Domstolen den anfægtede retsakt for ugyldig.

Med hensyn til forordninger angiver Domstolen dog, dersom den skønner det nødvendigt, hvilke af den annullerede forordnings virkninger, der skal betragtes som bestående.

Artikel 148

Undlader Rådet eller Kommissionen i strid med denne Traktat at træffe afgørelse, kan Medlemsstaterne eller Fællesskabets andre institutioner indbringe klage for Domstolen for at få fastslået denne overtrædelse af Traktaten.

En sådan klage kan kun antages til behandling, hvis den pågældende institution har været opfordret til at handle. Hvis institutionen ikke har taget stilling inden to måneder efter denne opfordring, kan klagen indbringes inden for en frist på yderligere to måneder.

På de i de foregående stykker fastsatte betingelser kan enhver fysisk eller juridisk person indbringe klage til Domstolen over, at en af Fællesskabets institutioner har undladt at udstede en retsakt til ham, henstillinger og udtalelser dog undtaget.

Artikel 149

Den institution, fra hvilken en annulleret retsakt hidrører, eller hvis undladelse er erklæret stridende mod denne Traktat, har pligt til at gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

Denne pligt berører ikke den forpligtelse, som måtte følge af anvendelsen af artikel 188, stk. 2.

Artikel 150

Domstolen har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål:

- a) om fortolkningen af denne Traktat,
- b) om gyldigheden og fortolkningen af retsakter fra Fællesskabets institutioner,
- c) om fortolkningen af vedtægter for organer, der oprettes af Rådet, medmindre andet er bestemt i de pågældende vedtægter.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses ved en ret i en af Medlemsstaterne, kan denne ret, hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, for den afsiger sin dom, anmode Domstolen om at afgøre spørgsmålet.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses under en retssag ved en national ret, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, er retten pligtig at indbringe sagen for Domstolen.

Artikel 151

Domstolen har kompetence til at afgøre tvister vedrørende de i artikel 188, stk. 2, omhandlede skadeserstatninger.

Artikel 152

Domstolen har kompetence til at afgøre alle tvister mellem Fællesskabet og dets ansatte med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i vedtægten for dets tjenestemænd, eller som fremgår af de ansættelsesvilkår, der gælder for dets øvrige ansatte.

Artikel 153

Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse, som indeholdes i en af Fællesskabet eller i en på dets vegne indgået offentligretlig eller privatretlig aftale.

Artikel 154

Domstolen har kompetence til at afgøre enhver tvistighed mellem Medlemsstaterne, der har forbindelse med denne Traktats sagsområde, såfremt tvistigheden forelægges den i henhold til en voldgiftsaftale.

Artikel 155

Med forbehold af den kompetence, der er tillagt Domstolen ved denne Traktat, er de tvister, i hvilke Fællesskabet er part, ikke af den grund unddraget de nationale dommende myndigheders kompetence.

Artikel 156

Uanset udlobet af den frist, der er fastsat i artikel 146, stk. 3, kan hver part i en retstvist, der angår en af Rådets eller Kommissionens forordninger, for Domstolen påberåbe sig de i artikel 146, stk. 1, nævnte grunde og gøre gældende, at forordningen ikke kan finde anvendelse.

Artikel 157

Indbringelse af klager for Domstolen har ikke opsættende virkning, medmindre andet er bestemt i denne Traktat. Domstolen kan dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt.

Artikel 158

I sager, der er indbragt for Domstolen, kan den foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.

Artikel 159

De af Domstolen afsagte domme fuldbyrdes i overensstemmelse med de i artikel 164 fastsatte regler.

Artikel 160

Domstolens Statut fastsættes i en særlig Protokol.

Rådet kan med enstemmighed på anmodning fra Domstolen og efter horing af Kommissionen og Europa-Parlamentet ændre bestemmelserne i afsnit III i Statutten (*).

Domstolen fastsætter sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.

KAPITEL II

FÆLLES BESTEMMELSER FOR FLERE INSTITUTIONER

Artikel 161

Til udførelse af deres opgaver skal Rådet og Kommissionen under de i denne Traktat fastsatte betingelser udstede forordninger og direktiver, vedtage beslutninger, rette henstillinger eller afgive udtalelser.

En forordning er almen gyldig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver Medlemsstat.

(*) Stk. 2 indsat ved artikel 27 i EFA.

Et direktiv er med hensyn til det tilsigtede mål bindende for enhver Medlemsstat, som det rettes til, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen.

En beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem, den angiver at være rettet til.

Henstillinger og udtalelser er ikke bindende.

Artikel 162

Rådets og Kommissionens forordninger, direktiver og beslutninger skal begrundes og henvise til de forslag og udtalelser, som skal indhentes i henhold til denne Traktat.

Artikel 163

Forordningerne offentliggøres i Fællesskabets officielle tidende. De træder i kraft på det i forordningerne fastsatte tidspunkt eller, hvis et sådant ikke er angivet, den tyvende dag efter offentliggørelsen.

Direktiver og beslutninger meddeles dem, de retter sig til, og får virkning ved denne meddelelse.

Artikel 164

Tvangsfuldbyrdelsen sker efter den borgerlige retsplejes regler i den Medlemsstat, på hvis område den finder sted. Fuldbyrdelespåtegning skal efter en provelse, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbyrdelesgrundlag, påfores af den nationale myndighed, som hver af Medlemsstaternes regeringer har udpeget og anmeldt for Kommissionen, for Domstolen og for det i medfør af artikel 18 oprettede Voldgiftsudvalg.

Når disse formkrav er opfyldt på rekvirentens begæring, kan denne lade tvangsfuldbyrdelsen udføre ved indbringelse direkte for den myndighed, der ifølge den nationale lovgivning er kompetent hertil.

Tvangsfuldbyrdelsen kan kun udsættes efter beslutning af Domstolen. Provelsen af fuldbyrdelsesforanstaltningernes lovlighed falder dog inden for de nationale dømmende myndigheders kompetence.

KAPITEL III

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

Artikel 165

Der oprettes et rådgivende økonomisk og socialt Udvalg.

Udvalget sammensættes af repræsentanter for de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv.

Artikel 166

Antallet af medlemmer i Udvalget fastsættes således:

Belgien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Grækenland	12
Spanien	21
Frankrig	24
Irland	9
Italien	24
Luxembourg	6
Nederlandene	12
Portugal	12
Det forenede Kongerige	24 (*)

(*) Stk. I som ændret ved artikel 21 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

Udvalgets medlemmer beskikkes for fire år af Rådet ved enstemmig vedtagelse. Genbeskikkelse kan finde sted.

Udvalgets medlemmer har et personligt mandat, og de må ikke være bundet af nogen instruktion.

Artikel 167

1. Med henblik på beskikkelse af Udvalgets medlemmer tilstiller hver Medlemsstat Rådet en liste, der indeholder et antal kandidater, der er dobbelt så stort som det antal pladser, der er tildelt dens statsborgere.

Ved Udvalgets sammensætning skal der tages hensyn til nødvendigheden af at sikre de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv en passende repræsentation.

2. Rådet indhenter udtalelse fra Kommissionen. Det kan indhente udtalelser fra de europæiske organisationer, der repræsenterer de forskellige økonomiske og sociale sektorer, som berøres af Fællesskabets virksomhed.

Artikel 168

Udvalget vælger af sin midte sin formand og sit præsidium for et tidsrum af to år.

Det fastsætter sin forretningsorden; denne kræver Rådets enstemmige godkendelse.

Udvalget indkaldes af formanden efter Rådets eller Kommissionens anmodning.

Artikel 169

Udvalget kan opdeles i faglige sektioner.

De faglige sektioner arbejder inden for rammerne af Udvalgets almindelige kompetence. De kan ikke rådsporges uafhængigt af Udvalget.

Inden for Udvalget kan der i øvrigt nedsættes underudvalg, der om bestemte spørgsmål eller på bestemte områder udarbejder forslag til udtalelser, som forelægges Udvalget til overvejelse.

De nærmere retningslinjer for sammensætningen af de faglige sektioner og underudvalgene og for disses kompetence fastsættes i forretningsordenen.

Artikel 170

Rådet eller Kommissionen skal, i de tilfælde der er nævnt i denne Traktat, indhente udtalelse fra Udvalget. Disse institutioner kan rådspørge Udvalget i alle tilfælde, hvor de finder det hensigtsmæssigt.

Hvis Rådet eller Kommissionen finder det nødvendigt, giver de Udvalget en frist for fremsættelsen af dets udtalelse. Denne frist skal være på mindst ti dage efter det tidspunkt, da formanden har fået meddelelse herom. Efter fristens udløb kan sagen behandles, uanset at udtalelsen ikke foreligger.

Udvalgets og de faglige sektioners udtalelser samt et referat af forhandlingerne tilstilles Rådet og Kommissionen.

FJERDE AFSNIT

Finansielle bestemmelser

Artikel 171

1. Alle Fællesskabets indtægter og udgifter, bortset fra Agenturets og Fællesforetagendernes, skal anslås for hvert regnskabsår og optages enten på driftsbudgettet eller på forsknings- og investeringsbudgettet.

På hvert budget skal indtægter og udgifter balancere.

2. Udgifter og indtægter for Agenturet, der drives på kommerciel basis, opføres i et afsnit for sig.

Vilkårene for ansættelsen, afviklingen og kontrollen vedrørende disse indtægter og udgifter fastsættes under iagttagelse af Agenturets vedtægter i et regnskabsregulativ, der udstedes i henhold til artikel 183.

3. Overslagene over indtægter og udgifter samt driftsregnskaber og status for Fællesforetagenderne for hvert regnskabsår forelægges for Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet i henhold til Foretagendernes vedtægter.

Artikel 172

1. Driftsbudgettets indtægter består, foruden af eventuelle andre løbende indtægter, af Medlemsstaternes finansielle bidrag, der beregnes efter følgende fordelingsnøgle:

Belgien	7,9
Tyskland	28
Frankrig	28
Italien	28
Luxembourg	0,2
Nederlandene	7,9

2. Forsknings- og investeringsbudgettets indtægter består, foruden af eventuelle andre indtægter, af Medlemsstaternes finansielle bidrag, der be-
regnes efter følgende fordelingsnøgle:

Belgien	9,9
Tyskland	30
Frankrig	30
Italien	23
Luxembourg	0,2
Nederlandene	6,9

3. Fordelingsnøgleme kan ændres af Rådet med enstemmighed.

4. Lån til finansiering af forskning eller investering optages på vilkår, der fastsættes af Rådet; dette træffer sin afgørelse i henhold til artikel 177, stk. 5.

Fællesskabet kan optage lån på en Medlemsstats kapitalmarked under iagttagelse af lovgivningens bestemmelser om indenrigs låntagning eller, i mangel af sådanne bestemmelser i en Medlemsstat, når denne Medlemsstat og Kommissionen efter forhandling er nået til enighed om det påtænkte lån.

Samtykke fra Medlemsstatens kompetente myndigheder kan ikke nægtes, medmindre alvorlige forstyrrelser på denne Stats kapitalmarked kan befrygtes.

Artikel 173()*

Medlemsstaternes finansielle bidrag i henhold til artikel 172 kan helt eller delvis erstattes af udbyttet af afgifter, som Fællesskabet opkræver i Medlemsstaterne.

(*) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:

Rådets afgørelse om Fællesskabernes ordning med egne indtægter er gengivet på side 621 i dette bind.

Med henblik herpå forelægger Kommissionen Rådet forslag angående ligningsgrundlaget, fremgangsmåden ved fastsættelsen af procentsatsen og vilkårene for opkrævningen vedrørende disse afgifter.

Efter at have indhentet Europa-Parlamentets udtalelse om disse forslag kan Rådet med enstemmighed herom fastsætte bestemmelser, som det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel 174

1. De på driftsbudgettet opførte udgifter omfatter navnlig:

- a) administrationsudgifter,
- b) udgifter vedrørende sikkerhedskontrol og beskyttelse af sundheden.

2. De på forsknings- og investeringsbudgettet opførte udgifter omfatter navnlig:

- a) udgifter vedrørende udførelsen af Fællesskabets forskningsprogram,
- b) eventuelle andele i Agenturets kapital og i dets investeringsudgifter,
- c) udgifter vedrørende udstyr til undervisningsanstalter,
- d) eventuel deltagelse i Fællesforetagenderne og i visse fælles projekter.

Artikel 175

De i driftsbudgettet anførte udgifter bevilges for et regnskabsår ad gangen, medmindre andet er fastsat i det i medfør af artikel 183 udfærdigede regnskabsregulativ.

På de betingelser, der fastsættes i medfør af artikel 183, kan bevillinger, som ikke er beregnet til dækning af personaleudgifter, og som ikke

er udnyttede ved regnskabsårets udlob, overføres, men kun til det følgende regnskabsår.

Bevillingerne til driftsudgifter opdeles i hovedkonti efter udgifternes art eller formål og opdeles yderligere i det omfang, det er nødvendigt, i overensstemmelse med det i medfør af artikel 183 udstedte regnskabsregulativ.

Europa-Parlamentets, Rådets, Kommissionens og Domstolens udgifter opføres i særskilte afsnit i budgettet, dog således at en særlig ordning kan gennemføres for visse fælles udgifter.

Artikel 176

1. Med forbehold af de begrænsninger, der følger af de programmer eller udgiftsbeslutninger, hvortil der i henhold til denne Traktat kræves enstemmighed i Rådet, omfatter de midler, der vedrører forsknings- og investeringsudgifterne:

a) bevillinger til at indgå forpligtelser, der dækker et regnskabsområde, som udgør en særskilt enhed og danner et sammenhængende hele;

b) bevillinger til udbetalinger, der udgør den øverste grænse for de udgifter, som hvert år kan afholdes til dækning af de forpligtelser, der er indgået i henhold til litra a).

2. En oversigt over forfaldsterminer for de indgåede forpligtelser og betalinger vedlægges som bilag til det dertil svarende budgetforslag, der er stillet af Kommissionen.

3. Bevillingerne til forsknings- og investeringsudgifterne opdeles i hovedkonti efter udgifternes art eller formål og opdeles yderligere i det omfang, det er nødvendigt, i overensstemmelse med det i medfør af artikel 183 udstedte regnskabsregulativ.

4. Uudnyttede betalingsbevillinger overføres til det følgende regnskabsår efter Kommissionens beslutning, medmindre andet besluttet af Rådet.

Artikel 177()*

1. Regnskabsåret løber fra den 1. januar til den 31. december.

Udtrykket »budget« i denne artikels forstand omfatter driftsbudgettet såvel som forsknings- og investeringsbudgettet.

2. Hver af Fællesskabets institutioner opstiller inden den 1. juli et overslag over sine udgifter. Kommissionen sammenfatter disse overslag i et foreløbigt budgetforslag. Den føjer hertil en udtalelse, der kan indeholde afvigende overslag.

Dette foreløbige forslag indeholder et overslag over indtægterne og et overslag over udgifterne.

3. Kommissionen forelægger Rådet det foreløbige budgetforslag, senest den 1. september i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Når Rådet påtænker at fravige det foreløbige forslag, indhenter det en udtalelse fra Kommissionen og i givet fald fra de andre interesserede institutioner.

Rådet vedtager budgetforslaget med kvalificeret flertal og oversender det til Europa-Parlamentet.

4. Budgetforslaget skal forelægges Europa-Parlamentet senest den 5. oktober i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

(*) Tekst som ændret ved artikel 20 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

Europa-Parlamentet har ret til med et flertal af sine medlemmers stemmer at ændre budgetforslaget og til med absolut flertal af de afgivne stemmer at foreslå Rådet ændringer i forslaget vedrørende de udgifter, der nødvendigt følger af traktaten eller retsakter udstedt i henhold til denne.

Hvis Europa-Parlamentet inden femogfyrre dage efter forelæggelsen af budgetforslaget har godkendt dette, er budgettet endeligt vedtaget. Hvis Europa-Parlamentet inden for denne frist hverken har ændret budgetforslaget eller foreslået nogen ændring af dette, betragtes budgettet som endeligt vedtaget.

Såfremt Europa-Parlamentet inden udlobet af denne frist har vedtaget ændringer eller stillet ændringsforslag, oversendes budgetforslaget til Rådet i den ændrede form eller ledsaget af ændringsforslag.

5. Efter at Rådet har drøftet budgetforslaget med Kommissionen og i givet fald med de andre interesserede institutioner, træffer det afgørelse på følgende måde:

a) Rådet kan med kvalificeret flertal modificere enhver af de af Europa-Parlamentet vedtagne ændringer;

b) for så vidt angår ændringsforslagene:

— hvis en af Europa-Parlamentet foreslået ændring ikke medfører forøgelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, navnlig fordi den udgiftsforøgelse, der ville følge af ændringsforslaget, udtrykkeligt udlignes af en eller flere foreslåede ændringer, der medfører en tilsvarende nedsættelse af udgifterne, kan Rådet med kvalificeret flertal forkaste dette ændringsforslag. Træffes der ingen beslutning om at forkaste ændringsforslaget, er det godkendt;

— hvis en af Europa-Parlamentet foreslået ændring medfører forøgelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, kan Rådet med kvalifice-

ret flertal godkende ændringsforslaget. Træffes der ingen beslutning om at godkende ændringsforslaget, er det forkastet;

— hvis Rådet i henhold til bestemmelserne i et af de to foregående afsnit har forkastet et ændringsforslag, kan det med kvalificeret flertal enten opretholde det i budgetforslaget opførte beløb eller fastsætte et andet beløb.

Budgetforslaget ændres i overensstemmelse med de ændringsforslag, Rådet har godkendt.

Har Rådet ikke inden femten dage efter forelæggelsen af budgetforslaget modificeret nogen af de ændringer, Europa-Parlamentet har vedtaget, og er Europa-Parlamentets ændringsforslag blevet godkendt, betragtes budgettet som endeligt vedtaget. Rådet meddeler Europa-Parlamentet, at det ikke har modificeret nogen af ændringerne, og at ændringsforslagene er blevet godkendt.

Har Rådet inden udlobet af denne frist modificeret en eller flere af de ændringer, Europa-Parlamentet har vedtaget, eller er Europa-Parlamentets ændringsforslag blevet forkastet eller modificeret, oversendes det modificerede budgetforslag på ny til Europa-Parlamentet. Rådet gør dette bekendt med udfaldet af sine rådslagninger.

6. Når Europa-Parlamentet er blevet underrettet om udfaldet af behandlingen af sine ændringsforslag, kan den inden femten dage efter forelæggelsen af budgetforslaget med et flertal af sine medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer ændre eller forkaste Rådets modifikationer af de af Europa-Parlamentet foretagne ændringer og vedtager derved budgettet. Har Europa-Parlamentet ikke truffet nogen afgørelse inden udlobet af denne frist, betragtes budgettet som endeligt vedtaget.

7. Når den i denne artikel foreskrevne behandling er afsluttet, fastslår Europa-Parlamentets formand, at budgettet er endeligt vedtaget.

8. Dog kan Europa-Parlamentet, når vægtige grunde taler herfor, med et flertal af sine medlemmers stemmer og med to tredjedele af de afgivne stemmer, forkaste budgetforslaget og begære, at et nyt forslag forelægges det.

9. For samtlige udgifter, der ikke er en nødvendig følge af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, fastsættes hvert år en maksimalsats for forhøjelser i forhold til udgifter af samme art i det lobende regnskabsår.

Efter horing af Udvalget for økonomisk Politik fastslår Kommissionen denne maksimalsats således, som den fremgår af:

— udviklingen inden for Fællesskabet af bruttonationalindkomsten i faste priser,

— den gennemsnitlige ændring i medlemsstaternes budgetter,

og

— udviklingen af leveomkostningerne i lobet af det seneste regnskabsår.

Om maksimalsatsen skal der inden den 1. maj gives meddelelse til alle Fællesskabets institutioner. Disse er pligtige at rette sig efter den under budgetbehandlingen, dog med forbehold af bestemmelserne i dette stykkes fjerde og femte afsnit.

Er den forhøjelsessats, der følger af det budgetforslag, som Rådet har udarbejdet, med hensyn til sådanne udgifter, som ikke nødvendigt følger af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, større end halvdelen af maksimalsatsen, kan Europa-Parlamentet, ved udøvelsen af sin ret til at foretage ændringer, yderligere forhøje det samlede beløb for sådanne udgifter med op til halvdelen af maksimalsatsen.

Når Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen finder, at Fællesskabernes virksomhed nødvendiggør en forhøjelse ud over den sats, der er fastlagt ved den i dette stykke foreskrevne fremgangsmåde, kan der fast-

sættes en anden sats ved aftale mellem Rådet, hvis afgørelse træffes med kvalificeret flertal, og Europa-Parlamentet, hvis afgørelse træffes med et flertal af dets medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer.

10. Hver institution udover de beføjelser, der tilkommer den i henhold til denne artikel, under iagttagelse af bestemmelserne i traktaten og af de i medfør af denne udstedte retsakter, navnlig af dem, der vedrører Fællesskabernes egne indtægter og ligevægten mellem indtægter og udgifter.

Artikel 178()*

Såfremt budgettet ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, kan der i henhold til bestemmelserne i det i medfør af artikel 183 udstedte regnskabsregulativ på grundlag af hver hovedkonto eller anden inddeling afholdes månedlige udgifter på indtil en tolvtedel af det forrige regnskabsårs bevillinger, dog at Kommissionen højst kan råde over beløb svarende til en tolvtedel af de beløb, der er opført i det budgetforslag, som er under udarbejdelse.

Under forudsætning af, at de øvrige betingelser i stk. 1 iagttages, kan Rådet med kvalificeret flertal tillade udgifter, der overstiger denne tolvtedel.

Hvis denne afgørelse vedrører andre udgifter end dem, der nødvendigt følger af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, oversender Rådet den straks til Europa-Parlamentet; inden for en frist af tredive dage kan Europa-Parlamentet med et flertal af sine medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer træffe en afvigende afgørelse om

(*) Tekst som ændret ved artikel 21 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

disse udgifter, for så vidt angår den del, der overstiger den i stk. 1 omhandlede tolvtedel. Denne del af Rådets afgørelse stilles i bero, indtil Europa-Parlamentet har truffet afgørelse. Dersom Europa-Parlamentet ikke inden udløbet af nævnte frist har truffet en afvigende afgørelse, der afviger fra Rådets beslutning, betragtes Rådets afgørelse som endeligt vedtaget.

De i stk. 2 og 3 omhandlede afgørelser fastsætter de nødvendige foranstaltninger vedrørende indtægter med henblik på at sikre gennemførelsen af denne artikel.

Artikel 179

Inden for rammerne af de givne bevillinger og i overensstemmelse med bestemmelserne i det i medfør af artikel 183 udstedte regnskabsregulativ gennemfører Kommissionen budgetterne på eget ansvar.

Regulativet fastsætter særlige retningslinjer for institutionernes medvirken ved afholdelsen af egne udgifter.

Med de begrænsninger og på de betingelser, der fastsættes i det i medfør af artikel 183 udstedte regnskabsregulativ, kan Kommissionen inden for hvert budgets rammer overføre bevillinger dels fra en hovedkonto til en anden hovedkonto, dels fra en underkonto til en anden underkonto.

Artikel 179 a ()*

Kommissionen forelægger hvert år Rådet og Europa-Parlamentet regnskabet vedrørende anvendelsen af budgettets poster i det forløbne regn-

(*) Artiklen indsat ved artikel 22 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

skabsår. Den forelægger endvidere en oversigt over Fællesskabets aktiver og passiver.

Artikel 180()*

1. Der oprettes en Revisionsret.
2. Revisionsretten består af tolv medlemmer (**).
3. Revisionsrettens medlemmer udvælges blandt personer, som i deres respektive lande tilhører eller har tilhørt eksterne kontrolinstitutioner eller som er særligt kvalificerede til dette hverv. Deres uafhængighed skal være uomtvistelig.
4. Revisionsrettens medlemmer udnævnes for seks år af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Ved de første udnævnelser begrænses tjenesteperioden for fire af Revisionsrettens medlemmer, som udpeges ved lodtrækning, dog til fire år.

Revisionsrettens medlemmer kan genudnævnes.

De udpeger af deres midte Revisionsrettens formand for et tidsrum af tre år. Hans mandat kan fornyes.

5. Revisionsrettens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de ikke søge eller modtage instrukti-

(*) Tekst, bortset fra stk. 2, som ændret ved artikel 23 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

(**) Stk. 2 som ændret ved artikel 20 i tiltrædelsesakten SP/PORT.

oner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv.

6. Revisionsrettens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring om at de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger af deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

7. Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Revisionsretten ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse, der fastslås af Domstolen i overensstemmelse med stk. 8.

For resten af den pågældendes tjenesteperiode udnævnes en efterfølger.

Bortset fra afskedigelse fungerer Revisionsrettens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.

8. Revisionsrettens medlemmer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre Domstolen på Revisionsrettens begæring selv fastslår, at de ikke længere opfylder de nødvendige betingelser eller ikke længere iagttager de forpligtelser, der følger med hvervet.

9. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal arbejdsvilkår, herunder vederlag, godtgørelser og pensioner for Revisionsrettens formand og dens medlemmer. Det fastsætter ligeledes med samme flertal alle godtgørelser, der træder i stedet for vederlag.

10. Bestemmelserne i protokollen vedrørende De europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der gælder for dommerne ved Domstolen, gælder ligeledes for Revisionsrettens medlemmer.

Artikel 180 a()*

1. Revisionsretten reviderer regnskabet over samtlige Fællesskabets indtægter og udgifter. Den reviderer regnskaberne vedrørende samtlige indtægter og udgifter for ethvert af Fællesskabet oprettet organ, for så vidt oprettelsesakten ikke udelukker det.

2. Revisionsretten efterprøver lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne og sikrer sig at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.

Revision af indtægterne sker på grundlag af fastlæggelser og indbetalinger af indtægter til Fællesskabet.

Revision af udgifterne sker på grundlag af indgåede forpligtelser og afholdte udgifter.

Sådan revision kan foretages inden afslutningen af regnskaberne for det pågældende regnskabsår.

3. Revisionen foretages på grundlag af regnskabsbilag og i fornødent omfang ved undersøgelsen på stedet i Fællesskabets institutioner og i medlemsstaterne. Revision i medlemsstaterne foretages i forbindelse med de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, i forbindelse med de kompetente nationale myndigheder. Disse institutioner eller myndigheder meddeler Revisionsretten, om de er indforstået med at deltage i revisionen.

Alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af Revisionsrettens opgave, afgives til Revisionsretten på dennes begæring af Fællesskabets institutioner og af de nationale revisionsinstitutioner eller,

(*) Artiklen indsat ved artikel 24 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

såfremt disse ikke har de fornødne befojelser, af de kompetente nationale myndigheder.

4. Efter hvert regnskabsårs udlob udarbejder Revisionsretten en årsberetning. Denne beretning oversendes til Fællesskabets institutioner og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* sammen med de nævnte institutioners besvarelser af Revisionsrettens bemærkninger.

Revisionsretten kan endvidere når som helst fremkomme med bemærkninger til særlige spørgsmål og på begæring fra en af Fællesskabets institutioner afgive udtalelser.

Den vedtager sine årsberetninger eller sine udtalelser med et flertal af sine medlemmers stemmer.

Den bistår Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med revisionen af og gennemførelsen af budgettet.

Artikel 180 b ()*

Europa-Parlamentet godkender efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, Kommissionens forvaltning af budgettet. Med henblik herpå gennemgår det næst efter Rådet de i artikel 179 a nævnte regnskaber og regnskabsoversigter, samt Revisionsrettens årsberetning med tilhørende svar fra de kontrollerede institutioner til Revisionsrettens bemærkninger.

Artikel 181

Budgetterne og den i artikel 171, stk. 1 og 2, omhandlede finansieringsplan for Agenturet opstilles i den regningsenhed, der fastsættes i det i medfør af artikel 183 udstedte regnskabsregulativ.

(*) Artiklen indsat ved artikel 25 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

De i artikel 172 omhandlede bidrag stiller Medlemsstaterne til rådighed for Fællesskabet i deres egen valuta.

De fra disse bidrag hidrørende disponible midler deponeres i Medlemsstaternes statskasser eller i institutter udpeget af Medlemsstaterne. Under deponeringen bevarer disse midler den værdi, der svarer til den på deponeringstidspunktet gældende parikurs i forhold til den i stk. 1 nævnte regningsenhed.

De nævnte disponible midler kan anbringes på betingelser, som Kommissionen aftaler med den pågældende Medlemsstat.

Artikel 182

1. Under forudsætning af, at Kommissionen underretter de kompetente myndigheder i de pågældende Medlemsstater, kan den overføre sine tilgodehavender i en Medlemsstats valuta til en anden Medlemsstats valuta i det omfang, det er påkrævet for at kunne anvende disse tilgodehavender til de i denne Traktat fastsatte formål. Hvis Kommissionen har disponible tilgodehavender eller tilgodehavender, der kan frigøres, i de valutaer, den har brug for, skal den så vidt muligt undgå at foretage sådanne overførsler.

2. Kommissionen står i forbindelse med hver Medlemsstat gennem en af Medlemsstaten udpeget myndighed. Ved gennemførelsen af sine finansielle transaktioner anvender den den pågældende Medlemsstats seddelbank eller et andet af Medlemsstaten godkendt pengeinstitut.

3. Med hensyn til udgifter, som Fællesskabet skal afholde i en tredjestats valuta, forelægger Kommissionen Rådet, inden budgetterne fastlægges endeligt, en oversigt over de indtægter og udgifter, som skal ske i de forskellige valutaer.

Denne oversigt godkendes af Rådet med kvalificeret flertal. Den kan i løbet af regnskabsåret ændres under iagttagelse af samme fremgangsmåde.

4. Overdragelse til Kommissionen af tredjelands valuta, som er nødvendig for at afholde udgifter, der er optaget på den i stk. 3 omhandlede oversigt, påhviler Medlemsstaterne i overensstemmelse med de i artikel 172 fastsatte fordelingsnøgler. Overdragelse til Medlemsstaterne af tredjelands valuta, som er oppebåret af Kommissionen, sker efter samme fordelingsnøgler.

5. Kommissionen kan frit disponere over tredjelands valuta, der hidrører fra lån, den har optaget i disse lande.

6. Ved enstemmig beslutning kan Rådet på forslag af Kommissionen helt eller delvis anvende de valutabestemmelser, der omhandles i de foregående stykker, på Agenturet og på Fællesforetagenderne og eventuelt tillempe dem efter disse organers behov.

Artikel 183()*

På forslag af Kommissionen og efter horing af Europa-Parlamentet og udtalelse fra Revisionsretten skal Rådet med enstemmighed:

a) udstede regnskabsregulativer, som navnlig fastlægger de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af budgettet, og for regnskabsaflæggelsen og revisionen;

b) fastsætte de retningslinjer og den fremgangsmåde, hvorefter de i ordningen om Fællesskabernes egne indtægter fastsatte budgetindtægter stilles

(*) Tekst som ændret ved artikel 26 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

til rådighed for Kommissionen, samt fastlægge de foranstaltninger, der skal træffes for i givet fald at imødekomme likviditetsbehov;

c) fastlægge reglerne for de anvisningsberettigedes og regnskabsføremes ansvar og organisere kontrollen med disse.

FEMTE AFSNIT

Almindelige bestemmelser

Artikel 184

Fællesskabet har status som juridisk person.

Artikel 185

Fællesskabet har i hver Medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som vedkommende Stats lovgivning tillægger juridiske personer; det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og losøre og optræde som part i retssager. I denne henseende repræsenteres det af Kommissionen.

Artikel 186

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 24, stk. 2)

[Se fusionstraktatens artikel 24, stk. 1, der er affattet således:

1. Tjenestemændene og de øvrige ansatte i Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, i Det europæiske økonomiske Fællesskab og i Det europæiske Atomenergifællesskab bliver samtidig med denne Traktats ikrafttræden tjenestemænd og øvrige ansatte i De europæiske Fællesskaber og indgår under den fælles administration for disse Fællesskaber.

På forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra de øvrige interesserede institutioner udfærdiger Rådet med kva-

lificeret flertal vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for disse Fællesskabers øvrige ansatte.]

Artikel 187

Med henblik på gennemførelsen af de opgaver, der er overdraget den, kan Kommissionen med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat af Rådet i overensstemmelse med denne Traktats bestemmelser, indhente alle nødvendige oplysninger og foretage alle nødvendige undersøgelser.

Artikel 188

Fællesskabets ansvar i kontraktsforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

For så vidt angår ansvar uden for kontraktsforhold skal Fællesskabet i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for Medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af dets institutioner eller af dets ansatte under udøvelsen af deres hverv.

De ansattes personlige ansvar over for Fællesskabet fastsættes i den vedtægt eller i de ansættelsesvilkår, der gælder for dem.

Artikel 189

Hjemstedet for Fællesskabets institutioner fastlægges ved overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer.

Artikel 190

Med forbehold af de i Domstolens procesreglement fastsatte bestemmelser fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning, der skal gælde for Fællesskabets institutioner på det sproglige område.

Artikel 191

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 28, stk. 2)

[Se fusionstraktatens artikel 28, stk. 1, der er affattet således:

De europæiske Fællesskaber nyder på Medlemsstaternes område de for udførelsen af deres opgave nødvendige privilegier og immuniteter på de betingelser, der er fastsat i den som bilag til denne Traktat knyttede Protokol. Dette gælder også Den europæiske Investeringsbank.]

Artikel 192

Medlemsstaterne træffer alle almindelige eller særlige foranstaltninger som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af denne Traktat, eller af retsakter foretaget af Fællesskabets institutioner. De letter Fællesskabet gennemførelsen af dets opgaver.

De afholder sig fra at træffe foranstaltninger, der er egnede til at bringe virkeliggørelsen af denne Traktats målsætning i fare.

Artikel 193

Medlemsstaterne forpligter sig til ikke at søge tvister vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne Traktat afgjort på anden måde end fastsat i Traktaten.

1. Medlemmerne af Fællesskabets institutioner, medlemmerne af udvalgene, Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte, såvel som alle andre, der i kraft enten af deres stilling, eller deres offentlige eller private forbindelse med Fællesskabets institutioner og anlæg eller med Fællesforetagender, skal indhente eller modtage meddelelser om faktiske forhold, oplysninger, viden, dokumenter eller genstande, der er undergivet hemmelighedsbeskyttelse i henhold til bestemmelser truffet af en Medlemsstat eller en af Fællesskabets institutioner, har — selv efter at deres hverv eller tilknytning er ophørt — forpligtelse til at bevare disse hemmeligheder over for enhver ikke bemyndiget person såvel som over for offentligheden.

Den enkelte Medlemsstat betragter ethvert brud på denne forpligtelse som en krænkelse af dens beskyttede hemmeligheder, og henfører denne, i henseende til såvel indholdet som til kompetencen, under de bestemmelser i den lovgivning, der finder anvendelse enten på forbrydelse mod statens sikkerhed eller brud på tjenstlig tavshedspligt. På en interesseret Medlemsstats eller Kommissionens forlangende skal den pågældende Medlemsstat rejse sag mod enhver, som har gjort sig skyldig i en sådan krænkelse, og som henhører under dens myndighed.

2. Enhver Medlemsstat meddeler Kommissionen alle for sit område gældende bestemmelser vedrørende klassificering og hemmeligholdelse af oplysninger, viden, dokumenter eller genstande, der falder ind under denne Traktats anvendelsesområde.

Kommissionen drager omsorg for, at sådanne bestemmelser meddeles de øvrige Medlemsstater.

Enhver Medlemsstat tager alle egnede forholdsregler til at fremme en gradvis gennemførelse af så ensartet og så omfattende en beskyttelse af sådanne hemmeligheder som muligt. Efter forhandling med de interesserede Medlemsstater kan Kommissionen fremsætte henstillinger med henblik herpå.

3. Fællesskabets institutioner og disses anlæg, såvel som Fællesforetagenderne, skal anvende de bestemmelser til beskyttelse af hemmeligheder, som er gældende på det område, hvor enhver af dem er beliggende.

4. Enhver bemyndigelse til at modtage underretning om faktiske forhold, oplysninger, dokumenter eller genstande, der vedrører denne Traktats anvendelsesområde, og som beskyttes ved hemmeligholdelse, skal, hvad enten den er meddelt af en af Fællesskabets institutioner eller af en Medlemsstat til en person, der udøver sin virksomhed inden for denne Traktats anvendelsesområde, anerkendes af alle andre institutioner og alle andre Medlemsstater.

5. Denne artikels bestemmelser er ikke til hinder for anvendelsen af særlige bestemmelser, der følger af aftaler afsluttet mellem en Medlemsstat og et tredjeland eller en international organisation.

Artikel 195

Fællesskabets institutioner såvel som Agenturet og Fællesforetagenderne skal ved anvendelsen af denne Traktat respektere de betingelser, der af hensyn til den offentlige orden eller den offentlige sundhed er fastsat i nationale forskrifter om adgangen til malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer.

Artikel 196

Ved anvendelsen af denne Traktat, og for så vidt andet ikke er bestemt deri, betegner:

a) »person«: enhver fysisk person, som på Medlemsstaternes territorier helt eller delvis udøver sin virksomhed inden for det område, der er omhandlet i det tilsvarende kapitel i Traktaten;

b) »virksomhed«: ethvert foretagende eller ethvert organ, der helt eller delvis udøver sin virksomhed på tilsvarende måde, uanset om det har offentligretlig eller privatretlig status.

Artikel 197

Ved anvendelsen af denne Traktat betegner:

1. »specielle fissile materialer« plutonium 239, uran 233, uran beriget med uran 235 eller 233, samt ethvert produkt indeholdende et eller flere af ovennævnte isotoper og sådanne andre fissile materialer, som måtte blive bestemt af Rådet, der træffer bestemmelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen; dog kan udtrykket »specielle fissile materialer« ikke anvendes på udgangsmaterialer.

2. »uran beriget med uran 235 eller 233«: uran, der indeholder enten uran 235 eller uran 233 eller begge disse isotoper i en sådan mængde, at forholdet mellem summen af disse to isotoper og isotop 238 er større end forholdet mellem isotop 235 og isotop 238 i naturligt uran.

3. »udgangsmaterialer«: uran, som indeholder den isotopsammensætning, der forefindes i naturen, uran, hvis indhold af uran 235 er mindre end det normale, thorium, ethvert af de forannævnte materialer i form af metal, legeringer, kemiske forbindelser eller koncentreter, ethvert andet materiale, der indeholder et eller flere af ovennævnte materialer i sådanne koncentrationer, som Rådet træffer bestemmelse om med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

4. »malme«: enhver malm, der i gennemsnitskoncentrationer som fastsat ved bestemmelse af Rådet, truffet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, indeholder stoffer, som gør det muligt ved passende kemiske og fysiske behandlinger at fremstille udgangsmaterialer, således som disse er defineret ovenfor.

Artikel 198

For så vidt intet andet er bestemt, anvendes denne Traktats bestemmelser på Medlemsstaternes europæiske områder og på de ikke-europæiske områder, der er undergivet deres myndighed.

De finder ligeledes anvendelse på europæiske områder, hvis udenrigs-anliggender varetages af en Medlemsstat.

(*) Uanset de foregående stykker gælder følgende:

a) Denne Traktat finder ikke anvendelse for Færøerne. Regeringen for kongeriget Danmark kan dog ved en erklæring, der senest 31. december 1975 skal deponeres hos Den italienske Republiks regering, som fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige medlemsstaters regeringer, meddele, at denne Traktat finder anvendelse for disse øer. I så fald finder Traktaten anvendelse for disse øer fra den første dag i den anden måned efter overgivelsen af denne erklæring.

Denne Traktat finder ikke anvendelse på Grønland (**).

b) Denne Traktat finder ikke anvendelse på de områder på Cypern, hvorover Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed.

c) Denne Traktat finder ikke anvendelse på de oversøiske lande og territorier, der opretholder særlige forbindelser med Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland, og som ikke er nævnt i den i bilag IV til Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab indeholdte liste.

d) Bestemmelserne i denne Traktat finder kun anvendelse på Kanaloerne og oen Man i det omfang, det er nødvendigt for at sikre anvendelsen på disse øer af den ordning, der er fastsat i Traktaten vedrørende de nye medlemsstaters tiltrædelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab, undertegnet den 22. januar 1972 (***).

(*) Stk. 3, bortset fra andet afsnit under litra a), indsat ved artikel 27 i tiltrædelsesakten DK/IRL/UK i den udformning, der fremgår af artikel 16 i AT TA DK/IRL/UK.

(**) Afsnit indsat ved artikel 5 i traktaten om Grønland.

(***) Se bind II i denne udgave.

Artikel 199

Kommissionen skal opretholde alle formålstjenlige forbindelser med organerne for De forenede Nationer, for disses særorganisationer og for Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel.

Den opretholder i øvrigt forbindelser med alle internationale organisationer.

Artikel 200

Fællesskabet indleder ethvert formålstjenligt samarbejde med Europarådet.

Artikel 201

Fællesskabet indleder et snævert samarbejde med Organisationen for Europæisk økonomisk Samarbejde; de nærmere retningslinjer herfor fastlægges i gensidig forståelse.

Artikel 202

Bestemmelserne i denne Traktat er ikke til hinder for, at de regionale unioner mellem Belgien og Luxembourg, og mellem Belgien, Luxembourg og Nederlandene fortsat består og gennemføres, i det omfang disse regionale unioners mål ikke nås ved anvendelsen af denne Traktat.

Artikel 203

Såfremt en handling fra Fællesskabets side viser sig påkrævet for at virkeliggøre et af Fællesskabets mål, og denne Traktat ikke indeholder fornuftig hjemmel hertil, udfærdiger Rådet på forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra Europa-Parlamentet med enstemmighed passende forskrifter herom.

Artikel 204

Enhver Medlemsstats regering eller Kommissionen kan forelægge Rådet forslag til ændring af denne Traktat.

Hvis Rådet efter høring af Europa-Parlamentet og i påkommende tilfælde af Kommissionen udtaler sig til fordel for afholdelsen af en konference mellem repræsentanter for Medlemsstaternes regeringer, indkaldes denne af Rådets formand for ved gensidig overenskomst at fastlægge de ændringer, der skal foretages i denne Traktat.

Ændringerne træder i kraft efter at være blevet ratificeret af alle Medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel 205

Enhver europæisk Stat kan ansøge om at blive medlem af Fællesskabet. Den retter sin ansøgning til Rådet, som træffer afgørelse med enstemighed efter at have indhentet udtalelse fra Kommissionen.

Vilkårene for optagelsen og de tilpasninger af denne Traktat, som optagelsen medfører, fastlægges ved en aftale mellem Medlemsstaterne og den ansøgende Stat. Denne aftale forelægges samtlige kontraherende Stater til ratifikation i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel 206

Fællesskabet kan med et tredjeland, en sammenslutning af Stater eller en international organisation indgå aftaler, hvorved der skabes en association med gensidige rettigheder og forpligtelser, fælles optræden og særlige procedureregler.

Disse aftaler indgås af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter at have indhentet udtalelse fra Europa-Parlamentet.

Såfremt disse aftaler indebærer ændringer i denne Traktat, skal disse forud vedtages under anvendelse af den i artikel 204 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 207

De Protokoller, der i gensidig forståelse mellem Medlemsstaterne knyttes som bilag til denne Traktat, udgør en integrerende del af Traktaten.

Artikel 208

Denne Traktat er indgået for ubegrænset tid.

SJETTE AFSNIT

Bestemmelser vedrørende begyndelsesperioden

Afdeling I

Nedsættelse af institutionerne

Artikel 209

Rådet træder sammen inden en måned efter Traktatens ikrafttræden.

Artikel 210

Rådet træffer alle egnede foranstaltninger for at nedsætte Det økonomiske og sociale Udvalg inden tre måneder efter sit første møde.

Artikel 211

Efter indkaldelse fra Rådets formand træder Forsamlingen (*) sammen inden to måneder efter Rådets første møde for at vælge sit præsidium og udarbejde sin forretningsorden. Indtil præsidiet er valgt, fører det ældste medlem forsædet.

Artikel 212

Domstolen påbegynder sin virksomhed ved udnævnelsen af dens medlemmer. Den første præsident vælges for et tidsrum af tre år på de samme betingelser, som gælder for medlemmerne.

(*) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:

Som en fravigelse af bestemmelserne i artikel 3 i EFA og af historiske grunde er udtrykket »Forsamlingen« ikke ændret til »Europa-Parlamentet«.

Domstolen fastsætter sit procesreglement inden tre måneder efter, at den har påbegyndt sin virksomhed.

En sag kan ikke indbringes for Domstolen, for denne har offentliggjort sit procesreglement. Klagefristerne begynder først at lobe fra dette tidspunkt.

Domstolens præsident udover fra sin udnævnelse de beføjelser, som er tillagt ham i denne Traktat.

Artikel 213

Så snart Kommissionens medlemmer er udnævnt, påbegynder den sin virksomhed og påtager sig de opgaver, som er pålagt den ved denne Traktat.

Så snart Kommissionen har påbegyndt sin virksomhed, indleder den sådanne undersøgelser og opretter sådanne forbindelser med Medlemsstaterne, virksomhederne, arbejdstagerne og brugerne, som er nødvendige for at udarbejde en oversigt over kerneenergiindustriens situation inden for Fællesskabet. Kommissionen skal inden seks måneder afgive en redegørelse herom til Europa-Parlamentet.

Artikel 214

1. Det første regnskabsår loper fra Traktatens ikrafttræden til den følgende 31. december. Såfremt Traktaten træder i kraft i årets sidste halvdel, udlover regnskabsåret dog den 31. december i det påfølgende år.

2. Indtil budgetterne for det første regnskabsår er opstillet, indbetaler Medlemsstaterne til Fællesskabet rentefri forskud, som fradrages deres finansielle bidrag til gennemførelsen af disse budgetter.

3. Indtil vedtægten for tjenestemændene og ansættelsesvilkårene for Fællesskabets øvrige ansatte er udarbejdet i medfør af artikel 186, ansætter hver institution det nødvendige personale og indgår med henblik herpå tidsbegrænsede kontrakter.

Hver institution undersøger sammen med Rådet spørgsmål vedrørende stillingernes antal, aflønning og fordeling.

Afdeling II

Første bestemmelser vedrørende Traktatens anvendelse

Artikel 215

1. Et indledende program for forskning og undervisning, som fremgår af denne Traktats Bilag V, og hvis gennemførelse ikke, medmindre anden beslutning træffes enstemmigt af Rådet, kan overskride 215 millioner E.B.U. regningsenheder, skal gennemføres inden fem år efter Traktatens ikrafttræden.

2. En specifikation over de til udførelse af dette program nødvendige udgifter er opført i hovedposter i Bilag V.

På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal ændre dette program.

Artikel 216

Kommissionens forslag vedrørende de nærmere retningslinjer for virk-

somheden på det i artikel 9 omhandlede institut på universitetsniveau tilstilles Rådet inden et år fra Traktatens ikrafttræden.

Artikel 217

Den i artikel 24 omhandlede sikkerhedsforordning vedrørende hemmeligholdelsesregler ved udbredelse af oplysninger udfærdiges af Rådet inden seks måneder fra Traktatens ikrafttræden.

Artikel 218

De grundlæggende normer fastsættes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 31 inden et år fra Traktatens ikrafttræden.

Artikel 219

Om de love og administrativt fastsatte bestemmelser, som har til formål på Medlemsstaternes områder at sikre beskyttelsen af befolkningernes og arbejdstagernes sundhed mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling, giver disse Stater i overensstemmelse med artikel 33 meddelelse til Kommissionen inden tre måneder fra Traktatens ikrafttræden.

Artikel 220

Kommissionens forslag vedrørende Agenturets vedtægter, der er omhandlet i artikel 54, tilstilles Rådet inden tre måneder fra Traktatens ikrafttræden.

Afdeling III

Overgangsbestemmelser

Artikel 221

Bestemmelserne i artiklerne 14-23, samt i artiklerne 25-28, finder anvendelse på patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder og brugsmønstre såvel som på ansøgninger om patenter og brugsmønstre, der allerede forelå for Traktatens ikrafttræden, på følgende betingelser:

1. Ved anvendelsen af den i artikel 17, stk. 2, omhandlede frist skal der i patenthaverens favør tages hensyn til den nye situation, der er opstået ved Traktatens ikrafttræden.

2. Hvis en af de i artikel 16 nævnte frister på tre og atten måneder, eller eventuelt begge, er udløbet på datoen for Traktatens ikrafttræden, begynder en ny frist for underretning om en ikke-hemmelig opfindelse at løbe fra denne dato.

Hvis disse frister, eller en af dem endnu løber på denne dato, forlænges de med seks måneder at regne fra den dag, de normalt ville være udløbet.

3. De samme bestemmelser finder anvendelse for så vidt angår underretning om en hemmelig opfindelse, jfr. artiklerne 16 og 25, stk. 1, dog således at den dato, der i et sådant tilfælde benyttes som udgangspunkt for nye frister eller for forlængelsen af løbende frister, er den samme som den, på hvilken den i artikel 24 omhandlede sikkerhedsforordning er trådt i kraft.

Artikel 222

I tiden mellem Traktatens ikrafttræden og den af Kommissionen fastsatte dato, på hvilken Agenturet træder i funktion, indgås eller fornyes afta-

ler og overenskomster om forsyninger med malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer med Kommissionens forudgående godkendelse.

Kommissionen skal nægte at godkende indgåelse eller fornyelse af aftaler og overenskomster, som den anser for at være af en sådan art, at de bringer denne Traktats anvendelse i fare. Den kan navnlig gøre sin godkendelse betinget af, at der i aftalerne og overenskomsterne indføres bestemmelser, der gør det muligt for Agenturet at indtræde som part ved deres gennemførelse.

Artikel 223

Som afvigelse fra artikel 60 og af hensyn til allerede igangværende undersøgelser og arbejder har forsyninger til reaktorer, der er opstillet på en Medlemsstats område, og som kan opnå kritikalitet inden syv år fra Traktatens ikrafttræden, i en periode på højst ti år at regne fra samme dato en prioritet, der kan gores gældende såvel for malme og udgangsmaterialer hidrørende fra denne Stats områder, som for tilforsler af udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer under en bilateral aftale, som er afsluttet inden Traktatens ikrafttræden og meddelt Kommissionen i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 105.

Den samme prioritet gives i samme tiårsperiode forsyninger til ethvert isotopseparationsanlæg, uanset om det oprettes som et Fællesforetagende eller ej, for så vidt anlægget er sat i drift på en Medlemsstats område inden syv år fra Traktatens ikrafttræden.

Agenturet indgår de dertil svarende kontrakter, efter at Kommissionen har konstateret, at betingelserne for anvendelsen af prioriteten er opfyldt.

Afsluttende bestemmelser

Artikel 224

Denne Traktat skal ratificeres af De Høje Kontraherende Parter i overensstemmelse med disses forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den italienske Republiks Regering.

Denne Traktat træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter deponeringen af det sidste ratifikationsdokument. Finder deponeringen sted mindre end femten dage før begyndelsen af den følgende måned, træder Traktaten dog i kraft den første dag i den anden måned efter deponeringen.

Artikel 225

Denne Traktat, der er udarbejdet i ét eksemplar på fransk, italiensk nederlandsk og tysk, hvilke fire tekster har samme gyldighed, deponeres i Den Italienske Republiks Regerings arkiver. Denne Regering fremsender en bekræftet afskrift til de øvrige Signatarstaters Regeringer.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Traktat.

Udfærdiget i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK

ADENAUER

PINEAU

Antonio SEGNI

BECH

J. LUNS

J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS

HALLSTEIN

M. FAURE

Gaetano MARTINO

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN